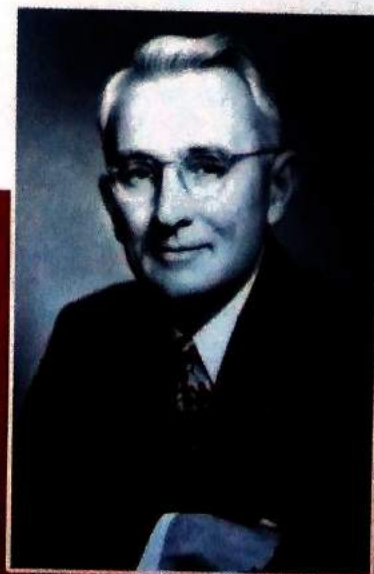

یہ کیٹک لہ پرفروشتترین بہرہہ مکانی نووسہر لہ جیہاندا

پڳایہ کی خیرا و ئاسان بؤ قسہ کردن بہ شیوہیہ کی کاریگر

نووسینی:
دہیل کارنگی
وہر گپرائی:
سہروہر نامیق

پیناسی کتیب:

ناوی کتیب: ریگایه کی خیرا و ئاسان بۆ قسه کردن به شیوه یه کی کاریگر

نوسەر: دهیل کارنگی

وه رگیژان: سهروه نامیق

بابه ت گه شه پیدانی مریی

تیراژ: ۱۰۰۰

له به ریوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان ژماره ی سپاردنی (۱۶۱۵)

ی سالی ۲۰۲۰ ی پیدراوه

پېړست

به ندى يه كه م / بنه ماكانى قسه كردن به شيوه يه كي كاريگر

- به شى يه كه م: فيريوونى توانا سهره تاييه كان ۵
به شى دووه م: پهره به ئاستى پروابه خوښوونت بده ۲۸
به شى سييه م: پښتيايه كي خيرا و ئاسان بو قسه كردن به شيوه يه كي كاريگر ۵۰

به ندى دووه م / قسه، قسه كهر، و كويگر

- به شى چواره م: كارامه بوون و بده سته ينانى تواناي قسه كردن ۶۹
به شى پينجه م: قسه كانت ببوژينه وه ۸۹
به شى شه شه م: با قسه كانت گوزارشت بيت له ژيانى كويگره كانت ۱۰۰

به ندى سييه م / مه به ست له وتارى ناماده كراو و وتارى ناماده نه كراو

- به شى حوته م: ناماده كردنى وتارى كورت بو ئوه ي كاريك به ناماده بووان
بكه يت ۱۱۳
به شى هه شته م: وتاردان به مه به ستى پيدانى زانيارى ۱۳۲
به شى نويه م: ووتاردان به مه به ستى قايل كردنى كويگر ۱۴۲
به شى ده يه م: ووتارى كتوپر و ناماده نه كراو ۱۶۰

به ندى چواره م / هونه ري گفتوگو كردن

- به شى يانزه يه م: قسه كردن ۱۷۶

به ندى پينجه م / ئاسته نكه كانى قسه كردن و ووتاردن به شيوه يه كي كاريگر

- به شى دوانزه يه م: ناساندنى ووتاري پيژانى ديكه، پيشكه شكردن و وه رگرتنى ديارى و
به خشش ۱۹۰
به شى سيانزه يه م: ناماده كردنى وتارى دووودريژ ۲۰۳
به شى چواره ده يه م: پياده كردنى هه موو ئوه ي تا ئيستا فيري بوويت ۲۲۶

پیشه کی

دهیل کارنگی له سالې ۱۹۱۲ دهستی کردووه به یه که م خولی فیکرکاری تاییه ت به ووتاریبیژی و قسه کردن بۆ خه لک. له و سهرده مه دا ووتاریبیژی و قسه کردن وهک هونه ریک ته ماشا دهکرا نهک جوریک له توانا و کارامه یی، له بهر نه وه ئامانجی خوله کانی ته نها نه وه بوو قسه که ر و که سانی کارامه و زمان پاراو پیبگه یه نن. گهر که سیکی ئاسایی خاوه ن پیشه یان هر که سیکی دیکه بیویستایه فیتری قسه کردن بییت و بتوانییت به ئاسانی گوزارشت له ناخی خوی بکات و ئاستی برابه خوبوونی زیاد بکات، نه ده هات کات و پاره یه کی زۆر به سهر بیات به خویندن و هه ول بدات خوی فیتری چوینی قسه کردن، پاهینان له سهر دهنگ، یاساکانی په وان بیژی، یان زمانی جهسته بکات، نه م که سه بی دوودلی به شداری خوله کانی دهیل کارنگی دهکرد، چونکه هه موو نه وه ی نه و ده یویست له و خوله دا دهستی ده که وت.

له مرۆدا خول و پاهینانه کانی دهیل کارنگی به هه موو جیهاندا بلاو بوونه ته وه و به هه زاران فیرخواز له خانمان و له پیاوان له شوینه جیاوازه کانه وه گه واهی بۆ سه رکه وتوویی بیروکه و ته کنیکه کانی ده ده ن، به تاییه ت نه و که سانه ی که به سه رکه وتوویی توانیویانه توانای قسه کردنیان به ره وپیش بیه ن و که سایه تی خویان به هیز کردووه .

نه و کتیبه ی دهیل کارنگی نووسی بۆ نه وه ی له خوله کانیدا وهک په یرو (منهج) بخوینریت، زیاتر له ۵۰ هه زار دانه ی لی چاپکرا، بۆ یانزه زمان وه رگریردپا، وه چهند جاریکیش دهیل کارنگی خوی پیداچوونه وه ی بۆ

کردبوو بۆ ئه وه ی به رده وام زانیاری و ئه زمونی نویی بۆ زیاد بکات. سالانه پیژده یه کی زور خه لکی کتیبه که یان ده کپی و به رده وام پیژده که ش له زیاد بووندا بوو.

چاپی چواره می کتیبه که له سهر بنه مای تیبینی و بیروکه کانی میرده که م خوی داپیژرابوویه وه. ناو نیشانه که ش خوی پیش ئه وه ی کوچی دواپی بکات هه لیبژارد. دواپی وه فاتیشی هه موو کات هه ولم داوه فه لسه فه ی میرده که م له میشکی خومدا هه لبگرم: قسه کردن به شیوه یه کی کاریگر هه ر ئه وه نییه “هه ندیک وشه به گوینگره کانت بلیت.” بابه ته که په یوه ندی به دهر برپین و قسه ی به هیژ و سهرنچراکیشه وه هه یه.

هه موو کار و چالاکیه کی پوژانه جوړیکه له په یوه ندی و ئاخاوتن، به لام ته نها به هوی قسه کردنه وه مروځ ده توانیت گوزارشت له ناخی خوی بکات. ته نها مروځه له ناو هه موو بوونه وه رانی دیکه دا ئه و به خششه ی پیډراوه و ده توانیت گفتوگوپی زاره کی بکات، هه روه ها به هوی تاییه تمه ندی قسه کانییه وه ده توانیت که سایه تی و ناخی خوی دهر بخت. بویه کاتیک ئه م که سه ناتوانیت ئه وه ی مه به ستیتی به پوونی بلیت، ده بینیت که سایه تی و ناخی به داخراوی ده میننه وه و گوینگر ناتوانیت به باشی لیی تیبگات.

کاتیک که سیک ده توانیت به پوونی گفتوگو بکات و قسه بۆ هاوپی و هاوپی شه کانی بکات، باس له وه بکات هزی له چیه و برپای به چیه، ئه وکات هه ست به ئاسوده یی و متمانه به خوبون ده کات. بویه ئیستا که ترس، ناآرامی، و پشیویه کان جیهانیان داگیر کردوه، زیاتر پیویستمان به وه یه توانای قسه کردنمان باشت بکه یین. هیوام وایه ئه م کتیبه له و

پښتانه کی خیرا و ناسان بڼه قسه کردن به شپږه پیه کی کاریگر

پووانه وه سوودی ته واوه تی هه بیټ، هه م بڼه نه وانه ی ده یانه ویت
به پوابه خوبوونیان زیاتر بکه ن و پهره به توانا کانیان بده ن، هه م بڼه
نه وانه شی که هه ز ده که ن بتوانن باشتر و پوونتر گوزارشت له ناخی
خویان بکه ن.

دوروسی کارنگی

TANYA HAJI | تہ نیا حاجی

چہ نائی تہ نیا حاجی لہ تیلیگرام
گہ ورہ ترین چہ نائی کتیب و
پہرہ ردهی و تہ ندر ووستی و
سیمینار و پروشنیری و
گہ شہ پیدان

tanyahaji7

←

تەنیا حاجی | *Tanya Haji*

public channel

Description

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

♥ چەنالىك تايبەت بە كتيب و بابەتى جياواز ♥

ئەم كتيبە لەلايەن نوها كراوه بە pdf
پيشكەش بە خوینەرەن كراوه

چەنال

<https://t.me/tanyahaji7>

بۆ راوبۆچون و پسار بۆ كتيب مەينيرە ↓

@tanyahaji22

ئەكاونت ↓

<https://linktr.ee/tanyahaji22>

t.me/tanyahaji7

Invite Link

به ندی یه که م

بنه ماگانی قسه کردن به شیوه یه کی کاریگر

له هه ر هونه ریڤکدا چه ند بنه ما و ته کنیکیک هه ن.

له به شی یه که می ئه م کتیبه دا، باس له بنه ماگانی قسه کردنی کاریگر و شیوازی بیرکردنه وه ده که یین بۆ ئه وه ی بتوانین به ته واوی ئه و بنه مایانه به رجه سته بکه یین و پوونیان بکه یینه وه.

ئیمه وه ک تازه پیڤگه شتووان، زۆر چه زمان له پڙگایه کی خیرا و ئاسانه بۆ ئه وه ی به شیوه یه کی کاریگر قسه بۆ به رانه ر بکه یین. تاکه پڙگاش که بتوانین به خیرایی ده رئه نجامه کانمان ده ست بکه ویئت و سوودمه ند بین ئه وه یه، که بیرکردنه وه یه کی دروستمان هه بیئت له گه شتن به ئامانجه که مان، هه روه ها له و بنه مایانه ی ئیستا باسیان ده که یین بناغه یه کی پته ومان هه بیئت تاوه کوو بتوانین خوْمانی له سه ر بنیات بنیین.

((به شی یه که م))

فیروونی توانا سه ره تاییه کان

له سالی ۱۹۱۲ دا ده ستمکرد به وتنه وهی کۆرسی جوربه جور تاییه ت
به شیوازی ووتاردان و قسه کردن بۆ خه لکی، پیک ئه و ساله بوو که
که شتی تایتانی که له زه ریای ئه تله سیدا نقووم بوو. له وکاته به دواوه تا
ئیسنا، زیاتر ۷۵۰ هزار که س له و کۆرسانه دا ته خه پوجیان کردوه.
هه موو جاریک له سه ره تای کۆرسه که دا ئاماده بووان ده رفه تیان
پیده درا بۆ ئه وهی پیمان بلین هۆکار چی بوو ناوی خویان تۆمار کرد، وه
ده یانه ویت له م کۆرسه وه چییان ده ست بکه ویت. به شیوه یه کی سروشتی
وه لامه کان چه ند ده سته واژه یه کی جوربه جور بوون، به لام به شیوه یه کی
گشتی زۆریه ی هه ره زۆری داخوازییه کان له ده وری یه ک شتا
کۆده بوونه وه: “کاتی که داوام لی ده کریت قسه بکه م، زۆر ته ریق ده بمه وه،
زۆر ده ترسم، به جوریک که ناتوانم به باشی بیر یکه مه وه، ته رکیزم
ده چرپیت، له بیرم نامینیت ده مویست بلیم چی. ده مه ویت متمانه م به خۆم
هه بییت، هاوسه نگ بم، هه روه ها بتوانم له سه ر پییه کانم رابووه ستم و
به پوونی بیر بکه مه وه. ده مه ویت بیرکردنه وه کانم به شیوه یه کی لۆژیکی
پیکه وه گری بده م، هه روه ها بتوانم له به رده م کۆمه لیک که سی پیشه یی
یان کۆمه لایه تیدا به پوونی قسه بکه م و بتوانم قاییلیان بکه م.”
ئایا هه ست ناکهیت ئه م کیشه یه شتیکی باوه؟ ئایا تۆش هه مان ئه و
هه ستانه ت نه زموون نه کردوه؟ ئایا ئاماده نیت پارهی که م بدهیت بۆ

ئوهی وات لیبت بتوانیت به شپوهیه کی قایلکه ر قسه بۆ خه لکی بکهیت؟
دلنیا م نامادهیت. خوی له خویدا نیستا که خه ریکی خویندنه وهی ئه م
لاپه رانهیت، به لگه یه له سه ر ئه وهی حه زت لییه ئه و توانایه به ده ست
بهینیت و بتوانیت قسه بۆ خه لکی بکهیت.

ده زانم ده ته ویت چی بلیت، ده زانم گه ر بتوانیا قسه بۆ من بکهیت
ده تگوت: “به لام به پیز کارنگی، ئایا به راست پیّت وایه ده توانم ئه وه نده
متمان به خۆم دروست بکه م که بتوانم له سه ر پیّ راوه ستم و پووبه پووی
کومه لیک که س بووه ستم و به شپوهیه کی کارامه و پاراو قسه بکه م؟”

من هه موو ته مه نم له وه دا به سه ر بر دوه یارمه تی خه لکی بده م له ترس
پزگاریان بیّت و متمان به بوویری پهیدا بکه ن. ئه وه نده چیروک و
به سه ره اتی سه یر سه یرم لایه هی ئه و که سانه ی که له کۆرسه کاندا
به شداریان کردوه، ده توانم چه ندین کتیبیان له سه ر بنووسم. بۆیه ئه وه
ته نها پرساریک نییه که به میشکی خۆم دامرشتیبت. بۆیه من دلنیا م
ئه گه ر ئه و پینمایانه ی له م کتیبه دا باسکراوه پیاده یان بکهیت، تۆش
ده توانیت ئه وه بیت که خۆت ده ته ویت.

ئایا هیچ هۆکاریک هه یه که ناتوانیت به پیوه به رانبه ر کومه لیک که س
بیربکه یته وه و قسه بکهیت، له کاتی که دا به دانیش تووی ده توانیت؟ ئایا هیچ
هۆکاریک هه یه که ناتوانیت ئه و ترپه ترپه ی ناوسکت کۆنترۆل بکهیت و
کاتی که له به رده م کومه له که سی که دا ده وه ستیت و قسه یان بۆ ده کهیت،
وه ک دره خت ده له رزیت؟ بیگومان بۆت ده رده که ویت ئه و جوړه حاله ته
چاره سه ری هه یه، تیده گهیت که چۆن مه شق و پاهینان ترست ناهیللیت و
متمان به خۆت زیاده کات.

ئەم کتېبه يارمەتيت دەدات ئەو ئامانجه بە دەست بهيڻيت. ئەم کتېبه
هەروا شتېكى سادە و ئاسايى نىيە. پېر نەكراوه لە كەمەلېك ياساى
تايبەت بە شيوازي قسە کردنەوه. نەهاتووه قسە بکات لەسەر لايەنە
دەروونىەکانى گفتوگۆکردن. بەلکوو پوختە و کوکراوهى ئەو چەندىن
سالەيه كە لەبارەى قسە کردنىكى کارىگرەوه مه شق و پرايڻانم بە
گەنجان کردووه. ئەم کتېبه لە ئىستاي تۆوه دەستپېدەكات بۇ ئەو
شويڻەى كە دەتەويټ پيى بگەيت. هەموو ئەوهى لەسەر تۆيه ئەنجامى
بدەيت ئەوهيه كە شوين پيشنيارهکانى بکەويت، لە هەموو گفتوگۆكانتدا
پيادهيان بکەيت، و لە ژيانى خۆتدا دريژەيان پيى بدەيت.

بۇ ئەوهى بە شيوه يه کي خيړا و کارىگر زۆرترين سوود لەم کتېبه
وەربگريت، شوين ئەم چوار پييه رييه بکەوه سوودى زۆرت پيى دەگەيهنن:

يه کەم / سوود لە ئەزموونى کەسانى دىکە وەريگرە

هيچ بوونە وەرېك نىيە كە لەگەل لەدايکبوونيدا تواناي ووتاردانى
هەبيټ بۇ خەلک. بەتايەبەت لە ميژوودا و لەو سەردەمانەى كە ووتاردان
هونەريكى سەرنپاكيښ بووه و پيويستى بە پەوانبيژييه كى ورد و
توانايەكى زۆرى گەياندن هەبوو. لە ئىستادا ئيمە وەك گفتوگۆيه كى
فراوانتر لە ووتاردان دەپوانين.

هەموو دەق و نووسراوه كان هەولده دەن بپاومان پيى بهيڻن كە
ووتاردان و قسە کردن بۇ خەلک هونەريكى داخراو نىيە و دواى سى سال لە
پيڅخستنى دەنگ و هەولدان بۇ فيرپوونى پەوانبيژى دەتوانين ببينه
ووتاربيژيىكى سەركەوتوو. منيش وەك خۆم زۆربەى هەرە زۆرى سيمينار
و فيركارييه كانم ئەوه بووه خەلکى تيبگەيهنم ووتاردان شتېكى ئاسانە،

به و مهرجه ی شوین هندیك یاسای ساده، به لام گرنګ بکه ون. کاتیک له سالی ۱۹۱۲ له نیویورک دهستمکرد به وانه وتنه وه، له پاستیدا منیش هر نه وه نده ی نه و خویندکارانه م لی ده زانی که وانه م پی ده وتنه وه. خوم له زانکو چون فیترکرا بوم به و شیوه یه ش نه وانه فیترده کرد، به لام به زووی بوم دهرکه وت له سهر پښتانه کی هه لم: ته نها هه ولم ددها وه خویندکاریکی قوناغی یه که می زانکو نه دمانی خوله که م فیتری بازرگانی و بازارگری بکه م. نه وه بوو هه ستم به وه کرد هیچ سوودیک له وه دا نییه که سانی دیکه وه نمونه بهینمه وه و نه مانیش چاویان لی بکه ن. نه وه ی نه دمانی کورسه که م ده یانویست نه وه بوو که بوویری و نازایه تی نه وه یان هه بیت له سهر پی خویان پاره ستن و به پوونی و به پیک ی باس له چاوپیکه وتن و به رنامه ی داهاتوویان بۆ کارمهند و ناماده بووان بکه ن. نه وه بوو نه و کتیبه ی وانه م تیدا ده گووته وه له په نجره که وه هه تا هیزم تیچدبوو فریم دایه دهره وه، هه ستمه سهر دووانگه که (مه نه ص) و به هندیك بیروکه ی ساده وه هه ولم له گه ل به شداربووه کانمدا ددها و شتی نویم فیترده کردن تا وایان لیها ت توانیان به شیوه یه کی جوان پاپورت و بابه ته کانیان پیشکش بکه ن. نه و کاره م زور سوودی هه بوو چونکه دوی نه و خوله به رده وام ده هاتن بۆ خولی زیاتر و زیاتر.

خوزگه بمتوانیبا نه و گواهی و سوپاینامانه ت پیشان بده م که له ماله وه و له توفیسی نوینه ره کانم له سهرانسهری جیهاندا هه لمگرتوون. هه موو نه و نامه و نوسراوانه م له لایه ن نه و که سانه وه بۆ ده هات که به رده وام له پوژنامه ی نیویورک تایمز و وال ستريتدا ناویان ده هیتریت و باس ده کرین، له و که سانه وه سوپاسنامه م بۆ ده هات که پاریزگار یان

ئەندام پەرلەمان بوون، هەرودەها له کهسه به ناوبانگه کانی سەر شاشه و
نیو فیلم و سینه ماکانه وه سوپاسنامه و دهستخویشیم بۆ هاتووه.
ههزاره ها ژنی مال، مامۆستا، کور و کچی گهنج، کریکاران به کارامه و
ناکارامه کانه وه، ئەندام پەرلەمان، وهزیر، خویندکارانی زانکو، له گه
کهسانی بازرگان (به تایبەت ئافره تان) بوونیان ههیه. هه ره موویان
ههستیان کردبوو پتیوستانی به بروابه خو بوونه و پتیوستانی به وهیه
بتوانن به شیوه یه کی گونجاو گوزارشت له ناخی خو یان بکه ن. ئەم
که سانه زۆر سوپاسگوزار بوون که توانیان له خوله کانی ئیمه دا هه ردوو
پتیوستییه که یان پرېکه نه وه: بروایان به خو یان بۆ دروست بیّت و توانای
پاده برپینیان بۆ په یدایت. هه روه ها خوشحال بوون که توانییان نامه ی
سوپاس و پیزانییم بۆ بنوسن.

یه کێک له وه هه زاران که سه ی فیرم کردبوو، که سیکه که له کاتی
نووسینی ئەم کتیبه دا دهاته وه یادم، ئەمیش له بهر ئەو کاریگریه
گه وره یه ی دروستی کرد له سه رم. چه ند سالی که له مه ویه ر، ماوه یه کی که م
له دوا ی ئەوه ی به شداری خوله که می کرد، دکتۆر گینت که بازرگان یگی
سه رکه وتووی شاری فیله دیلفیای ویلیه تی په نسيلقانيا بوو، بۆ نانی
نیوه پۆ بانگه یشتی کردم. خو ی به سه ر میزه که دا لار کرده وه و وتی:
“به پیز کارنگی، پیشتر ده رفه تی زۆرم بۆ ده رپه خسا قسه بۆ خه لکی
بکه م، هه موویانم فه رامۆش ده کرد، به لام ئیستا به ناچاری سه روکی
کو مه له یه کم له کو مپانیادا، ده بیّت سه روکایه تی هه موو کو بوونه وه کان
بکه م. ئایا به پای تو ده توانم له م کاته درهنگه ی ته مه نمدا فیتری ئەوه ببم
قسه یان بۆ بکه م؟”

له سهر بنه مای ئه و ئه زمونه ی له گهل ئه و که سانه دا هه مه که هه مان
کیشه ی ئه ویان هه بوو و به شداری خووله که میان کردبوو، دلنیام کرده وه
و پیم گووت که هیچ گوومانم له وه نییه ده توانیت ئامانجه که ی به ده ست
بهینیت و سه رکه وتوو ده بیت.

نزیکه ی سی سال دواتر به پیکه وت جاریکی دیکه یه کترمان بینی. له
هه مان شوین و له هه مان میژ نانمان خوارد که یه که مجار نانمان لئ
خواردبوو. گفتوگو که ی ئه و کاته م وه بیرهینایه وه، پرسیارم لیکرد تا وه کوو
بزانم پیشبینیه که م پاست ده رچووه. بزه یه کی کرد و تیانوسیکی
بچووی به رگ سووری له گیرفانی ده رهینا، لیستیک ناوی کووونه وه و
ووتاردانی پیشان دام که به نیازه له چه ند مانگی داهاتوودا پیشکه شیان
بکات. وتی: “کاتیک ده توانم قسه بکه م، ئه و خوشیه ی له قسه کردن بۆ
خه لکی ده بینم، ئه و خزمه ته ی ده توانم بیکه م — هه موو ئه مانه له
خوشتین شته کانی ژیانمن.”

به لام ئه وه هه مووی نه بوو. به هه ستیکی پر له شانازییه وه، دکتور گینت
توپه که ی خسته گوڤه پانی خویه وه. سه رۆک وه زیرانی ئینگیلته را
بانگه یشت کرابوو بۆ ئه وه ی به شدارییت له پړپړه سمی به پړپړه چوونی
ناههنگی ده رچووانی زانکو له شاری فیله دیلفیا. به پړپړه رانی ناههنگه که
برپاریان دا که سیکی دیار و ناسراو ده ستیشان بکه بۆ ئه وه ی ده سپیکی
ناههنگه که پیشکه ش بکات، ئه وکه سه ش د. گینت بوو.

ئه وه ئه و پیاوه بوو که که متر له سی سال له مه و بهر له سهر میژی
نانخواردنه که دا خوی به لای مندا لار کرده وه و پرسیار لیکردم بۆ ئه وه ی

بزانیټ هیچ کاتیځ ده توانیټ بۇ رای گشتی قسه بکات و ووتار پیښه ش بکات.

با نمونه یه کی دیکه ت پیټ بلیم که زور سهرنجراکیښه . که سیځ به ناوی ده یځد ئیم گودریچ، سه روکی نه نجومه نی بالای کارگیږی کومپانیای بی ئیف گودریچ، پوژیکیان هات بۇ ئوفیسه که م و وتی: “به هه موو ته مه نم نه متوانیوه به بی ترس قسه بۇ کومه له که سیځ بکه م. من، وه ک سه روکی نه نجومه نی کاگیږی کومپانیای، ده بیټ له هه موو کوبوونه وه کاندای ناماده بم و سه رپه رشتیان بکه م. چه ندين ساله هه موو نه دمانی نه نجومه ن ده ناسم، کاتیځ له ده وری میز کوده بینه وه هیچ کیښه م نییه و قسه یان بۇ ده که م. به لام نه وکاته ی بۇ قسه کردن هه لده ستمه سه رپی، خه ریکه له ترسا شق بیه م. به نه ستمه دتوانم وشه یه ک بلیم. چه ندين ساله به و شیوه یه م. بروا ناکه م بتوانیټ هیچم بۇ بکه یت. کیښه ی من زور گه وره یه . زور له میژه پییه وه ده نالیټم.”

منیش وتم، “زور باشه، نه گه ر پیټوايه ناتوانم هیچت بۇ بکه م، ئیتر بوچی هاتوویت بۇلام؟”

وه لامي دامه وه، “ته نها له به ر یه ک شت هاتووم، ژمیږیاریکم هه یه که کاری ژمیږیاریی تایبه تیم بۇ ده کات. پیاویکی زور شه رمنه، هه موو کاتیځ بۇ نه وه ی بجیټ بۇ ژووره بچکولانه که ی خوی، ده بیټ به ناو ژووره که ی مندا بروات. نه وه چه ندين ساله که ده چیټه ژووره که ی خوی، به خیرایی ده پروات و ته ماشای زه وییه که ده کات، به ده گمه ن قسه ش ده کات، به لام ده بینم به م دوا بیانه گوپاوه. دیټه ژووره که م و سه ری به رزده کاته وه، چاری ده دره وشیته وه، نه جا به پوچیتیکی به رز و متعانه یه کی

به هیزه وه ده لیت: به یانیت باش به پیز گودرپیچ. به و گورپانکاریه زور
سه رسام بووم. پیم وت: نه وه کی گوشتی پیداویت؟ وتی که له خولیکی
تودا به شداری کردوه، بویه له بهر نه وه یه هاتووم چاوم پیت بکه ویت.
منیش به به پیز گودرپیچ گووت نه و که سه ی نه و باسی ده کات ده هات بۆ
خوله که م و نه وه ی پیمان ده گووت جیبه جی ده کرد، له ماوه ی چه ند
هه فته یه کی که مدا قسه ی بۆ خه لک ده کرد.

وه لامی دامه وه، “نه گهر تو بتوانیت نه وه بکه یت، ده بم به
خوشبه خترین پیای نه م ولاته.”

نه وه بوو به شداری خوله که می کرد و به ره و پیشوونیکی زور ناوازه ی
به خویه وه بینی. نه جا داوی سی مانگ بانگه یشتم کرد بۆ نه وه ی بیت بۆ
هولیکی گهره و له باره ی نه وه ی له پاهینان و خوله کانمانه وه به ده سته
هیناوه قسه بۆ سی هه زار ناماده بوو بکات. داوی لیبوردرنی کرد و وتی
ناتوانم بپم — ده چم بۆ ئاههنگی ماره برین. پوژی دواتر ته له فونی بۆ
کردم، وتی، “داوی لیبوردرنت لی ده که م، نه وه ئاههنگه که م
هه لوه شانده وه و ناچم. دیم و له به رخاتری تو قسه ده که م، من قه رزاری
توم. به و هیوایه ی به سه رهاتی من ئیلهام به هه ندیک له گوینگران
به خشیت و له و ترسه پزگاریان بیت که ژیانانی ویران کردوه.”

داوام لیکرد ته نها بۆ دوو خووله ک قسه بکات. که چی نه و بۆ ماوه ی یانزه
خوله ک قسه ی بۆ سی هه زار که س کرد. به هه زاران موعجیزم ده بینی له و
خوله دا پوویان دا. چه ندین ژن و پیایم بینی به هوی نه و ماوه که مه وه
ژیانان گورپانکاری به سه ردا هات، زوربه یان زور زیاتر له وه ی خه و نیان
پیوه ده بینی له پیشه و بازرگانییه که یاندا پله یان به رزکرایه وه، له ناو

کومه لگه شدا پښتانه یان زور به رزبوویه وه. هندی جار گورانکاری گه وده ی
له م شیوه یه تهنه به هوی یه ک قسه کردنه وه پووده دات که له کاتی
گونجاودا ده کریت. گویم لی بگره با چیرۆکی ماریو لازوت بۆ بگپمه وه.
چهنه سالتیک له مه و بهر، له کوباوه نامه یه کم به ده ست گه یشته که زور
سه رسامی کردم. نوسرابوو: “ته گهر وه لام نه ده یته وه، خوم دیم بۆ
نیویۆرک و به شداری خووله کانت ده که م بۆ ته وه ی بتوانم قسه بۆ خه لک
بکه م.” له خواره وه به ناوی “ماریو لازو” واژو کرابوو. له خوم پرسى!
ته مه کییه؟ تا ئیستا نه نامه نه هیچ شتی کم له م که سه وه بۆ نه هاتوه.
کاتیک یه پیز لازو گه شته نیویۆرک، وتی: “یانه ی وه رزشی هافانا
ده یانه ویت ئاهه نگی پوژی له دایکبوونی به پیبه ری یانه که یان بگپن،
منیش بانگه یشته کراوم بۆ ته وه ی کاسیکی زیوی پیشکش بکه م و ته ی
پیشه کی بلیم بکه م. سه رباری ته وه ش، من پاریزهرم به لام تا ئیستا
له بهرچاوی خه لک قسه م نه کردوه، زور له قسه کردن ده ترسم. ته گهر
بیته وه قسه کردنه دا شکست به ینم و باش نه یم، هاوسه ره که م زور
شهرمه زار ده بیته و خویشم له کومه لگه دا زور پیی ده شکیم. له گه ل
ته وه شدا په نگه پیز و شکوم لای ته و که سانه نه مینیت که کاری
پاریزه ری یان بۆ ده که م. له بهر ته وه یه له کوباوه هاتوم بۆ لات بۆ ته وه ی
هاوکاریم بکه یت. تهنه سی هه فته ده توانم بمینمه وه.”

له ماوه ی ته و سی هه فته دا، ماریو لازو له م پوله وه ده چوو ته و پوله که و
شه وانه سی بۆ چوار جار قسه ی بۆ ته و که سانه ده کرد که به شداری
خووله که بوون. دواى سی هه فته، ته وه بوو له یانه ی هافانا قسه ی بۆ
کومه لیک که سی ناودار کرد. قسه کردنه که ی ته وه نده سه رنچراکیشبوو که

پوژنامه ی “تایم مه گه زین” وهك هه والێکی جیهانی باسی کرد و به سه ردیپێکی گه وره ناوی ماریۆ لازۆی وهك “ووتاریپێکی ئه فسانه یی” نوسیوو.

له موعجیزه ده چیت، وانیه؟ به ئی، موعجیزه یه — موعجیزه ی سه ده ی بیسته م بۆ زالبوون به سه رترسدا.

دووه م/ ئامانجه كه ت له پیش خۆته وه دابنێ

كاتێك به ریز گینت باسی ئه وه ههسته خۆشه ی ده کرد كه به هوی قسه کردنه وه بۆ خه لکی به ده ستی ده هیئت، ئاماژه ی به شتێك کرد به برۆای من (زیاتر له هه ر هۆکاریکی دیکه) وای کردووه سه رکه وتوو بیت. راسته شوین پێنماییه کان که وت و ئه رکه کانی جیبه جی ده کرد، به لام دلنایام بۆیه ئه و شتانه ی کرد چونکه ویستی له سه ری بوو، له به ر ئه وه ی وهك و تاربیپێکی سه رکه وتوو خۆی ده بینیه وه. خه یالی به داها تووی خۆیه وه ده کرد و هه ولێ ده دا ئه و خه یال به کات به راستی. بۆیه تۆش ده بیت رێک به وشپوه یه به یت.

سه رنج و بیرکردنه وه ت کۆبکه ره وه و بزانه به نیسه به ت تۆوه متمان به خۆبوون و توانای قسه کردنیکی کاریگر مانای چیه. بیر بکه ره وه بزانه له پرووی کۆمه لایه تییه وه چی به تۆ ده به خشیئت، چی به هاو پیکانت ده به خشیئت، تا چه ند توانات پێده به خشیئت خزمه ت به خه لک، کۆمه لگا، یان ده ورو به ره که ت بکه یت، بزانه تا چه ند کارگه ری له سه ر ئاستی چالاکی و جموجولی باز رگانیه که ت هه یه. به کورتی، توانای قسه کردن ئاماده ت ده کات بۆ سه رکردایه تی کردن.

له بابہ تیځدا به ناوی "ووتاردان و سهرکردایه تیځدن له بازرگانیدا" نووسرابوو: "له میژووی کومپانیا که ماندا، پیاویک به هوی کاریکی باشه وه که له کوبوونه وه یه کدا نه نجامی دا، سهرنجی هه مووانی به لای خویدا پراکیشا! به لی، چهند سالیک له مه و پیش، پیاویکی گهنج که نه وکات بهرپرسی ناوچه یه کی بچووی ویلایه تی کانساس بوو، ووتاریکی زور کاریگری پیشکش کرد، به وه هوی وه نیستا نه و که سه جیگری سهروی کومپانیا یه که." به وه شه وه نه وه ستابوو، دواي ماوه یه که بیستم بووه به سهروی کومپانیاي "ناشنال کاش ریجیستر" که کومپانیا یه کی زه به لای نه مریکیه.

توانای قسه کردن ده تگه یه نیت به شوینیک که هیچ کات پیشبینیت نه کرد بیت. هه رکیز ناتوانیت پیشبینی نه وه بکه یت به هوی قسه کردن وه ده گه یت به کوی و به چی. یه کی که له و که سانه ی له خوله کانمان ده رچوو بوو، هیتری بلاکستون، سهروی کومپانیا یه کی نه مریکی بوو، وتی: "توانای قسه کردن یو خه لکی به شیوه یه کی کاریگر سهرمایه یه که له مرقدا که ده یگه یه نیت به لووتکه."

بیر له وه بکه ره وه چهند خوشه کاتی که له به رده م گویگریکی زوردا وه ستاویت و باسی بیرکردنه وه و نه زمون و بوچوونه کانی خوتیان بو ده که یت. من وه که خوم چهند جاریک که شتم به زوربه ی هه ره زوری ولاتاندا کردوه، به لام چهند شتیکی که م هه ن بگه ن به خوشی قسه کردن و ووتاردان یو خه لکی. کاتی که قسه بو خه لک ده که یت هه ست به به هیزی خوت ده که یت، هه ست به وزه و توانا کانت ده که یت. یه کی که له خویندکاره کانم ده یگووت: "دوو خوله که پیش نه وه ی ده ست به

قسه کردن بکه م، پیم خوشه به قامچی لیم بدەن وهك له وهی ده ستپیکه م نه وه نده ناخوشه، به لام دوو خووله ك پيش نه وهی ته واویم، پیم خوشه گولله یه کم پیوه بنین وهك له وهی بووه ستم.

نیستا خوت بهینه پیش چاوی خوت له به رده م کومه له که سیکی زوردا وه ستاویت و بانگت ده که ن قسه یان بۆ بکه یت. خوت ده بینیت به متمان وه هه نگاو ده نیّت، کاتیکیش ده ستپیده که یت، ناماده بووان بیده نگ ده بن و گویت لی راده گرن، کاتیکیش ده پوئته وه ماله وه، بیر له وه ده که یته وه نه وخه لکه چه نده به جوانی گوئیان گرتبوو، بیر له و چه پله که رموگوره بکه ره وه له کاتی جیهیشتنی سته یجه که دا بۆت لیده ده ن، نه نجا کاتیک به لایندا تیپه رده بیت، گویت له وشه و سوپاس و پیژانینانه ده بیت که ناماده بووان ئاراسته ت ده که ن. پروام پی بکه، تام و چیژیک له و پرۆسه دا هه یه هیچ کاتله بیرت ناچیت.

ویلیام جهیمس، دیارترین پروفیسور له بواری ده رونه سیدا له زانکوی هارفارد، هه ندیک پسته ی نویسه وه که ده کریت کاریگریه کی گه وره ی له سه ر ژیانته هه بیت، چه ند پسته یه ک که بۆ سه رکه وتن نه وه نده کاریگرن وهك نه وه وایه بلایی سم سم بکریه وه و بجیته ناو که نجینه یه ک له ئازایه تی و بوویرییه وه: "له زۆربه ی بابه ته کاند، خوشه ویستی و بایه خدانت به و بابه ته سه رکه وتوت ده کات. نه گه ر گرنگی ته واوه تی به نه نجامه کان بده یت، به دلنیا ییه وه به ده ستی ده هیئیت. نه گه ر چه ز بکه یت باش بیت، نه وه باش ده بیت. نه گه ر چه ز بکه یت ده وله مه ند بیت، ده وله مه د ده بیت. نه گه ر چه ز بکه یت فیربیت، فیږ ده بیت. به لام ده بیت ئاگات له وه بیت زور تامه زرویی نه وشته بیت که ده ته ویت پیی بکه یت،

ده بیټ شتانیکی تاییه ت بن به لاتوه، نابیت وهك شته کانی دیکه به ناسایی سه پریان بکه یت.

باشتر وایه فیږی ئوه بیت به شیوه یه کی کاریگر ر قسه بۆ که مه له که سیك بکه یت، نهك ته نها بتوانیت به شیوه یه کی ناسایی و فهرمیت قسه بکه یت و کاریگر نه بیت. به واتایه کی دیکه، هه مووکات قسه کردن بۆ خه لك گرنگ نییه، گرنگ ئوه یه قسه کانت کاریگر بن. گهر بیټو له و که سانه بیت تا ئیستا قسه یان بۆ خه لك نه کردوه، ئوه به به راورد به و که سانه ی ئه زمونی ووتاریږییان هه یه چه ند قات سوود و که لکی زیاتر له م کتیبه وهرده گریټ. ئه ه ش له بهر ئوه یه کاتیك پراهیټان ده که یت هه ست ده که یت پوژ به پوژ به ره و پیښ ده چیت، شته کان به لاتوه تازهن بویه به په روښه وه هه ول ده ده یت. کاتیکیش هه سقت کرد ده توانیت به پیوه بووه ستیت و به شیوه یه کی ژیران قسه بۆ کو مه لیک که س بکه یت، نه وکات ده توانیت به متمانه و دلناییه کی زور زیاتره وه قسه بۆ تاکه که س بکه یت. زوریك له ژنان و پیاوان به شیوه یه کی سه ره کی له بهر ئوه به شداری خوله که میان ده کرد چونکه له ناو کو مه لگه دا شه رمن و لاواز بوون. کاتیك به شداری خوله کانیاں کرد و هه تسیان کرد وا خه ریکه ده توانن قسه بۆ به شداربووانی دیکه ی خوله که بکه ن و ترسیشیان نییه، ئه نجا بویان ده رکه وت شه رمکردن شتیکی زور بیمانایه. دوا ی خوله کانیش هه ولیان دا به و متمانه و هاوسه نگییه ی که تازه به ده ستیان هیټاوه، کارگری له سه ر که سانی دیکه ش دروست بکه ن له وانه ش: خیزانه که یان، هاوړیکانیاں، هاوړه شه بازرگانیه کانیاں، هه روه ها کریار و موشته ریه کانیاں. زوریه ی زوری ئه وانه ی به شداری خوله کانی ئیټه یان

کردوه، وهك به پړيز گودرېچ، به هوی ده ورو به ره که یانه وه بووه، بینویانه نه وان به شداریان کردوه و گورانکاریه کی که وره له که سایه تیپاندا پوویداوه، نه مانیش برپاریان داوه به شدارین.

نه م جوړه راهینانه به شپوه په کی ناپاسته وخو کاریگری له سر که سایه تی دروست ده کات. ماوه یه ک پیش نیستا، پرسیارم له دکتور دافید نه لمان (پزیشکی نه شته رگری و سه روکی پیشووی کومه له ی ته ندروستی نه مریکی) کرد: به پای تو له پووی ده روونی و جهسته ییه وه نه و سوودانه چین که که سیك له نه جامی مه شق و راهینانه کانی تاییه ت به ووتاردان دهستی ده که ویت؟ بزه یه کی کرد و وتی ده توانم به نووسینی ره چه ته یه ک وه لامت بده مه وه که “هیچ ده رمانخانه یه ک نه توانیت پری بکاته وه. ته نها ده بیت نه و که سه خو ی پری بکاته وه که خه ریکی نه و راهینانه یه: نه گه ر پییشی وایت ناتوانیت، نه وه زور هه له یه.”

نیستا نه و راپورته ی دکتور دافید نووسی، له سر میزه که مدایه. هه ر جاریک که ده یخوینمه وه، سه رسام ده بم. نه مه ش نوو سراوه که ی دکتور نه لمانه وهك خو ی:

نه وپه پری هه ولی خوت بده بۆ نه وه ی نه و توانایه به ده ست به ینیت که کاریک بکه یت که سانی دیکه بتوانن میشک و دلت بخویننه وه. فیر به بیرۆکه و بۆچوونه کانت بۆ که سانی دیکه پوون بکه یتنه وه، هه م له سر ناستی تاکه که س و هه م له سر ناستی کومه ل. کاتیك هه ولی نه مه ده ده یت و ده ته ویت به ره وپیش بچیت و بگه یت به و ناسته ی به پوونی بۆ به رانبه ر قسه بکه یت، ده بینیت کاریگری له سر ده ورو به ر دروست

ده که یت و به جۆرېک سهرنجی خه لکی راده کیشتیت که تا ئیستا شتی له و شیوه یه ت نه کردبیت.

ده توانیت له م نووسراوه ی دکتوره وه دوو سوود وهرگریت: کاتیک هه ولی فیژیوون ده ده یت، متمانه و پروابه خو بوونت به هیژتر ده بیت، هه روه ها به شیوه یه کی گشتی له گه ل خه لکدا که سایه تییه کی باشت و گهرموگوپرت ده بیت. نه مهش به و مانایه دیت که له پرووی هه ست و سۆزه وه باشت ده بیت، نه گهر له پرووی هه ستیشه وه باشت بیت، له پرووی جهسته ییشه وه باشت ده بیت. ووتاردان له دونیای ئیستاماندا بۆ هه موو که سیکه، ژن و پیاو، گهنج و پیر. نازانم به دیاریکراوی له پرووی بازرگانیه وه سوودی چیه، به لام ده زانم سووده تهن دروستیه کانی چین. هه رکات توانیت بۆ چهنده که سسیک یان کۆمه له که سیک قسه بکه، ده بینیت باشت و باشت ده بیت، هه ست ده که یت لاشه ت سووکه، هه ست به بوونی خۆت ده که یت، هه ست ده که یت که سیکی به هره مه ندیت، به جۆرېک که پیشت هه ستی له و شیوه یه ت بۆ دروست نه بووبیت. شتیکی زۆر خوشه نه وه هه سته ت هه بیت، هیچ دهرمان و چه پیک ناتوانیت نه وه هه سته ت پی ببه خشییت.

دووه م ریبه ری نه وه یه وا خه یل بکه یت به شیوه یه کی زۆر سه رکه وتوو نه و شته ده که یت که له نه نجامدانی دهرسیت، هه روه ها پیویسته بیرۆ هۆشت لای نه و سوودانه بیت که به هۆی توانای قسه کردنته وه له به رانبهر کۆمه له که سیکدا ده سته ت ده که ویت. وشه کانی ویلیام جه یمست له یاد نه چییت: “نه گهر گرنگی ته واوه تی به نه نجامه کان بده یت، به دلنیا ییه وه به ده سته ت ده هیئیت.”

سییه م / پیشوخت میشتکت بۆ سه رکه وتن ناماده بکه

جاریکیان له بهرنامه په کی رادیوییدا داوایان لیکردم گرنګترین وانه که له ژیانمدا فیږی بووم، به سی پسته بیلیم. منیش وتم: “گه وره ترین وانه که فیږی بووم گرنګی نه و شته په بیږی لی ده کهینه وه. نه گهر من بمزانیاه تو بیر له چی ده که یته وه، ده مزانی تو کیت. بیرکردنه وه کانت ده تکه ن به و که سه ی که هیت. به گوږینی بیرکردنه وه کانمان، ده توانین ژیانیشمان بگوږین.”

نیستا تو نامانجت نه وه په ناستی متمانه به خو بوونت به رز بکه یته وه و کاریک بکه یت گفتوگو کانت کاریگر بن. له نیستا به دواوه، ده بیټ به شیوه په کی نه ریښی بیر له و ده رفه تانه بکه یته وه که له م پښتانه دا دینه پیشت. ده بیټ کاتیک هه ول ده ده یت قسه بۆ کو مه له که سیک بکه یت، به شیوه په کی نه ریښی بی له و ده ره نجامانه بکه یته وه که تووشت ده بن. ده بیټ به رګی پیداګیری و سووږبوون بکه یت به به ری هه موو په فتار و گو فتاریکدا که له م بواره دا به کاریان ده هیټیت – کاتیک ده ته ویټ په ره به توانا و کارامه یی قسه کردن بده یت، ده بیټ به پوځیتیکي به رزه وه قسه بکه یت و سووږبیټ له سه ر وشه کانت.

نه م به سه ره اته نه وه مان بۆ ده سه لمیټیت له ناخی هه موو نه و که سانه دا هه ستیکي زور به هیڅ هه په که ده یانه ویټ بن به که سیکی کاریگر له قسه کردندا. نه و پیاوه ی که نیستا بوټان باس ده که م، به په یږه ی پیشه که یدا نه وه نده خیرا سه رکه وت که نیستا نه فسانه په کی بواری بازارګانییه، که چی په که م جار که له زانکو هه ستایه سه ر پی و ویستی قسه بکات، زمانی به گوږی نه کرد و وشه کانی بۆ نه و ترا. نه و سیمیناره ی

ماموستا بۆی دهستنیشان کردبوو ته نها پینچ خولهك بوو، به لام نهیتوانی تا نیوه زیاتر بروات. پووخساری سپی هه لگه را و به فرمیسه که وه سته یجه که ی به جیهیشت.

ئه و پیاوه ی که وهك خویندکاریکی گه نج به و ئه زمونه تاله دا تیپه پری، نه یه یشت ئه و شکسته ی بیوه ستینیت. بریاریدا بییت به قسه که ریکی باش، له و بریاره ی کۆلی نه دا تا بوو به پاوژکاریکی ناوداری حکومه ته که ی خۆی. ئه و که سه ش ناوی "کلارینس بی پاندل" بوو. له یه کیك له کتیبه کانیدا به ناوی ئازادی بیروبڕوا، له باره ی ووتاردانه وه ده لیئت: "من له قۆلی راستمه وه تا ده گاته قۆلی چه پم خهت به سه ر شانمه وه یه¹. خزمه تیکی زۆرم هه یه له پیکخراو و ده زگا حکومییه کاندا، له که مپینی خیرخوازیدا دهستیکی بالام هه یه ... وه هه روه ها. له جهنگی یه که می جیهانیدا به ووتاریکی نیشتیمانیی له ویلایه تی میشیگان قسه م کردووه. له گه ل میکی پوونیدا چه ندین جار حهمله و گه پانی خیرخوازیمان کردووه، له گه ل سه رۆکی زانکۆی هاروارد و زانکۆی شیکاگودا به مه به سته پێشکه شکردنی بابه تی په روه رده یی، چه ندین شوین و کوچه و کۆلان گه پاوین. ته نانهت به فه ره نسییه کی لاوازه وه، شه وانه دوا ی هه موو نانخواردنیك قسه م بۆ ئاماده بووان کردووه.

"پیمواییت ده زانم ئاماده بووان گو ی له چی ده گرن، وه ده زانم ده یانه ویت چۆن قسه کانت بکه یت. بۆیه هیچ شتیك نییه مرۆڤ هه ولی بۆ بدات و

---

¹ له یاسای سه رپازی ئه مریکیدا هه ر خه تیك په کسانه بووه به سی سال خزمهت، وهك نه جمه له کوردستان - وه رگێژ.

به دهستی نه هیئت، مړوځ ویستی له سر هر شتیک بیت و کاری بۇ
بکات، هر به دهستی ده هیئت.

منیش هاورام له گهل به پیز راندلدا. ده بیت ویست و ئیراده به شیکی گرنګ
بن به هه وله کانت بۇ بوون به قسه که ریکی به هیژ. نه گهر ئیستا بمتوانیبا
ته ماشای ناو میشتک بکه م و بمزانیایه تا چهند ویست و ئیراده ته به هیژه،
وه بمزانیایه بیرکردنه وه کانت چوون، ده متوانی پیشبینت بۇ بکه م و بزنام
تا چهند له گشتن به ئامانجه که ت خیرایت و ئاستی توانای سرکه وتنت
ده چیت.

له یه کی له خوله کانم، هر یه که م شه و پیاویک به بی ترس و بی شهرم
هه ستایه سر پی و وتی: وه که به لئنده ریک تا نه بم به وته بیژنی کومه له ی
به لئنده ران، دلّم ئاو ناخواته وه. نه و کابرایه هیچی دیکه ی نه ده ویست
جگه له وه ی به هه مووان بلّیت کی شه و چاره سره کانی کاری
به لئنده رایه تم دوزیوه ته وه. نه و که سه ش ناوی جو ی هاشه ر ستیک بوو.
نه وه ی نه و وتی زور به راستی بوو. له و خوله دا جو ره خویندکاریک بوو که
ماموستا که شی سر سام کرد بوو: له و په پی تامه زووی و ئیراد به رزیدا بوو.
حه زی ده کرد بتوانیت قسه بۇ خه لک بکات، نه که ته نها له سر ئاستی
ناو خو یی، به لکوو له سر ئاستی نیشتیمانی، له گهل نه وه شدا هیچ دوودلی
و ساردییه کی شی پیوه دیار نه بوو. زور به وردی قسه کانی ئاماده ده کرد،
به وریایی مه شقی له سر ده کردن، هیچ کاتیکیش یه که وانه ی له کیس
نه چوو، نه مه له کاتیکیدا نه و ماو هیه ئیشی زوری شی هه بوو، زور سره قال
بوو. وه که هر به شداربوویه کی دیکه پینماییه کانی به وردی نه نجام ده دا -

به جۆریك گه شه ی کرد كه خۆیشی پیی سه یربوو. له ماوه ی دوو مانگدا بوو به یه کیك له به شداربووه دیاره کانی خووله که.

ئهو مامۆستای که لهو خوله دا وانی پیی ده گووتنه وه، دوا ی سالتیک له فیرجینیا بوو، ئه مه ی نوسی بوو: “خه ریکبوو هه موو شتیکم له باره ی جۆی هافه رستیکه وه له بیرده چوویه وه، ماوه یه کی زۆربوو نه مبینیبوو. به یانییه ک کاتیك نانی به یانیم ده خوارد، ته ماشای هه واله کانم ده کردن. ته ماشا ده که م وینه ی جۆی و هه ندیک نووسراوم بینى. هه واله که باسی له وه ده کرد شه ی پابردوو کۆبوونه وه ی له گه ل به لئینه درانی ناوچه که ی خۆی کردوو و قسه ی بۇ کردوون. سه یر ده که م جۆی ته نها قسه که ریك نییه له کۆمه له ی به لئینه دراندا، به لکۆو سه رۆکیانه !”

له بهر ئه وه گه ر به ویت له کاریکی وه هادا سه رکه وتوو بیت، ده بیئت ئه و تاییه ته ندییانه ت تیدابیت که به شیکی بنه ره تین له و کاره دا، تاییه ته ندیه کانیش بریتین له: هه زیکی زۆر به هیژ، به رده وامی و سووربوونیک که کیوه کان پامال، هه روه ها بپروا و متمانه به وه سه رکه وتوو ده بیت.

ئایا کاتیك جولیه س سیزه ر به که شتیگه ل به پیکه وت به ره و فه ره نسا و دواتر له گه ل سوپاکه ی له ئینگیلته رای ئیستا گیرسایه وه، چی کرد بۇ ئه وه ی سوپاکه ی دلنیا بکاته وه که سه رکه وتوو ده بن؟ شتیکی زۆر ژیرانه ی کرد: له که ناری ئاوه که دا که شوینیکه به رز بوو، سوپاکه ی وه ستاند، ته ماشای شه پۆله کانی ده کرد له خواره وه ده هاتن و ده چوون، ده یانبینی وا ئاگر که شتییه کان ده سوتینیت. ناوچه ی به رانبه ریشیان که دوزمه کانی لییه، تاکه شوینه بتوانن به هۆیه وه بگن به و ولاته، تاکه

پښتانه کی کیش که بۆ کشانه وه هه یانبوو، ئه ویش سووتا، بۆیه هیچ چاره یه کیان نه بوو ته نها به ره وپیشچوون نه بیټ، ناچار ده بوو بچن و ناوچه ی دوزمن داگیر بکه ن. به لئ، سیزه ر به و شیوه یه هه نگاوی ده نا و ده جولایه وه. هه مووانی ناچار کرد به ره وپیش بچن و بیر له گه رانه وه نه که نه وه.

سیزه ر چه ندی پوختی کی به هیزی هه بوو! ئه ی بۆچی تۆش به و شیوه یه نابیت، بریار بدهیت ئه و ترسه ببه زینیت که له ئاماده بووان هه ته؟ هه ر بیر کردنه وه یه کی نه زینیت هه یه فرپی بده ناو ئاگره وه و ده رگاش به پرووی هه موو کشانه وه یه که به ره و پابردووت دابخه.

چواره م/ هه موو درفه ته کان بقۆزه وه

ئو خولانه ی له پیش جهنگی یه که می جیهانیدا ده مان گووته وه، به شیوه یه کی زۆر به رچاو گۆرانکاریان تیډا کراوه. هه موو سالیك بیرۆکه ی نویمان بۆ خووله کانمان زیاده کرد و بیرۆکه کۆنه کانمان لاده برد، به لام یه کیك له تاییه تمه ندیه کان هیچ کات نه گۆرا و وه که خوی ماوه ته وه: هه موو به شدار بوویه که پیویسته و ده بیټ بۆ یه که جاریش بیټ هه ستیته سه ر پی و - به شیوه یه کی گشتی دوچار - قسه بۆ هاوړپیکانی خوی بکات. بۆچی؟ له بهر ئه وه ی هیچ که سیك تا نه چیتته ناو خه لک و قسه یان بۆ بکات فیږی قسه کردن نابیت. ئو که سه ی ده یه ویټ به بی چوونه ناو خه لک فیږی ووتاردان بیټ، وه که ئه وه وایه که سیك به بی ئه وه ی بچیتته ناو ئاو، بیه ویټ فیږی مه له کردن بیټ. ده کریټ هه موو ئو کتیبانه بخوینیتته وه که له سه ر ووتاردان نوسراون، به م کتیبه ی به رده سیشتته وه - له گه ل ئه وه شدا نه توانیت قسه بکه یت. پراسته ئه م

کتیبه ریبه ریبه کی وردورشته، به لام ده بیئت پیشنیار و ههنگاوه کانی
پیاده بکهیت و جیبه جییات بکهیت.

کاتیك پرسیاریان له جۆرج بیژنارد شۆ کرد چۆن فیژیووه بهو شیوه
سه رنجراکیشه قسه بۆ خه لک بکات، بهم شیوه یه وه لامی دایه وه: “بهو
شیوه یه فیژیووم که فیژی خلیسکینه بووم — زۆر که لله رهق بووم و
زۆریش تهریق ده بوومه وه تا وام لیها ت فیژ بووم.” بیژنارد شۆ به گهنجی
شه رمنترین که س بوو له لهنده ندا. هه موو کاتیك گهر بیویستایه له
ده رگایه ک بدات، زیاتر له ۲۵ خووله کی پیده چوو ئه وه نده شه رمی
ده کرد. خۆی دان به وه دا دنیت و ده لیت، “که م که س هینده ی ئه و
به ده ست شه رمنییه وه ئازاری چه شتوو و تهریق کراوه ته وه.”

له کۆتاییدا، باشتترین و خیراترین و دلنیاترین رینگای بۆ زالبوون به سه ر
شه رمی، لاوازی، و ترسدا دۆزییه وه. بریاری دا خالی لاوازی بکات به
به هیزترین سه رمایه بۆ خۆی: به شداری له دییه یتیکدا کرد. له هه موو
کۆبوونه وه و کۆره کانی لهنده ندا، که گفتوگۆی کراوه ی تیدا ئه نجام
ده درا، به شداری ده کرد، هه موو جاریکیش به شداری دییه یته کانی ده کرد
و قسه ی خۆی هه بوو. به هۆی ئه وه ی پشتگیری پارتی سۆشیالیستی
ده کرد و به ناو خه لکدا ده گه را و قسه ی بۆ ئه و پارتی ده کرد، بیژنارد شۆ
بوو به یه کیک له دره وشاوه ترین و به هیزترین ووتارییژه کانی نیوه ی
یه که می سه ده ی بیستم.

له هه موو لایه که وه ده رفه تی قسه کردن بوونی هه یه. کاری خۆیه خشی
بکه و برۆ ناو ئه و ریکخراوانه ی که چالاکییه کانیان پیویستی به
قسه کردنه. ئه گه ر بۆ وتنی یه ک پرسته ش بیئت له کۆبوونه وه و کۆره کاندا

به شدار به و به پوونی قسه ی خۆت بکه. له پۆلدا یان له زانکودا مه چۆره
دواوه دانیشیت. قسه بکه! بابته پیشکesh بکه. ببه به نوینه ری گروپ.
هر کومه له و کۆبوونه وه یه که دهرفته ی ئه وه ی هه یه بتوانیت قسه ی
تیدا بکهیت، برۆ و به شدار به. ده بیته چاو بۆ ده ور به ری خۆت بگپیت
بزانیته هیچ چالاکیه کی بازرگانی، کومه لایه تی، سیاسی، پیشه یی،
ته نانه ت بۆنه و ئاهه نگی دراوسیکانیشته نییه تا به شدارییان تیدا بکهیت
و قسه بکهیت. تا قسه بۆ خه لک نه کهیت نازانیت چه نیك خیرا به ره وپیش
ده چیت و گه شه ده کهیت، بۆیه قسه بکه، قسه بکه، و قسه بکه.
حاریکیان بازرگانیکی لاو وتی: “من هه مو ئه و شتانه ده زانم، به لام
دوولم و تاقه تم نییه هه ولی فیروون بده م.”

منیش وتم: “تاقه ت!” ئه و بیرکردنه وه له میشتک لابه. تو هه رگیز به
پۆحیتیکی دروست بیرت له فیروون نه کردووه ته وه.
وتی، “کام پۆحیه ته?”

پیم گووت، “پۆحیه تی سه رکیشیکردن.” ئه نجا که میك باسی ئه وه م بۆ
کرد که چۆن له پښتانه ی قسه کردنه وه بۆ خه لکی و به هیژکردن و
ده رخستنی که سایه تی خۆته وه ده توانیت بگهیت به سه رکه وتن.

له کۆتاییدا وتی، “میش تاقی ده که مه وه و دیمه ناو ئه و سه رکیشیه وه.”
تۆش به هه مان شیوه له کاتی خویندنه وه ی ئه م کتیبه دا، و له کاتی
پیاده کردن و به رجه سته کردنی بنه ما و یاساکاندا، ده چیه ناو ئه و
سه رکیشیه وه. تیده گهیت جوړه سه رکیشیه که که تیایدا هیژی
سه ربه خۆیی و دیدگای تاییه تییه کانت به هیژت ده کهن و به رده وامیت پی

پڻ ڳاڻه کي خيرا وٺاسان ٻڙ ڦسه ڪرڻ به شيوهيه کي ڪاريگر

ده به خشن. تڏه ڳاڻه ٿي ته مه جو ره سه رکي شييه ڪه ڪه ده ڪري ته هم له ناخ
و هم له پو و ڪه شه وه بتگوري ته.

((به شی دووه م))

په ره به ئاستی بړوا به خوبوونت بده

“به پړیز کارنگی، پینچ سال پيش ئیستا هاتم بۆ ئه و ئوتیله ی که خه ریکی به جیگه یانندنی یه کیک له سیمیناره کانت بوویت. هاتمه به رده م ده رگای ژووره که و له پړ وه ستام. ده مزانی گهر له و ده رگاوه بیمه ژووره وه و به شداری ئه و خوله بکه م، زوو بیت یان درهنگ، ده بیت منیش وه ک ئه وانی دیکه هه ستم و قسه بۆ ئاماده بووان بکه م. ده ستم به ده سکی ده گاکه وه به ستبووی. نه متوانی بیمه ژووره وه. ئه وه بوو پووم وه رگیړا و له ئوتیله که هاتمه ده ره وه.

ئه گهر ئه وکات بمزانیایه ئه وه نده به و ئاسانییه فیрман ده کهیت به سهر ترسدا زالبین، ترس له ئاماده بووان، ئیستا ئه و پینچ ساله م له ده ست نه ده چوو.

ئو پیاوه ی ئه م وته سهرنچراکی شانه ی گووت هه روا له سهر میژیک ئه و قسانه ی نه کرد، به لکوو پووی ده می له ۲۰۰ گوینگر بوو. ئاههنگی ده رچووانی یه کیک له خووله کانه بوو له شاری نیویۆرک. کاتیک قسه ی ده کرد، سهرسام بووم به و متمانیه و دلنیا ییه ی له قسه کانیدا پرهنگیان دابوو یه وه. من وه ک راهینه ری ئه و، زور خوشحال بووم که توانی به سهر ترسیکی کوشنده دا زالبیت. بیر ده که مه وه ئاخو ئه گهر ئه و کابرایه پینچ

یان ده سال زووتر بیتوانیا به سهر ترسه که یدا زال بیت، ئیستا چه نده سهرکه وتووتر و خوشبه ختر ده بوو.

شاعیر و نووسه ری ئه مریکی ئیمیرسن ده لیت، "له دونیا دا هیچ شتیک هینده ی ترس مړؤف تووشی شکست ناکات." ئاهه، چه نده باش ئاگادار له و راستییه تالهم. چه نده خوشبه ختم که تا ئیستا هه موو ژيان توانیوومه خه لکی له ترس پزگار بکه م. کاتیک له سالی ۱۹۱۲ دا ده ستم کرد به. وتنه وه ی خوله کانم، نه مده زانی که خول و پاهینانه کانم یه کیکن له باشتیرین ئه و پښتانه ی هاوکاری خه لکی ده که ن تاوه کوو بتوان ترسه کانیا ن بره ویننه وه و هه ستي خو به که مزانین له ناخياندا ده ربکه ن. به هو ی ووتارییژی و قسه کردنه وه به شیوه یه کی سروشتی به سهر ترس و شهرمنیدا زالده بیت و متمانه و بوویرییت بۆ دروست ده بیت. بۆچی؟ له بهر ئه وه ی قسه کردن و ووتارییژی ناچارمان ده کات له گه ل ترسدا مامه له بکه ین.

له کوی گشتی ئه و سالانه ی مه شقم به ژنان و پیاوان کردووه، هه ندیک بیروکه م هه لباردووه بۆ تاوه کوو بتوانیت زور به خیری به سهر پارایی و په شوکاویدا سهرکه ویت و له ماوه ی چهنده هه فته یه کی که مدا بتوانیت متمانه به خو بووت زیاد بکه یت.

یه که م/ نه و پاستیانه بزانه که تایبه تن به ترسی ووتارییژی

پاستی یه که م:

هه ر به تنه ا تۆنیت له قسه کردن ده ترسیت. توژیینه وه کان ئه وه یان ده رخستووه که ۸۰ بۆ ۹۰ له سه دی ئه و که سانه ی به شداری خولی

ووتار بیژیان کردوه، له سهره تای خوله که دا به ده ست په شوکان و ترسی
قسه کردنه وه نالاندوویانه. به پروای من پیژه که له ناو گه نجاندا زیاتره،
نزیکه ی ۱۰۰٪.

پاستی ژماره دوو:

برپکی دیاریکراو له په شوکان و ترس له سهره تادا شتیکی به سووده!
ئوه شیوازیکی سروشتیه له ناخماندا بوونی هیه و بۆ شته
نااساییه کان ناماده مان دهکات. بویه کاتیځ هه ست دهکیت دلت خیراتر
لیده دات و هه ناسه دانت زیاتر ده بیټ، هیچ نیگران مه به. جهسته ت، که
هموو کاتیځ ناگاداری پالنه ره دهره کییه کانه، خوی ناماده دهکات بۆ
ئوه ی بچیته ناو ئه و کاره وه. ئه گهر ئه و ناماده کارییه دهره و نییانه له
سنوری خویدا بیټ، ده توانیت خیراتر بیر بکه یته وه، پاراوتر قسه بکه یت،
هه روه ها به شیوه یه کی گشتی گور و تینیکی زیاترت ده بیټ به راورد به
کاته نااساییه کان.

پاستی ژماره سی:

توربه ی ووتار بیژره سه رکه وتوه کان له وه دلنیا یان کردووه ته وه که
ئوانیش هیچ کاتیځ نه یان توانیوه به ته وای شله ژاوی له ناخی خویان
دهر بکه ن. هه موو کاتیځ پیش قسه کردن شله ژاویان بۆ دروست بووه،
په نگه ئه و شله ژاوییه تا وتنی چهنه د پسته یه کی سهره تاش هه ر
به رده وام بیټ. ئه مه ش هوکاره کی ئه وه یه ده یانه ویت وه ک ئه سپی
پیش برکی بن، نه ک وه ک ئه سپی دابه سته و مالی پالی لی بده نه وه و هیچ
هیژ و گوروتینیکیان نه بیټ. ئه و قسه که ر و ووتار بیژانه ی که ده لین

هه موو کاتیک وهک ماستی مه یو واین و هیچ کیښه مان نییه له کاتی
قسه کردندا، هه ر هینده ی توپیژی ماستیش به هیژن و هینده ی سه تلک
ماستیش نیلهم به خه لکی ده به خشن. به لام نه وانه ی هه ست به که میک
په شوکان ده که ن، نه وانه ن وهک نه سپی پیشبرکی به رده وام له هه لپه و
به ره وپیښچووندان.

پاستی ژماره چوار:

موکاری سه ره کی نه و ترسه ی له قسه کردن هه ته نه وه یه که پیشتر
قسه ت بڼه خه لک نه کردووه. پرؤفیسور پوینسن له کتیبه که یدا ده لیت:
“ترس نه وه یه کی زوله له نه زانی و گومانه وه له دایک ده بیټ.” به نیسبه ت
زوره ی خه لکه وه، ووتاریپیژی بابه تیکی فه رامو شکراوه، له بهر نه وه یه
ده بینیت کابرا پره له ترس و نیگه رانی. به نیسبه ت نه و که سانه ی
سه ره تایانه، نه م پرؤسه پره له زنجیره یه ک بارودوخی ئالوز، زور ئالوزتر
له فیروونی یاری تینس یاخود شو فیژی. بڼه نه وه ی نه و بارودوخیه ئالوزه
ساده و ناسان بکه یت، ته نها شتیکی نه نجام بده: پاهینان، پاهینان،
پاهینان. نه وکات توش وهک نه و هه زاران که سه ی دیکه تیده گه یت که،
ووتاریپیژی ده کریټ شتیکی چیژبه خش بیټ وهک له وه ی شتیکی ناږه حه ت
و نه سته م بیټ، نه مه ش دوی نه وه دیت که له ووتاردان و قسه کردندا
نه زموونیکی سه رکه وتوت هه بیټ.

له وکاته ی به سه ره اتی ده رونه ناسی به ناوبانگ نه لپیټ ئیدوارد ویکام
خویندووه ته وه که باس له چونییه تی زالبوونی به سه ترسه که یدا ده کات،
تا نیستاش وهک هانده ریکی گه وره و نیلها مبه خش ته ماشای ده که م.

بۆمان ده گێڕێته وه که کاتی خۆی چهنده تۆقیبوو له وهی له قوتابخانه دا ههستیت و راپۆرتیک پێشکهش بکات.

به م جوړه خۆی ده گێڕێته وه: “کاتیك پۆژی راپۆرته که نزیك بوویه وه، نه خوش که وتم. هه رکاتیکیش بیرم لیده کرده وه، ده ماره کانی سه رم پرده بوون له خوین و پروومه تم سور هه لده گه را و ئه وه نده ئازارم هه بوو که ده چوومه دهره وه بۆ پشستی قوتابخانه که و پروومه تم دهنه به دیواره که وه بۆ ئه وهی فینکی بکه مه وه. له زانکۆش هه ر به و شیوه یه بووم.

“جاریکیان به وردی سه ره تای راپۆرته که م له به رکرد، ئاده م و جیفه رسن ئیتر... کاتیك پروم له ئاماده بووان کرد، سه رم گێژی ده خوارد، به باشی نه مه زانی له کویدام. توانیم به هه ر حالیک بیت یه که م پسته بلیم: ئاده م و جیفه رسن کۆچی دوا بیان کرد. یه ک وشه ی دیکه م بۆ نه وترا، بۆیه خۆم چه مانده وه ... ئه نجا به پێزه وه له ناوجه رگه ی چه پله پێزاندا چوومه وه شوینی خۆم. سه رۆک به ش هه ستایه سه ر پێ و به رابه واردنی که وه وه ک توانج وتی، ‘ئافه رم ئیدوارد، سه رسام بووین به بیستنی ئه وه وه له ناخۆشه، به لام ئه و په پی هه ولی خۆمان ده ده یین بتوانین به رگه ی ئه و بارودۆخه سه خت بگرین. به راستی کاریگر بوو. ئیتر مردن چیه ! ئه و کاته ی قاقای پیکه نین شوینه که ی داگیر کردبوو، مردن خۆشترین شت بوو دهستم بکه وتایه. چهنه د پۆژیک دوا ی ئه وه ش هه ر نه خوش بووم، له و کاته دا ئه وه ی له دنیا دا ئه وه ی بیرم لی نه کرد بیته وه ئه وه بووه بېم به ووتاری بیژ.

سالیك دوا ی ئه وه ی زانکۆی به جیه یشت، ئه لبیرت و یگام له دینفه ر - ویلایه تی کۆلورادۆ بوو. که مپینی هه لبژاردنه کانی سالی ۱۸۹۶ پۆژ به پۆژ

له سهر دراوی نه وکات که زیو بوو، توندتر ده بوو. شایه نی باسه نه و
کیشه یه له نه مریکادا به شیوه یه که به رچاو ته شه نه ی سهندبوو. کونگریس
برپاری دا دراوی زیوی له و ولاته دا هه لوه شینیتته وه و چیر مامه له ی پیوه
نه کریت. کومه لیکي زور دژایه تییان ده کرد و جولانه وه یه کیان بۆ
به رگری کردن له و بابه ته دامه زراند. نه وه بوو پوژیکیان نه لبریت و یگام
نامیلکه یه کی خوینده وه باسی نه و کیشه یه ی ده کرد و پیشنیاری دراوی
زیوی ده کرد لانه بریت. نه میش له سهر نه و بابه ته و به لینه دروینه کانی
سه رۆک و داروده سته که ی زور تووپه بوو. تا وای لیها ت کاترمیر که ی
ده ستي فروشت بۆ نه وه ی بگه ریتته وه نیشتمانی خوی — هیندستان.
جاریکیان له وی ویستی له سهر بابه تی “دراوی سه لامه ت” قسه بکات.
زوری ی هاوړی کونه کانی قوتا بخانه ی له وی بوون. خوی ده گپرتته وه و
ده لیت: “کاتیک ده ستم پیکرد، بابه تی ئاده م و جیفه رسن که له زانکو
پیشکه شم کرد، هاته وه بیرم و زور کاری تیکردم. تغم بۆ قووت نه ده درا و
زمانم تیکه لی ده کرد، به لام هه رچونیک بیت منیش و گویگریش به رگه مان
گرت و توانیم پیشه کییه که بلیم. نه و توزه قسه کردنه بوو به هانده ریک
بۆم، نه وه نده ی بیرم بیت بۆ ماوه ی پانزه خووله که له قسه کردن به رده وام
بووم. نه وه ی زور سه رسامی کردم نه وه بوو که دواتر بۆم ده رکه وت یه که
کاترمیر نیو قسه م کردوه !

“نه وه بوو له چه ند سالی دواتر دا، یه کی کجیوم له و که سانه ی که وه که
ووتار بیژنکی سه رکه وتوو ده رکه وتم، شتیکی زور سه رسوپه یته ر بوو
به راستی. هه ر له سه ره تاوه تیکه شتم ویلیام جه یمس مه به ستي چیبوو
له وه ی ده یگووت راماتن به سه رکه وتن.”

به لى، ئه لېږت ئىدوارد گه شتېووه ئه وېروايه ی: يه کيک له دلتيا ترين و
کاریگر ترين پيځاگانى سهرکه وتن به سهر ئه و ترسه کوشنده ی له
قسه کردندا هه ته ئه وه يه که ئه زموونځي سهرکه وتوو تۆمار بکه يت و به
سهرکه وتن رابښت.

پيويسته به لاته وه ئاسايى بښت کاتيک قسه بۆ خه لکى ده که يت، وه
شتيکى سروشتى هه نديک ترست بۆ دروست ده بښت، هه روه ها پيويسته
پشت به و شله ژان و ترسه که مه بيه ستيت بۆ ئه وه ی يارمه تيد هرت بښت
به شيوه يه کی باشتروته کانت پيشکه ش بکه يت، به لام ئاگادار به ده بښت
ترسيکى که م و سنوردار بښت.

ئه گه ر هاتوو ئه و ترسه ی سهره تا بۆت دروست ده بښت زياد له سنورى
خوى تيپه پى کرد و کاریگرى قسه کانتى که مکړده وه: به جورک
بیرکردنه وه کانت قوفلېن، زمانپاراويت که مبيته وه، خوت بۆ کونترول
نه کريت، پرومه ت و ليومکانت بله رزن، هه روه ها ماسولکه کانت کرژبن،
پيويست ناکات نائوميد بيت. بۆ ئه وانه ی سهره تايانه ئه و نيشانانه
شتيکى نامۆ نين. ئه گه ر هه ولې بۆ بده يت، له ماوه يه کی که مدا تيد ه گه يت
ئو ترسه ی سهره تا بۆت دروست ده بښت، به جورک که م ده بښته وه تا
ده گاته خاليک سوودى لى بښيت.

دووه م/ به شيوه يه کی دروست خوت ئاماده بکه

چه ند ساليک له مه و به ر قسه که رى سهره کی پيکخراوى نيويورک پوتري
کاربه ده ستىکى ديارى حکومه ت بوو. ئيمه ش زۆر تامه زړو بووين گويمان
ليښت باسى کار و چالاکي پيکخراوه که يان بکات.

زور به ناشکرا پییه وه دیار بوو که ناماده کاری یو قسه کانی نه کردبوو. سهره تا هه ولی دا له خویه وه و به دلی خوئی قسه بکات. نه وه بوو نه یتوانی، بویه هه ندیک تیبینی له گیرفانیدا دهره یتنا، به لام زور به پوونی دیاربوو نه و تیبینیانه ی به ده سستییه وه بوون له ریڅخستندا له نوټومبیلکی گوره ده چوو که پریبیت له ناسنه شکاو. هه ندیک به و تیبینیانه وه خوئی سهرقال کرد و که میک قسه ی کرد، به لام تا ده هات شهرمه زارتر ده بوو، تا وای لیها تهاو او شپرز ده بوو. سات به سات داماو تر و شله ژاو تر ده بوو، به لام به رده وام بوو له قسه کردن، زوو زوو داوای لیبووردنی ده کرد، به رده وام هه ولی ده دات هه ندیک شت له و تیبینیانه دهره یتیت و ریکیان بخات و قسه یه کی پوخت بکات، له گه ل نه وه شدا جار جار په رداخیک ناوی ده برد یو لیوه وشکه کانی. دیمه نیکی خه ماوی بوو که ناوا ترس تهاو دایگرتبوو، هه مووی تها به هوی نه وه بوو به باشی خوئی ناماده نه کردبوو. له کوټاییدا چاری نه ما دانیشت، زه لیلترین ووتاریژ بوو تا ئیستا بینیبیتم. جانجاک پوسو وتنه ی قسه کانی وه که نامه ی خو شه ویستی وابوو: به شیوه یه که ده سستی پیکرد خویشی نه یده زانی ده یه ویت چی بلیت، کاتیکیش تهاو بوو نه یزانی چی گووت. له سالی ۱۹۱۲ هه وه، ئه رکی من نه وه بووه سالانه سهرپه رشتی و هه لسه نگاندن یو زیاتر له ۵ هزار ووتار بکه م. له ناو هه موو نه وانه دا که من سهرپه رشتیم کردوون، یه کیکیان له هه موویان دیارتر بوو، وه که شاخی نه فهریست به سهر هه موو نه وانی دیکدا به رز بوو بوویه وه. هه ر بویه ده لیم: تها نه وه قسه که رانه ی خو یان ناماده کردووه شایسته ی متمان به خو بوون. چون ده کریت که سیک قه لای ترس پړوخی یتیت نه گهر

بیټو به چه کیکی لاوازه وه یان به بی گولله بچیته مهیدانی جهنگ؟ هر
وهك لینکن دهلیت: “به پروای من هیچ کات نه بووه به بی خوئاماده کردن
قسم کردبیت و شهرمه زار و خه جالّه ت نه بووبیتم.”
ئه گهر ده ته ویت براوبه خو بوونت زیاد بکهیت، بوچی شتیك ناکهیت که
دلنایی و ئاساییشت پی ده به خشیّت؟ وهك ده وتریت: “خوشه ویستی
راسته قینه ترس دوورده خاته وه.” که واته خوئاماده کردن ته واو هتیش
ترس دوورده خاته وه. دانیال وییسته ر دهلیت، کاتیك له به رچاوی
ئاماده بوواندا درده کهوم و خوم نیوه ئاماده کردووه، واده زانم نیوهی
جله کانیشم له به ردایه.

هه رگیز باب به ته کان وشه به وشه له بهر مه که

نایا مه به ست له “خوناماده کردنی ته واوه تی” نه وه یه که قسه کانت له بهر بکه یت؟ بو وه لامی نه م پرسیاره وه که هه وره بروسکه یه که ده لیم “نه خیر” زوره ی ووتار بیژه کان کاتیک هه ولده دن خویان له و حاله ته بپاریزن له بهر ده م ناماده بوواندا بی قسه نه بن و په کیان نه که ویت، زور به خیرایی و به سهر سهر دا ده که ونه ناو ته له که وه – باب به ته که یان وشه به وشه له بهر ده که ن. کاتیک قسه که ر خو و به و په فتاره وه ده گریت و شته کان له بهر ده کات، ده بینیت گاتیکی زور به فیرو ددات له خوناماده کردندا، له کاتی قسه کردنیشدا به هیچ جوریک کاریگر ده رنا که ویت.

کاتیک هانس قون کالتنبورن، پیشکه شکای هه واله کانی نه مریکا، له زانکوی هارقارد خویندکار بوو، به شداری پیشبرکییه کی کرد که تایبه ت بوو به شیوازی قسه کردن. کورته چیروکیکی به ناوی “پاشا به پیزه که” هه لبارد. وشه به وشه نه و چیروکه ی له بهر کرد و سهدان جار دووباره ی کرده وه. پوژی پیشبرکیکه هات و ناو نیشانه که ی گووت: “پاشا به پیزه که.” دواي نه وه میشکی هیچی تیدا نه ما. نه که هیچی تیدا نه ما، به لکوه له قسه که وت، زور ترسا. به ناچاری به میشکی خوی ده ستیگرده به گیزانه وه ی چیروکه که. نه وه بوو بوو زور سهرکه وتوو بوو، له لایه ن دادوه رانه وه خه لاتي یه که می پیدرا. له و پوژه به دواوه، هانس قون هیچ کاتیک قسه ی نه ده خوینده وه یان له بهری نه ده کرد. هه ر نه وه ش بوو به

نهینى سهرکه وتنى له پيشه ی پيشکه شکاریدا. هه موو کاتيک چه ند
تيبينيه کی که می ده نووسی و خوی قسه ی بۆ گوگرانی ده کرد.

ئه و که سه ی قسه کانی ده نویته وه و له بهریان ده کات کات و وزه ی خوی
به فیروده دات و کاره سات بۆ خوی ده خولقينت. ئيمه به دريژایي ژيانمان
خومان به شیوه یه کی سروشتی قسه مان کردوه، بيرمان له وشه کان
نه کردوه ته وه، بيرمان له بۆچونه کانمان کردوه ته وه. ئه گه ر بۆچونه و
بیرکردنه وه کانمان پوونبن، به شیوه یه کی سروشتی و لائيرادی
وشه کانیشمان وه که هه ناسه دان به ليشاو دینه ده ره وه.

ته نانه ت وينستۆن چه رچلش به شیوه یه کی ناره حه ت ئه و بابته فيربوو.
وينستۆن چه رچل به گه نجی قسه کانی ده نووسيه وه و له بهری ده کردن.
ئه وه بوو پوژيکیان له بهرده م په رله مانتارانی به ريتانیا دا قسه ی ده کرد،
له پر وه ستا و هيچی بۆ نه هات. ميشکی ته واو قوفل بوو. زۆر
ته ريقبوويه وه، شه رمه زار و زه ليل بووبوو! چه ند جارێک کۆتا پرسته ی
قسه کانی دووباره کرده وه. هه م دیسان هيچی بۆ نه هات و سوور هه لگه را،
ناچار دانیشته. له و پوژه به دواوه، چه رچل هيچ قسه یه کی بۆ خه لک نه کرد
که له بهری کردبیت.

ئه گه ر وشه به وشه قسه کانمان له بهر بکهین، پهنگه له کاتی
پيشکه شکردن و بينینی ئاماده بوواندا هه مووی له بیر بکهین. پهنگه وه که
ئاميریک قسه کانمان بکهین. بۆچی؟ له بهر ئه وه ی ئه و قسانه له دلّه وه
نايهن، به لکوو له ميشکمانه وه دین.

کاتيک به ته نها له گه ل که سيکدا قسه ده کهین، هه ميشه بیر له وشته
ده کهينه وه که ده مانه ویت بيلین، بۆيه ده سته جي قسه ده کهین و بیر

له وشه ناکه ینه وه. به درې ژایی ژيانمان هر و امان کردوه، ئیتر بڼچی
ئیسټا هـول بده دین بیگوپین؟ نه گهر قسه کانمان بنووسین و له بهریان
بکهین، په ننگه هـمان دهر دی فانس بوشنیل تووشی نیمه ش بیت.
فانس بوشنیل دهر چووی به شی هـونه ر بوو له پاریس، دواتر بوو به
جیگری سه روکی یه کیڅ له گه وره ترین کومپانیاکانی دهسته بهری
کومه لایه تی له جیهاندا. چهند سالتیک پیش ئیسټا داوای لیکرا قسه بڼ دوو
هـزار نوینه ری کومپانیا جیا جیاکانی هـموو نه مریکا بکات. له وکاته دا
ته نها دوو سال بوو چووبووه ناو پیشه که یه وه، به لام زور سه رکه وتوو
بوو، بویه هـلپان بژارد ووتاریکی ۲۵ خوله کی پیشکه ش بکات.
فانس به و کاره دلخوش بوو. پیی وابوو پله وپایه ی به رز ده بیته وه، به لام
به داخه وه قسه کاننی نووسی و له بهری کرد. ۴۰ جار له به رده م ناوینه دا
دووباره ی کرده وه، هـموو شتیکی وه ک ناوی خوی له به رکردبوو: پیی
وابوو هـموو وشه و دهسته واژه یه ک و هـموو جووله کاننی ته واون.
به لام کاتیک هـستایه سه ر پی بڼ نه وه ی قسه کاننی بکات، زور ترسا
وتی، “له م کڼوونه وه دا ده مه ویت...” میشکی قوفل بوو. له په شوکاویدا
دوو هـنگاو گه پایه وه دواوه و جاریکی دیکه دهستی پیکرده وه. هـم
دیسان میشکی قوفل بوو. سی جار چووه دواوه و هـم دهستی
پیکرده وه. نه و دوانگه ی قسه ی تیدا ده کرد که میڅ به رز بوو، له
پشتیشیه وه چول بوو، هیچ شتیڅ وه ک به ربه ست دانه نرابوو. بویه
چواره م جار که چووه دواوه بڼ نه وه ی سه رله نوی دهست پی بکاته وه،
له دوانگه که وه که وته خواره وه و دیارنه ما. ناماده بووان کردیان به
هاتوهاوار و پیکه نین. پیاویکی لیبوو نه وه نده پیکه نی له کورسییه که ی

که و ته خواره وه و له و ناو ده دا به دهم پیکه نینه وه ده تلایه وه. هه رگیز نه له وه و پیش نه له وه و پاش، له میژووی نه و کومپانیادا دیمه نی له و شیوه پیکه نیناوی نه بینرابوو. نه وه ی زور به زمه که ی خوشر کرد نه وه بوو که ناماده بووان وایان زانی نه وه ته نه ا نواندنی که ! نه دما به ته مه نه کانی نه و کومپانیان تا نیستاش باس له و دیمه نه ده که ن.

نه ی قسه که ره که چی، فانس بوشنیل؟ بوشنیل خوی به منی گووت که نه وه ناخوشرترین پووداو بوو له ژیانیدا. نه وه نده هه سستی به ئابرووچوون کرد که نامه ی ده ستله کارکیشانه وه ی خوی نووسی.

به پرسانی فانس رازی نه بوون به و داوایه، فانس بوشنیلان قایل کرد نامه ی ده ستله کارکیشانه وه ی پارچه پارچه بکات. متمانیه یان بۆ گپراهه وه و برپای به خوی بۆ دروست بوو: له دوی سالی که، فانس بوشنیل بوو به یه کی که له کاریگرترین قسه که ر و ووتاریژنه کانی دامه زراوه که ی خوی، به لام هیچ کات قسه ی له به ر نه کرده وه. با ئیمه ش له و نه زمونه وه په ند وه رگرین.

نه و ووتاریژانه ی قسه کانیان له به ر کردوو و دواتر وازیان له و پرگا هه له یه هیناوه، نیستا که سانیکی سه رکه وتوو، کاریگر، و چالاکن. راسته کاتی که واز له و شیوازی قسه کردنه ده هیئیت و شته کان له به ر ناکه یت، په نگه هه ندیک له مه به ست و خالی گرنگی قسه کانت له بیر بجپته وه، به لام لانی که م مرقییت و وه ک پوښت قسه نه اکه یت.

جاریکیان نه یب لینکن وتی، “حه زم له وه نییه گویم له ووتاری وشک و مردوو بیت. کاتی که گوئی له که سی که ده گرم ووتار ده دات، حه ز ده که م به شپوه یه ک بیبینم وه ک نه وه ی شه ر له که ل پوره هه نگدا ده کات.” لینکن

ده یگوت حه زده که م قسه که ر نه و په پی چالاک و پر جوش و خرّوش بیّت
بویه باش نه وه بزانه که که سیّک وشه کانی له بهر کرد بیّت ناتوانیت
به شینوه یه ک په فتار بکات وه ک نه وه ی له گه ل پوره هه نگدا شه پ ده کات.

پیشوه خت بیرۆکه کانت کۆ بکه ره وه و پښکیان بخه

ئهی که واته کام پښگایه بۆ خو ئاماده کردن گونجاوه ؟ ئه م پښگایه : به
ژیانی خو ئدا بچوره وه بزانه نه زمونی کی گرنگ نادو زیته وه که شتی کی
فیّر کرد بیت، هه روه ها نه و بیرۆکه و بیر کردنه وه، و بیرو پرایانه کۆ بکه ره وه
که له وه نه زمونه وه هه لقولا ون و به ده ستت هیّان. ئاماده کاری
راسته قینه واته به دوا داچوون و کۆکردنه وه ی زانیارییه کی زور له سه ر
بابه ته که ت. هه ر وه ک چارلس براون چه ند سالی ک له مه و پیش له
سیمیناری کدا له زانکوی یهیل وتی، “نه وه نده زانیاری له سه ر
ناو نیشان که ت کۆ بکه ره وه، تا وای لی دیت ساده و ناسان ده بیته وه
به لاته وه و کۆنترۆلی ده که یت... دواتر هه مو نه و بیرۆکانه بکه به
نووسین، ته نها به چه ند وشه یه کی که م، هه ر نه وه نده ی ببه ته که ت بیر
بخاته وه له سه ر په ره ی کۆن بیان نو سه وه — نه جا کاتی ک ویستت
بابه ته کانت پیز بکه یت، به ناسانی ده توانیت نه و کورته تی بی نیانیه پښک
بخه یته وه و بابه ته که ت ئاماده بکه یت.” ئه م پلانه زور قورس نییه، وایه ؟
نه خیر قورس نییه. ته نها پیویستی به وه یه هه ندیک ورد بیته وه و بیر له
بابه تی کی دیاری کراو بکه یته وه.

له گهل ټاوپړيکانتدا پاهینان له سهر قسه کانت بکه

نایا ده بیټ دواي ټه وهی قسه کانت پښخست، ټه نجا پاهینانیا له سهر بکه یت؟ بیگومان به ټی. پښتانه کی هیه زور ناسان و کاریگره. ټه و بیړوکانه به کار بهینه که بۆ قسه کردن له گهل ټاوپړيکانت هه ټبژاردوون. کاتیک له گهل ټاوپړيکانتدا دانیش توویت له بری ټه وهی خوت مشه وش بکه یت و له هه موو بابه تیگدا قسه بکه یت، له سهر میزه که خوت لار بکه ره وه و شتیکی له م شیوه یه بللی: “ده زانی، جون، پوژیکیان پروداویکی سهرم به سهر هات. پیم خوشه بوت باس بکه م.” ده کریت جوی زور خوشحال بیټ به گوینگرتن. سهرنجی په فتار و په رچه کرداره کانی بده. گوی بگره بزانه وه لامی چیه. په نگه بوچوون و بیړوکه یه کی سهرنجراکیشی هه بیټ که زور به نرخ بیټ. ټه و نازانیټ که تو پاهینان ده که یت، بویه هه رگرنګ نییه بزانیټ.

شالان نیقنس، میژوونووسی به ناوبانګ، هه مان ټاموژکاری به نووسهران ده دات: “ټاوپړيکانت بگره که حزی له و بابه ته یه و به دوورودیژی ټه وهی فیږی بوویت بوی باس بکه. به و شیوه یه کاتی گپړانه وهی بابه ته که هه ندیک تیگه شتنی تازت بۆ دروست ده بیټ که په نگه سهره تا بیرت نه بوویت، تیده گه یت کام خالانه جیگه ی مشتومپن و به لای به رانبه ره که ته وه تیگه شتنیان ټالوزه، هه روه ها تیده گه یت باشتین شیواز بۆ گپړانه وهی به سهره اته که ت کامه یه.”

سییه م/پیشوه خت میشت بۆ سه رکه وتن ناماده بکه

له به شی یه که مدا ئه و پرسته یه بۆ ئه وه به کارهینرا تاوه کوو به رچا و پوونیت پیبدات سه بارهت به مه شق و راهینانه کانی تایبهت به وتاریژی، به لام نیستا ئه و پرسته یه بۆ ئه وه یه به شیوه یه کی تایبهت تر و وردتر بجیتته ناو بابته که وه و ئه رکی خۆت جیبه جی بکه یت. بۆ ته و اوکردنی ئه و ئه رکه ش سی پښکا هه ن:

خۆت نوقمی بابته که ت بکه

دوای ئه وه ی بابته که ت هه لبارد و به پی پلانیك پښکتخت، هه روه ها له گه ل ه و پښکانیشتدا راهینانت له سه ر کرد، هیشتا ناماده کاری ته و او نه بووه. ته و او ی تواناکانت بخه گه ر بۆ ده رخستن و دۆزینه وه ی گرنگی بابته که ت. ده بیئت ئه و بیرکردنه وه و بره وایهت هه بیئت که به دريژایی میژوو بووه ته ئیلهام به خشی هه موو که سایه تییه ناو داره کان - ئه ویش بره و ابوونه به نامانجه که ت. ئایا چۆن ئاگری بره واکانت له په یامه که تدا گه ش ده که یته وه؟ به هوی پوونکردنه وه ی بابته که ت قوئاغ به قوئاغ، ده رخستنی مانا قوول ه کانی، ئه نجا به پرسیارکردن له خۆت: ئایا ناماده بووان به گوینگرتن له تۆ، چۆن ده توانن ببن به که سیکی باشترو جیاوازتر؟

بیر و هۆشت لای ئه وه سه ته نه رینیا نه لایه

که ده کرپت نیگه رانت بکه ن

به نمونه، بیر له وه بکه یته وه هه ل ه ی پښمانی ده که یت یان بیر له وه بکه یته وه له پر له نیوه ی قسه کانتدا ته و ابیت و قسه ت پی نه مینیت،

ئمانه بیرکردنه وه یکی نه رینین که ده کریت پیش ئه وه ی ده سستی
بکهیت، ساردت بکه نه وه و متمانه ت به خوت نه بیت. بویه زور گرنگه
پیش ئه وه ی ده ست به قسه کردن بکهیت، سه رنجت لای خوت نه بیت.
سه رنجت بخه سه ر ئه و شتانه ی که قسه که ر و ووتار بیژه کانی دیکه
ده یلین، له دلله وه گوئیان بۆ پابگره، ئه وکات له گرژی و ئالوزیه
ده روونییه کان پزگارت ده بیت.

هانی خوت بده

هه موو قسه که ریک ئه که ر بیتو ئامانجیکی گرنگی نه بیت ژيانی خوی بۆ
ته رخان کرد بیت، چهند ساتیک هه ست به گومان و پارایی ده کات که
هه لیبژاردووه. له خوی ده پرسیت تو بللی ئه و بابته گونجاو بیت، تو
بللی ئاماده بووان به دللیان بیت. فریوده خوات و وای لیدیت بابته که ی
بگوریت. له و کاتانه دا، کاتیک هه سستی نه رینی خه ریکه بروابه خو بوون
له ناوده بات، پیویسته هانی خوت بدهیت و ده روونی خوت به هیژ بکهیت.
به شیوه یه کی پوون و په وان به خوت بللی که بابته که ت زور گونجاوه،
له بهر ئه وه ی له ئه زموونی ژيانی خوته وه هه لقولاوه، له بیرکردنه وه کانی
خوته وه ده رباره ی ژيان سه رچاوه ی گرتووه. به خوت بللی تو له هه موو
ئاماده بووان کارامه تریت ماده م ده توانیت قسه بکهیت، ئه نجا به خوت
بللی: سویند بیت ده بیت باشتین هه وللی خوم بده م بۆ ئه وه ی په یامه که م
بگه یه نم. تاقیکردنه وه ده روونییه نوئییه کان کوکن له سه ر ئه وه ی که
هاندانی خود یه کی که له به هیژترین پالنه ره کانی فیروون.

چوارهم/ به پرواوه پرفتار بکه

به ناویانگترین دهر و ناس که نه مریکا شانازی پیوه بکات پروفیسور ویلیام جهیمسه. پروفیسور ویلیام ده لیت: “وا دهر ده که ویت پرفتاره کان شوین هه سته کان بکه ون، به لام له راستیدا پرفتار و هه ست پیکه وهن: به پیکه ستنی پرفتاره کان، ده توانین به شیوه یه کی ناراسته وخو هه سته کانمان کونترول بکهین.

“که واته نه گهر ناسوده نه بووین، تاکه پښتانه بۇ نه وهی ناسوده بینه وه نه وهیه، که به ناسوده یی هه ستیه سهر پی و به شیوه یه ک پرفتار و قسه بکهیت وه که نه وهی زور ناسوده ییت. نه گهر له و کاته دا نه وه پرفتاره ناسوده ی نه کردیت، هیچ شتیکی دیکه ناتوانیت ناسوده ت بکات.

“له بهر نه وه، بۇ نه وهی هه ست به نازایه تی بکهیت، به جوریک پرفتار بکه وه که نه وهی زور نازایت، به ته وای هه موو ویست و نیراده یه کته وه هه ولی خوت بده، نه وکات بوویری و نازایه تی راسته قینه شوینی ترسه که ت ده گریته وه.”

نه و ناموزگارییه ی پروفیسور جهیمس بکه به نه لقه یه ک و بیکه گویت. هه موو کات به شیوه یه ک پرفتار بکه وه که نه وهی خوت که سیکی نازا و بوویریت، بۇ نه وهی له کاتی پووه پووه ونه وهی ناماده بوواندا بوویر و نازاتریت. به لام ده بیت نه وه ت له یاد بیت نه گهر ناماده کاریت نه کرد بیت و بی بهرنامه هاتبیت بۇ قسه کردن، هه رچی نواندنی دنیا هه یه نه نجامی بدهیت سوودی نییه، مه گهر له هه ندی حاله تدا نه ویش زور که م. له بهر نه وه ده بیت خوت ناماده کرد بیت و بزایت باس له چی ده کهیت، نه نجا به گورجوگولی هه نگاو بنی و هه ناسه یه کی قول هه لمزه و بپوره

مهیدانه وه. باشتروایه ۳۰ چرکه پیش نه وهی پووبه پووی ناماده بووان بیته وه، هه ناسه یه کی قول هه لمزیت، چونکه ئوکسجینی زیاتروات لی دهکات به هیژتر و بوویتر بیت. یه کی له هونه رهنده گه وره کان هه مووکات ده یگوت: کاتی که هه ناسه ت زوره به جوریک که بتوانیت ماوه یه کی زور پایگریت، نه وکات نیگه رانی له خو یه وه نامینیت. به لی، کاتی که قسه ده که یت ته واو خوت به رز بکه ره وه و پاسته وخو ته ماشای چاوی ناماده بووان بکه، نه نجا نه وهنده به متمان وه قسه بکه وه که نه وهی هه مووان پاره ی تو قه رزان. به شیوه یه که خه یال بکه هه موویان قه رزاری تون و هاتون داوات لی بکه ن ماوه ی قه رزه که یان بۆ دریژ بکه یته وه. دلنیا به سوودی زور له و جوره بیرکرنه وه یه وهر دگریت و کاریگر یه کی زور باشی ده بیت.

رهنگه به لات هه سه یریت و به خوت بلیت چون برپا بکه م نه و فله سه فه یه پاسته. چون بتوانم به و شیوه یه خوم موسه یت ه بکه م. ده ی که واته قسه ی نه و کابرا نه مریکیه به هه ند وهر بگره که هه مووکات هیما ی نازایه تی بووه. نه و پیاوه کاتی خوی ترسنوکتین که س بوو، به هو ی مه شق و راهینان کردن له سر برپا به خو بوون، بوو به یه کی له نازاترین که سایه تییه کان: هه میشه له کاتی قسه کردن ناماده بووانی ده وروژاند، که سی که بوو زور لیزان بوو له کونترول کردن به ران به ردا و هه مووکات له کاتی وتار پیشکه شکردندا داریکی به ده سته وه بوو، یه کی له قسه به ناوبانگه کانی نه وه بوو: به هیمنی قسه بکه به لام با داریکی که وره ت پی بیت. نه و که سه ش سیودهر پوزه فیلت بوو — سه روکی ویلا یه ته یه کگرتو وه کانی نه مریکا.

له ژياننامه کېدا خوی دان به وده دا دهنیت و ده لیت: “کاتی خوی
که نجی کی که مژه و که له پره ق بووم. سهره تا هم شه له ژاو و هم به گومان
بووم له توانا کانی خوم. بویه پیویست بوو نه که ته نها له پووی
جه سته ییه وه، به لکوو له پووی پوخی و ده روونیشه وه به شیوه یه کی زور
چوپر مه شق و راهینان بکه م.”

خوشبه ختانه هموو نه وهی بۆ باس کردوین که به دریژایی نه و چه ند
ساله به دهستی هیناوه. به م شیوه یه نووسیویه تی: “کاتی که گهنج بووم،
بابه تی که له یه کی که له کتیبه کانی ماریات خوینده وه که هموو کاتی که
سهرنجی پاده کی شام و سهرسام ده بووم پیی. له و به شه دا، کاپتنی
کو مه لیک جه نگاوه ری به ریتانی باسی نه وهی بۆ پیاوه کانی ده کرد که
چون پاله وانه کان چاونه ترس و نه به ز ده بن و له هیچ شتی که ناترسن.
قسه کانی زور سهرنجی پاکیشام، به و شیوه یه هانی جه نگاوه ره کانی ده دا
و ده یگووت: ‘هموو که سی که له سهره تا دا بۆ نه نجامدانی ههر شتی که
ترسی کی هیه، به لام تا که ری که نه و که سه بتوانیت کونترولی خوی بکات
و به هیژ بیت نه وهی، که به شیوه یه که ره فتار بکات وه که نه وهی هیچ
ترسی نییه. دواي نه وهی بۆ ماوه یه که به و شیوه یه ره فتاری کرد، نه وکات
نواندنه که ی ده بیت به شتی کی پاستی. بویه کاتی که نه و که سه هه ست به
نازایه تی ناکات، وا خوی پیشان بدات که سی کی چاونه ترسه، نه وکات
ده بیت به که سی کی نازاو چاونه ترس.’

“نه مه نه و تیوره یه که من له سهری پو شتم. زور شت هه بوون له سهره تا دا
لییان ده ترسام، ههر له ورچی که وره وه تا ده گات به نه سپ و ته قه مه نی
و چه که، به لام به هو ی نه وهی وا خوم پیشان ده دا که ناترسم، ورده ورده

ترسم نه ما. زۆربه ی که سانی دیکه ئه گهر بیان ه ویت ده توانن هه مان
ئه زمون دووباره بکه نه وه.

به هوی زالبون به سهر ترسی قسه کردن بۇ خه لک، گۆرانکاری له هه موو
ئه و شتانه دا ده کهین که ئه نجامیان ده دهین. ئه و که سانه ی به گوئی
سیودهر پۆزه قیلت ده کهن، تیده گهن که سانیکي باشتن به راورد به
ده وروبه ریان. تیده گهن سه رکه وتنیان به سهر ئه و ترسه دا له به رگی
خویان ده ری هیئاوه ن و گه یاندوونی به ژیانیکي باشتن و ته واوتر.

فرۆشیاریک نویسیبووی: "دوای ئه وه ی چه ند جاریک له سهر پییه کانی خۆم
پاوه ستام و له به رده م پۆله که مدا قسه م کرد، ده مزانی له مه و به دوا ده توانم
له گه ل هه موو که سیکدا مامه له بکه م و قایلی بکه م. به یانییه کیان چوومه
به رده م ده رگای ئوفیسی یه کیک له موشته رییه کانم که که سیکی زۆر
که له ره ق بوو، به ئه سته م شتی ده کړی، پیښ ئه وه ی بلی نه خیر،
نمونه ی به ره مه کهانم له سهر میزه که ی بلاوکرده وه، ئه وه بوو زۆرتیرین
شتی کړی."

خانمیک که ژنی ماله وه بوو، به یه کیک له نوینه ره کهانمی گووتبوو:
"نه مده ویرا دراوسیکانم بانگهیشتی ماله وه بکه م، ده تراسم قسه م پی
نه بیت دوو ده مه ته قییان بۇ بکه م. دوای ئه وه ی چه ند خوولیکم بینی و
له سهر پییه کانی خۆم وه ستام، ئه و سه رکیشیه م کرد و یه که م میوانداریم
پیکخست، سوپاس بۇ خوا زۆر سه رکه وتوو بووم. هیچ کیشه م نه بوو له
قسه کردن و گهرمکردنی کۆره که (مجلسه که)."

ئه م که سانه له وه تیگه یشتن زۆر ئاسان ده توانن به سهر ترس و
نیگه رانییه کاندایا زالب و که سانیکي سه رکه وتووین، ئه مه له کاتیکیدا پیشتن

پښتانه کی خیرا و ناسان بۆ قسه کردن به شیوه یه کی کاریگر

زور له وه ده ترسان شکست بهینن. بویه توش به هه مان شیوه له
داهاتوودا تیده گهیت قسه کردن بۆ خه لکی و ووتاریژی ههستی
بروابه خبروونت پی ده به خشن. توانای چاره سه رکردنی کیشه و
گیروگرفته کانی زیانت پیده به خشن. نهجا ده لیت: ئا نه مه بوو من لی
ده ترسام؟

((به شی سییه م))

پښتانه کی خیرا و ناسان بۆ قسه کردن به شیوه یه کی کاریگر

من زور به ده گمهن له پوژدا ته ماشای ته له فزیون ده که من به لام هاورپیه کم داوای لیکردم ته ماشای به رنامه یه کی ئیواران بکه م که تایه بهت بوو به ژنی ماله وه. به رنامه که ناستیکی زور به رزی هه بوو، هاورپکه شم سووربوو له سر نه وهی ته ماشای بکه م، چونکه پیی وابوو نه و به شهی به رنامه که که ناماده بووان به شداری ده که ن سهرنجی من راده کیشت. له راستیدا وابوو سهرنجی پاکیشام. چه ند جاریک سهریم کرد، زور سهرسام بووم به وهی پیشکه شکاره که زور سهرکه وتوو بوو له وهی ناماده بووان براکیشیت بۆ سهر سته یج (دوانگه) و قسه ی پیه ده کردن. نه وه زور سهرنجی پاکیشام. نه و که سانه ی به شداریان ده کرد دیاربوو قسه که ر و ووتاریژی کارامه نه بوون. به هیج شیوه یه که پاهینانیان له سر هونه ری گفتوگو کردن نه کردبوو. هه ندیکیان پیزمانیکی هه له و وشه ی لاوازیشیان به کاردهینا، به لام زور سهر بوو هه موویان حه زیان ده کرد به شدار بن. کاتی که قسه یان ده کرد، ترسیان له چاوی کامیراکان نه بوو، له گه له نه وه شدا سهرنجی ناماده بووانیان به لای خویاندا راده کیشتا.

باشه چۆن؟ له بهر نه وهی خوم ماوه ی چه ندین ساله نه و ته کنیکانه به کاردهینم که له و به رنامه دا به کارهینرا، وه لامه که ی باش ده زانم. نه و که سانه ی له و به رنامه دا بوون، که سانی ساده و ناسایی بوون، سهرنجی هه موو بینهرانی ولاتیان به لای خویاندا پاکیشا: باسی خویان ده کرد،

باسی ناخوشتین ساته کانی خوځیان ده کرد، باسی خوشتین کاته کانی ژیانیان ده کرد، یان باسی ئه وه یان ده کرد چوځ هاوسه ره کانیا ناسیوو. وهك نووسینی راپوړت بیریان له پیښه کی و ناوه پوک و دهره نجام نه ده کرده وه. گرنگییان به شیوازی قسه کردن و پیکخستنی پرسته کانیا ن نه ده دا. که چی ئاماده بووان ده ستخوځشیان لیده کردن و ته واو سه رنجیان لای قسه کانیا ن بوو. سی یاسا هه ن تایه بتن به پښتانه کی خیرا و ئاسان بۇ ئه وه ی فیږی قسه کردن بیت بۇ خه لك، به نیسبه ت منه وه، ئه م به رنامه یه به لگه یه کی به هیزه بۇ سه لماندن یه که م یاسای ئه و سی یاسایه. ئه مانه ش سی یاسا بنچینه یه که ن:

یه که م/ باسی شتیك بکه که ئه زمونی خوځته یان له باره یه وه خوځندووته ئه و ژن و پیاوانه ی به به سه ره اته کانیا ن به رنامه که یان سه رنجراکیش کردبوو، ته نها باسی ئه زمونی خوځیان ده کرد. باسی شتیکیان ده کرد که ده یانزانی چییه. بهینه پیښ چاوت ئه و به رنامه چه ند بیتام و ناخوځ ده بوو، که ر ئه و که سانه داوایان لی بکرایه پیناسه یه کی بیرى کومه نیزمی بکه ن، یان داوایان لی بکرایه باسی دامه زراوه حکومییه کانی ولات بکه ن. بیگومان زور بیتام و بیزارکه ر ده بوو. ده ی له گه ل ئه وه شدا ژماره یه کی زور قسه که ر و ووتاریژ له کوږ و کوږونه وه کانداه مان ئه و هه له یه ده که ن. هه ول ده ده ن باس له بابه تیك بکه ن که زانیارییان نییه له سه ری یاخود زانیارییان زور که مه و که مترین گرنگییان پیداو. بابه تیکی وهك دیموکراسی، نیشتیمان په روه ری، یان دادپه روه ری هه لده بژین، ئه نجا دواى چه ند کاتر میړیک له گه رانی چوپړ به ناو کتیب و وته ی ناوداراندا

به په له و به شپړزی هه ندیک بابته ده هیئن، که به باشی له بیریا نیه یان کاتی خوی له زانکو خویندوویانه، ئه نجا زور په له یانه ووتاره که یان پیشکه ش بکه ن، ووتاریک که جگه له دریشی و زوری هیچ شتیکی له وانی دیکه جیاواز نییه. هه رگیز ئه و جوړه ووتاریژانه پوژیک به خه یالیا ندا نه هاتوو که ده کریت گوینگر حه زی له بابته تی راستی (واقیعی) بیت.

سالانیک بهر له ئیستا، له یه کیک له خوله کانی دهیل کارنگی له شیکاگو، خویندکاریکی خوله که به م شیوه یه دهستی پی کرد: “نازادی، یه کسانی، بریاه تی. ئه مانه گه وره ترین چه مکن له فهره نگی مروقایه تیدا. به بی نازادی، ژیان مانایه کی نییه. بهینه پیش چاوت چی جوړه ژیانیکه گه ر له هه موو لایه که وه نازادییه کانت زه ود بکریئن.”

ته نها تا ئه ویی گووت، راهینه ره که ی به شیوه یه کی ژیرانه وه ستاندى و پرسىارى ئه وه ی لیکرد بۆچی بروای به و قسانه هیه که ئیستا وتنى. پرسىارى لیکرد ئایا هیچ به لگه یه ک یان هیچ ئه زمونځى که سى پییه که پالپشتی ئه و قسانه ی بکات؟ ئه وه بوو به سه رهاتىکی زور سه رنجراکیشى گىراه وه.

کاتی خوی له سوپای فهره نسا سه ریا ز بوو. باسى ئه و سوکایه تییه ی بۆ ده کردین که له لایه پرژیمی نازییه کانه وه به سه ر خوی و خیزانه که یدا هات. به زمانىکی پوون و به وردى باسى ئه وه ی بۆ کردین که چۆن به ترس و به نهینى ژیاوه، ئه نجا باسى ئه وه ی کرد چۆن به ترس و نا هه تییه کی زوره وه له دهستی پولیس هه لاهاتوو و خوی گه یاندوو به ئه مریکا. له کو تاییدا وتى: “کاتیک ئه مپو هاتم بۆ ئه م ئوتیله ی ناوچه ی میشىگان، نازاد بووم له وه ی به دلى خوم بيم و بروم. به لای پولیسىکدا تیپه ریم، هه

سه یزیشی نه کردم. به بڼه نه وهی داوای ناسنامه م لی بکه ن هاتمه نیو نه م
نو تیله وه، کاتیکیش نه م کووونه وهیه ته و او ده بیټ، هر کویم بوویت له م
شیکاگودا ده توانم بوی برېوم. برېوام پی بکه ن ئازادی شایه نی نه وهیه
شه پی بڼه بکه ن. "کاتیک ته و او بوو، هه موو ئاماده بووان هه ستانه سه ر
پی و ده ستخو شیان لی ده کرد.

پیمان بلی ژيان چی فیږی تو کردوه

نه و قسه که و ووتار بیژانه ی که باس له و شتانه ده که ن ژيان فیږی
کردوون، به رده و ام سه رنجی گوږگره کانیا ن بولای خو یان راده کیښن. له
نه زموونی خومه وه نه وه م بڼه ده رکه و توه که ووتار بیژان به ئاسانی نه م
بوچوونه یان پی قه بوول ناکریت — خو یان ده پار یزن له به کار هی نانی
نه زموونی تاکه که سی خو یان، واده زانن شتیکی بی که لکه یان پیان وایه
زور سنورداره. زیاتر پیان خو شه باس له برېوکه و چه مکه گشتیه کان و
بنه ما فه لسه فییه کان بکه ن، که به داخه وه نه و بابه تانه هه واکه ی زور له
ئاستی مرقی ئاسایی به رزتره تا بتوانیت هه ناسه ی تیدا بدات. نه و ان
باسی سه ر دپره کانمان بڼه ده که ن و ئیمه برسیی هه واله کانین. هیچ که سی که
له ئیمه رقی له وه نییه گوږ بڼه سه ر دپره کان بگریټ، نه گه ر که سیکی
کارامه و شاره زا پیشکه شی بکات. مه به سته که نه وهیه: باسی نه و شته
بکه که ژيان فیږی کردوویت نه وکات منیش ده بمه گوږگریکی دل سوژت.

ده گووتریت ئیمیرسن هه میشه ئاماده بووه گوږ له هه موو که سی که
بگریټ، به بڼه گوږدان به ئاستی که سه که، چونکه پیی و ابوو له هه موو
که سی که وه ده کړیت شتی که فیږیت. په نگه من زیاتر له هه ر که سیکی

دیکه گویم له ووتار و قسه ی گه نجان گرتبیت، ده توانم بلیم هیچ کاتیک گویم له ووتاریک نه بووه که قسه کهر باسی شتیکی ژيانی خوی کردبیت و ناخوش بووبیت.

بۆ زیاتر بهرچاوپوونی: چهند سالیك له مه وپیش، یه کیک له پاهینه ره کانمان خولیکی له سهر ووتاریژی بۆ نه فسه رانی بانکی نیویورک کرده وه. به شیوه یه کی سروشتی نه و که سانه ی له و خوله دا بوون داواکاریان زور بوو له سهر نه وه ی کاتیان که مه و بواریان نییه به باشی خویان ناماده بکه ن. نه م که سانه به دریژی ژيانیان بیریان له پراوچوونه کانی خویان ده کرده وه، په رهیان به بیروپای خویان ده دا، شته کانیان له گوشه نیگای خویانه وه ده بیینی، به و نه زمونه وه ده ژیان که به گه نجی وه ریان گرتبوو. ماوه ی چل سال خه ریکی کوکړدنه وه ی بابه ت و سهرچاوه بوون بۆ به هیژکردنی توانای قسه کردنیان.

پوژتیکی هینی پیاوړیکی به پیز به ناوی به پیز جاکسن که کارمندی بانک که بوو — که میک زو و هاتبوو بۆ بانک. ده زانی چی کرد؟ له ئوفیس که ی چووه ده ره وه و نوسخه یه که له پوژنامه ی فوربس ی هیئا، بۆ خوی دانیشت و بابه تیکی خوینده وه به ناو نیشانی، 'تو ته نها ۱۰ سالت هیه بۆ سهر که وتن'.

نه مه ی ته نها له بهر نه وه نه کرد که حه زی لی بیت، به لکوو بۆ نه وه بوو بتوانیت نه و کاته پر بکاته وه که بۆ قسه کردن پیی درابوو. دوا ی کاترمیریک، هه ستایه سهر پیی و هه ولی دا به شیوه یه کی سهرنچراکیش و قایلکه ر له سهر ناوه پوکی نه و بابه ته قسه بکات.

ده زانیت دهر نه نجامه کی چی بوو؟ نه وهی خویندبوویه وه بوی هرس نه کرا، نه یتوانی به ته واوی له شته کان تیښگات. هیچ په یامیک له قسه کانیدا به دی نه ده کرا: نه مهش به ته واووه تی له شیوازی په فتار کردن و قسه کردنییه وه ههستی پی ده کرا. به رده وام ده یگووت نووسه ر وه های گووت، نووسه ری نه مهی گووت.

دوای ته واوېوونی قسه کانی، راهیته ره کی وتی: “به پریز جاکسن، نیمه بایه خ به که سیکی نادیار نادهین که نه و بابه ته ی نویووه، نه و نیستا لیږه نییه. خو ناتوانین بیبینین، به لام نیمه تو ده بینین، بایه خ به خوت و بیرکردنه وه کانت ده دین. پیمان بللی پای خوت چونه، نه که قسه ی که سیکی دیکه مان بو باس بکه یت. زیاتر خوت له و بابه ته دا ده ور بیینه. ئایا ده کریت هه فته ی داهاتوش هه مان بابه ت باس بکه یت؟ جاریکی دیکه نه و بابه ته بخوینه وه، له خوت بپرسه بزانه هاوپرایت له گهل نووسه ر یان یاخود نا. نه گهر هاوپرایت، به نه زمونیکی خوت هوکاری هاوپا بونه که ت پوون بکه ره وه. نه گهر هاوپا نیت، پیمان بللی بو. با نه م بابه ته بیته خالی ده ستپیک و قسه ی خوت بکه یت.”

به پریز جاکسن دووباره بابه ته کی خوینده وه و گه شته نه و بپروایه کی به هیچ شیوه یه که له گهل نووسه ردا هاوپا نییه. به پابردووی خویدا گه را بو نه وهی نمونه بو پایه کانی خوی بهینیتته وه و بیسه لمینیت بوچوونه کی راسته. هه فته ی دواتر هاته وه و قسه کانی به شیوه یه که پیشکه ش کرد که پریوو له بیرو پای خوی، کومه له بیرو پایه که که له سه ر بنه مای پابردوو نه زمونی خوی بوی دروست بوو. له بری بابه تیکی دووباره ی به سه رچوو، له کواکانی خویه وه کومه لیک زانیاری و بیروکی زوری بو

ناردین، کومه له زانیارییه کی به تام و بۆ. من ئهم بابته بۆ تۆ به جی ده هیلم، خۆت بریار بده کام قسانه زیاتر کاریگره ییان له سه ر گوئگر دروست کرد.

له ناو نه زمونه کانتدا به دوا ی بابته دا بگه پئی

جاریکیان داوا له هه ندیک له راهینه ره کانمان کرا له سه ر په په یه ک بنووسن: به پای ئه وان گه وره ترین کیشه چی بووه له به رده م بوونیان به ووتارییژ. کاتیک پارچه کاغه زه کان کرانه وه و ته ماشای وه لامه کان کرا، ده رکه وت که ئهم کیشه یه، “فیرخوازه سه ره تاییه کان فیڕ بکه یین له سه ر بابته یکی شیاو قسه بکه ن” زۆرتین جار له خوله کاندا پووبه پووی راهینه ره کان بووه ته وه.

ئایا بابته ی شیاو چیه؟ ئه وکاته بابته که تپیی ده وتری ت شیاو بۆ قسه کردن که له گه لیدا ژیا بیت، خودی خۆت ئه زمونت کردبیت، بیرکردنه وه و تیگه شتنی خۆتی تیکه ل بکه یت و بیکه یت به هی خۆت. ئه ی ئایا چۆن بابته و ناو نیشان بدۆزیته وه؟ زۆر ئاسانه، به هۆی چوونه ناو یادگارییه کانته وه و گه پان به دوا ی ئه و لایه نه گرنگانه دا که کاریگره ی له سه رت هه بووه. سالانی ک له مه و پیش، سه ر ژمی رییه کمان کرد و به دوا دا چوونمان بۆ ناو نیشانه کان کرد بۆ ئه وه ی بزانی کام بابته له خوله کانماندا زۆرتین سه رنجی ئاماده بوویان به لای خۆیدا راکیشاوه. بۆمان ده رکه وت ئه و ناو نیشانانه ی که لای ئاماده بووان زۆر په سه ند بوون، ئه و بابته تانه بوون که ئه زمونی قسه که ر خۆی بوو، له وانه ش:

سالانی مندالی و گه وره بوون. هه میشه ئه و بابه تانه ی باس له خیزان، یادگارییه کانی سه رده می مندالی، سه رده می مه کته ب ده کهن، سه رنجی گوینگر پاده کیشن، له بهر ئه وه ی زۆربه مان چه زمان له وه یه بزانی که سانی دیکه چۆن تووشی به ربه ست بوونه ته وه و به چی شیوه یه ک توانیویانه سه رکه و تووبن.

هه رکاتیک بۆت کرا، له قسه کانتدا باسی بابته و نموونه کانی سه رده می مندالیت بکه. به لام ئایا چۆن ده زانیت که سانی دیکه ئه و شته یان پی خوشه که به مندالی یان به گه نجی به سه رتدا هاتووه؟ ئاماژه یه ک بۆ ئه مه هه یه. ئه گه ر له یادگارییه کانتدا شتیک هه بوو داوی تیپه پبوونی چه ندين سال هیشتا هه ر له یادت مابوو، ئه وه گرهنیتی ئه وه ی هه یه به دلی گوینگر ده بیته.

ئاسته نگه کانی رابردوو. ئه م لایه نه خواستیکی زۆری له سه ره. به هۆی گیرانه وه ی چیرۆکی خۆت و باسکردنی ئه و هه ولانه ی که بۆ سه رکه وتن و تیپه پاندنی ئاسته نگه کان داوتن، سه رنجی هه مووان به لای خۆتدا پاکیشیت. به نموونه: باس له وه بکه چۆن فلان ئیشت ده سته که وت. ئه و هۆکارانه چی بوون به هۆیه وه ئیشت ده سته که وت؟ باسی کۆست و به ربه سته کانت، هیواکانت، و سه رکه وتنه کانت بکه. باسکردنی ژیا نی راسته قینه ی خۆت باشتترین ته کنیکه بۆ پاکیشانی سه رنجی گوینگر.

پسپۆرییه که ت. داوی چه ندين سال له کارکردن له یه ک بوارد، ئیستا پسپۆریت تیایدا. بۆیه ئه گه ر له سه ر بنه مای ئه زموونی خۆت باس له لایه نه جیاوازه کانی پیشه که ت بکه یه، به جۆریک له جۆره کان ده توانیت دلنیا بیته سه رنجی ئاماده بووان پاده کیشیت.

ئەزموونیکی ئاناسایی. ئایا تا ئیستا کەسیکی بەناویانگت بینیوه؟ ئایا جەنگت بینیوه کە تیایدا تۆپ و تەیارە بەسەرتدا فرییبێت؟ ئەم جوۆرە ئەزموونانە باشترین بابەتن قسەیان لەسەر بکەیت.

بیروپای خۆت. پەنگە کات و وزەیه کی زۆرت بۆ ئەو تەرخان کردبێت بابەتیکی گرنگ ھەڵبژێریت. ئەگەر ماوێیه کی زۆر سەرقالی خۆیندەو و گەڕان بیت لەسەر ئەو بابەتە ی ھەلت بژاردووە، ئەوکات توانا و کارامەیی ئەوەت دەبێت قسە ی لەسەر بکەیت، بەلام کاتیکی قسە لەسەر بابەتە کەت دەکەیت، دڵنیا بە لەوێ بیروپای خۆتی لەسەر بلێیت. گوێگر تام لە قسە یە ک ناکات کە زۆر گشتی بێت. تکایە وا تێمەگە خۆیندەوێه کی سەرپێیی گوڤار و پۆژنامەکان بەو مانایە دیت ئامادەیت قسە لەسەر ئەو بابەتانە بکەیت. ئەگەر لەسەر ئەو بابەتە تەنھا کەمێک زانیاریت لە گوێگرەکانت زیاترە، باشترین شت ئەوێه باسی نەکەیت. لە لایەکی دیکەو، ئەگەر سالانیکی سەرقالی خۆیندەو و کوکردنەوێ زانیاریت لەسەر چەند بابەتیکی، ئەو گومانی تیدا نییە ئەوانە باشترین بابەتن قسەیان لەسەر بکەیت. لەبەر ئەوێ دڵنیا بە و ھیچ لێی مەترسە.

وەک لە بەشی دووھەدا ئاماژە ی پێدرا، خۆئامادەکردن تەنھا بریتی نییە لەوێ ھەندیک وشە و دەستەواژە بخەیتە سەر پارچە کاغەزیکی، یان چەند پستە یە ک لەبەر بکەیت و بەس. بریتی نییە لە ھەڵبژاردنی چەند بیروکە یە کی دووبارە و کۆن کە لە خۆیندەوێه کی خیرا و سەرپێیی کتیب و پۆژنامەکانەو و ھەرتگرتوون. بەلکوو بریتی یە لەوێ بچیتە نیو قولایی دل و میشتکەو و ئەو بیرکردنەو و بیروپایانە دەربھێنیت کە ژیان بۆی بەجی ھێشتوویت. ھیچ کات گومان لەو نەکەیت لەو شوێنەدا

— میښک و دل — بابته کانی توی تیدا نییه . بیگومان تیدایه ! چەند
گه بنچینه یه کی دهوله مەندی لییه چاوه پروانی تون بیان دوزیته وه . ئه وه
بابته تانه ی له میښک و دل و دهروونتان به شتیکی زور شه خسی و
تایبه تیان مه زانه ، مه لی گوینگر پی هیچه . من وهك خوم زور به و جوړه
بابته تانه سه رسام بووم و سه رنجیان پراکیشاوم ، زور سه رنجپراکیشتر و
کاریگر تر بوون له قسه ی ووتاریژ نه ناوداره کان . ته نها به باسکردنی
شتیک که کارامه و شاره زای تیایدا ، ده توانیت دووهم بنچینه به ده ست
بهینیت بۇ ئه وه ی به پښتانه کی خیرا و ئاسان گفتوگو یه کی کاریگر
بکه یت .

ئهمه ش بنچینه ی دووهم :

دووهم / دلایا به له وه ی زور حەزت له بابته که ی خوته

همه مو ئه و ناو نیشان و بابته تانه ی که تویش و منیش کارامه و شاره زاین
تیایدا سه رنجپراکیش نین . به نمونه ، من زور شاره زای و کارامه م له قاپ
شوریندا ، به لام به هر شیوه یه ک بیت ناتوانم به حەز و شەوق و زه وقه وه
باسی ئه و بابته بکه م . ئه وه ی راستی بیت ، حەزم لییه هه بیریشی لی
نه که مه وه . که چی له گه ل ئه وه شدا گویم لی بووه زوریک له ژنانی ماله وه
بۇ ماوه یه کی زور له سه ر ئه و بابته قسه یان کردووه — قاپ شوردن و
بابته تی ناومال . ئهمه ش یان له بهر ئه وه یه له ناخی خویاندا زور پریان
له وه یه هر قاپ ده شورن هر نابریته وه ، یان ئه وه تا به شیوه یه کی
لیزانانه خویان له و ئیشه دزیوه ته وه ، بویه ئاوا به تامه زرویییه وه باسی
ده که ن .

پرسپاریک هه یه ده توانیت به هویه وه بزانتیت ئه و بابته ته ی هه لته بژاردووه تا چه ند شیاوی باسکردنه: ئایا ئه گهر که سیك هه ستیته سهر پی و راسته وخو دژی بۆچوونه که ت بیته، هه ول ده دهیت به رگری له رایه که ت بکهیت؟ ئه گهر ئامادهیت بیت ئه وه بکهیت، ئه وه بابته که ت شیاوی باسکردنه.

به م دواپیانه ته ماشای ئه و تیپینیانه م ده کرد که سالی ۱۹۲۶، له دواپی سهر دانه که م بۆ کوپوونه وه ی ولاتانی هاوپه یمان له جنیف - سویسرا، نویسیبوم. ئه مه به شیکیه تی: “دواپی ئه وه ی سی چوار که س به ساردوسپی قسه یان کرد و ته واو بوون، جۆرج فۆسته ر که له که نه داوه هاتبوو، دهستی کرد به قسه کردن. سهرنجم دا ئه وپه پی ئاسووده بوو، هیچ کاغه ز و تیپینییه کیشی پی نه بوو. به دل له ناو ئه و شتادا بوو که باسی ده کرد، شتیکی پی بوو زۆر تامه زو بوو پیمان بلّیت. وه ک پۆژی پووناک دیار بوو که ئه و کابرا زۆر ئه و قه ناعهت و بیرکردنه وانه ی به لاوه گرنگ بوو، زۆر چه زی ده کرد گوږه کانی بگه یه نیته. ئه و بنه ما و پیسایانه ی که هه موو کات له وانه کاندا باسم ده کردن و به لاهه وه په سه ند بوون، زۆر به جوانی له و ووتاره دا به رجه سته بوو بوون.”

بیشوپ فولتن له کتیبه کهیدا - ژینیك شایسته ی ژیان - نویسیویه تی: “له زانکو هه لته بژیردرام بۆ قسه کردن له دیبه یته کدا، شه ویک پیش دیبه یته که، پروفیسوری سهرپه رشتیاری دیبه یته که بانگی کردم بۆ ژووره که ی خوی و سهرزه نشتی کردم. وتی، تو زۆر نه زانتیت. له میژووی ئه م زانکو دا که سیکی دیکه نه بووه له تو خراپتر. منیش هه ولّم ده دا خۆم پیک بخه م و وتم: زۆر باشه، گهر ده زانی من ئه وه نده خراپم بۆچی منت خسته ناو

تیمه که وه؟ وه لامي دایه وه و وتی، له بهر ئه وه ی تو ده توانیت بیر بکه یته وه: نه که له بهر ئه وه ی ده توانیت قسه بکه یت. برؤ ئه و سوچه و ئه و به شه ی هی تو یه بیبه و به وردی بیخوینه وه. نزیکه ی کاتر میړیک به شه که ی خوم ده خوینده وه و دوباره م ده کرده وه، له کوتاییدا وتی، ئایا هیچ هله یه که ده بینیت؟ نه خیر. هه م دیسان کاتر میړ و نیویک خوینده وه، بوو به دوو کاتر میړ، دوو کاتر میړ و نیو، له کوتاییدا ته واو شه که ت بووم. پرؤفیسور وتی، هیشتا نازانیت چی شتیکت هله یه؟

“دوای دوو کاتر میړ و نیو خوینده وه، ئه نجا هه ستم پی کرد. گووتم: به لی، تیگه شتم که گه رموگور نیم، له قسه کاندای خودی خوم نیم. به شیوه یه که قسه ناکه م وه که ئه وه ی له دله وه مه به ستم بیّت.”

له و خاله وه بیشوپ فولتن وانه یه که فیّر بوو که هه میشه له یادییه تی: له ناو قسه کاندایا توایه وه، به جوش و خرؤشه وه باسی بابته که ی ده کرد. ئه نجا پرؤفیسوره که ی وتی، “ئیستا ناماده یت بۆ قسه کردن!”

کاتی که به شدار بوویه کمان ده لیت، “هه زم له هیچ شتی که نییه، ژیانیکی زور ناخؤشه،” راهینه ره کانمان پرسیار ی لیده که ن بزائن له کاته به تاله کاندای چی ده کات. یه کی که ته ماشای فیلم ده کات، یه کی که یاری ده کات، یه کی که دیکه سه رقالی هه وشه ی ماله که یه تی. پیاویک وتی پاکه تی شقارته کۆده کاته وه! کاتی که راهینه ره که پرسیار ی ئه و خووه سهیره ی لی کرد، هیواش هیواش که وته قسه و گهرم بوو. دواتر وای لیها ت کاتی که باسی ئه و ژووره ی ده کرد که شقارته کانی تیدا هه لگرتووه، به شیوه یه کی بهرچاو جولّه و زمانی جهسته ی به کارده هیئا. به راهینه ره که ی گووت له زوربه ی ولاتنی دونیواوه پاکه تی شقارته ی

کۆکردوو ته وه . کاتیك ته واو جۆش و خرۆشی زیادی کرد، پاهینه ره که ی وه ستاندى . “بۆچی باسی ئهم باب ته ته بۆ نه کردین؟ به لای منه وه زۆر سه رنجراکیشه .” ئه ویش وتی پیم وانه بووه که س حه زى لى بیته ! ئهم پیاوه چه ندين سال به دواى خولیا یه کی خۆیه وه بووه، که چی ئه وه نده به گرنگی نه زانیوه بیکات به باب ته قسه ی له سه ر بکات. پاهینه ره که بۆ ئه و پیاوه ی پوون کرده وه : تاکه پښگا بۆ ئه وه ی بایه خ و گرنگی باب ته تیکی پی بیویته ئه وه یه له خۆت بپرسه تا چه ند حه زت له و باب ته یه . تا چه ند حه زت له و باب ته بیته، ئه وه نده ش به نرخ و گرنکه و شایه نی باسکردنه . ئه و شه وه ئه و کا براه به و په ری گه رموگورپیه وه باسی خۆی ده کرد، دواى ما وه یه ک بیستم ناویانگیکی ناوخۆیی ده رکردوو و له چه ند یانه و کۆبوونه وه یه ک قسه ی له سه ر خولیا که ی کردوو .

ئهم نمونه یه راسته وخۆ ده مانگه یه نیته به سییه م بنه ما، بنامایه ک بۆ ئه و که سانه ی پښگایه کی خیرا و ئاسانیا ن ده ویت تا وه کو فیرى قسه کردنیکی کاریگه بن بۆ خه لکی.

سییه م/ زۆر تامه زۆر به قسه کانت بۆ گوږگر باس بکه یته

له هه ر بارودۆخیکدا که قسه ده کریته، سى لایه ن هه ن: قسه که ر، قسه کان، هه روه ها گوږگر. دوو بنه ما که ی یه که م که له م به شه دا ئاماژه یان پی درا باسیان له په یوه ندى قسه که ر و قسه کان ده کرد. تا ئیستا ئه وه ی باسما ن کردوو پی ناوتریت ووتاردان یان حال ته ی قسه کردن. ته نها کاتیك حال ته ی قسه کردن یان ووتاردان پووده دات که قسه که ر قسه کانی بۆ که سی به رانبه ر بکات. له م کاته دا ده کریته که سی

ووتاریښ بپاشی قسه کانی ناماده کړد بیټ: پښتانه بابته ټیک بیټ قسه که ره که زور تامه زړوی بیټ، به لام بۆ ئه وهی ته واو سه رکه وتوو بیټ، ده بیټ لایه نیکی دیکه بیټه ناو قسه کانی. ده بیټ وا له گوینگر بکات به شیوه یه که هست بکه ن که ئه وهی قسه که ر ده یلیټ بۆ ئه مان زور گرنگه. نابیت ته نها تامه زړوی قسه کانی بیټ، به لکوو ده بیټ زور به لایه وه گرنگ بیټ ئه و تامه زړویه بگوازیته وه بۆ گوینگره کانی شی. ووتاریښی کاریگر هه ول ددات کاریک بکات گوینگره کانی هست به و شته بکه ن که خوی هستی پی ددات، له گه ل بۆچوونه کانیدا هاوړابن، هه روه ها تام و چیژ له و کاته ببینن که له گه لیدان. ووتاریښی کاریگر و سه رکه وتوو که سیکه گوینگر ددات به سه نته ر نه که خوی. ده زانیټ بۆ ئه و نییه بریار بدات ووتاره که ی شکستی هیناوه یان سه رکه وتوو بووه - ئه و بریاره له میټشک و دلی گوینگره کانیدایه.

له شاری نیو یورک مشقم به ژماره یه که که س ده کرد که له به ش بازارپگری بوون و له که مپینیکی تابووریدا به شدار بوون. یه کی که له و که سانه ی مشقم پی ده کرد، نه یده توانی په یامه که ی به گوینگره کانی بگه یه نیټ. یه که م هه نگاو بۆ چاره سه رکردنی ئه و کیشه یه ئه وه بوو میټشک و دلی له سه ر بابته که ی گهرم بکه ینه وه و تامه زړوی بکه ین. پیم گووت برؤ و خوت به ته نها بیر له بابته که ت بکه ره وه تاوه کوو ته واو حه زی لیده که یټ و تامه زړوی باسکردنی ده بیټ. پیم گووت له بیرت نه چیټ تو ماره کانی نیویورک ته وه ده رځه ن که ۸۵٪ ی خه لکی کاتی که ده مرن، هیچ شتی که له دوا ی خویان به جی ناهیلن: ئه مه ش واتای ئه وه یه ته نا ۳.۳٪ خه لکی دوا ی مردنیان ۱۰ هه زار دؤلار به جی ده هیلن. به رده وام له میټشکی

خویدا وای دانابوو داوا له خه لک نه کات شتیځ بکه ن له توانایاندا نه بیټ.
به خوی ده گووت: “من نه و خه لکه بۆ نه وه ئاماده ده که م که له ته مه نی
پیریدا خوراک و پوښاکي باشیان هه بیټ و ئاسوده بن، که مردیشن مال و
مندالیان له ئاساییشدا به جی بهیځن.” وای دانابوو که بجیته دهره وه و
خزمه تیځی گهره ی کومه لگا بکات.

به جوانی بیري له و داتا و زانیاریانه کرده وه، له میښکی خویدا ته و او خوی
ئاماده کرد، حه زی خوی خسته گهر، په روشی خوی تیځه ل به بابه ته که
کرد، تا وای لیڤات هه ست بکات نه رکيځی گهره ی پیسپیډراوه. دواتر
که چووه دهره وه قسه بکات، وشه کانی زور کاریگر بوون، بونی
بیرکردنه وه و قه ناعه ته کانی خوی لی ده هات. توانی سووده کانی
ده سته پیوه گرتن و ئابووریکردن بۆ گوځگره کانی پوون بکاته وه و
قه ناعه تیان پی بکات، نه مه ش له بهر نه وه بوو زور تامه زرو بوو هاوکاری
خه لکی بکات. نه و که سه ته نه قسه که ریځی ساده ی خاوه ن داتا و
زانیاری نه بوو: که سیځی خاوه ن ئامانج بوو.

پیشتر له پیشه ی وانه و تنه وه و فیځکارییه کاندا زور پشتم به یاسای ناو
کتیبه کان ده به ست که تایبه ت بوون به ووتاریبیځیه وه. سه ره تاي پیشه ی
ووتاریبیځیم بوو، زور کارامه نه بووم. هه ندیک له و خووه خراپانه م له بیره
که له شیوازی فیځکارییه کاندا په نگیان دابوویه وه.

هیچ کات یه که م وانه م له بیر ناچیت که له سه ر قسه کردن و ووتاریبیځی
خویندم. وا فیځریان کردبووم ده ستم به لاتنه نیشته کاندا شوږپیته وه، ناو
له پی ده سته شیم پووی له دواوه بوو، په نجه کانم تا نیوه کردبووه وه و
په نجه گهره شم دابوو له قاچم. وا فیځکرا بووم ده ستم به رز بکه مه وه و

به شیوه یه کی ساده مه چه کم بسورپښم، ئه جا یه ک به یه ک په نجه کانم بکه مه وه. به شیوه یه کی پښوت ئاسا جول له کانم ده کرد. هیچ هه ست و سوزنک له قسه کانمدا نه بوو.

پهینه ره که شم هیچ هه ولکی نه دا پښکم بکاته وه و بهینیتته که شیکی ئاساییه وه، هیچ هه ولکی نه دا هاوکاریم بکات وه که سیکی ئاسایی قس بکه م، وه که مرقیکی زیندو له گه ل گوږگراندا په فتار بکه م و قسه کانم بکه یه نم.

ئو شیوازه پښوتییه پیچه وانه ی ئو یاسا بڼه په تیانه بوون که له م به شه دا به دریژی باسم لیوه کردوون. من هه مووکات له پاهینانه کانی تاییه ت به ووتاریژی کاریگر، پشت به و بڼه مایانه ده به ستم. له م کتیبه شدا چه ندین جار ده یانینیت و هه ست به و پاستییه ده که یت. له سی به شی دواتردا، به وردی و به دورودریژی باسی هه ری که کیک له و سی یاسایه ده که ین.

پوخته ی به ندی یه که م

بڼه ماکانی قسه کردن به شیوه یه کی کاریگر

به شی یه که م: فیږیوونی توانا سه ره تاییه کان

یه که م/ سوود له نه زموونی که سانی دیکه وه ربگره

دووه م/ ئامانجه که ت له پیښ خۆته وه دابنی

سییه م/ پیښو هخت میښکت بۆ سه رکه وتن ئاماده بکه

چواره م/ هه موو درفه ته کان بقۆزه وه

به شی دووه م: په ره به ئاستی برپوا به خۆبوونت بده

یه که م/ نه و راستیانه بزانه که تاییه تن به ترسی ووتار بیژی

دووه م/ به شیوه یه کی دروست خۆت ئاماده بکه

هه رگیز باب ته کان وشه به وشه له بهر مه که

پیښو هخت بیرۆکه کانت کۆکه ره وه و پیکیان بڅه

له که ل هاوړ پیکانتدا راهینان له سه ر قسه کانت بکه

سییه م/ پیښو هخت میښکت بۆ سه رکه وتن ئاماده بکه

خۆت نوقمی باب ته که ت بکه

بیر و هوشت لای نه و هه سته نه رینیا نه لابه که ده کریت نیگه رانت بکه ن

هانی خۆت بده

چواره م/ به برپوا وه په فتار بکه

به شی سییه م: پښتانه کی خیرا و ئاسان بۆ گفتوگویه کی کاریگر

یه که م/ باسی شتی بکه که نه زموونی خۆته یان له باره یه وه خویندووته

پیمان بللی ژیان چی فیږی تو کردووه

پښتانه کی خیرا و ناسان بۆ قسه کردن به شپوه یه کی کاریگر

له ناو نه زموونه کانتدا به داوی بابه تدا بگه پړ
دووه م / دلایا به له وهی زور هت له بابه ته که ی خوته
سییه م / زور تامه زرو به قسه کانت بۆ گوینگر باس بکه یت

به ندى دووهم

قسه، قسه کهر، و گوږگر

له م به نده دا باس له سى ګوشه که ی قسه ده که ين - سى لایه نی سهره کی
له هه موو ووتاریکدا.

یه که م، قسه خوی. فیږی ناوه پوکی قسه کان ده بین، باس له وه ده که یت
ده بیټ چوڼ نه و قسانه له نه زمونه وه سهرچاوه بګرن.

دووهم، قسه کهر. لیږده دا باسی تایبه تمه نندییه کانی میښک، جهسته، و
ده نگ ده که ين که پیویسته وزه به قسه کان ببه خشن.

سییه م، گوږگر. نه مه ش نه و نیشانه یه که ده یکه ين به ئامانچ، و خالی
یه کلاکه ره وه یه له شکست یان سهرکه وتنی قسه که ردا.

((به شى چواره م))

کارامه بوون و به ده سته پنانى تواناي قسه کردن

چەند سالێك له مه و پيش، كه سيك دكتوراي له فەلسەفەدا هەبوو، كه سيكي زۆر به هيز و هەلكەوتە بوو، هەموو تەمەنى گەنجيتيى له سوپاي بهري تانيدا به سەر بردبوو، له يەكيك له خوله كانم له نيويورك ناوى نووسى و به شداربوو. ئەو پياوہ به و براونا مه يه وه پروفيسورى زانكۆ بوو. له ولاشه وه كه سيكي ديكه ي لیبوو کارمه ندى گواستنه وه ي شمەك و كالا بوو. ئەوه ي سەير بوو ئەوه بوو كه به لای به شداربووانى خوله كه وه قسه ي کارمه نده كه زۆر له قسه ي پروفيسور باشتەر بوون. بۆچی؟ كا برای پروفيسور ومانىكى سەرنج پاكيشى به کارهینا. كه سيكي پوو خوش و پەوشت بەرز بوو، خوینەوار و پۆشنبیر بوو. قسه كانى هەمووى لۆژيكي و پوون بوون، به لام له يەك شتى بنه پەتيدا كه موکورتى هەبوو – پوونى. قسه كانى ناپوون و گشتى بوون. هيج کاتيک كه خاليكى باس ده کرد، پوونکردنه وه ي نه ددها و ئەزموونى خوى له و باره يه وه نه ده خسته پوو. قسه كانى تەنها زنجيره يەك بابەتى واتايى (مه عنه وى) بوو كه به ده زويه کي لاوازی لۆژيک پيکه وه به سترابوون.

له لايه کي ديکه وه، زمانى کابرا زۆر پوون، سەرده ميانە، و سەرنج پاكيش بوو. باسى له ژيانى پۆژانه ده کرد. خاليكى بۆ باس ده کردین، دواتر به نمونه يەك كه له پيشه كهيدا به سەرى هاتبوو،

پالېشتی قه سکه ی ده کرد. باسی ئه و که سانه ی ده کرد که په فتار و مامه له ی له گه لدا ده کردن، هه روه ها باسی سه ریشه و نارپه حه تییه کانی پیشه که ی و ژبانی پوژانه ی ده کرد. سازگاری و به هیزی ده سته واژه کانی وای کردبوو قسه کانی زور سوو دبه خش و سه رنجر اکیش بن.

ئه و نمونه یه م له بهر ئه وه باس نه کرد که نمونه ی دوو که سی جیاواز بوو، پروفیسور ږیک و پیاوړکی ئاسایی، به لکوو له بهر ئه وه ی له و نمونه یه وه تیده گه ی کاتیک قسه یه کی پر له زانیاری ده که یین و به وردی پوونکردنه وه ده دین، به شیوه یه کی زور کاریگر سه رنجی به رانبه ر راده کیشین.

چوار پیکا هه یه که گره نتي ئه وه به قسه کانت ده به خشن سه رنجی گوږگر رابکیشن. ئه گه ر له کاتی خو ئاماده کردندا شوین ئه و هه نگاوانه بکه ویت، گوږگره کانت تامه زرو ده که یت و سه رنجیان بۆ خو ت راده کیشیت.

یه که م/بابه ته که ت سنوردار بکه

هه ر که ناو نیشانه که ت دیاری کرد، یه که م هه نگاو ئه وه یه ئه و لایه نه دیاری بکه یت که ده ته ویت باسی بکه یت، وه پیویسته پابه ند بیت به و به شه ی دیاریت کردووه و لپی لانه ده یت. ئه و هه له یه نه که یت بابه ته که ت زور گشتی و فراوان بیت. که سیك هه ولی دا له دوو خوله کدا قسه له سه ر بابه تی، "ئه سینا له ۵۰۰ ی پیش زاین تاوه کوو جه نگی کوریا" قسه بکات. چه ند بی که لک بوو! هه ر نه یتوانی باسی بناغه ی ولاته که بکات کاته که ی ته واو بوو، ئه مه ش قوربانیه کی دیکه یه له و که سانه ی که هه ولیان داوه

لە يەك ووتاردا باسىكى فراوان تاوتوۋى بىكەيت، دەزانم ئەمە نموونە يەككى
زۆر پەپىگەر و شازە، بەلام ھەزاران نموونە دىكەم بىستووۋە كە بە ھەمان
ھۆكار نە يانتوانىوۋە سەرنجى گويىگر بۇ خۇيان پاكىشش - لە يەك كاتدا
بابەتتىكى زۆريان باس كىردوۋە. بۇچى ناتوانىت بابەتتىكى فراوان
ھەلبىزىت؟ لەبەر ئەۋەى مىشك ناتوانىت بابەندىت بە زىنجىرە
زانىارىيەكى دووبارەى بىزاركەرەۋە. ئەگەر قىسەكانت ۋەك سالنامە يەك
وابىت كە ھەموو سالتىك ھەمان بابەت باس بىكات، دلىيا بە ناتوانىت بۇ
ماۋە يەككى زۆر سەرنجى گويىگرەكانت پاكىشش. باس لە بابەتتىكى سادە
بىكە، ۋەك گەشتىك بۇ شوئىننىكى دىارىكراۋ. بەلام دەبىت ئەۋە بزانىت
كاتىك كەسىك باسى گەشتىكى دەكات بۇ فلانە شوئىن، ئەگەر زۆر
بەپەرۋەشەۋە تەۋاۋى گەشتەكەى باس بىكات، باس لە يەك بە يەككى دىمەن
و شوئىنەكان دەكات، گويىگر لەم بابەت دەباتە ئەۋە بابەت، لەم شوئىن بۇ
ئەۋە شوئىن. لەكۆتايىشدا ھەموو ئەۋەى لە مىشكى گويىگرە دەمىنىتەۋە
تەنھا دىمەنىكى تەمومزاۋى بابەتەكەى، ۋەك چىايەكى ناپوون واىە
ھەموو شتەكان بىردەچنەۋە. بەلام ئەگەر قىسەكەر سنور بۇ بابەتەكە
دابىت و تەنھا باس لە يەك لايەنى گەشتەكەى بىكات، ئەۋەكات بابەتتىكى
لەيادنەكراۋ دەبىت. بە نموونە، دەتوانىت باسى دىمەنى سىروشتى يان ئاۋ
و كانىاۋەكان بىكەيت. ئەۋەكات ۋەك ئەۋە واىە بە وئىنەۋە بابەتەكەت
پوونكىردىتەۋە ۋە ھەموو دىمەن و جوانىيەكان بە گويىگر دەگەيەنىت.
ئەمە بۇ ھەموو بابەتتىك پاستە، ئەگەر فروشىارى بىت، نانەۋاىى
بىت، خۆدزىنەۋە بىت لەباج، يان موشەكى بالىسى بىت. ھەرچىيەك بىت

ده بیټ پیش ئه وهی ده سپیکه یت شته کان سنوردار بکه یت، ده بیټ بابته که ت به رته سک بکه یت وه بۆ شتیك که له گه ل کاته که تدا بگونجیت. له قسه ی کورتدا، له ماوه ی پیچ خوله کدا ته نها یه ک دوو خال باس بکه. له ووتاری دووردریژدا، چوار تا پینج خالی سه ره کی باس بکه. که م ووتاریژ هه یه توانی بیټی له و پیژ هه یه زیاتر باس بکات و سه رکه وتوو بیټ.

دوهم / گه شه به توانا شاراوه کانت بده

نۆر ئاسانه ووتاریك پیشکesh بکه یت و سه پیی بابته که ت هه لکوپورینیت وه ک له وهی بجیته قولایی بابته که و زانیارییه کان شیکار بکه یت، به لام ده بیټ ئه وه بزانیته به و پینگا ئاسانه هیه کاریگری له سه ر گوینگره کانت به جی ناهیلیت. دوا ی ئه وهی ناو نیشان و بابته که ت سنوردار کرد، هه نگاوی دواتر ئه وه یه ئه و پرسیارانه له خۆت بکه یت که تیگه شتنت له و بابته زیاتر ده که ن و بۆ قسه کردن ئاماده ت ده که ن: من بۆچی بروام به م بابته هه یه؟ ئایا ئه م خاله له گه ل نمونه یه کی ئه زموونی ژیا نی خۆمدا یه کده گریت هه؟ ئایا به دیاریکراوی ده مه ویت چی شتیك به لمینم؟ به دیاریکراوی چۆن ئه و شته پرویدا؟

پرسیاری له و شیوه یه پیویستی به وه لامه، به جوړیک که گه شه توانا شاراوه کانت ده دات، توانایه ک که وا له به رانه ره که ت ده کات دانیشن و گویت بۆ بگرن. ده گووتریت لوسه ر بیریانک، پسپۆری گول و پوه ک، ملیۆنیک پوه کی چاندبوو بۆ ئه وهی یه ک یان دوو له باشتیرینه کانیان هه لبریت. له قسه کردن و ووتاردانیشدا هه مان شت راسته. سه دان

بۆچوون و بیرکردنه وه ی جۆربه جۆر به ده وری بابته که تدا کۆ بکه ره وه،
دواتر نه وه د و ئویان لابه.

جۆن گوزهر باسی ئه وه مان بۆ ده کات چۆن بۆ ووتاریک یان بۆ
نووسینی کتیبیک خۆی ئاماده ده کرد و ده لیت: “هه میشه ده هینده ی
ئه و زانیارییه کۆده که مه وه که به کاری ده هیتم.”

به تاییه ت جاریکیان په فتاره کانی ته وای قسه کانی سه لماند. له
سالی ۱۹۵۶، کاری له سه ر چه ند بابته یک ده کرد که تایه بت بوو به
نه خوشخانه ده روونییه کانه وه. سه ردانی خانه ی چاودی^۲ کرد، قسه ی
له گه ل سه ره رشتیاره کانی دا کرد، قسه ی له گه ل چاودی و خودی
نه خوشه کانی شدا کرد. هاوپییه کم له گه لیدا بوو، له توژیینه وه که یدا
هاوکاری ده کرد، ده یگووت پۆژانه چه ندین کیلۆمه تر به پی پۆشتوون، له م
باله خانه بۆ ئه و باله خانه، له م قاوش بۆ ئه و قاوش. جۆن گوزهر چه ندین
تیانوس (ده فته ر) ی پرکرده وه. له ژووره که شیدا هه موو راپۆرتی
نه خوشخانه کان و ئاماره کانی لیژنه ی پزشکی کۆکردبووه وه که ۴۰۰
په په بوون.

هاوپییه کم وتی، “له کۆتاییدا چوار بابته ی کورتی نووسی، ئه وه ند
ساده و پوخت بوون بتوانیت به باشی قسه یان له سه ر بکه یت. په نگه ئه و
په رانه ی بابته کانی له سه ر نووسیوو چه ند گرامیک بوویت. به لی، چه ند
تیانوسیکی پرکرده وه و هه موو شتیکی به کاره ینا بۆ ئه وه ی بابته یکی

---

^۲ جیگه یه کی تاییه ته به و که سانه ی نه خوشی ده روونیان هه یه یان ناپیکی هه یه له

چەند گرامی بنووسیټ، بیگوومان نهو بابەته ی بهو شیوه یه ئاماده کرابیټ
کیشی چەندین کیلوی هه یه.

چون گوزەر باش له وه تیگه شتبوو که نهو ئیشه ی نه م ده یكات بابەتیکی
زور گرنگه و دهره نجامه که ی زور به سووده. تیگه شتبوو ناکریټ هه یچ
بابەتیك به بی زانیاری تیپه پینټ. که سیکی به نه زمون و شاره زا بوو لهو
بواره دا، میشکی دابوو به بابەته که ی و خوی بۇ ته رخا ن کردبوو، هه موو
شته کانی له بیژنگ دا و زیړیکی پوختی دهره ینا.

پزیشکیکی هاوړیم وتی: “ده توانم له ۱۰ خووله کدا فیږی نه وه ت بکه م
چون ریخوله کویره بپریت، به لام چوار سالم ده ویټ فیږت بکه م کاتیك
هه له یه ک پوه دات چی بکه یت.” نه مه ش له گه ل ووتاریژیدا
یه کده گریته وه: هه میشه خوت ئاماده بکه بۇ نه وه ی له کاته کتوپره کاند
ئاماده بیت، به نمونه پیش تو که سیك قسه ی کردووه و داوات لی
ده که ن پالپشتی قسه ی نهو که سه بکه یت و سه لمینی راستن، یان په نگه
له ناو گوږه گاندا تووشی پرسیاریک بیت که به مه به سستیکی دیاریکراوی
له پشته.

توش ده توانیت په ره به تواناکانت بده یت، نه میش به وه ی چی زوه
ناونیشانه کت ده ستنیشان بکه یت. کاتیك بریار وایه سیمیناریك پیشکه ش
بکه یت یان له کوریکدا قسه بکه یت، خاوه خاو مه که له هه لبراردنی
ناونیشاندا، دوا ی مه خه تا یه ک دوو پوژ پیش پیشکه شکردنی بابەته که.
نه گه ر زوو ناونیشان و بابەت هه لبریریت، ماوه یه کی دورودریژ میشت
به شیوه یه کی خوکارانه بیر لهو بابەته ده کاته وه و سوودیکی زورت
پیده گه یه نیټ. ده توانیت له کاته به تاله کاند به دوا ی نهو بابەته دا

بگه‌ریت و زانیاری کۆبکه‌یته‌وه، ده‌توانیت له‌و ماوه‌یه‌دا ئه‌و بۆچوون و بیرکردنه‌وانه پوخته بکه‌یت که ده‌ته‌وێت به گۆیگره‌کانتی بگه‌یه‌نیت. له‌کاتی شۆفێریکردن و چاوه‌پوانی پاسدا یان له‌ کاته‌کانی دیکه‌دا کاتیکی زۆر به‌ خه‌یاڵکردنه‌وه به‌سه‌ر ده‌به‌یت، ئه‌وه‌ سروشتی هه‌موومانه، به‌لام گه‌ر به‌زوویی ببه‌ته‌که‌ت ده‌ستنیشان بکه‌یت ده‌توانیت ئه‌و کاتانه به‌ بیرکردنه‌وه له‌و بابته به‌سه‌ر ببه‌یت. هه‌میشه زیاتر له‌و کاتانه‌دا بیرۆکه و دیدگای جۆریه‌جۆرت بۆ دیت، چونکه پێشوه‌خت بابته‌که‌ت دیاری کردووه و مێشکی نیوه‌هۆشیارت کاری له‌سه‌ر کردووه.

تۆرمان تۆماس، ووتاریبێژیکی نمونه‌ییه و ناویانگ و رێژیکی جه‌ماوه‌ری تایبه‌تی هه‌یه، ده‌لێت، “ئه‌گه‌ر که‌سێک بیه‌وێت قسه‌کانی گرنگ بیت، ده‌بێت له‌گه‌ڵ په‌یام و ناوه‌پۆکی ئه‌و بابته‌دا بژی، به‌رده‌وام له‌ مێشکی خۆیدا بیرێ لی بکاته‌وه. ئه‌وکات بۆ ئه‌وه‌ی بابته‌که‌ی بگه‌یه‌نیت ئه‌وه‌نده شیواز و رینگای جیاواز دیت به‌ مێشکید، سه‌رسام ده‌بیت. زۆریه‌ی کات ووتاری ئاست نزم ده‌ره‌نجامی بیرکردنه‌وه‌یه‌کی نه‌گونجاو له‌ بابته‌یکی ئاست نزم، و ده‌ره‌نجامی نه‌شاره‌زاییه له‌گه‌ڵ بابته‌که‌دا.”

کاتیکی به‌و شیوه‌یه بیر له‌ بابته‌که‌ت ده‌که‌یته‌وه و تیکه‌لی ده‌بیت، زۆر چه‌زده‌که‌یت وشه به‌ وشه قسه‌کانت بنوسیت. له‌به‌ر ئه‌وه هه‌ول بده هه‌رگیز شتی وا نه‌که‌یت، چونکه هه‌ر که نووسیته‌وه و شیوه‌که‌ی که‌وته به‌رچاوت، په‌نگه‌ خوی پێوه بکری و چیتر بیر له‌ ناوه‌پۆکه‌که‌ی نه‌که‌یته‌وه. سه‌رباری ئه‌وه‌ش، له‌به‌رکردنی نووسین مه‌ترسی خۆی هه‌یه. چارلس فرانکلین، یه‌کێک له‌ ووتاریبێژه به‌ناویانگ و خوشه‌ویسته‌کانی ئه‌مریکا، پرسپاری لیکرا که ئایا تا ئیستا پوویداوه به‌شیکی یان هه‌موو

قسه کاني نووسيبيته وه، له وه لامدا وتی: “من بپروام وایه ئه و قسانه ی له ووتاره کاندا ده یانکه م زۆر له وه گرنگترن له سه ر کاغه ز بیان نووسمه وه. پيم خو شه به هه موو بوونمه وه قسه کان له ميشک و هه ست و سۆزی گوینگره کاندا بنووسمه وه. پارچه کاغه زيک ناتوانيت له نيوان من و ئه و که سانه دا بووه ستيت که به نياز م سه رساميان بکه م.”

سييه م / قسه کانت پر بکه له پوونکردنه وه و نمونه

نۆرمان فينسنت، که به مليۆنان که س له رادیۆ و ته له قزيونه کانه وه گويبیستی ووتاره کاني ده بوون، ده لیت، باشتري شيو از بۆ پالپشتی و سه لماندن قسه کانم نمونه و وي نه یه. جاريکیان وتی: “نمونه ی راستی (واقیعی) باشتري پڻگايه بۆ ئه وه ی بپروکه و په یامه که ت پوون، سه رنجراکیش، و قیلکه ر بیت. به گشتی من بۆ ئه وه ی خاله سه ره کیه کانم پوون بکه مه وه چه ند نمونه یه ک ده هی نه مه وه.”

من وه ک خۆم زۆر له گه ل ئه و پایه دام. گه ر خه لکی کتیبه کانم بخویننه وه، زو له وه تیده گه ن که بۆ پوونکردنه وه ی په یامه که م چپروک و به سه ره اتی جۆربه جۆرم به کاره ی ناوه. ئه و یاسانه ی له کتیبی “هونه ری هاوړیگرتن” باسم کردوون، هه موویان له یه ک لاپه ره و نیودا جیگه یان ده بیته وه. دووسه د و سی لاپه ره که ی دیکه ی کتیبه که پره له چپروک و پوونکردنه وه، ئه مه ش بۆ ئه وه یه خوینه ر له و نمونه و ته تیبگات که سانی دیکه چۆن ئه و یاسا و بنه مایانه یان به شيويه کي کاريگر به کاره ی ناوه.

ئايا چۆن ئیمه ش بتوانین ئه و ته کنیکه (چپروک و بابه تی دیکه) به کاره یینین؟ پینچ پڻگا هیه بۆ ئه وه ی ئه و کاره ئه نجام بدهیت: مرۆفیک

پښتانه کی خیرا و ناسان یو قسه کردن به شیوه یه کی کاریگر

بکه به نمونه له چیرۆکه که تدا، تایبه تی بکه به که سیکه وه، قسه کانت پر
بکه له زانیاری ده قیق، قسه کانت بکه به دراما، و نه وه ی باسی ده که یت
بیهینه پیش چاوی گوینگر.
نیستاش با یه که به یه که باس له و پښتانه بکه ین:

مروځ بکه به نمونه له چیرۆکه که تدا

جاریکیان له پاریس پرسیارم له هه ندیک بازرگان کرد قسه له سه ر بابه تی
“چون سه رکه وتوو بین” بکه ن. زوره یان ژماره یه که تایبه تمه ندی و بنه مای
واتایی (مه عنه ویی) یان پیزکرد و باسی گرنگی هه و لدان و به رده وامی و
هه بوونی ئامانجیان کرد.

نه وه بوو منیش خوله که م راگرت و نه مه م گووت: “ئیمه نامانه ویت وانه مان
پی بلین، که س حه زی له وه نییه. له بیرتان نه چیت ده بیت سه رنجراکیش
بن نه که ر نا گرنگی به و شتانه ناده ین که ده یلین. هه روه ها نه و تان له بیر
بیت یه کی که له سه رنجراکیشترین شته کان له دونیادا بریتییه له باسکردنی
خه لکی - به شیوه یه کی نه رینی نه وه که زه مکردن. له به ر نه وه چیرۆکی دوو
که س بگێرنه وه که ده یانناسن، پیمان بلین بۆچی یه کیکیان سه رکه وتوو
بوو، وه بۆچی نه وی دیکه شکستی هیئاوه. ئیمه ش به خوشحالییه وه
گویده گرین و سوودمه ند ده بین.”

له و خوله دا به شداربوویه کی لیبوو که زور به لایه وه قورس بوو بتوانیت
به بایه خه وه قسه بکات و سه رنجی گوینگره کانی راکیشتیت، به لام نه و
شه وه نه و بنه مایه (به نمونه هیئانه وه ی که سی که) کاری لیکرد، نه وه بوو
باسی دوو هاوړپی زانکوی کرد. یه کیکیان نه وه نده خو پاریز بوو که

چووبو له چهند دوکانیک کراسی کرپیوو، نهجا زانیاری له سهر
هه موویان کوکردبووه و به نه وهی بزانیته کامیان له هه موویان باشته و
کامیان له هه موویان زیاتر بهرگه دهگریته و درهنگ ده دپیت. هه موو
کاتیک هه میشکی لای پاره و نرخ بوو: که چی کاتیکیش زانکوی ته و او
کرد - بهشی نه اندازیاری - نه وهنده له خوی پازیبوو، که وهک هه موو
هاوپیکانی دیکه ی، ناماده نه بوو ئیشیکه ناسایی بکات. ته نانهت دوی
سی سال که ناههنگی ده رچوون (ته خه پوج) سازکرا و هه موومان
کووبوینه وه، هه ر خه ریکی هه والپرسینی نرخی کراس و دوزینه وهی
پوشاکی هه رزان بوو، هه ر چاوه پوانی ئیشیکه باش بوو، هه ر ده ستیشی
نه که وت. له و کاته وه نه وه چاره که سه ده یه ک تیپه پی، نه و پیاوه هه ر
نااسوده و بیزار بوو له ژیان، تا ئیستاش له پله یه کی نزمدايه .

دواتر نه و که سه ی قسه ی بڼ ده کردین نمونه ی هاوپولیکه هیئایه وه که
ته و او پیچه وانه ی نه وهی یه که م بوو، که سیک بوو به سهر هه موو
به ربه سته کانداسه رکه وتبوو. نه و پیاوه که سیکی پووخوش بوو، هه موو
که سیک خوشی ده ویست. هه رچه نده ئاواتی نه وه بوو شتی گه وره بکات،
به لام سه ره تا به وینه کیشان دهستی پی کرد. له گه ل نه وه شدا هه موو
کاتیک بڼ ده رفه ت ده گه را. نه وه بوو له نیویورک خه ریکی ناماده کاری
بوون بڼ پیشانگایه کی نیوده ولته ی^۲. نه میس ده یزانی له وی به هره و
توانای نه اندازیاری پیویسته، بویه له فیله دیلفیا وازی له کاره که ی هیئا و

^۲ نه م پیشانگایه پیکهاتبوو له ۱۴۰ چادرگه، ۱۱۰ چیشتهخانه بڼ ۸۰ نه ته وهی

جوربه جور، ۲۴ ویلايه تی نه مریکی و ۴۵ دامه زراوه و کوپانیا، هه موو نه مانه بڼ
نمایشی به ره م و به ستنی پیکه وتنی بازرگانی بوو له گه ل یه کتردا - وه رگیږ.

پوشت بۆ نیویۆرک. له وی به هاوبه شی له گه ل کۆمپانیا یه کدا دهستی کرد به کاری به لئنده ری. کاریکی باشیان بۆ کۆمپانیا یه کی په یوه ندیکردن ئه نجام دا، ئه وه بوو مووچه یه کی باشی دهستکه وت. من ته نها که میکی ئه و وتانه م تۆمار کردوو که ئه و پیاوه باسی لیوه کرد. قسه کانی پازانده وه و به باسکردنی بابه تی که سیکی دیکه، توانی قسه کانی به تام و چیژ بکات. به رده وام هه ر قسه ی ده کرد - ئه مه ئه و پیاوه بوو که به شی سی خوله ک قسه ی پی نه بوو - کاتیکیش وه ستا و ته واو بوو، پیی سه یر بوو که ۱۰ خوله که له و شوینه دا قسه ی کردبوو. قسه کانی ئه وه نده سه رنجراکیش بوون که هه موومان به لامانه وه کورت بوو. به لی، ئه وه یه که م سه رکه وتنی راسته قسنه ی بوو.

به شیوه یه کی گشتی هه موو که سیك ده توانیت سوود له و پووداوه وه ربگریت. ئه گه ر قسه کانت ده وله مه ندبیت به چیرۆکی سه رنجراکیشی که سانی دیکه، ئه وکات ده بیت به ووتاریکی زۆر سه رنجراکیش. باش وایه هه مووکات قسه که ر هه ول بدات چه ند خالیکی که م باس بکات ئه نجا به پووداوی راسته قینه پوونیان بکاته وه. ئه م شیوازی قسه کردنه مه گه ر به ده گمه ن ئه گه ر نا هه موو کاتیك سه رنجی گوینگر به لای خۆیدا راده کیشت. به دلنیا یه وه ده وله مه ندترین سه رچاوه له و جۆر بابه ته مرۆپیا نه دا بریتییه له ئه زموونی خۆت. دوودل مه به له باسکردنی ئه زموونی خۆت، وا بیر مه که ره وه که نابیت باسی خۆت بکه یت. ته نها کاتیك گوینگر رقی له وه یه باسی خۆت بکه یت که به شیوه یه کی ناشرین و له خۆبا ییبوونه وه ئه و کاره بکه یت. ئه گه ر نا گوینگر زۆر ئاره زووی له و

چیرۆکه که سیان په که قسه کهر باسیان ده کات. باسکردنی چیرۆک د لښتاترین پښتانه بۆ پاکښانی سهرنجی به رانبه ر: بویه فه راموښیان مه که.

به به کارهینانی ناو، قسه کانت تایبته بکه به که سیکه وه

کاتیک چیرۆکیک ده گپړته وه و چه ند که سیکی دیکه ی تیدا بووه، هه تا ده توانیت ناویان بهینه، یان نه گهر ده ته ویت نه ناسرین و ناسنامه یان ئاشکرا نه بیت، ناوی خواز او به کار بهینه. ناوی هاوشیوه ی “کاک نه حمده” یان “خاتوو سارا” زور له وه باشتن بللی “نه و پیاوه” یان “نه و ژنه.” ناوه کان که سه کان زیاتر ده ناسینن و تایبته تیان ده که ن. هه ر وه ک پودولف فلیش ئاماژه ی پیده دات و ده لیت، “هیچ شتیک هینده ی ناوهینانی که سه کان راستی به چیرۆک نابخشیت: هیچ شتیک هینده ی نه وه له ناراست ناچیت کاتیک چیرۆکیک ده گپړته وه که سه کان نه ناسراو و بی ناوبن. بینه پیش چاوت چیرۆکیک پالنه وانه که ی ناوی نه بیت نه بیت چوښیت.”

قسه کانت پر بکه له زانیاری ده قیق

په ننگه له م خاله دا بللیت، “نه مه شتیکی باشه، به لام چوښ د لښا بېمه وه له وه ی له قسه کاندا ورده کاری ته واوم کردووه و زانیاری ده قیق به کارهیناوه؟” تاقیکردنه وه یه که هیه. نه و پینچ پرسیاره به کار بهینه که هه موو چیرۆک نووسی که له نووسینی چیرۆکدا به کاریان ده هیښیت: وه لامی پرسیاره کانی که ی؟ له کوی؟ کی؟ چی؟ و بچی؟ بده ره وه. نه گهر نه و شیوازه به کار بهینیت، نمونه کانت سهرنجراکښ و زیندوو ده بن. با به

نه زموونیکې خوم نه م بابته ت بڼ پوون بکه مه وه، بابته تیکه که له
پوژنامه یه کیشدا بللوکرایه وه:

“دوای ته واکردنی زانکو، ماوه ی دوو سال له داکوتای باشوور وه
فروشیار کارم بڼ کو مپانیایه کی له قوتونانی گوشت ده کرد. به
شه مه نده فهره باره لگره کانی نه و ناوچه یه ده گه پام و هاتوچوم ده کرد.
پوژنی واهه بوو له ریډفیلد نزیکی دوو کاترمیر چاوه پروانی شه مه نده فهره
ده کرد. له بهر نه وه ی ریډفیلد شوینی خوم نه بوو و شاره زا نه بووم،
نه مده توانی نه و دوو کاترمیر به هه ند وهرگرم و له و شوینه دا به باشی
شت بفروشم. دوای که متر له سالیك، چووم بڼ نیویورک بڼ نه وه ی له
به شی شانق بخوینم، بویه برپارم دا کاته به تاله کانم تایبته بکه م به
مه شقکردن له سهر چوینییه تی قسه کردن. جاریکیان به شه قامیکدا
ده گه پام، ده ستم کرد به پروقه و راهینان له سهر دیمه نیکی ماکبیس.
ده ستم دهرهینا و ده مکیشا به خومدا، ده ستم کرد به گریانیکې تووند:
‘نایا نه وه خه نجره له به رده ممدایه و ده سکه که یشی پرووی له ده ستمه؟
وهره، ریگه م بده تووند بتگرم: تو له لام نیت، که چی ههر ده تبینم.’

هیشتا له قوولایی نه و دیمه نه دا بووم، پولیس به په له هات و لیان
پرسیم بڼچی خانمانی نه و شوینه م ترساندوه. راستییه که ی نه گهر به
دزینی شه مه نده فهریکیش تومه تباریان بکردبام، پیم سهر نه ده بوو.
پولیسه کان پیان وتم ژنیک له پشتی په رده ی چیشتخانه که یه وه له
دووری سهد مه تره وه ته ماشای کردبوو، هیچ کات شتی وای نه بینیبوو.
له بهر نه وه په یوه ندی کرد به پولیسه وه، نه وه ی سهر بوو نه وه بوو
کاتیک پولیسه کان لیم نزیک بوونه وه، ده مقیراند و باسی خه نجره م ده کرد.

“پیم گووتن هیچ نییه تهنه پراهیښانم له سهر بابته کی شه یکسپیر ده کر، ده بیت به م شیوه یه کریاریان بۆ زیاد بکه م بۆ نه وه ی کومپانیاکه م ده رم.”

سهرنج بده چۆن نه و چیرۆکه کورته وه لامي هر پینچ پرسپاره کی سهره وه ی دایه وه. هیچ باس نه کهیت باشته له وه ی زانیاری زور باس بکهیت. هه موومان به خویندنه وه و باسکردنی زانیاری پرپوچ و ناپه یوه ست بیزار ده بین. سهرنج بده چۆن له و پووداوه دا وه لامی کی کورت و پوختی هر پینچ پرسپاره کی تیدا بوو. نه گهر دریژه به قسه کانت بدهیت و پری بکهیت له ورده کاری، خه تیک به سهر ناوه که تدا ده هیښن و گویت لی ناگرن. هیچ شتیکیش له وه ناخوشتن نییه گویت بۆ نه گیریت.

قسه کانت بکه به دراما – ناخاوتنی که سانی دیکه به کار بهینه

وای دابنی ده ته ویت باسی نه وه بکهیت که چۆن توانیوته کریاری کی تووپه هیور بکه یته وه. ده کریت به م شیوه یه ده ست پی بکهیت:

“پوژی دواتر، پیاویک هاته ئوفیسه که م. زور تووپه بوو، نه مه ش ا به ر نه وه بوو نه و ئامیره ی ئیمه بۆمان نارد بوو به باشی ئیشی نه کرد بوو. پیم گووت هه رچیمان له ده ست بیت بۆ چاره سه رکردنی کی شه که نه نجامی ده ده بین. دوا ی که میک کابرا که بینی ئاماده یښ هاوکاری بکه یښ ئاسوده بوو و هیور بوو یه وه.” نه م چیرۆکه یه ک لایه نی باشه ی هیه – زور تاییه ت بوو – به لام که موکورتی هه بوو له ناوه یښاندا، له پووی ورده کارییه وه بابته که که موکورتی تیدا بوو، له سهر و هه مووشییه وه شیوازی

ئاخاوتنه که. با ئیستا به شیوه یه کی دیکه بیگیږینه وه و نه
که موکورتیا نه ی پر بکه ینه وه:

سینشه ممه ی پابردوو، دهرگای ژووره که م شقه ی هات و منیش سهرم
به رز کرده وه نه و دیمه نه تووږم بیني که به پووخساری چارلس
بلیکزم' وه بوو، که یه کیږ بوو له کړپاره کانم. فریای نه وه نه که وتم پیی
بلیم فهرموو دابنیشه. وتی، 'ته واو گه یشته گیانم، هر ئیستا ئوتومبیلک
بنیره و نه و جلشوره ببه دهره وه له ماله که م.'

"منیش پرسیم چی بووه؟ زور به په رۆش بوو قسه کانی بکات. هاواری
کرد و وتی، 'نیش ناکان، جله کان گیرده خوځ تیايدا، خیزانه که م بیزار و
ماندوو بوو به ده سستییه وه.' منیش داوام لیکرد دانیشت و به وردی بوم
باس بکات چی بووه. 'کاتی نه وه م نییه دانیشم. درهنگه بۆ کاره که م.
خوزگه هر نه هاتمايه بۆ نیره و نه و جلشوره م نه کړپیا. بپوا بکه هرگیز
هه له ی وا ناکه مه وه.' دهستی کیښا به سهر میزه که مدا و به پستی
په نجه ی ته قه ی له سهر وینه ی هاوسه ره که م ده دا.

"منیش گووتم، 'سهرکه چارلس، تو ته نها دانیشه و هه موو شتیکم بۆ
باس بکه، به لاین بیت هرچیت بووین بۆت ده که م.' له گه ل وتنی نه مه دا
دانیشت، نه جا به هیوری قسه مان له سهر کیښه که کرد."

به لی، مهرج نییه هه موو کاتیږ بتوانیت ئاخاوتنی له م شیوه یه بخه یته نیو
ووتار و قسه کانتیه وه، به لام ده توانیت ببینیت چۆن گیږانه وه ی
راسته وخوی قسه ی که سه کان یارمه تیت ده دات پووداوه که بۆ
گوږگره کانت بخه یته سهر شیوه ی دراما. خو نه گه ر بیتو قسه که ر بتوانیت
لاسابی که سه کان بکاته وه و دهنگی خو ی وه که دهنگی بنه پره تی نه وان لی

بىكات، ئەوا بابەتەكە بەھىزىتر و كارىگەرتر دەپىت. ھەرۋەھا ئەو جۆرە ئاھاوتنانە تام و بۆيەكى سىروشتىت پى دەبەخىش. وات لى دەكات بەشىۋەيەك لەبەر چاۋى گۆيگىرەكانت دەرەكەۋىت، ۋەك ئەۋەي كەسىكى سىروشتى لەسەر مىزى ناخۋاردن لەگەل كەسىكىدا قىسە دەكات، نەۋەك كەسىك كە خۆى بە زانا بزانىت و ھەندىك پەرەي بەدەستەۋە بىت و لەبەردەم كۆمەلەك كەسى تىگەشتۋودا قىسە بىكات، يان ۋەك وتارىپىزىك لەبەردەم مايكىكىدا بشىرپىنىت.

ئەۋەي باسى دەكەيت بىھىنە پىش چاۋى گۆيگەر

دەرووناسان پىمان دەلەن كە زىاتر لە ۸۵٪ زانىارىيەكانمان لەپىگەي بىنىنەۋە بەدەست دەھىنن. ھىچ گومانى تىدا نىيە ئەمە ئەو كارىگەرىيە گەۋرەي تەلەفزىۋنەكانىش دەرگىتەۋە كە ۋەك ناۋەندىك بۇ بلاۋكردنەۋەي پىكلام و فىلم و بەرنامەكان كار دەكەن. ووتارىپىزى و قىسەكردنىش بەھەمان شىۋە ھونەرىكى دوۋجەمسەرە – بىنن و بىستىن. يەكەل لە پىگاكان بۇ ئەۋەي قىسەكان بە زانىارى و وردەكارى دەۋلەمەند بىكەن بىرىتىيە لە نواندى بابەتەكە. پەنگە چەند كاترۇمىرەكت بوۋىت تا باسى يارى گۆلف و چۆنىيەتى ھەلدانى تۆپەكەم بۇ بىكەيت و منىش بەۋە بىزارىم، بەلام ھەستە سەر پى و پىشانم بدە كاتىك تۆپەكە ھەلدەدەيت چى دەكەيت، ئەۋكات منىش ھەموو گىيانمت بۇ دەكەم بە چاۋ و گۆي. بەھەمان شىۋە ئەگەر بە شان و بالەكانت باسى فېرىن و مانۋرە

ترسناکه کانی فرۆکه یه ک بکه یت، نه گهر تا مردنیش قسه بکه یت له گه لټ دیم.

له بیرمه له یه کیټک له خووله کان بابته ټیک پیشکه شکرا که نمونه په کی جوان بوو له نواندن و پیشاندانی بابته کان به شیوه په کی کرده یی. قسه که ره که باسی که سیکی دیکه ی ده کرد، زور به جوانی و به شیوه په کی پیکه نیناوی لاسای که سه که ی ده کرده وه، زمانی جهسته و رهفتاره کانی زور تایه بت بوون، پروا بکه کاتیک لاسای نه و پیاوه ی ده کرده وه که خه ریکی چاک کردنه وه ی نامیریک بوو، دیمه نیکی هه بوو له هه رچی به رنامه ی ته له فزیونی هه یه پیکه نیناویتر و سه رنچراکیشر بوو. نه مه هه مووی به هو ی نواندن و پیشاندانی بابته که بوو به شیوه په کی کرده یی. هه ر له بهر نه وه یه تا نیستاش نه و دیمه نه م له بیره و هیچ کات بیرم ناچیته وه، دلنایم تا نیستاش به شداریووانی دیکه باسی نه و بابته ده که ن.

شتیکی زور باشه گهر له خوت بپرسیت، “چون بتوانم هه ندیک دیمه ن و نواندن له قسه کاندا به کار به ینم؟” چونکه وه ک چینیه کان ده لټن: یه ک وینه هینده ی ده هه زار وشه کاریگره.

چواره م / وشه گه لیکی به رجهسته به کار به ینه که وینای بابته که ت بکات

هه موو ووتارییژ و قسه که ریک نامانجی سه ره کی نه وه یه سه رنجی گوینگران به لای خویدا پاکیشیت و له سه ر نه و باره پایان بگریت. بو نه نجامدانی نه و کارهش ته کنیککی زور گرنگ هه یه، به لام له گه ل نه وه شدا هه مووان

فه راموشیان کردووه. پیناچیت ووتاریژه ساده کان له هه بوونی نه و ته کنیکه ټاگادار بن. په ننگه هیچ کاتیک بیریشیان لی نه کردبیته وه. نه ویش نه وه یه که وشه به کار بهینریت بؤ نه وه ی له میشکی گوینگرده وینه و دیمه نیک دروست بکهیت. من نه و پښتانه م زور به لاوه په سنده. نه و ووتاریژه ی که خه لکی حه زیان لییه گوئی لی بگرن نه و که سیه که بابه ته که بکات به وینه یه ک و بیخاته میشکی گوینگرده وه. نه وانه ی هیما و سیمبولی ناروون و بیړه ننگ و ته مومژاوی به کار ده هیئن، هه میسه خه ریکه گوینگره گانیان خه ویان لی ده که ویت. وینه کان هینده ی نه و هه وای هه لی ده مزیت به لاشن. هیچی تیناچیت، هه مووکات ده توانیت به کاریان بهینیت.

هیږیږ سپینسه ر، له وتاره به ناوبانگه که یدا ده رباره ی “فه لسه فه ی شیواز،” ټامازه ی به گرنگی نه و دهسته واژانه کردووه که له میشکی گوینگرده وینه یه ک دروست ده که ن:

“پتویسته خومان له رسته ی له م شیوه یه به دوور بگرین: به شیوه یه کی ریژه یی کاتیک شیواز و داب و نه ریت و په فتاری نه ته وه یه ک توند و درپدانه بیت، یاساکانی سزادانیشینان سهخت و توند ده بیت! له بری نه وه، پتویسته به م شیوه یه بنوسین: به شیوه یه کی ریژه یی کاتیک نه ته وه یه ک چیژ له جه ننگ، زورانبازی، و شه په گا وه ربگرن، سزاکانیشینان هه لواسین و سووتاندن و گوشت لی کردنه وه ده بیت.”

نه که ر سه رنجی ئینجیل و به ره مه کانی شه یکسپیر بدهیت، پرن له و دهسته واژانه ی که وینه یه ک له میشکی خوینه رده دروست ده که ن. به نمونه، نووسه ریکی ټاسایی که ر بیه ویت بلیت فلانه شت بی

که موکورتييه، ده لیت “زور نایابه.” به لام ئه ی شه یکسپیر چون هه مان مه به ست ده که یه نیت؟ قسه کانی له شیوه ی وینه دا ده کات و هیچ کات بیر ناچنه وه، به نمونه گهر بیه وین بلیت فلان شت زور نایابه، ده لیت: زاخوی زیړی پوخت ده کات، گوله شلیړ پهنګ ده کات، بونی گوله وه نه وش ده دات.

نایا هیچ کاتیک وه ستاویت بیر له و په ندانه بکه یته وه که نه وه له دوی نه وه بۆمان ماوه نه ته وه و زوریه ی هره زوریان له شیوه ی وینه دان؟ “هه شتی و له مشت بی، نه ک تو بی و نه بی.” “ده گرمینی و نابارینی.” “ده بیاته سهر ئاو و ئاویشی ناداتی.” ده بینیت هه موو په نده کان به شیوه کی وینه یی باسکراون، له بهر ئه وه یه بۆ چه ندین سه ده ماونه ته وه و به کاره ینانیکی زوریشیان هه یه.

هه موو کاتیک لینکن به شیوه ی وینه یی قسه ی ده کرد. جاریکیان له کۆشکی سپیدا له لایه ن به رده سته کانییه وه کومه لیک پاپورتی دوورودریژ و ئالۆزی بۆ هات، هه موویانی پرت کرده وه، به لام نه ک به وشه ی ساده و بیړه نگ و بۆ، به لگوو به ده سته واژه ی وینه یی که زه حمه ت بوو له بیر بکریت. وتی، “کاتیک که سیګ ده نیړم ئه سپیک بکریت، نامه ویت پیی بلین کلکی چه ند تاله مووی پیوه یه. ته نها ده مه ویت مه به سته که ی بزانه.”

نالیان، فه یله سوفی فه پهنسی، ده لیت، “هه موو کاتیک شیواز و ستایلی واتایی خراپه. پیویسته رسته کانت پرین له شتی به رجه سته ی وه ک به رد، کورسی، کانزا، میژ، ئاژهل، ژن، و پیاو.”

ئه مه بۆ هه موو گفتوگو و قسه کردنیکیش راسته. له راستیدا، هه موو نه وه ی له م به شه دا و تراوه له باره ی به کاره ینانی ورده کاری و زانیاری

پڻگايه کي خيرا و ناسان بڻ قسه کردن به شيويه کي کاريگر

دهقيه له قسه و ووتاره کاندا، بڻ هه موو گفتوگويه کي گشتي دهگونجيت.
باسکردني ورده کارييه کان وا دهکات گفتوگوکه دره وشاوه بيت و
بگه شيته وه. هه رکه سيک گهر دهيه ويټ ببيت قسه که ريکي سه رنجپراکيش،
دهتوانيټ به شوينکه وتني ئه و ئاموژگاريانه ي له م به شه دا باسکراون خوي
سوودمه ند بکات. گهر فروشياريانيش له ناساندني کالاکانياندا ورده کاري
باس بکه ن، هه ست به گورانکارييه کي ئه فسوناوي دهکه ن له پيژهي
فروشياندا.

←

تەنیا حاجی | *Tanya Haji*

public channel

Description

بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

♥ چەنالىك تايبەت بە كتيپ و بابەتى جياواز ♥

ئەم كتيپە لەلايەن نوها كراوه بە pdf
پيشكەش بە خوینەرەن كراوه

چەنال

<https://t.me/tanyahaji7>

بۆ راوبۆچون و پسار بۆ كتيپ مەينيرە ↓

@tanyahaji22

ئەكاونت ↓

<https://linktr.ee/tanyahaji22>

t.me/tanyahaji7

Invite Link

((به شی پینجه م))

قسه کانت ببوژینه وه

راسته وخۆ دواى جهنگى يه كه مى جيهانى، له لهندهن بووم له گهل لۆويل
تۆماس كارم ده كرد، تۆماس خهريكى پيشكه شكردى زنجيره وتاريكى
تاييهت بوو بۆ خه لكىكى زۆر له سهر نيمچه دوورگه ي عه ره ب. ئه و ماوه ي
له لهندهن بووم هه نيك به ناو شارد ا گه پام. يه كشه ممه يه كيان به ناو پاركى
هايدى دا ده گه پام بۆ ئه وه ي ماريل ئارك بدۆزمه وه، ماريل ئارك يه كيك
بوو له ده روازه سهره كيه كاني پاركه كه كه هه موو وتاريپۆ و قسه كه ريكي
جياواز له ئايين، رهنگ، مه زه هب، بيروبۆچوونى سياسى ليبوو، هه موو
كه سيك به بى به ره ستي ياساى ئازدبوو قسه ي خۆى بكات. به و ناوه دا
كه ميك گه پام، بۆ ماوه يه ك گويم له كه سيكى كاسۆليكى بوو باسى
بيه له يى و بى كه م و كورتى پاپاي ده كرد، دواتر چوومه نزيك
كۆمه ليكى ديكه، گويم له كه سيكى سۆسياليسىت بوو باسى ماركسى
ده كر. ورده ورده خۆم كرد به سيه هه م كۆمه لدا، قسه كه ره كه باسى
ئه وه ي ده كرد بۆچى پياو ده توانييت چوار ژن به ينييت. دواتر پۆشتم و
پشتم له هه ر سى كۆمه له كه كرد.

ئايا برپا به وه ده كه يت؟ ئه و پياوه ي باسى فره ژنى ده كرد ته نها چه ند
كه سيكى كه مى له ده ور بوو، دوانه كه ي ديكه سات به سات گويگره كانيان
زيادى ده كرد. له خۆم پرسى باشه ئه مه بۆ؟ ئايا به هۆى جياوازي

بابە تەكەۋە بوو؟ بىرواناكەم ئەۋە بوۋىيىت. ئەۋەندەى من بىزانم ۋە لامەكە
لە خودى قەسەكەرەكاندا ھەست پىدەكرا، ئەۋ ھاورپىيەى باسى
سۈۋدەكانى چوار ژنى دەكرد، پىيەۋە ديار بوو خۆى زۆر ھەزى لە چوار
ژن نە بوو، بەلام دوو وتارىپىژەكەى دىكە، كە قسەكانيان لە گۆشە
ئىنگايەكى تەۋاۋ جياۋازەۋە بوو، تەۋاۋ لە بابە تەكەدا قول بوۋىۋونەۋە، بە
گيان و پۆخىكى تەۋاۋ بە ھىژەۋە قسەيان دەكرد. دەستيان لە پادە بەدەر
دەجولاند. لە دەنگياندا ھەستت بە باۋەر دەكرد، گەرموگۈپى و
پەروشىيان لى دەچۆرا.

بوژانەۋە، زىندوۋىتى، و پەروشى – ھەموو كاتىك ۋەك بىنەپەت و كىۋكى
قسە كىردىن ئەمانەم بىنىۋە.

ئايا چۆن بتوانىت بە شىۋە يەك قسە بىكەيت كە سەرنجى گۈيگر لاي خۆت
بەيلىتەۋە؟ بەدرىژايى ئەم بەشە سى شاپىگات پىدەدەم كە يارمەتت
دەدەن چۈست و چالاک بىت و بە بە تامە زىۋىيەۋە بدوۋىت و قسەكانت
بوژىنىتەۋە.

يەكەم / بابە تىك ھەلبىژىرە كە خۆت تامە زىۋى بىت

لە بەشى سىيەمدا باسماں لە گىرنگى قولبۋونەۋە لە بابە تەكەدا كىرد.
ئەگەر لە پىۋى ھەست و سۆزەۋە لەۋ بابە تەى بۇ قسە كىردىن ھەلتىژاردۋە
قول نەبىتەۋە، ناتوانىت ۋا لە گۈيگرەكانت بىكەيت بىروات پى بىكەن.
ئەگەر بابە تىك ھەلبىژىرىت كە ھەزى لى بىت و ئەزمۈنىكى دوورودىرىت
ھەبىت لەگەلدا (ۋەك خۆزگە يەك يان ھەزىكى مىندالى)، يان بابە تىك بىت
كە بىر كىردنەۋە يەكى قول يان خەمىكى گەۋرەت ھەبىت بۇى (بە نمونە

كۆمەلگا پېۋىستى بە دابىن كىردىنى قوتابخانەنى باشترە)، ئەۋكات ھىچ ئاستەنگىكت بۇ دروست نابىت و بە تامە زىۋىيەۋە قىسەى خۇت دەكەيت و سووريت لەسەر بابەتەكەت. ۲۰ سال لەمە و پېش لە نىۋىۋىرك لە يەكك لە خولە كانمدا وتارىكيان پېشكەش كىرد، ھىچ كاتىك ھىندەى ئەۋكاتە كارىگەرى گەرموگورى و پىداگىرىم بەچاۋى خۇم نەبىنىبوو. گويم لە زۇر قىسەى قايلەكەر بوۋە، بەلام تەنھا و تەنھا ئەۋ دانەيان ۋەك جەنگاۋەر بەسەر ھەموياندا سەركەوت.

باشترىن فروشىارى يەكك لە بەناۋابانگىترىن دامە زراۋەكانى ولات قىسەيەكى زۇر سەيرى كىرد، وتى: بەبى تۆۋيان رەگ گىا دەپوئىت. بەپى چىرۆكەكى خۇى، دەىگوت خۇلەمىشى درەختى ھىكى بەناۋ زەۋىيەكدا بلاۋكردۈۋەتەۋە كە تازە كلابوۋى^۱. دۋاى ماۋەيەكى كەم گىا سەۋزىۋوۋو! زۇر دلنابوۋ لەۋەى ئەۋ خۇلەمىشە، تەنھا ئەۋ خۇلەمىشە، بوۋە ھۋى ئەۋەى گىا بىۋىت.

منىش لىدوانم لەسەر قىسەكانى دا و بەنەرمونىانى گوۋتم: ئەم داھىنانە نوپىيەى، ئەگەر راستبىت، دەيكات بە مليۋنەر، لەبەر ئەۋەى تۆۋى ئەۋ جۆرە گىايە قوتوى بە چەند دۆلارىك بوو. ئەۋەشم پىگوت كە ئەم داھىنانەى دەيكات بە دىارتىن زاناي مىژوو. پىم راگەياند كە ھىچ كەسىك، مردوو و زىندوو، تا ئىستا نەيتۋانىۋە خۇى موغىزە ئەنجام بدات: ھىچ كەسىك نەيتۋانىۋە لە شتىكى بىگيان شتىكى زىندوو بەرھەم بەيىت.

---

^۱ ھىكى جۆرە درەختىكە لەشىۋەى دار گويز - ۋەرگىر.

به بیده نگی پیم گووت ئه وه له ی ئه و کردی به ره لهستی زوری ده که ن،
قسه که ی مایه ی گالته جاپیه، به م شیوه یه زور به راسته و خویی به دروم
نه خسته وه. کاتیک ته و او بووم، هه مووان هه ستیان به گه مژیه یی ئه و کابرا
ده کرد، به لام خوی بۆ ساتیکیش هه ستی پی نه ده کرد. زور سوور بوو
له سه ر بۆ چوونه که ی. هه ستایه سه ر پی و پی گووتم هه له نییه.
به ناره زاییه که وه وتی خو من باسی تیور ناکه م، باسی تاقیکردنه وه
ده که م. خوی ده یزانی باسی چی ده کات. به رده وام بوو له قسه کردن،
مه ودا ی قسه کانی فراوانتر ده کرد، زانیاری زیاده ی پی ده داین، تا ده هات
به لگه ی زیاتری له سه ر یه که که له که ده کرد، له قسه کانیدا پیداکیری و
سووربوونیکی زوری پیوه دیار بوو.

جاریکی دیکه پیم راگه یانده وه که هیچ هیوایه که نییه له وه ی راست
ده رچیت یان نزیکیش بیت له راستیه وه، ته نانه ت سه دان کیلومه تیش له
راستیه وه نزیک نه بووه ته وه. هه م دیسان جاریکی دیکه زور به خیرایی
هه ستایه سه ر پی، وتی با له سه ر ۵ دۆلار گره و بکه ین^۰، وه زاره تی
گشتوکالیش ده که ین به ناوېژیوانمان.

ئایا ده زانی دواتر چی پوویدا؟ دوا ی ئه وه ی ئه وه نده سووربوو له سه ر
قسه کانی چه ند که سیك له ئاماده بووان بیرکردنه وه یان گۆرا و لایه نگیریان
کرد، زوریکی دیکه که وتنه گومانه وه. ئه گه ر ده نگدانم بکردایه، دلنیا
بووم نیوه ی ده نگه کان پشتی منیان نه ده گرت. لیم پرسین چی شتیک
وایکرد بیروپایان بکه ویتته له رزه. یه که له دوا ی یه که ده یانگووت به هوی

---

^۰ له سالانی پوودانی ئه م پووداوه دا، نرخ ی ئه و پینچ دۆلاره به نزیکه یی ۱۰۰۰ دۆلاری

ئوهی کابرا زۆر سووربوو، بروای به هیز بوو، ئوهنده به پیدایه یه وه
باسی ده کرد، وای لیکردین گومان له بۆچوونه گشتیه که ی خۆان بکهین.
به لای، بۆ ئوهی ئه و ساویلکه یه له وه زاره تی کشتوکاله وه دلنیا
بکه مه وه، نووسراوم بۆ کردن و هه موو شتیکم پرسى. پیم گووتن
شهرمه زاریشم پرسیارکی بیمانای له و شیوه یه ده که م. وه لامیان دایه وه
و گووتیان به دلنیا یه وه ئه سته مه گیا یان هه رشتیکی دیکه ی زیندوو له
خۆله میشه وه دروست بکریت، هه روه ها ئه وه شیان نووسیوو که
نامه یه کی دیکه یان له نیو یۆرکه وه پیگه شتوو که هه مان پرسیارى
کردبوو. ئه و کابرا ئه وهنده له بۆچوونه که ی خۆی دلنیا بوو ئه ویش
دانیشتبوو نامه ی نووسیوو!

ئهم پرووداوه وانه یه کی فیكرکردم که هه رگیز بیرم نه چیته وه. ئه گه ر که سیك
(وتاریبیژیک) بروای به شتیك هه بیئت و زۆر سووریئت له باسکردنیدا، ته واه
شته که به لایه وه ده بیئت به راستی و هیچ شتیك ساردی ناکاته وه،
ته نانه ت ئه گه ر بلایت له خۆل و خۆله میش به بی تۆو گیا ده پروینم. ئه ی
باشه ئه وه که سیك به بیرکردنه وه یه کی هه له وه توانی گوینگر به لای خۆیدا
پاکیشیئت، ئه ی ئه گه ر بیئتو بۆچوونه کانمان له گه ل پای خه لکید ته با و
پرست و دروست بن، ئه وهنده ش پیدگیرین له سه ریان، ده بیئت چهنده
کاریگر و سه رنجراکیش بن و سه رنجی گوینگر پاکیشن!

زۆربه ی هه ره زۆری ووتاریبیژان خه می ئه وه یانه بابته که یان سه رنجی
گوینگر پابکیشیئت. ته نها یه ک پښتانه یه بۆ ئه وه ی دلنیا بیئت گوینگره کانت
حه زیان له بابته که ته: ده بیئت ئاگری پیدایه ی و په رۆشی بۆ ئه و بابته

داگیرسیڤنیت، ئه وکات به ئاسانی سه رنجی هه مووان به لای خۆتدا
پاده کیشیت.

ماوه یه کی که م پیش ئیستا، گویم لیبوو پیاویک گوگره کانی له وه ئاگادار
ده کرده وه که، ئه گهر بیئت و پاره ماسی له به نداوی چیسه پیک به م
شیوه ی ئیستا به رده وام بیئت، له چه ند سالیکی که مدا جوړه ماسیه کی
ئه و ناوچه هه یه له ناوده چن! له ناخه وه هه ستی به و بابه ته ده کرد و
خه می بۆ ده خوارد، به گرنگی و تامه زرویه وه قسه کانی ده کرد،
بابه تیکی گرنگ بوو به لایه وه. ئه و کابرایه زۆر به په رۆش بوو، هه موو
قسه کان و شیوازی هه لسوکه وتی ئه وه ی پیوه دیاربوو. یه که م جار که
هه ستا قسه بکات، زۆر که م ده زانی له سه ر ئه و جوړه ماسیه. دمزانی
زۆریک له گوگران هه مان حالێ منیان هه بوو، شتیکی که میان له و
باره یه وه ده زانی، به لام پیش ئه وه ی کابرا له قسه کانی ته واو بیئت،
هه موومان ئاماده بووین سکا لا تو مار بکه یین و واژو دژی ئه و کاره
پیشکه ش به ده سه لاتی یاسا دانان بکه یین تاوه کوو ئه و جوړه ماسیه
به پیی یاسایه پارێزراو بیئت.

جاریکیان پرسایریان کرد له ریچارد واشبیرن، بالویزی پیشووی ئه مریکا
له ئیتالیا، وه ک نووسه ریکی بلیمه ت نه یینی سه رکه وتنه کانی چیه.
وه لامی دایه وه و وتی: “تانها ئه وه به خه لکی ده لیم: من ئه وه ند هه زم
ژیانی خۆمه نازانم چی بکه م.” بپوا ناکه م که س هه بیئت به و جوړه
ووتارییژ و نووسه رانه سه رسام و دل به ند نه بیئت.

جاریکیان چووم بۆ له ند هن بۆ ئه وه ی گوئی له ووتارییژیک بگرم: دوا ی
ئه وه ی ته واو بوو، یه کیک له هاوپیکانم، به رپیز بیئسن پۆماننووسی

به ناوبانگی ټینگلیزی، وتی که حەزی له کۆتا به شی قسه کانی ووتاریژده کرد. کاتیڅ لیم پرسى بۆچی، وتی: “قسه کهر له کۆتا به شدا خوی زۆر تامه زړو بوو، منیش هه موو کاتیڅ چاوه پپی قسه کهر ده که م تامه زړویی و گهرموگوری پیوه دیاربیت.”

ئهمه ش به سه رهاتیکی دیکه یه که گرنگی هه لېژاردنی بابته تیکی باش ده ده خات.

پیاویکی به پیز، که ناوی به پیز فلین بوو، له یه کیڅ له خوله کانماندا له واشنتن خوی ناوونوس کرد. له ئیواره یه کی سه ره تای خوله که دا، برپاریدا ووتاریڅ پیشکه ش بکات، قسه کانی تابه ته ت کردبوو با باسکردنی پایته ختی ویلایه ته یه کگرتووه کانی ئه مریکا. بۇ ئاماده کردنی بابته که ی چووبوو به سه ریپی و شپزه یی زانیارییه کانی له نامیلکه یه که وه گوله وه چن کردوو، زانیارییه کانی وه نامیلکه که خوی بوون – وشک، بیسه روبه ره، ناروون. کابرا خوی چه ندین سال له واشنتن ژیاوو، که چی نه یتوانی یه ک شتی تاییه تیمان پی بلیت بۆچی خودی خوی حەزی له و شاره یه. ته نها کۆمه لیک زانیاری بیزارکه ری دووباره ده کرده وه و به س. خوی چه نده ده ترسا له پیشکه شکردنی ووتاره که ی ئیمه ش ئه وه نده بیزاربووین به قسه کانی. دووه ه فته دواتر، شتیڅ پرویدا که ناخی به پیز فلین ی هه ژاند: هه رچه نده له شوینی گونجاودا رایگرتبوو، به لام شو فیږیکی نه ناسراو خوی دابوو به ئۆتۆمبیله نوییه که یدا و ورد و خاشی کردبوو، ئه نجا کابرا پیی لیدابوو پۆشتبوو. ئهمه ش بووه هوی ئه وه ی به پیز فلین له لایه ن حکومه ته وه پاره ی بۇ خه رچ نه کریت چونکه به لگه ی نه بوو، بۆیه ده بوو له سه ره کی خوی ئۆتۆمبیله که ی چاک بکاته وه.

ئوه شتيك بوو كه گه رماوگه رم به سه ريدا هاتبوو. كاتيک باسی شاری واشنتنی ده كرد، به زه حمه ت پرسته يه کی بۆ ده هات و خوی و گوږگره كانیشی بیزار بوو بوون، به لام كاتيک باسی ئۆتۆمبيله شكاوه کی کرد، به لیشاو قسه ی له دهم دهرده هات و ده تگوت بوركانه هه لده قولیت. ئه و كه سانه ی كه پیشتر له ووتاره کی دیکه یدا شوینیان به خویان نه ده گرت و هه سه له ی گوږگرتنیا نه بوو، ئیستا به چه پله پیزانیکی گه رم ده ستخوشیان له به ریز فلین ده كرد.

چه ند جاريکی دیکه ش گوتومه، ئه گه ر بابته یکی گونجاو بۆ خۆت هه لبریت، جگه له سه ركه وتن هیچی دیکه به ده ست ناهینیت. يه ك لایه ن هه یه زۆر دلنیا یی تیدا یه بۆ ئه وه ی بیکه یت به بابته ی قسه کردن: باسی بیرکردنه وه و بیرو پای خۆت بکه ! به دلنیا ییه وه تۆیش وهك هه ركه سیکی دیکه له هه ندیک لایه نی ژياندا بیرو پای به هیز و چه سپاوت هه یه. هه موویان له میشکی خۆتدان و هه مووکات بۆ به کاره ینان به رده ستن.

ماوه یه کی زۆر ناییت له دادگاوه بابته ی جیبه جیگردنی یاسای له سیداره دان تاوتووی ده كرا و له ته له فزیونه وه ده گوازیایه وه. زۆر كه سی گه واهیدره (شایه ت) بانگكران تاوه كوو بۆچوونی خویان له سه ر ئه و یاسایه بخره نه پوو. يه كيك له و كه سانه ی كه قسه ی كرد پۆلیس بوو له لۆس ئه نجه لۆس. ئه و پۆلیسه بۆچوونی زۆر جوانی دهربري و به به لگه وه قسه ی له سه ر بابته كه ده كرد. برپا و قه ناعته ی زۆر به هیز بوو به قسه كانی، له به ر ئه وه ی یانزه پۆلیسی هاوپی له شه پدا له لایه ن هاو لاتیانه وه به هوی شه په ته وه كۆژرابوون. له قسه كانیدا زۆر به په رۆش بوو، وهك كه سیك قسه ی ده كرد كه له ناخی دلایه وه برپای به .

راستی و دروستی قسه کانی هه بیټ. هه موو جوانییه کی په وانپیژنی له بیروبوچوون و ههستی قوولی ئه و که سه دا به دی ده کرا. به لئی، دلسوژی و په روشی له قسه دا به نده به ئاستی بیرکردنه وه و بپرواوه، بیرکردنه وه و بپروایش چه ندیک له میشکدایه ئه و نده ش له دلدايه. له زوړیک له خوله کانددا هه مووکات بۇ ئه وه ی پرسته باوه که ی پاسکال به بیر هه مووان بهیتمه وه چه ندين نمونه ی جوربه جورم ده هیئایه وه. “دل هه ندیک هوکاری هه یه که میشک نایانزانیت.”

پیشنیاریکی دیکه شم هه یه بۆت: زوړشت بخوینه وه له سه ر ئه و ناوینشانه ی که پیتوایه گونجاوه بۇ قسه کردن له سه ری، وه زیاتر و زیاتر فیربه. تا زیاتر له باره ی شتیکه وه بزانیټ، به په روشتر و تامه زوړتر ده بیټ له باسکردنیدا. پیرسی وایتینگ، نووسه ری کتیبی پینج یاساکه ی فروشتن، ده لیت: فروشیار نابیت هه رگیز له فیربوون و شاره زابوونی ئه و کالا و به ره مانه بووه ستیت که ده یانفروشیټ. وه ک ئه وه ی به پریز وایتینگ ده لیت، “هه تا زیاتر بزانیټ له سه ر به ره میکی باش، زیاتر به بایه خ ده بیټ به لاته وه و تامه زوړی ده بیټ.” هه مان شت بۇ بابته که یشت راسته – تا زیاتری له باره وه بزانیټ، زیاتر به بایه خ ده بیټ به لاته وه و تامه زوړی باسکردنی ده بیټ.

دووه م/ هه سته کانت له بابته که دا زیندوو بکه ره وه

وای دابنی باسی ئه وه بۇ گوږگره کانت ده که یت که به هو ی خیراییه و پولیسی هاتووچو پایگرتوویت. ئه گه ر وه ک که سیکی چاودیر که پووداوه که ی بینووه، به شیوه یه کی ساده و ئاسایی له زمانی که سیکی

دیکه وه باسی حال ته که مان بول بکهیت، نه وکات هیچ نام و چیرې نابیت،
بویه ده بیت به ناوی خوته وه پووداوه کان بگيرپته وه، چونکه نه و پووداوه
به سهر تودا هاتووه و هه ستيکی تاييه تیت بول دروست بووه که نه نه
خوت ده توانیت باسی بکهیت. بویه کاتيک که ستيکی دیکه نه و قسانه
ده بیستیت هیچ کاریگر نابیت پی. گوینگر ده یه ویت بزانیته هه سست
چونبوو کاتيک پسرله ی سهرپیچی بول کردیت. بویه تا زیاتر نه و دیمه نه ی
باسی ده کهیت زیندووتر بیت، یان تا زیاتر نه و هه سته به رجه سته بکهیت
که سهره تا بول دروست بووبوو، پوونتر ده توانیت گوزارشت له ناخی
خوت بکهیت.

که و ابو کاتیت ووتار ده دهیت و قسه بول خه لک ده کهیت، به پی نه و پیر
تامه زروییی ده یخه یته ناو قسه کانت گوینگره کانت تامه زرو ده کهیت.
هه سته راسته قینه کانت کپ مه که ره وه. بول گوینگره کانت بسه لمینه زور
تامه زرویت باسی نه و بابه ته بکهیت، نه جا ده بینیت چون سهرنجی
گوینگره کانت راده کیشتیت.

سییم / به شپږمه پکې چوست و چالاک بول

کاتيک ده ته ویت له به رده م گوینگره کانتدا قسه بکهیت، به چوست و
چالاکي قسه بکه، نه ک مات و مه لول وه نه و که سه بیت که ملی به
په تی سیداره وه یه. کاتيک ده چپته سهر دوانگه هه ول بده چوست و
چالاک و گورجوگول بیت له کاتی پوشتندا، چونکه نه مه ده بیت هوی
نه وه ی سهرنجی به رانه به ر پاکيشتیت و گوینگر وا هه سست بکات شتيکت
پییه و زور به په روشی باسی بکهیت. پیش نه وه ی ده سست پیبکهیت،

هه ناسه یه کی قوول هه لمزه. دوور بکه وه له و میزه یان له و دوانگه ی بڼت
دانراوه قسه ی له سر بکه یت. سهرت به ز بکه و چه ناگه ت دهر په پښه. تو
شتی کی به نرخ به گوږه کانت ده لیت، بویه ده بیت هه موو به شی کی
جه سته ت به پروونی و به بی هه له نه و شته بلیت. وه ک و لیام جه یمس
ده لیت: تو خاوه ن ده سه لاتیت و هه موو شت له ژیر ده سته خوتدایه.
بویه به و شیوه یه په فتار بکه. نه گه ر به ویت قسه کانت بگات به کوتا
که سی ناو هوله که، ده نگت هاوکاریت ده کات بو نه و کاره، به لام نه گه ر
هه موو جوړه جول ه و ئاماژه یه کی جه سته ت به کاره ینا، نه وان
(گوږه کان) هاوکاریت ده ده ن. له سه روو هه موو شیوه نه مه ت له بیر
بیت: په فتار کردن به گه رموگوپی هه سته کی گه رموگوپت پیده به خشی ت.

((به شی شه شه م))

با قسه کانت گوزارشت بیت له ژيانی گوځگره کانت

وتاره به ناوبانگه که ی پوسیڼ که نویڼ "مشتیک له نه لاس"، نزیکه ی شش هه زار جار پیشکه ش کراوه. په نگه پیټ وایټ ووتاریک که نه وهنده دووباره کرابیته وه نیستا به جوریک له میښکی ووتاریژده که دا چه سپایټ که له کاتی قسه کردندا یه ک وشه یان یه ک ئاواز له قسه کانی له بیر نه چیته وه وه ک خوی دووباره یان بکاته وه. به لام بابته که نه وه نییه. دکتور که نویڼ ده یزانی گوځگره کان جیاوازن له یه کتر. له وه تیگه شتېوو که ده بیټ کاریک بکات هه موو یه کی که له گوځگره کانی وا هه ست بکات قسه کانی بۆ نه وه دکات، ته نها نه وه. ئایا دکتور که نویڼ چۆن توانی له ووتاریکه وه بۆ ووتاریکی دیکه په یوه ندی نیوان قسه که ر و قسه کان و گوځگره کان بیاریزیت؟ به م جوره نویسیبوی، "سهردانی شاریکم ده کرد، نه جا هه ولم ده دا زور زوو بگه مه نه وی بۆ نه وه ی چاوم به پوسته چیه کان، سهرتاشه کان، به پړیوبه ری ئوتیله کان، به پړیوبه ری قوتاخانه کان، هه ندیک کاربه ده ست و وه زیر بکه ویټ و بزنام پابردوویان چونه و کار و پیشه یان چۆن به پړیوه ده چیټ، له ژیاناندا چی دهره تیکیان بۆ په خساوه. دواتر ووتاره که م پیشکه ش ده که م و باسی نه وه بابته تانه بۆ گوځگره کانم ده که م که له ژيانی نه وانیشدا په نگه داوه ته وه."

دکتور که نویڼ زور باش له وه تیگه شتېوو گفتوگو ی سهرکه وتوو به نده به وه ی تا چه ند قسه که ر ده توانیټ به باشی قسه کانی بکات به به شی که له

گوږگره کانی و گوږگره کانی بکات به به شیک له قسه کانی. دکتور که نویل به تیگه شتنه ژیرانه که ی خوی له سروشتی مروځ و تیگه شتن له بواره که ی خویشی توانی چه ندین جار ووتاره که ی بۇ خه لکی جیاواز دووباره بکاته وه هیچیشیان له یه که نه چیت، ئه مه سه ره پای ئه وه ی له زۆربه ی هه ره زۆری ووتاره کانیدا له سه ره مان بابته بۇ گوږگری جیاواز قسه ی ده کرد. توش ده توانیت له م نمونه یه وه سوود وهرگریت و هه موو کات که ووتاره کانت ناماده ده که یت کومه له که سیکی دیاریکراوت له میشکدا بیت. چهند یاسایه کی ساده مان هه یه که ده توانیت به کاریان به ینیت بۇ دروستکردنی هوگری و په یوه ندی له نیوان خوت و گوږگره.

یه که م / باس له حه زی گوږگره کانت بکه

دکتور که نویلش کتومت هه مان شتی کرد. له ووتاره کانیدا ژماره یه کی زور نمونه و به سه رهاتی باس ده کرد. هه مووان تامه زړوی قسه کانی بوون چونکه په یوه ست بوو به ژیان خویان و خوشی و ناخوشییه کانیانه وه. ئه م په یوه ندییه له نیوان قسه کان و خودی گوږگره کاندا دلنیا یت پیده به خشیت له پاکیشانی سه رنجی گوږگره کانت و گره نتي ئه وه ت پیده دات قسه کانت له بیر ناکرین. ئیریک جونسن، سه روکی پیشووی ژووری بازرگانی ویلايه ته یه کگرتووه کانی ئه مریکا، له زۆربه ی قسه کانیدا ئه م ته کنیکه ی به کارده هینا. له زانکوی ئوکلاهو ما بابته تیکی پیشکesh کرد، زور به جوانی باسی له و شتانه ده کرد که به دلی گوږگره کانی بوو. باسی شوینه کانی ئوکلاهو مای ده کرد، باسی له وه ده کرد خه لکه که کاتی خوی به م شیوه یه خزمه تیان کردووه و به و شیوه یه باش بوون.

وای له ئاماده بووان کردبوو وهك ئه وهی باسی خوودی ئه وان دهكات. هېچ گویگرېك خه یالی لای قسه كه رېك ناروات كه باسه له حهز و ناره زووه كانی بكات.

له خوت بپرسه بزانه بابه ته كهت چۆن هاوکاری ئاماده بووان دهكات كېشه كانیان چاره سهر بكن و ئامانجه كه یان به دهست بهیښن. دواتر به گویگره كانیشت بلې به و شیوه یه دهتوانن سوود له قسه كانت وهر بگرن، ئه وكات به ته واو هتی سهرنجی قسه كانت ده دهن و دلیان لای تو ده بیټ. به نمونه، ئه گهر كه سیکی ژمیاریت و به م شیوه یه دهست پیبكه یت، “ده مه ویت پیتان بلیم چۆن خه رجیتان كه م بكه نه وه و هه مان پید او یستیش پر بكه نه وه،” یان پزیشكیت و به ئاماده بووان ده لیټ چۆن وا بكن پهنگی پیستیان به بی به كاهیتانی دهرمان جوان بیټ، ئه وه دانیابه له وهی گویگرېكانت به بایه خه وه له قسه كانت دهرمانن. به دانیاییه وه له باگراوهند و كوگای زانیاریه كانتدا هه ندېك بابهت هه ن كه یارمه تیده ری پاسته قینه ی گویگره كانتن، بویه هه رگیز به كه م له زانیاریه كانت مه پوانه.

كاتېك پرسیاریان له ویلیام راندول، پوژنامه نووسی به ریتانی كرد خه لكی بایه خ به چی ده دهن. وتی، “خویان.” له سهر ئه و تاكه قسه ی ئیمپراتوریه تیکی مه زنی له جیهانی پوژنامه وانیدا بۆ خوی دروست كرد. جارېك له كو بوونه وه یه كدا كه بۆ به شدابووانی یه كېك له خوله كانمان سازمان کردبوو، هارولڈ دوايت كه یه كېك بوو له و به شدارووانه، له كو تا وانه ی خوله كه دا ووتاریکی زور سهرنچراكیشی پیشكه ش كرد. به ریز باسی هه موو ئه و كه سانه ی كرد كه له ویدا ئاماده بوون: چۆن ئه و كه سه

له سه ره تاي خوله كه دا قسه ی ده كرد، چۆن دواتر فیڤیوو. باسی ئه و
ووتارانه ی ده كرد كه به شداربووان پيشكه شيان كردبوو، ئه و بابە تانه ی
قسه یان له سه ر كردبوو، لاسای هه ندیکیشیانی ده كرده وه، هه ندیک له
ساته نامۆ و سه یره كانی ده گێڤایه وه و پێوه نانی بۆ ده كرد، هه مووانی
خستبووه پێكه نین، هه مووانی زۆر خۆشحال كردبوو، به پراستی زۆر
نمونه یی بوو. هیچ شتیکی دیکه له م دونیایه دا ئه وه نده ی ئه و قسانه لای
گوێگره كان بایه خ و تام و چیژی نه بوو. به ئی، ئه مه ش ته نها له به ر ئه وه ی
هارۆل دوايت ده یزانی چۆن مامه له له گه ل سروشتی مرۆڤدا بکات. بۆیه
هه موو کات هه ول بده قسه کانت په یوه ست به به گوێگره کانت هه .

جاری داها توو كه پووبه پووی كۆمه له گوێگریك بوویته وه، وای دابنی زۆر
تامه زۆن گوی له قسه کانت بگرن. هه ر ووتار بیژێك نه توانیت ئه م شیوه
بیركردنه وه ی به رانبه ر گوێگره كانی هه بیئت، ئه وكاته له بارودۆخیكدا خۆی
ده بیینه یته وه كه ئاماده بووان و گوێگره كانی هه ر یه كه و به شیوه یه ك كات
ده ژمیڤن و ته مه ننا ده كه ن زوو پزگاریان بیئت: یه كێك شوین به خۆیه وه
ناگریئت، یه كێك له بیزاریدا هه ر ئه م دیو ئه و دیویه تی، ته ماشای كات
ده كات، ته ماشی ده رگا كه ده كات و خه یال به ته واوبوونه وه ده كات.

دوه م/ له دله وه سوپاس و پیزانیی خۆت ده ربهر

بینه ر و گوێگر له چه ند تاکیکی سه ره به خۆ پێكه اتوون، و به شیوه ی
تاكیش په رچه كرداریان ده بیئت. گه ر به راشكاوی په خنه یان لی بگریئت،
بیزار ده بن. سوپاس و پیزانیی خۆت بۆ ئه و كارهیان ده ربهر كه
شایسته ی سوپاسكردنه، ئه وكات پاسپۆرتی چوونه ناو دلاینت

دهستده که ویت. له م جوړه ستایشکردنه دا ده بیټ بزانیټ چی ده لیټیت. پیاوه لدانیکی له م شیوه یه، “ئیوه باشتین که سانیکن تا ئیستا قسه م بۆ کردبن،” به لای زۆربه ی گوینگر و بیسه ره وه درۆ و ماستاوکردنه. وهك ووتاریټیکی لیزان ده بیټ شتیکیان له باره ی خویانه وه پی بلټیت که نه زانن تۆ ئه وشته ده زانیټ. به نمووه، بۆ کومه لیك خویندکاری زانکو قسه ده که یت، باسی به شه که ی خویان بکه: به رزترین نمره ی به شه که یان چه ند بووه، پرووداوه گرنگه کان چی بوون که له و به شه دا پرویان داوه. ته واو راستگو به له قسه کانتدا. ده کریټ قسه ی ناپاست جار جار تاکه که سیك له خشته ببات، له لام هه رگیز کومه لیك بینه ر و گوینگر فریو نادات. “ئیوه زۆر زیره کن...” “ئه م کۆبوونه وه جوان و پیاوانه یه له م شاره دا شتیکی زۆر ده گمه نه...” “زۆر خوشحالم که لیږهم، چونکه هه ست به خوشه ویستی ئیوه ده که م.” نا نا نا! ئه گه ر ناتوانیت سوپاسی پیزانی راسته قینه ده بریت، هیچ مه لی!

سییه م / خۆت له ئاماده بووان نزیک بکه ره وه

چه ند زوو پیټ ده کریټ، به تایبته له قسه کانی سه ره تادا، باس له خالی هاوبه شی نیوان خۆت و ئه و که سانه بکه که قسه یان بۆ ده که یت. ئه گه ر پیزیان لیگرتوویت به وه ی داویان لیگرتوویت قسه بکه یت، بیللی. کاتیك هارۆلد ماکمیلان، سه رۆک وه زیرانی به ریتانیا، قسه ی بۆ ده رچووانی زانکوی ‘دی پاو’ ده کرد له گرینکاسل - هیندستان، له یه که م قسه یدا به م شیوه یه دهستی پیکرد:

“زور سوپاستان ده که م بۆ پیشوازیکردنم به وشه شیرینه کانتان.
بانگهیشتکردنی سه رۆک وه زیرانی به ریتانیا بۆ زانکۆکه تان بۆنه یه کی
تایبه تی و جیاوازه. هه ست ده که م به هۆی پښگه و پله که مه وه منتان بۆ
ئیره بانگهیشت نه کردوه.

ئه نجا دواتر ئاماژه ی به وه کرد که دایکی ئه مریکیه و له هیندستان
له دایک بووه، هه روه ها باوکیشی یه کی کبوو له ده رچووه کانی زانکۆی ‘دی
پاو.‘ وتی: دلنیا بن شانازی ده که م به وه ی به جۆریک له جۆره کان
په وه ندیم به زانکۆکه تانه وه هه یه و توانیم بۆنه یه کی ئه م خیزانه کۆنه
نوی بکه مه وه.

دلنیا م باش له وه تیده گه یه ت ماکیلان به ئاماژه پیکردنی ئه وه ی که
دایکی له هیندستان له دایک بووه و باوکیشی یه کی ک بووه له
پیشهنه گه کانی ئه و زانکۆیه، به زوویی هاوپی و ناسراوی بۆ خۆی په یدا
کردوه.

پښتانه کی دیکه بۆ ئه وه ی ده ست به قسه کانت بکه یه ت بریتیه له
به کاره یانی ناوی ئه و که سانه ی له ناو ئاماده بوواندان. جاریکیان له
کۆبوونه وه یه ک که له هۆلیکدا بوو هه مووان نانمان ده خوارد، منیش له
ته نیش یه کی ک له و که سانه وه بووم که بریار وابوو ووتار پیشکه ش بکات.
زور پیم سه یر بوو چه زی ده کرد هه موو ئه و که سانه بناسیت که له سه ر
میژه کانی دیکه دانیشتبوون. به درپژایی ئه و ماوه ی نانمان ده خوارد هه ر
پرسیاری ده کرد، ئه و که سه کییه قاتیکی شینی له به ردایه، ئه و خانمه
ناوی چیه کلاویکی گولاوی به سه ره وه یه. کاتی که هه ستا قسه بکات،
به پوونی تیگه یشتم بۆچی ئه وه ی ده کرد. به شیوه یه کی زور ژیرانه هه ندیک

له و ناوانه ی له چیرۆکیځدا هۆنیه وه که له بهری کردبوون، زۆر به پوونی ههستم به ئاسووده یی ده کرد له پووخساری ئه و که سانه دا که له و چیرۆکه دا ناوه کانیان به کارهاتبوو. ته نها به هۆی ئه و ته کنیکه ساده وه ئاماده بووان زۆر به گه رموگوپی و مه راقه وه گوئیان پاگرتبوو. ئاگاداری شتیځ به: ئه گه ر ویستت هه ندیځ ناوی نوی به کار بهیئیت، دلنیا به له وه ی ناوه کانت گونجاون، بزانه بۆ ئه و ناوانه به کار ده هیئیت، هه ول بده به شیوه یه کی گونجاو به کاریان بهیئیت، وه له به کاره یئانیاندا میانره و به.

پښتانه کی دیکه بۆ ئه وه ی ئاماده بووان له لوتکه ی وریایی و گوځگرتندا پاگرتیت ئه وه یه که له بری “ئه وان” جیناوی “تۆ” به کار بهیئیت، به م پښتانه یه ئاماده بووانت به ئاگا ده هیئیته وه. وه ک ئه وه ی پیشتریش ئاماژه م پێدا گه ر قسه که ر بیه ویت سه رنج و بیر و هۆشی گوځگره کانی لای خۆی پاگرتیت، نابیت ئه م پښتانه یه فه رامۆش بکات.

به لام هه ندیځ کات به کاره یئانی پاناوی “تۆ” مه ترسیداره، په نگه له بری پردی پیکه وه به ستن، که لینیک له نیوان قسه که ر و ئاماده بوواندا دروست بکات. ئه مه ش ئه و کاته پووده دات که به شیوه یه ک قسه بکه ین که لۆمه و سه رزه نش له قسه کانماندا دیار بیت یان هه ول بده ین ئامۆزگاری گوځگر بکه ین. له ک کاته دا باشتروایه له بری پاناوی “تۆ” پاناوی “ئیمه یان من” به کار بهیئین.

دکتور باوهر، به پښتانه ی ته ندروستی له دامه زراوه ی پزشکی ئه مریکا، هه موو کاتیځ له وتاره کانیدا ئه و ته کنیکه ی به کار ده یئنا. له یه کیځ له قسه کانیدا وتی، “ئیمه هه موومان ده مانه ویت بزانی چۆن پزشکی کی

باش هه لږترین، ئه ی و نییه ؟ ئه ی نه گهر بمانه ویت پزیشکه که مان
باشترین خزمه تمان بکات، ئایا هه موومان نابیت فیږی ئه وه بین چۆن
ببینه نه خوشیکی باش؟“

چواره م / گوږگره کانت بکه به به شیک له قسه کانت

ئایا هیچ کاتیک ئه وه هاتوو به خه یالته که بتوانیت به به کارهینانی
که میځ کارامه یی سهرنجی گوږگره کانت بۆ یه که به یه که ی وشه کانت
پاکیشیت؟ ئه و کاته ی هه ندیک له گوږگره کانت هه لده بریږیت و وه ک
نمونه به کاریان ده هیښیت تا وه کوو مه به سته که ت پوون بکه یته وه، گوږگر
زیاتر بایه خ به قسه کانت ده دهن و سهرنجیان لات ده بیټ. کاتیک
ئاماده بوو ده بیښیت خوی بووه به به شیک له بابته که، یان کاتیک
قسه که ر ناوی یه کیکیان ده هیښیت، زۆر به په رۆشه وه گوږده گرن بزانه
دواتر چی ده بیټ و چی پووده دات. وه ک زۆریک له ووتاربیژان ده لښ: وای
دابیښ دیواریک هه بیټ له نیوان ئه و که سه ی له سهر دوانگه قسه ده کات و
ئو که سانه ی دانیشتون گوږیان گرتوو، بۆ ئه وه ی ئه و دیواره
بشکینیت پیویسته له قسه کانتدا به شداری به گوږگره کانت بکه یته.
له بیرمه جاریکیان قسه که ریک باسی ئه و دووریه ی ده کرد که ئۆتومبیل
له کاتی ئیستوپگرتندا پیویستییه تی تا ده وه ستیته وه. داوای له یه کی که له
ئاماده بووان کرد که له پیښه وه دانیشتبوو، هه ستیته سهر پی و هاوکاری
بکات باسی ئه وه بکه ن چۆن به پیی خیرایی ئۆتومبیله که ماوه که ش
ده گورپیت. پیاوه که سهری مه تره که ی گرت و ۴۵ پی پوشت به ولاره،
نه جا به ئاماره ی کابرای قسه که ر وه ستا. کاتیک ته ماشای ئه و دیمه نه م

کرد هیچم پی نه کرا، سه رسام بوو بووم له وهی هه موو ناماده بوون واقرماو و نه بله ق بوو بوون به دیار نه و ووتاره وه. به خۆم گووت به دلنیا ییه وه نه و مه تره به ته نها هیلی په یوه ندی نیوان ووتار بیژ و گوینگره کانی بوو. به بی به کارهینانی نه و ته کنیکه ساده یه پرهنگه ناماده بووان هه ر دلایان لای نه وه بووایه ئاخو بۆ ئیواره چیان هه بیت بیخون، یان تو بلای نه م ئیواره یه له ته له فزیونه وه چی به رنامه یه کی خوش بکات.

یه کی له ریگاگان بۆ تیکه لکردنی گوینگر به باب ته که ت نه وه یه که پرسیار بکهیت و وه لامه کانیش وهرگریت. من نه م ریگایه م زور به لاوه په سه نده، هه ز ده که م گوینگر هه ستیته سه ر پی، له دوامه وه پرسته یه ک بلایته وه، یان به به رزکردنه وهی ده ستیان وه لامی پرسیاره کانم بده نه وه. کتیبه که ی پیرسی وایتینگ به ناوی (چون گالت ه و که پ تی که ل به قسه و نویسنه کانت بکهیت) هه ندیک ناموژگاری و پینمای به نرخی تی دایه که تابه تن به وه وه چون گوینگر بهینیه ناو باسه کانت ه وه و په شداریان پی بکهیت، بۆ نه م مه به سته ش پیشنیاری نه وه ده کات داوا بکهیت گوینگره کانت له سه ر باب ته تی که دهنگ بدهن، یان داوایان لی بکه کی شه یه کت بۆ چاره سه ر بکه ن.

پینجه م / خوت به که م بزانه - خاکیی به

هیچ شتی که شوینی نه و دل سوژی و راستگو ییه ناگریته وه که له نیوان قسه که ر و گوینگر دا هه یه. جاریکیان نورمان فینسنت هه ندیک ناموژگاری زور به سوودی و هزیری کی هاوپی کرد که کی شه ی نه وه بوو نه یده توانی له ووتاره کانیدا ناماده بووان رابگریت و سه رنجیان پاکیشیت. داوای له

وه زیره که ی هاوړی کرد پرسیار له باره ی نه و ووتارانه وه بکات که هه موو
پوژی شه ممه یه ک پیشکه شیان دهکات - نایا حه زی له و قسانه هه یه، نایا
ده یه ویت هاوکاری گوینگره کانی بکات، نایا خوی به که متر ده زانیت له
گوینگره کانی؟ دکتور نورمان باسی له خوی کرد و وتی: هیچ کاتیک
نه بووه بچیته سهر دوانگه و هه ستیکی به هیزی خوشه ویستی بۆ نه و
که سانه نه بیت که قسه یان بۆ دهکات. گوینگر زور به خیرایی هه ست به و
ووتاربیژ یان نه و قسه که ره دهکات که پیی وایه له پرووی ژیرییه وه له
گوینگره کانی باشته یان له پرووی کومه لایه تییه وه پیگه یه کی به رزتری
هه یه. به راستی یه کی که له باشتین پښاکان بۆ نه وه ی ووتاربیژ لای گوینگر
و بینره کانی خوی خوشه ویست بکات نه وه یه که خوی به که م بزانیته.

ناده ی نیوین ستیفنسن، پاریزگاری نه وکاته ی ویلایه تی میشیگان، کاتیک
له ده ستپیکی کردنه وه ی ده وامدا له زانکوی میشیگان ووتاریکی
پیشکه ش کرد، زور ساده و خاکی قسه کانی ده کرد، به مشیوه یه وتی:
“به راستی من خوم به شیاو نازانم لیږده دا قسه بکه م، هه ر له بهر نه مه یه وته
به ناوبانگه که ی سامویل به تله رم به بیر هیاته وه. کاتیک پرسیار یان لیږد
چون بتوانین له گه ل بارودوخه سه خته کانی ژیاندا خومان بگونجین. به م
شیوه یه وه لامی دایه وه: ‘من ته نانه ت نازانم چون له گه ل ۱۵ خوله کی
داهاتوودا خوم بگونجینم.’ منیش وا هه ست ده که م وه ک نه وم لیها تووه و
نازانم له م ۲۰ خوله که ی پیتان داوم چون خوم بگونجینم.”

باشترین پیگه بۆ نه وه ی به رانبه ره که ت (گوینگر، بینره، یان بیسه ر)
بکه یت به دوژمنی خوت نه وه یه که وا خوت پیشان بده یت تو له سه رو
نه وانه وه ی. کاتیک قسه ده که یت، وه ک نه وه وایه له پیشانگایه کدا بیت و

هه موو پروویه کی که سایه تیت پیشان بدریت. بچووکترین فشه و
خوه لکیشان کاره سات دروست دهکات. له لایه کی دیکه وه، خۆبه که مزانی
(تواضع) ده بیته هو ی دروستبوونی متمانه به خۆبوون و ئیراده ی به هیژ.
هینری و دانا لی توماس، له کتیبه که یاندا به ناوی ژیاننامه ی سه رکړده
ناینیه کان، به م شیوه یه باسی کونفوشی ده که ن: “هه رگیز هه ولی نه داوه
به زانیاریه تاییه تییه کانی خه لکی سه رسام بکات. ته نها هه ولی داوه به
دلسوزیه کی گشتیه وه بابه ته که یان بۆ پوون بکاته وه.” نه گه ر ئیمه ش
نه و دلسوزیه مان هه بیته، نه و کلیله مان ده ست ده که ویت که ده رگای دلی
گوینگر و بینه ره کانمان بۆ ده کاته وه.

پوخته ی بهندی دووهم

قسه، قسه که ر، و کوږگر

به شی چواره م: کارامه بوون و به ده سته پښتانی توانای قسه کردن

یه که م / بابه ته که ت سنوردار بکه

دووهم / گه شه به توانا شاراوه کانت بده

سییه م / قسه کانت پر بکه له پوونکردنه وه و نمونه

مروږ بکه به نمونه له چیرۆکه که تدا

به به کاره پښتانی ناو، قسه کانت تاییه ت بکه به که سیکه وه

قسه کانت پر بکه له زانیاری ده قیق

قسه کانت بکه به دراما - ئاخاوتنی که سانی دیکه به کار بهینه

نوهی باسی ده که یت بیینه پیش چاوی گوږگر

چواره م / وشه گه لیکی به رجه سته به کار بهینه که وینای بابه ته که ت بکات

به شی پینجه م: قسه کانت ببورژینه وه

یه که م / بابه تیك هه لبرژیره که خۆت تامه زرۆی بیت

دووهم / هه سته کانت له بابه ته که دا زیندوو بکه ره وه

سییه م / به شیوه یه کی چوست و چالاک بجولئ

به شی شه شه م: با قسه کانت گوزارشبیئت له ژیانای گوږگره کانت

یه که م / باس له حه زی گوږگره کانت بکه

دووهم / له دلوه سوپاس و پیزانینی خۆت ده ربړه

سییه م / خۆت له ئاماده بووان نزیک بکه ره وه

چواره م / گوږگره کانت بکه به به شیك له قسه کانت

پینجه م / خۆت به که م بزانه - خاکیی به

به ندى سییه م

مه به ست له وتاری ئاماده کراو و وتاری ئاماده نه کراو

ئیسټا کاتی ئه وهیه به وردی باس له دوو شیوازی ووتاردان بکهین،
شیوازی ئاماده کړ و ئاماده نه کړاو.

ئهم سى به شهى دواتر ته رخاڼ کراون بؤ ئه و شیوازه ووتاردانه ی که
ئامانچ لیى قایل کردن، پیدانی زانیاری، و قه ناعهت پیکردنى گویگر و
بینه ره.

به شیکیان باس له ووتاریکی له پر و سه ریپی دهکات که ده کریت بیته
ووتاریکی قایلکړ، زانیاری به خش، یان سه رنجراکیش.

هه ریه که له ووتاری ئاماده کړا و ووتاری کتوپر و ئاماده نه کړاو دوو شیوازی
به سوود و سه رکه وتوون، به و مه رجه ی ووتاری بیژ له میشکی خویدا به پوونی
مه به ستی سه ره کی ووتاره که ی ده ستنیشان کرد بیت.

((بهشی حه و ته م))

ناماده کردن و تاري کورت

بۆ نه وه ی کاریک به ناماده بووان بکهیت

له کاتی جهنگی یه که می جیهانیدا، قه شه یه کی ئینگلیزی به ناوبانگ له که میکی سهربازیدا قسه ی بۆ سهربازان ده کرد. ئه م سهربازانه خه ریکی خو ناماده کردن بوون و به ره و کهنده لان و دۆل و ناوچه سه خته کان به پیده که وتن: ته نها که میکیان ده یانزانی بۆچی ده یاننیرن بۆ نه و شوینه، نه وه کانی دیکه هر نه یانده زانی چی چاوه پریان ده کات و چی ده گوزه ریّت. له گه ل نه وه شدا کابرای قه شه باسی "هاوپه یمانی نیوده وه تی" و "مافه کانی سرپیا"ی بۆ نه و سهربازانه ده کرد. ئاخیر بۆ! نیوه یان نه یانده زانی سرپیا شاره یان ناوی نه خوشیه. په نگه نه و کابرا راپورته یکیشی له به رکردیت و باسی نه ستیره کانیشی بۆ کردبن. به لام نه وه ی سه یر بوو له گه ل نه وه شدا یه ک سهرباز هۆله که ی به جی نه هیشت. ئاخیر ده رگای چوونه ده ره وه به پۆلیس گیرابوو بۆ نه وه ی که س پانه کاته ده ره وه!

من به که م ته ماشای نه و قه شه ناکه م، نه و که سیکی ته واو پسپۆر بوو، نه گه ر له به رانه ر هه ندیک پیاوی ئایینیدا قسه ی بکردایه زۆر کاریگر و به هیز ده بوو: به لام له گه ل نه و سهربازانه دا هیچی پی نه کرا، قسه کانی هیچ سوودیان نه بوو. له به ر چی؟ چونکه نه ده یزانی مه به ستی قسه کانی چیه، نه ده یزانی چۆن قسه کانی بگه یه نیّت.

۱. ئایا مه به ست چیه له 'ئامانجه کانی ووتاردان؟' مه به ستمان نه مه یه: ووتاریژ خۆی بزانیته یان نه زانیته، هه موو قسه یه ک (ووتاریژ) یه کێک له چوار ئامانجه سه ره کییه ی هه یه. ئه ی ئایا ئه و ئامانجه نه چین؟
۲. بۆ ئه وه ی به رانه ر قایل بکه یته کاریکت بۆ بکاته.
۳. بۆ ئه وه ی زانیاری پێ بده یته.
۴. بۆ ئه وه ی کاریگری له سه ر دروست بکه یته و قه ناعه تی پێ بینیت.
۵. بۆ خوشحاله کردنی به رانه ر.

ئێستا با هه ر یه ک له م ئامانجه نه به چه ند نموونه یه کی ئیبراهیم لینکن (یه کێک له سه ره کانه کانی ئه مریکا) پوون بکه ینه وه.

یه که م، که م که س ئه وه ده زانی که لینکن کاتی خۆی ئامیریکی دروست کرد بۆ ده ره یانی ئه و به له مانه به کار ده هیتر که له ناو له که له که بووه کانی ده ریادا ده چه قین. له دوکانیکی میکانیکی نزیک ئۆفیس ه که ی خۆی کاری ده کرد و سه رقالی دروست کردنی ئامیریکی تاییه ت به خۆی بوو. کاتی که هاو پیکانی ده هاتن بۆ دوو کانه که ی بۆ ئه وه ی ئه و ئامیره ببینن، بیزار نه ده بوو له پونکردنه وه و باس کردنی. مه به ستی سه ره کی ئه و پوونکردنه وانه شی ئه وه بوو زانیارییان پێ بدات. ئه مه پێی ده وتریته قسه کردن به مه به ستی پیدانی زانیاری.

دووه م، کاتی که له گیتیسبیرگ (ئه و شوینه ی که جه نگیکی گه وره ی تیدا پوویدا و ژماره یه کی ژۆر قووربانی لیکه وته وه) ووتاره به ناوبانگه که ی پیشکه ش کرد، کاتی که ش له ده ستپیکای پۆره سمیکای چه ند پۆژه دا یه که م و دووه م ووتاری پیشکه ش کرد، هه روه ها ئه و کاته ی هیتری کلای مرد و لینکن ووتاریکی پیشکه ش کرد له سه ر ژیا ننامه ی - له هه موو ئه و سی

بۆنه دا، مه به ستي سهره کي لينکن ږاکيښاني سهرنجي ئاماده بووان و
قه ناعه تيځکردنيان بوو.

سييه م، کاتيک قسه ي بۆ برينداراني جهنگ کرد، هه ولى دا چهند
برپاريکي گرنگ دهر بکات. له ووتاره سياسييه کاندا، هه ولى ده دا دهنگ
به ده ست بهيښيٽ. مه به ستي سهره کي هه موو ووتاره کاني نه جامداني
کاريک بوو له لايه ن گوځگره کانييه وه.

چواره م، دوو سال پيش ئه وه ي وه ک سهرۆک هه لبريځدريٽ، لينکن
له سهر داهيڻان ووتاريکي ئاماده کردبوو. ئامانجي ئه و ووتاره ش خوښي و
کات به سهر بردين بوو. به لايه ني که مه وه ئه وه خوڻ له خوڻدا جوړيکه له
ئامانج: به لام سهرکه وتوو نه بوو له به ده ستهيڻانيدا. له راستيدا پيشه که ي
– وه ک ووتاربيڙيکي به ناوبانگ – مايه ي ناره حه تي و بيتاقه تي زۆر بوو
بۆي. کيشه و دهردي سهر ي زۆري بۆ نابوويه وه. جاريک له شار يکدا
قسه ي کردبوو يه ک که س نه هاتبوو گوڻي لى بگريٽ.

به لام له ووتاره کاني ديکهيدا به شيويه کي بهرچاو سهرکه وتوو بوو،
هه نديکيان بوون به به شيک له ئه ده بيات و قسه ي باوي ناو خه لک. له بهر
چي؟ زۆربه ي له بهر ئه وه بوو له و ووتاره کانيدا ئامانجه که ي لى دياربوو،
له گه ل ئه وه شدا دهيزان چۆن ئه و ئامانجه ي به ده ست بهيښيٽ.

له بهر ئه وه ي زۆريک له ووتاربيڙان ناتوانن ئامانجه که يان له گه ل
ئامانجي ئه و کوښوونه وه دا يه ک بخه ن که برپار وايه ووتاري تيځا بدن،
زۆربه ي کات تيکه لوپيکه ل قسه کانيان ده که ن و تووشي ناره حه تي و
خه فته خوارد ده بن. به نمونه: جاريکيان کوڼگر يسمانيکي ئه مريکا له
نيويۆرک به فيکه و قووله و هات و هاوار ناچار کرا ستهيج به جي بهيښيٽ،

له بهر ئه وهی هه رچه نده بابته تیکی پر زانیاری هه لباردبوو قسه ی له سه ر بکات، به لام کاره که ی به بی ئاگای و ناژی رانه کردبوو. کاتی که خه لکه که گوئیان لی گرتبوو، هه زیان له قسه کانی نه بوو چونکه وه ک ئاموژگاری قسه ی بۇ ده کردن و به زانیاری و بابته تی جددی پښمای ده کردن، بیگومان گوئیگریش هه زی له مه نییه. ئاماده بووان هه زیان ده کرد که می که خوشحال بن و که شیکی له باریان هه بی ت و توژی که کات به سه ر به بن. ئه وه بوو سه ر هه تا به ئارامی و به پښه وه گوئیان بۇ کابرای کونگریسمان گرت، ده خووله ک پوشت، چاره کی که پوشت، هه مووان به و هیوایه بوون به زووی ووتاره که ی ته و او بکات، به لام هه ر ته و او نه بوو. هه ر ده هات و هه ر ده چوو: ئاماده بووان ئارامیان لی برا، چیت به رگه ی له وه زیاتریان نه گرت. که سی که قووله یه کی کر، ئه وانیش به دوایدا. له ماوه ی یه ک خوله کدا، به هه زاران که س هاوار و فیکه یان ده کر. کابرا - وه ک چو ن نه ی توانی هه ست به توو په یی گوئیگره کانی بکات - نه ی ده توانی له قسه کانیشی به رده وام بی ت. هه موویان گه رم بوو بوون، ده تگوت جه نگ هه لگرساوه، ئارامیان لی برابوو. زور سووربوون له سه ر ئه وه ی بی ده نگ ی بکه ن. تا بی ت گه رده لوولی توو په ییان زیاتر ده بوو و ده نگیان به رزتر و به رزتر ده بوویه وه. له کو تاییدا، نه ره و نرکه ی ئاماده بووان و توو په یی و نار ه زاییه کانیان ووشه کانی ئه میان ونکرد - له دووری ۴ مه تره وه گویت له ده نگ ی نه بوو. بویه ناچار وازی هینا، دوپانی خو ی پاگه یاند، به زه لیلی و زه بوونی گه رایه وه شوینی خو ی.

سوود له و نمونه یه وه ربگره. با مه به ست و ئامانجه که ت له گه ل ئاماده بووان و خوودی بونه که دا بگونجیت. ئه گه ر ئه و کونگریسمانه

پیشوخت ئامانجی قسه کانی دیاری بکردایه و بیزانیایه له گه ل ئه و
ئامانجه دا یه کده گریتته وه که ئه وان بۆی هاتوون، تووشی ئه و کاره ساته
نه ده بوویه وه. دواى ئه وه ی شیکاریت بۆ گوځگر و خوودی بۆنه که
(مناسه به که) کرد، ئه وکات یه ککک له و چوار ئامانجه سه ره کییه که
هه لېژیره که بۆنه و گوځگره کان پیکه وه گری بدات.

له م به شه دا باسی چۆنییه تی ئاماده کردنی ووتاری کورت ده که ی ن بۆ
ئه وه ی رېبه رییه کت پېښت، له گه ل ئه وه شدا بتوانیت ووتاره کانت دارپژیت
و ئاماده یان بکه یت. سى به شی دواتریش تاییه تن به ئامانجه
سه ره کییه کانی دیکه ی ووتادان: پازیکردنی گوځگر بۆ ئه وه ی کاریک بکات،
پیدانی زانیاری، کارتیکردن و قایلکردن، هه روه ها به خووشی و کات
به سه ربردن. هه ر یه ککک له و مه به ستانه پښووستی به شیواز و
رېکخستنیکى تاییه تی خوی هه یه، هه رییه که یان کۆسپ و به ربه ستنیکى
تیدایه که ده بپت چاره سه ر بکړن. سه ره تا با باس له چۆنییه تی
رېکخستن و ئاماده کردنی ئه و جوړه ووتارانه بکه ی ن که مه به ست لییان
دروستکردنی کاریگره رییه له سه ر گوځگر و وایان لى بکه یت قسه کانت
جیبه جى بکه ن.

ئایا هیچ رېگا و میتوډیک هه یه بتوانین به هوییه وه هیژ و توانا و
بیرکردنه وه کانمان رېک بخه ی ن و بتوانین گوځگر و بینه ره کانمان ئاراسته
بکه ی ن و وایان لى بکه ی ن شوین قسه کانمان بکه ون؟ یان شته که ته نها
تاکتیکیکى بپه رنامه و هه ربه مه کییه؟

له بیرمه له سالانى سییه کانداه ئه وکاته ی خوله کانم به هه موو ولاتدا
بلاوه یان کربوو، هه مان ئه م پرسیاره مان له گه ل هاوکاره کانمدا تاوتوی

ده کرد. به هوی زوری به شداریوان و بچوکی قه باره ی پوله کانه وه ته نها
دوو خوله کمان به به شداریوانی خوله که ده دا قسه بکه ن. گهر قسه که ر
نامانجی پیدانی زانیاری بووایه یان بۆ رابواردن و چیژوه رگرتن قسه ی
بکردایه، نه و دوو خوله که ناسایی بوو، هه رچه نده کاته که ی که م بوو
به لام کاریگریه کی نه وتوی نه بوو، که سه که ده یتوانی په یامه که ی
بگه یه نیّت، به لام کاتیك ده هاته سهر نه وه ی قسه کان بۆ نه وه بیّت گوینگر
ناراسته بکیت و کاریکیان پی بسپیږیت، نه وکات بابته که به جوریکي
دیکه بوو. کاتیك بابته که بوو به وه ی ووتاره کان بۆ نه وه بیّت هانی
به رانه ر بدریّت و ناراسته ی بکات بۆ نه نجامدانی کاریك، هه ستمان کرد
نه ده کرا له سهر سیسته مه کونه که ی پیښوو به رده وام بین: پیښه کی باس
بکه ین، دواتر ناوه پوک، و نه جا دهره نجامی بابته که. له و ماوه که مه دا
نه و شیوازه کونه شتیکی نه سته م بوو. پیوسیتمان به شتیکی تازه و
جیاواز بوو بۆ نه وه ی له ماوه ی دوو خوله کدا دهره نجامی نه و قسانه مان
ده ست بکه ویت که بۆ ناراسته کردن و هاندانی گوینگر و بینهر
ناماده کرابوو.

له شاره کانی چیکاگو، لوس نهجه لوس و نیویورک کوبوونه وه مان
ساز کرد. بانگهیشتی هه موو راهینه ره کانمان کر، زوریکیان له باشتین
زانکوکانی ولات وانه یان ده گووته وه. نه وانی دیکه نه و که سانه بوون که
پیگه یه کی بازرگانی گه وره یان هه بوو. هه ندیکیان له بواری راگه یاندندا دیار
و به ناوبانگ بوون. هیوامان نه وه بوو له و هه مووه باگراوه ند و میښکه
جیاواز و هه مه جوره وه، پښتانه کی بۆ پیکخستن و ناماده کردنی ووتار
بدوزینه وه، پښتانه کی که کاریگر و سه رکه وتوو بیّت، پښتانه کی له پووی

دهروونی و لوژیکیه وه کاریگری له سهر گوځگر دروست بکات و پالنه ریڅ
بیټ وایان لی بکات ده سته کار بن و به ناراسته ی قسه کانت هه نگاو بنن.
نه نجامی کوږونه وه که مان بریتی بوو له له دایکبوونی شیوازیکی
نه فسانه یی و نوی تایبه ت به دارشته وه ی ووتار. نه وه بوو ده ستمان کرد
به به کارهینانی نه و شیوازه له خووله کانه اندا و له وه و به دوا به به رده وامی
به کارمان ده هیئا. ئایا نه و شیوازه نه فسانه یی چییه ؟ به ساده یی بریتییه
له: کاتیځ ده ست ده که یت به قسه کانت، ورده کاری نه و نمونه مان پی
بللی که باسی ده که یت، پروداویځ بیټ نه و په یامه سهره کییه پروون
بکاته وه که ده ته ویت به هه مووانی بگه یه نیت. دووهم، به زمانیکی پروون
مه به سته که ت بللی، به دیاریکراوی به گوځگره کانت بللی ده ته ویت چی
بکه ن: وه سییه م خال، هوکاره که ت بللی، نه مه ش نه و خاله یه که
به گوځگره کانت ده لیټ نه گهر نه و کاره بکه ن تو پیان ده لیټ، نه وه یان
ده سته که ویت و نه و سووده یان پی ده گات. واته به م شیوه یه کورت
ده بیټه وه: نمونه ده هیئته وه، نامانچ و مه به سته که ت ده لیټ، هوکار و
ده سته که وتی قسه کانت ده خه یته پروو. داوام وایه نه م ریسیایه له بیر نه که یت
و له گه لم بیت بو نه وه ی گرنگی نه م بابه ته ت بو دریکه ویت.

نه م ریسیایه بو هه موو کاتیځ زور گونجاوه. ووتاریټز و قسه که ران
چیر ناتوانن کاتیکی زور به پیشه کییه ی دووردریژه وه به سهر ببه ن.
ناماده بووان که سانیکی سهرقال و بی دهر فته تن، بویه حه ز ده که ن
قسه که ر به زمانیکی راست و په وان قسه کانی بکات. نه م که سانه به و
پوژنامانه و ته له فزیون و پیکلامانه په اتوون که به کورتی و پوختی
قسه کانیا ن ده که ن و په یامه کانیا ن ده گه یه نن. هه موو وشه یه ک حساباتی

خوی هیه و هیچ شتیك به زیاد ناپرات. به به کارهینانی شیوازی
ئەفسانەیی دەتوانیت له وه دلنیا بیته وه سهرنجی گوینگر و بینەر به لای
خوتدا راده کیشیت و ته رکیزت له سهر مه بهستی سهره کی په یامه کهت
دهمینیته وه. به به کارهینانی ئەم شیوازه به دوور ده بیت له وهی ههر
له سهره تای قسه کانتدا کۆمه لیک پرستی بیتام و ناخوش بلایت،
له وانه ش: “کاتم نه بوو به باشی ووتاره کهم ئاماده بکه م،” یان “چاوه پئی
ئوه نه بووم له ناو ئه وه مووه دا ته نها من هه لسینن قسه بکه م.” گوینگر و
بینەر چه زیان له پۆزشهینانه وه و بیانو نییه، راست بیت یان
هه لبه ستراو. ئەوان کرداریان ده ویت. له م شیوازی ئەفسانە ییدا، له یه کهم
وشه ی ده ستپیکه وه کردار پیشکەشی گوینگره کانت ده کهیت نه ک قسه ی
دووباره.

ئەم شیوازه بۆ کورته ووتار زۆر ناوازه یه، له بهر ئەوهی کاتیك قسه
ده کهیت سهره تاکه ی سهرنج پراکیشه، ئەنجا به شی دواتری قسه کانت
پرییه تی له هه ندیک شت که گوینگر تامه زرو ی زانینییه تی. ئەم جوړه
ووتاره به شیوه یه که که گوینگر به وردی گو ی له و چیرۆکه ت ده گریت، به لام
تا دوا ی تیپه رپوونی دوو سی خوله ک مه بهستی سهره کی قسه کانت
نازانیت. له کۆتایی قسه کانتدا و کاتیك ده ته ویت مه بهسته کهت بلایت و
داوا له گوینگره کانت بکهیت ئەو کاره بکه ن، ده توانیت راسته وخۆ
په یامه کهت بکه یه نیت و سهرکه وتوو بیت تیایدا. واته چۆن؟ به نمونه،
هیچ که سیك نییه گهر بیه ویت گوینگره کانی بۆ کاریکی خیرخوازی هان
بدات، راسته وخۆ به م شیوه یه ده ست پی بکات: “به پیزان ئاماده بووانی
هیژا، ده مه ویت هه مووتان یه کی پینچ دۆلار بده ن.” ده بینیت هه مووی

به ره و ده رگا که راده کات. به لام نه گهر قسه که ر باسی سهر دانیکی بکات که بۆ نه خوشخانه ی مندالان کردوویه تی، له وی مندالیکې بچوکی بینووه حالی زور خراب بووه، لاواز و که ساس بووبوو، که سوکاره کی دوش دامابوون مات و مه لول نه یانده زانی چی بکه ن، که ده تبیین دلت ژان ده یگرت، به راستی نه و منداله زور پیویستی به هاوکاری مادی بوو بۆ نه وه ی نه شته رگه ری بۆ بکریت، بویه داوای هاوکاری له نیوه کردووه. نه وکات ده بینیت به شیوه یه کی زور به رچاو گو یگران بابته که ت به هه ند وهرده گرن. نه مه نمونه ی چیرۆکیکه واده کات گو یگره کانت ناماده بن بۆ نه نجامدانی نه و شته ی داوایان لی ده که یت.

نیستا سهرنج بده چۆن لیاند ستووی نه م نمونه که پووداویکی راستیه، به کارده هیئت بۆ نه وه ی وا له گو یگره کانی بکات به دهم نه و بانگه وازه وه بچن و هاوکاری نه و منداله بکه ن:

هه موو کات نزا ده که م جاریکی دیکه تووشی نه و بارودوخه نه به مه وه. ئایا ده کریت شتی که هه بیئت له وه خه ماویتر که بارودوخ نه وه ند ده تی که بچیت مه رگی مندالیک هینده ی بسته یه که بایه خی نه بیئت؟ یاخوا هیچ کات تووشی نه و ساته پر له خه م و ناسوره نه بیئت، خه م و په ژاره یه که بۆ ته وای ژیا نته به ئازاره که یه وه بتلییته وه و له یادت نه چیته وه. نه گهر گویت له ده نگه پر له گریان و قورگه وشکه کانیان بووایه و ناسور و خه می نیو چاوه کانیانته بینابا، بتبینیایه له و پوژده دا بۆمب وه که لیژمه ی باران نه و ناوچه ی ته نیبوو... هه موو نه وه ی له و کاته دا پی م بوو ته نها قوتوویه که بسته بوو. کاتی که هه ولما بیکه مه وه، پو لیک مندالی جل شر و پووخسار چلکن به تووندی منیان گرت. کومه لیک دایک، که منداله

ساواکانیان له باوه شدابوو، پال پالینیان بوو هه ولیان ده دا بگه ن به من. مندا له کانیان به رز ده کرده وه و به ره و لای من دریژیان ده کردن. که ده ستیانم بینى، چیم بینى خواجه! نه وهنده لاواز بوون وه نه وهى کومه لیک ئیسک به پیستیک داپوشرابیت. له و کاته ناسکه دا حسابم بۆ یه که به یه کی نه و بستانه ده کرد و هیم به فیرو نه ده دا.

نه وهنده به په رۆش و شپړزه بوون خه ریک بوو بمخه ن. له و کاته دا جگه له سه دان ده ستى چلکن و لاواز، هیچی دیکه م نه ده بینى: ده ستى تیدابوو ده پاراپیه وه، هه ندیکیان تووند گرتبوومى، هه ندیکیان به نائومیدییه که وه له دووره وه به رز بوو بوونه وه. هه موویان کومه لیک ده ستى خنجیلانه ی جوان به لام ناخ هه ژین بوون. بسته یه که بۆ نه ملا و دانه یه کی دیکه بۆ نه ولا. شهش بسته له به ینى په نجه کانمه وه که وتنه خواره وه، نه وهنده م زانى کومه لیک جه ستى و شکبووى له پ و لاواز که وتن به سه ر پیمدا. بسته یه که بۆ نه ملا و دانه یه کی دیکه بۆ نه ولا. سه دان ده ست دریژ بوو بوون و ده پارانه وه، سه دان چاوى پر له هیوا ده گه شانه وه. منیش له ویدا وه ستابووم و هیچم پی نه ده کرا، قوتوویه کی شینى به تالم به ده سته وه بوو. . . به لى، یاخوا هه رگیز شتى وا نه بینیت.

به لى، دایکانیش به هه مان شیوه ده کریت شیوازی نه فسانه یی به کار به یتن و مندا له کانیان هان بده ن، مندا لانیس کاتیک داواى شتیک له دایابیان ده که ن، ده توانن سوود له و شیوازی نه فسانه ییه وه ریگرن و به و شیوه یه داواکانیان بکه ن. ده توانیت نه م شیوازه خه ماوییه وه که نامرازیکی ده روونى به کارى به ینیت بۆ نه وهى بۆچوون و بیرکردنه وه کانت به ده ورو به رت بگه یه نیت.

ته نانه ت له ریکلامکردنیشدا، پوژانه ده بینین ئه م شیوازی
ئه فسانه ییه به کارده هیئریت. به م دوا ییانه کو مپانیای ئیقه رییدی
(کو مپانیایه کی دروستکردنی پاتری‘یه) به هوی ئه م شیوازه
ئه فسوناوییه وه پیره یه کی زور پاتری فروشت. له قوناغی یه که مدا که پیی
ده وتریت باسکردنی نمونه یه قسه که ر باسی ئه زمونی که سیکی کرد که
شه ویکی درهنگ له ناو ئوتومبیله که یدا وهرگه رابوو و گیری خواردبوو.
دوای ئه وهی به شیوه ی هیلکاری پووداوه که ی پوونکرده وه، بانگی
قوربانیه که ی کرد خوی چیرۆکه که ته واو بکات و باسی ئه وه بکات چۆن
لایته کانی له و کاته سهخته دا نه کوژانه وه و هوکاری پزگاربوونی بوو،
جوړی پاترییه که ش ئیقه رییدی بوو. دواتر کابرای قسه که ر گه شت به
قوناغی دووهم و سییه م - وتنی مه به سته که و هوکاره که ی: “پاتری
ئیقه رییدی بکړن، له بهر ئه وهی په نگه پوژیک تووشی هه مان بارودوخ
بنه وه.” ئه و چیرۆکه پووداویکی راستی بوو له کو مپانیادا وه که ئه رشیف
هه لگیراوه. من نازانم کو مپانیای ئیقه رییدی به هوی ئه و ریکلامه وه چه ندیک
پاتری فروشت، به لام ئه وه ده زانم که شیوازی ئه فسانه یی پښتانه کی زور
به هیزه بۆ باسکردنی ئه و شته ی ده ته ویت گو یگره کانت بیکه ن یان
نه یکه ن. ئیستا با هه ر جاره ی باسی یه کی که له هه نگاوه کان بکه یه
باسکردنی نمونه یه که، وتنی ئامانجه که ت، له کو تاشدا هوکاره که ی.

یه که م/نمونه یه که یان پووداویکی ژیا نت باس بکه

ئه مه ئه و به شه ی قسه کانت که زورترین کاتی پیویسته. له م به شه دا
باسی ئه زمونیکی خوت ده که یت که وانه یه کی فی رکردووی. ده رونا سان

ده لښن نیمه ی مړوځ به دوو پښه فیږده بین: یه که م، یاسای پاهینان، که تیایدا زنجیره یه پووداوی هاوشیوه و امان لیږده کات په فتارمان بگوړیت. دووه م، یاسای کاریگر ی، ده کړیت یه ک پوودا و نه ونده سه لانجراکیش بیت و امان لی بکات په فتار و هه لسوکه و تمان بگوړین. هه ر یه کی که له نیمه نه م جوړه نه زمونږه مان هه بووه و پووداوی کی کاریگر له ژیا نماندا پووداوه. په فتار و هه لسوکه و تمان به شیوه یه کی به رچاو به هو ی نه و جوړه نه زمونږه مان وه گوړاون و کاریگر ییان له سه رمان هه بووه. بویه به دووباره پښخستن ه وه یه کی پوون و په وانی نه و نه زمونږه مان، ده توانین جاری کی دیکه کاریگر ی له سه ر په فتاری که سانی دیکه ش دروست بکه یین. دلنیا به ده توانین نه وه بکه یین و سه رکه و توش بین، له به ر نه وه ی خه لکی چه ندیک په رچه کرداریان بۆ پووداوه کان ده بیت نه ونده ش بۆ وشه کان. له و تاردان و له به شی نمونه باسکردندا، ده بیت به شی کی نه و نه زمونږه مان باسی ده که یت و به شیوه یه ک دایر پښتته وه که هه مان نه و کاریگر ییه له سه ر گوښگر دروست بکات که سه ر هتا له سه ر خوت دروستی کردبوو. نه مه ش به وه ده بیت که نمونه که ت پوون بیت، وردودرشت بیت، و له شیوه ی درامایه کی خه مناکدا باسی بکه یت، به جوړیک به لای گوښگر وه زور سه رنجراکیش و کاریگر بیت. نیستاش چه ند پښنیاریک ده خه یه پوو که وا له نمونه که ت ده که ن پوون، چوپوپ، وردودرشت و پړواتا بیت.

نمونه که ت له سه ر نه زمونږی کی تاکه که سی خوت دایر ژه

نه م جوړه نمونه یه زور به هیژه به تاییه ت نه و کاته ی که نمونه که ت کاریگر ی له سه ر ژیا نی خوت هه بووه. په نگه نه و پووداوه ی وه ک نمونه

باسی ده که یت چن خوله کی که متری خایاند بیت، به لام له و کاته که مه دا وانه یه کی له بیرنه کراو فیرو بیت. ماوه یه که له مه پیش یه کی که له به شدار بووانی خوله که مان پروداویکی زور ترسناکی باسکرد، باسی نه وهی ده کرد که به به له مه که ی و هر که پاره و هه ولی نه وهی دابوو بگات به که نار ده ریا که. دلنیا م له کاتی باسکردنی نه و پروداوه دا گو یگره کان خویان خستبووه شوینی نه و پیاوه و له گه ل بابته که دا تی که ل بو بوون. له و کاته دا پیاوه که ئاموژکاری نه وهی کردن که نه گهر که وتنه بارودوخیکی له و شیوه یه وه، به به له مه که وه خوتان بگرن تا که سی که دیت به هانا تانه وه. به و جوړه هه مووان به ته وای نه و ئاموژگاری به یان و هر گرت، چونکه به جوړیک نمونه که کاریگر ی دروستکردبوو وه که نه وهی به سهر نه و اندا هات بیت.

نه و نه زمون و پروداوه ی که بووه ته هو ی نه وهی شتیکی لیوه فیرو بیت و هیچ کاتیش بیرت ناچیت باشتیرین ئامرازه بتوانیت به هو یه وه کاریگر ی له سهر گو یگره کانت دروست بکه یت. به و جوړه پروداوانه ده توانیت وایان لی بکه یت نه و شته نه نجام بدهن که تو ده ته ویت - له بهر نه وهی نه گهر نه و پروداوه به سهر تودا هات بیت، نه و انیش وا بیرده که نه وه په نگه به سهر نه و انیشدا بیت، بویه باشتیر وایه ئاموژگاری به کانت به هه ند و هر بگرن و نه وهی تو ده یلیت به گویت بکه ن.

که دهستت به قسه کرد، ورده کاری نمونه کهت باس بکه

یه کیځ له هۆکاره کانی باسکردنی نمونه بۇ نه وه یه سهرنجی هه مووان رابکیښیت. به داخه وه هه ندی ووتاریښ ناتوانن له دهستپیکي قسه کانیاندا سهرنجی به رانبه ره که یان رابکیښتن، له بهر نه وه ی نه و قسانه ی ده یکن هه مووی پوزش هیانه وه و لیدوانی دووباره یه که هیچ جیگه ی بایه خی گویگر نین. هه رگیز نه لیت، “له راستیدا من نه مه یه که م جارمه قسه بۇ خه ل بکه م و رانه هاتووم.” ده زانم نه وه دهستپیکي زور باوه به لام کاریکی هه له یه. باسی نه وه مه که بوی نه و ناو نیشانه ت هه لبراردوه، پیویست ناکات بچیته ورده کاری نه و بابه ته وه، چونکه نه و قسانه ت لای گویگره کانت نه وه ده گه یه نیت به باشی ئاماده نیت.

نه و ته کنیکه ت له یاد بیت که به ناوبانگترین پوزنامه و گوڤاره کان پیاده ی ده که ن: راسته وخو بچوره ناو باسکردنی نمونه که ته وه ودهستبه جی سهرنجی هه مووان رابکیښه. نه مانه هه ندیک رسته ی دهستپیکن که سهرنجیان راکیشاوم و توش ده توانیت به کاریان به نیت: “له سالی ۱۹۹۶، کاتیک به ئاگا هاتمه وه ده بینم له نه خوشخانه م.” “دوینی له کاتی خواردنی نانی به یانیدا خیزانه که م چاکه ی پزانده و . . .” “مانگی رابردوه به شه قامیکدا شوفیریم ده کرد، له پر. . .” “خیرا ده رگای ژووره که م کرایه وه و . . .” “له شوینیځ دانیشتبووین، له پر که سیځ به خیرایی به رو پووم هات و . . .”

نه گهر به و رسته نه دهست پیبکه یت که وه لامی پرسیاره کانی کی؟ که ی؟ له کوئی؟ چی؟ چوڼ؟ بوی؟ ده داته وه، نه وه مانای وایه یه کیځ له باشتین ئامرازه کانی گفتوگو کردن به کارده هی نیت. “پوژیک له پوزان”

دهسته واژه یه کی نه وهنده نه فسوناوییه که ده رگای خه یالاته کان له میښکی مندالدا ده کاته وه. به لای، به به کاره یانی هه مان نه وه دهسته واژه یه ده توانیت هه له سهره تای قسه کانت وه سهرنجی گوینگره کانت به لای خوتدا رابکیشیت.

نمونه که ت پر بکه له باسی په یوه نندیدار

زانیاری به تهنه سهرنجر اکیښ نییه. واته چۆن؟ ژوریکي پر له که لوپه ل و خشل و شتی هه مه جور سهرنجر اکیښ نییه. وینه یه که پریه تی له شتی ناپه یوه ست و بیسه روبه ره چاوی بینه ر به لای خوتدا راناکیښیت. به هه مان شیوه، زانیاری ژور - زانیاری ناپیویست و ناپه یوه ست - گفتوگو و قسه کانت بیتام و بیزار که ده کات. گرنگی نه م بابه ته له وه دایه تهنه نه وه زانیاریانه هه لبریزیت که پالپشتی بۆچونه کانت ده که ن. نه گهر ده ته ویت نه وه بۆچونه لای گوینگره کانت بچه سپینیت که پیویسته پیش سهره ری دوورودیژ ئوتومبیله که یان پیشکنن، ده بیت ته وای زانیاری و نمونه که ت باسی نه وه بکات کاتیک گه شتت کرد ر ئوتومبیله که ت نه پیشکنیوو، چیت به سهر هات. نه گهر ده ته ویت باسی نه وه شوینه بکه یت که بوی رۆشتیت، پیویست ناکات باسی رپښاکه بکه یت، به لکوو باسی نه وه شوینه و خوشی و تاییه تمه ندییه کانی بکه. به و شیوه یه به پیی مه به سته که ت زانیارییه کانیشته بخر وو.

دوهم/ نامانجه که ت بلی، ده ته ویت گویگر و بینر چی بکن

به شی یه که می قسه کانت که نمونه ت هیئایه وه سی له سهر چواری کاته که تی برد. وای دابنی دوو خووله کی دیکه ت ماوه ... ۲۰ چرکه ی دیکه ت ماوه بۆ نه وه ی باسی نه و شته بۆ گویگر بکه یت که ده ته ویت نه نجامی بدهن و نه و سوودانه یان پی بلیت که له نه نجامدانی نه و شته دا ده ستیان ده که ویت. کاتی پوونکرده وه و ورده کاری ته واوبوو. ئیستا کاتی نه وه یه راسته وخۆ و راستگوئیانه مه به سته که ت بلیت. نه م ته کنیکه پیچه وانه ی پوژنامه کانه. له بری نه وه ی سهره تا سهرابه ته که بلیت، پووداو و هه واله که باس ده که یت، دواتر ناو نیشانه که ت به ناماده بووان ده لیبت، ناو نیشانه که ش نه و شته یه که به ناماده بووان ده لیبت نه نجامی بدهن. نه م قوناغه ش به پی سی یاسا به پروه ده چیت:

۱. مه به سته که ت کورت و پوخت بلی.
۲. مه به سته که ت له به رچاوی گویگر ئاسان بکه.
۳. به باوه ر و قه ناعه تیکی به هیزه وه مه به سته که ت بلی.

سیهم/ باسی نه و هوکاره یان نه و سووده بکه که ده کریت گویگر

ده سته بکه ویت

هم دیسان پیویسته کورت و ئابووریانه بیت. له قوناغی باسکردنی هوکاره که تدا، نه و پالنه ره یان نه و پاداشته بۆ گویگره کانت باس ده که یت که نه گهر نه وه ی داوات لیکردوون نه نجامی بدهن، به ده سته ده هیئن.

دلنیا به هۆکاره که ت په یوه سته به نمونه که ته وه

له بابته تی ووتاریږیدا زور شت له باره ی هاندانه وه نووسراوه. ئەم بابته به بابته تیکی زور گرنگ و به سووده بۆ هر که سیك که بیه ویت به رانبه ره که ی قایل بکات و وای لی بکات کاریک ئە نجام بدات. له ووتاره کورته کاند، که له م به شه ی دواتردا سهرنج ده خهینه سهری، هه موو ئە وه ی ده بیت ئە نجامی بدهیت ئە وه یه به یه ک یان دوو پرسته ئە و سووده باس بکهیت که گوینگره کانت ده ستیان ده که ویت و دواتر دانیشیت. به لام زور گرنگه سهرنج بخه یته سهر ئە و سووده ی که له کاتی باسکردنی نمونه که دا ئاماژه ت پيدا. پیشترو نمونه ت هینایه وه و ئە زمونیکی خوتت باس کرد، بویه نابیت ئیستا ئاراسته ی قسه کانت بگوړیت و دهرگا به پووی بابته تیکی دیکه دا والا بکهیت. ئە گهر پیشترو باسی ئە وه ت کردووه به کپینی ئۆتۆمبیلیکی نیوداش - دهستی دوو له پووی ئابوورییه وه قازانجت کردووه، هه روه ها هانی گوینگره کانت دا ئۆتۆمبیلی نیوداش بکپن، ده بیت باس له و هۆکاره که ش بکهیت که ده بیت هوی ئە وه ی له پووی ئابوورییه وه ئە وانیش قازانچ بکه ن. نابیت له نمونه که ت لایدهیت و باس له وه بکهیت هه ندیک ئۆتۆمبیلی دهستی دوو له م ئۆتۆمبیله مۆدیل به رزانه جوانترن و باسی ستایل و شتی ناپه یوه ست بکهیت. نمونه که ت بۆ ئە وه بوو له پووی ئابوورییه وه سوود وهرگرن نه وه ک شتی دیکه.

تەنھا سەرنىجىت بخە سەر يەك ھۆكار ، تەنھا يەك دانە

زۆربەى فروشىاران ھۆكارگە لىكت بۇ باس دەكەن بۇ ئەۋەى بەرھەمەكەيان بىكرىت، بۇيە شىتېكى زۆر ئاسايىيە كە چەند ھۆكارىك باس بىكەيت بۇ ئەۋەى پالېشتى مەبەستەكەت بىكەيت و ھەمووشيان پەيۋەندىدار بن بەو نمونەى باسى دەكەيت، بەلام باشتىن شت ئەۋەىيە يەك ھۆكار يان يەك سوودى ديار و كارىگەر ھەلېزىرىت و بابەتەكەت تايىبەت بىكەيت پىيەۋە. دەبىت قىسەكانى كۆتايىت ھىندەى ناۋنىشانى پۇژنامەكان پوون و پەۋان بن. ئەگەر بەۋردى سەرنىجى رېكلامە بازىرگانىيەكان بدەيت، دەبىنىت ھۆكارى قىسە و رېكلامەكەت بەپوونى بۇ دەردەكەۋىت، زۆر بەئاسانى دەزانىت ئەۋ رېكلامە ۋ چىيە و مەبەستى چىيە. ھىچ رېكلامىك ھەۋل نادات بانگەشە بۇ زىاتر لە يەك بەرھەم بىكات. زۆر بەكەمى پۇژنامە و تەلەفزیۋنەكان زىاتر لە ھۆكارىك بۇ كرىنى ئەۋ بەرھەمە باس دەكەن. ھەموويان تەنھا يەك ھۆكار بە كرىپار دەدەن كە بۇچى پىۋىستە ئەۋ كالايە بىكرىت. پەنگە ئەۋ كۆمپانىيە رېكلامەكەى لە ناۋەندىكەۋە بىگوازىتەۋە بۇ ناۋەندىكى دىكە، بە نمونە لە پۇژنامەۋە بۇ تەلەفزیۋن يان لە رتەلەفزیۋنەۋە بۇ تۆرە كۆمەلەيەتەكان، بەلام بەدەگمەن ئەۋ كۆمپانىيە لە يەك رېكلامدا بانگەشە بۇ چەند شىتېكى جىاۋاز دەكات.

ئەگەر لەمەۋدوا سەرنىجى رېكلامەكان بدەيت چۆن بابەتەكەيان شىدەكەنەۋە و بانگەشەى بۇ دەكەت، سەرسام دەبىت بەۋەى چەندە بەجۋانى شىۋازى ئەفسانەى بەكاردەھىنن تاۋەكوۋ خەلكى قايىل بىكەن.

چند پښتانه کی دیکه هیه بڼ نه وهی نمونه ی گونجاو له ووتاره کانتدا
بگیرپته وه، به نمونه، نواندن و نأماژه و جولّه، به پیشاندانی وینه و
دیمه نی جیاواز، به راورد کردنی بابه ته که به شتیکی دیکه وه، یان باس کردن
له داتا و زانیاریه کان. نه مانه ت به باشی له بیر بیت چونکه به دوورد ریژی
له به شی سیانزه همداد پوون ده کرینه وه، له ویّ باس له ووتاری دوورد ریژی
ده که ین. له م به شه دا زیاتر پابه ند بووین به پووداوه که سییه کانه وه.

((به شی هه شتم))

وتاردان به مه به سستی پیدانی زانیاری

له به شی حه وته مدا، فیږی شیوازی ئاماده کردنی ووتاری کورت بوویت بۆ ئه وهی وا له گوینگره کانت بکه یت کاریکت بۆ ئه نجام بدهن یان شوین پشینیاره کانت بکه ون. ئیستا ده مه ویت ئه و پښتانه پشی پیشان بدهم که هاوکارت بن له کاتی گه یاندنی زانیاریه کانتدا واتا و مه به سته که ت پوون بیت و گوینگر به سانای تیبگات. ئیمه پوژانه چه ندین قسه ی پر زانیاری ده که ین: شوینه کان پیشانی خه لکی ده ده ین، راپوړت ده نووسین، پوونکرده وه بۆ خه لکی ده ده ین. پوژانه و هه فتانه له هه موو شوینیک جوړه جیاوازه کانی قسه ده کریت، پله ی یه که م له قسه کردندا ئه و قسانه یه که بۆ قایلکردن و قه ناعه تپیکردنی به رانبر ده کریت، له دواى ئه وه ئه و قسانه ی که بۆ پیدانی زانیاری به به رانبر ده کریت به پله ی دووهم دیت. له بیرت نه چیت زوړ گرنگه له قسه کردندا پوون بیت. ئه ون دی یه نگ، خاوه نی یه کی که له گه وره ترین کوپانیاکانی ئه مریکا، پالپشتی ئه وه ده کات ده بیت له دنیاى ئیستادا قسه کانمان پوون و ره وان بن، به م شیوه یه ده لیت:

کاتیک که سیک په ره به تواناکانی ده دات و هه ولّ ده دات تا وای لیبت که سانى دیکه لی تیبگه ن، ده رگای سه رکه وتووی قسه کانی به پروی خویدا والا ده کات. بیگومان له کو مه لگه ی خو ماندا خه لکی هه ر له ساده ترین کوپونه وه ی هاوپښانه ی خو یاندا پیوستیان لیک

تیځه یشتنه، بویه پیویسته یه که م شت هه ولّ بدەن له یه ک تیځه ن. زمان
هوکاری سهره کی گه یاندنی مه به سته کانمانه، له بهر نه وه پیویسته فیږین
به شیوه یه کی کارامه به کاری بهینین نه ک به شیوه یه کی زیر و توند.

هه ندیک پیښنیار له م به شه دا خراوه ته پروو بڼ نه وه ی بتوانیت به شیوه یه ک
زمانت به کار بهینیت که گوږگر و بینره کانت به پروونی لیټ تیځه ن.
لودښک فیتکه نیشتاین، فیهله سوفی به ریتانی، ده لیټ: “هه رشتیک
بتوانریت بیرى لی بکریتته وه، ده کریت به پروونی بیرى لی بکریتته وه.
هه رشتیک بتوانریت بووتریت، ده کریت به پروونی بووتریت.”

یه که م / بابته که ت سنوردار بکه بڼ نه وه ی نه و کاته ی بڼ دانراوه
به شت بکات

به نمونه، گهر له سهر یه کیټی کریکاران قسه ت کرد، هه ولّ مه ده به سی
یان پیښج خوله ک پیمان بلیت نه م پارتو بڼچی دروست بوو، شیواز و
سیسه تی کارکردنیاں چیه، کاره باشه کانیان و کاره خراپه کانیان
کامانه ن، چوڼ کیښه پیښه سازیه کانیان چاره سهر کردووه. نا، نا، شتی
وا نه که یت، نه گهر هه ولّ بیتو کاریکی له و شیوه یه بکه یت، هیچ که س
به پروونی تیځاگات چین گووت و باسی چیت کرد، له و جوړه قسانه دا
گوږگر تیځه شتنیکی پروونی نییه. بابته که ت ته واو شیواو و سهرپیی و
گشتگیر ده بیت و سهر له به رانبه ر ده شیوینیت.

نایا ژیرانه تر و ناقلا نه تر نییه یه ک لایه نی یه کیټی کریکاران هه لبریت،
نه نجا به جوانی و به ته واوی پروونی بکه یتته وه و سهرنجی ورد بخه یته
سهری؟ بیگوان به لی. نه و جوړه قسه کردن و ووتارانه کاریگر یه کی

ته و او به جی ده هیلن. چونکه پوون و ناسکرایه، گویلیگرتنی خوشه، بیرکه وتنه وهی ناسانه.

ته نانه و وتاریژ و قسه که ره به نه زمونه کانش کوشته ی دهستی نه م هه له یه ن. رهنگه به هو ی نه وهی له چهن دین بواردا به توانا و شاره زان، بکه ونه هه له وه و چهن دین بابه تی جیا جیا باس بکه ن. پیویست ناکات تو وه ک نه وان بیت. سه رنجت له سه ر په یامی سه ره کی قسه کانت بیت. نه گه ر ده ته ویت پوون و په وان بیت، ده بیت هه موو که پرسپارت کرد، کاتیک گویگره کانت بتوانن پیت بلین، "لیی تیده گم، ده زانم باسی چی ده کات!"

دوهم / به ریز بیرۆکه کانت ناماده بکه

هر بابه تیک ده ته ویت باسی لیوه بکه یت، به شیوه په کی لۆژیکي ریزیان بکه و دابه شیان بکه بۆ کات، شوین، ناو نیشان. بۆ نمونه له پرووی کاته وه، ده توانیت بابه ته که ت دابه ش بکه یت به سه ر رابردوو، ئیستا، و داهاتوودا. یان ده توانیت له به رواریکه وه ده ست پیبکه یت و به ره و پیش یان بۆ دواوه بکه پییته وه و دریز به باسه که ت بده یت. هه موو ووتار یان قسه یه ک وه ک قوناغه کانی دروستکردنی به ره مه میکی پیشه سازییه، ده بیت له که ره سته ی خاوی بابه ته که وه ده ست پیبکات، دواتر بجیته قوناغه جوړبه جوړه کانی دیکه و به رده وام بیت تا ده گاته ته و او بوونی به ره مه که. بیگومان چهن دیک ورده کاریش باس ده که یت، نه وه یان په یوه ندی به و کاته وه هه یه که له به رده سته.

له پووی شوینه وه، به پیی هه ندیک خالی جه وهه ری بیرۆکه کانت پښک بخه و دواتر به هه موو لایه کدا فراوانتری بکه، یان به ئاراسته یه کی دیاریکراودا برۆ: باکور، باشور، پۆژه لآت، و پۆژاوا. بۆ وینا، ئه گهر ویستت باس له شاری سلیمانی بکهیت، ده توانیت سه رنجی گوینگره کانت بۆ لای سه رای ئازادی که ناوه ندی شاره رابکیشیت، ئه جا به هه موو ئاراسته یه کدا برۆیت و باس له شوینیکی دیاریکراوی ئه و شاره بکهیت. به نمونه، ئه گهر ویستت باس له ئۆتۆمبیلک بکهیت، باشتريت شیواز بۆ باسکردنی ئه وه یه که به جیا باس له پیکهاته کانی بکهیت.

هه ندیک بابته لق و پۆپی دیکه ی لیده بیته وه. ئه گهر بریار وابوو باس له حکومه تی هه ری می کوردستان بکهیت، باشتري وایه شوین هه مان ته کنیک بکه ویت و دابه شی بکهیت بۆ وه زاره ته کان و یه ک به یه ک پوونیان بکه یته وه.

سییه م/ ژماره بۆ هه ر خالیک دابنی کا باسی ده کهیت

یه کیک له ساده ترین پښکاگان بۆ ئه وه ی قسه کانت له میشکی گوینگرده به پښکوپیکی بهیلتیه وه ئه وه یه که به پوونی ئاماژه به خال بکهیت و له خالی یه که مه وه به ره و ئه وانی دیکه به رده وام بیت.

ده توانیت به م شیوه یه پوون و ئاشکرا قسه کان بکهیت، “خالی یه که م بریتییه له . . .” کاتی که باست له و خاله یان کرد، ده توانی به ئاشکرا بلایت ده چیته خالی دووهم. ئه جا به م شیوه یه تا کو تایی به رده وام بیت. دکتور پالف جونسن بهنچ، کاتی که یاریده ده ری سکرتری گشتی نه ته وه

يەكگرتوۋەكان بوو، بەم شىۋازە راستەوخۆيە دەستى كىرد بە
پېشكە شىكرىنى ووتارىكى زۆر گىرنگ:

“بېرىم داۋە ئەمشە و قسە لەسەر ئەم ناۋىشانە بىكەم، ‘ئالنگارىيەكانى
تاييەت بە پەيوەندىيەكانى مەۋۇ، ‘ئەۋىش لەبەر دوو ھۆكار.‘ بەم شىۋە يە
بەردەوام بوو خالى يەكەمى گوت، ‘يەكەم شت...‘ ئەنجا نەۋەستا و
وتى، ‘دوۋەم ھۆكار...‘ بەدرىژايى قسەكانى زۆر بەپوۋنى بە گويگرەكانى
دەگوت ئەو خالە و ئەو خالە باس دەكات، تا گەشت بە كۆتاييەكەي:
‘ئىمە ھىچ كات نابىت بېرومان بە تواناكان شاراۋەكانى مەۋۇ نەبىت.”

كاتىك ئابوورىزان، پاول دوگلاس، لە كۆپۈنەۋەيەكى بازىرگانىدا قسە
دەكرد، بەشىۋە يەكى زۆر كارىگەر و سەرنجراكىش ھەمان ئەم پېنگەي
بەكار دەھىنا. بەم شىۋە يە دەستى پېكىرد:

“ئامانجى سەرەكى بابەتەكەم ئەمەيە: خىراترىن و كارىگەرتىن پېنگەي
كەمكىردنەۋەي پېژەي باج لەسەر ئەو كەسانەي داھاتيان كەمە.”

بەردەوام بوو لە قسەكانى و دەيگوت، “بەتاييەتى... .” زياتر درىژەي
پىدا، “لەۋەش زياتر... .” “سەربارى ئەۋەش... .” ئەنجا ئەمەي گوت:
“سى ھۆكارى بنەپەرتىمان ھەيە... . يەكەم... . دوۋەم... . سىيەم... .
لە كۆتايىدا، پىۋىستە پېژەي باج كەم بىكەينەۋە بۇ ئەۋەي پېژەي فرۆش
زىاد بىكەين.” ئا بەم شىۋە پېكوپېكە لە يەكەم خالەۋە تا كۆتايى توانى
گويگر بۇ خۇي پاكىشىت.

چوارەم / نامۇكان بەراوردى بىكە بە ئاشناكانەۋە

ھەندى جار ھەول دەدەيت و خەرىكىت مەبەستەكەت بىگە يەنيت بەلام تىكەلۈپىكەلى دەكەيت. ھەندى جار شتەكە زۆر پوونە بەلاى خۆتەۋە بەلام پىۋىستى بە پوونىردنەۋەيە بۇ ئەۋەى بەلاى گويگرەكانىشتەۋە پوون بىتەۋە. ئايا پىۋىستە چى بىكەيت؟ ئەۋ شتەى باسى دەكەيت بەراوردى بىكە بە شتەكەۋە كە گويگرلى تىبگات: بلى ئەم شتە ۋەك ئەۋ شتە وايە، نارپوونەكە ۋەك پوونەكە وايە.

ۋاي دابنى باسى يەكىك لە ماددە كىمىيايەكان دەكەيت – كاتالىست. ئەم ماددەيە دەبىتە ھۆى گۆرانكارى لە ماددەكانى دىكەدا بەبى ئەۋەى خۆى گۆرانكارى بەسەردا بىت. ئەمە زۆر سادەيە، بەلام ناكىرى پوونتر بىللىت؟ بىگومان دەكرىت. بلى ئەم ماددەيە ۋەك كورپىك وايە لە ھەۋشەى قوتابخانەدا راپراۋىن دەكات، ھەموو مىندالەكانى دىكە بىزار دەكات، قورنچىكان لى دەگرىت، بۆكسىيان لى دەدات، بەلام ھىچ كەسىك دەست لە خۆى نادات. دەبىنيت بەۋشىۋەيە تىدەگەن ماددەى كاتالىست چۆن دەبىتە ھۆى گۆرانكارى لە ماددەكانى دىكەدا بەبى ئەۋەى خۆى گۆرانكارى بەسەردا بىت.

پىنچەم / ھۆكارى بىنايى بەكاربەينە

ئەۋ دەمارانەى كە لە چاۋەكانەۋە دەپۆن بۇ مىشك چەند ئەۋەندەى ئەۋ دەمارانە گەۋرەترن كە لە مىشكەۋە دەپۆن بۇ گويىەكان، ھەروەھا زانست پىمان دەللىت: ئىمەى مۇۋ ۲۵ ئەۋەندەى گويىەكان گىرنگى بە

چاوه کان دده دین. په ندیکي یابانی ده لیت، “یه ک جار بینین به چاوی خوت له سه د پوونکردنه وه باشته.”

له بهر نه وه نه گهر چه ز ده که یت له قسه کانتدا پوون بیت، وینای مه به سته که ت بکه، بیرۆکه کانت بهینه به رچاوی به رانبه ره که ت. نه مه ش نه و پلانه بوو که جون پاتیرسن، دامه زړینه ری کومپانیایه کی زه به لاج، هه موو کات به کاری ده هیئا. له نووسینی بابه تیځ بۆ یه کیځ له پوژنامه کان، جون پاتیرسن باسی نه و شیواز و پښگینه ی کرد که له کاتی قسه کردنی بۆ کارمه ندان و فروشیاران کومپانیاکه دا به کاری ده هیئت:

به بروای من که س ناتوانیت به ته نها پشت به قسه ببه ستی و په یامه که ی بگه یه نیت یان بتوانیت سهرنجی به رانبه ره که ی پاکیشیت. بۆ نه م مه به سته شتیکی دیکه ش پیویسته. هه رکاتیځ کرا باشته وایه به وینه پالشتی قسه کانت بکه یت و زیاتر پوونکردنه وه بده یت. هیلکاری زور له وشه باشته بۆ قه ناعه تیپکردنی ناماده بووان، هه روه ها وینه ش له هیلکاری باشته و کاریگر تره. باشرین ووتاریان سیمینار نه وه یه که هه موو پارچه یه کی قسه کان به وینه پوون بکړیته وه و وشه کان ته نها بۆ نه وه به کار به یئرین تاوه کوو وینه کان ببه ستنه وه به یه که وه. هه ر له سه ره تای پیشه ی قسه کردن و په فتار کردنم له گه ل خه لکیدا له وه تیگه یشتم یه ک وینه له هه موو نه و قسانه باشته که ده یان بیژم.

نه گهر خشته و هیلکاریت به کار هیئا، هه ول بده به پیی پیویست که وره بیت و ببینریت. له بیرت بیت زیاد له پیویست شتیکی باش دووباره مه که ره وه: راسته به کار هیئانی وینه و هیلکاری شتیکی باشه به لام به شپوه یه کی زور و یه ک له دوا ی یه ک شتیکی بیزار که ر و ناخو شه. نه گهر

له کاتی ووتاره که ت یان سیمیناره که تدا هیلکاری ده کی شیت، به خیرایی و به توندی له سهر ته خته سپییه که ی پشتت هیلکارییه که ت بکیشه. گوینگر حه زی له وه نییه کاترمیریک ته ماشای تو بکات هیل و سه هم بکیشیت. سهر دیر و دهسته واژه ی کورت به کار بهینه: به دهستنوسیکی گهره بنووسه بۆ ئه وه ی ئاسان بخوینریت ته وه: کاتیکیش له سهر ته خته که هیل ده کی شیت یان ده نووسیت به رده وام به له قسه کردن و مه وهسته، به ده م قسه کردن وه ئیشه که ت بکه، زوو زووش پوو بکه ره وه گوینگر و بینه ره کانت.

کاتیک باب ته که ت پیشکه ش ده که یت، شوین ئه م پیشنیار و پرینمایانه بکه وه، ده بینیت گوینگره کانت خه یال ده بن به باب ته که ته وه:

۱. تا ئه و کاته ی ئاماده ی به کاری بهینیت، وینه که ت دهرمه خه.
۲. وینه یه کی ئه وهنده گهره به کار بهینه که له دوا ی دواوه ببینریت که سیک وینه یه که نه بینیت لی تیناگات و هیچ فیر نابیت.
۳. نه که ی له کاتی قسه کردن دا وینه پیشانی ئاماده بووان بده یت.
۴. کاتیک وینه یه که یان شتیک پیشان دده یت، ئه وهنده به رزی بکه ره وه که هه مووان ببینن.
۵. له بیرت بیت، یه که باب ته ی جولاو (وهک قیدیو) له ۱۰ دانه ی وهستاو باشته ره. بۆیه ئه گهر کرا به کاری بهینه.
۶. کاتیک قسه ده که یت ته ماشای وینه که ت مه که - تو له گهل گوینگره کانت دا قسه ده که یت نه که وینه که ت.

۷. دواى ته و او بونى پيشاندانى وینه و بابته کان، نه گهر کرا خیرا لایبه له بهرچاو.

۸. نه گهر نه و شته ی به کارى ده هیئت ئامیریک یان که رهسته یه کی جیاوازه، له کاتى قسه کردندا بیخه سهر میزه که ی ته نیشته وه و به شتیک دایپوشه. کاتیک قسه ده که یت، به شیوه یه ک باسى بکه و ئاماژه ی بۆ بکه که ئاماده بووان تامه زړوى بن - به لام پیان مه لى شته که چیه. دواتر که ده ته ویت ئاشکرای بکه یت، هه مووان به په روشن و چاوه پوانن بزنان چیه.

به کارهینانى شته بینراوه کان به هه موو جوړه کانیه وه، دیارترین و باوترین نه و که رهستانه ن که په یامه که ت پوونتر ده که نه وه. یه کیک له سه روکه کانى نه مریکا، وودرو و یلسن، نه وه ی باس کردوه که پوونى له قسه کردندا له نه جامى مه شق و پاهینان و خوړیکه خستنیکی پیشوه خته یه. به ئاموژگارییه کانى ویلسن، که باس له مه به ست و په یامیکی پوون ده کات، کو تایى به م به شه ده هیئین:

باوکم پیاویکی ژیر و پو شنبیر بوو. هه موو کات باشتین مه شق و پاهینانى پیکردووم. باوکم نه وه ی قه بول نه ده کرد قسه کانى ناپوون و ئالوز بیټ. له و کاته ی ده ستم کرد به نووسین تا نه و کاته ی باوکم وه فاتى کرد، که ته مه نى ۸۱ سال بوو، هه موو نووسینه کانم که بۆ نه و نویسیووم هه لم گرتبوون.

کاتى خوى باوکم به ده نگی به رز نووسینه کانمى پى ده خویندمه وه، نه مه ش زور ئازارى ده دام. جار جار ده یوه ستاندم، “مه به ست چیه له وه؟” منیش پیم ده وت و زیاتر له وه ی سهر کاغه زه که م بۆ پوون ده کرده وه و شتى زیاده م پى ده گووت. “نه ی بۆچى نه وه ت نه گووت؟”

پښتانه کی خیرا و ناسان بڼه قسه کړدن به شپوه یه کی کاریگر

به و شپوه یه به رده وام ده بو. باو کم هه موو کات ده یگووت: “به تا پر
ته قه له مه به سته که ت نه که یت و هه موو ناوچه که بشپوینی، ته نها به
تفه نگیك ته قه له و شته بکه ده ته ویت بیلیت.”

((به شی تویه م))

ووتاردان به مه به سستی قایل کردنی گوینگر

جاریکیان هه ندیک ژن و پیاو تووشی زریانیک بوونه وه. زریان و باوبورانی
راسته قینه نا، به لام شتیکی له و شیوه یه. به کورتی، زریانی پیاویک که
ناوی موریس گولڈبلات بوو. ئیستاش یه کیک له و که سانه ی تووشی
زریانه که بووه به م شیوه یه خوی پروداوه که مان بۆ باس ده کات:

له چیکاگو له ده وری میژیک نانواردندا دانیشتبووین. هه موومان
ده مانزانی ئه و پیاوه به ووتاریژیک به هیژ به ناویانگ بوو. کاتیک
هه ستایه سه ری قسه بکات، زۆر به سه رنجه وه ته ماشامان ده کرد.
به بیده نگی ده سستی کرد به قسه کردن - که سیکی جوانپۆش، پیاویکی
پووخۆش، ته مه نیکی مامناوه ندی هه بوو - سوپاسی کردین که
بانگهیشتمان کردوه. وتی ده مه ویت باسی شتیکی گرنگتان بۆ بکه م،
بمبوورن که بیزارتان ده که م.

دواتر هه ر ئه وه نده مان زانی وه ک ئه وه ی گیزه لولکه هه لیکردییت،
ده سستی پیکرد و گهرم بوو. ده هاته پیشه وه و چاوی ده برییه چاومان.
ده نگیشی به رز نه ده کرده وه، به لام له به رچاوی من ده تگوت به ئاسنیک
ده دان به مه نجه لیکدا.

وتی، "ته ماشای ده وروبه رتتان بکه ن. ته ماشای یه کتر بکه ن. ئایا ده زانن
چه نیک له وانه ی له م ژوورده دا دانیشتون به نه خووشی شیرپه نجه ده مریت؟

یه ک له سهر چواری ئه وانه ی ته مه نتان له سهر وو ۴۵ ساله وه یه . به لّی، یه ک
له سهر چوارتان!“

که میځ وه ستا و پووخساری گه شایه وه . ئه نجا وتی، “ئه وه ی ئیستا گووتم
راستیه کی تال و سه خته، به لام زور دريژه ناخایه نیّت و به و شیوه یه
نامینیتته وه . خه ریکی ئه نجامدانی کاریکن له و باره یه وه . چاره سهری
شیرپه نجه له به ره وپیښچووندايه و به داوی هوکاره کانی شیرپه نجه دا
ده گه رپښ.“

به خه مبارییه وه ته ماشای ده کردین، چاری به ده وری میزه که دا ده گپړا.
پرسی، “تایا ده تانه ویّت هاوکاری دوزینه وه ی ئه و چاره سهر بن؟“ تایا
جگه له “به لّی“ هیچ وه لامیځی دیکه هیه ! به پروای من هیچ وه لامیځی
دیکه نه بوو ته نها “به لّی“ نه بیّت، دواي منیش هه موو ئه وانی دیکه ش
هه مان بیرکردنه وه ی منیان هه بوو.

له که متر له خوله کیځدا، موریس گولډبلات توانی هه موومان قایل بکات.
یه ک به یه کمانی پاکیشایه نیو بابه ته که یه وه . له و که مپینه خیرخوازییه ی
بۆ توو شبووان شیرپه نجه رایگه یانده وو، هه موومان له گه لّی بووین.

له ههر شوینیکدا بیّت، به ده سته یښانی وه لامیځی ئه ریښی له لایه
گوځگره وه ئامانجی ههر ووتاریژ و قسه که ریځه . به پیز موریس هوکاریکی
باشی به ده سته وه بوو بۆ ئه وه ی ههر یه کیځ له ئیمه به لای خویدا
پاکیشیّت. سالانی پیښوو خو ی و براکه ی - ناتان - له هیچه وه ده ستیان
به کار کردبوو. بازرگانییه کیان دامه زراندبوو که سالانه زیاتر له ۱۰۰ هه زار
دولار قازانجیان ده کرد. دواي په نچ و ماندوو بوون و زه حمه تیځی زور،
له کو تاییدا سه رکه وتنیکي زور گه وره و بی وینه یان به ده ست هیڼا. ئه نجا

دوای ماوه یه کی کورت له نه خوښی شیرپه نجه، ناتان وه فاتی کرد. له دوای نه وه وه، موریس گولډبلات یه ک ملیون دولاری به خوشی به پروگرامی توژیښنه وه ی نه خوښی شیرپه نجه له زانکوی چیکاگو، هه روه ها له پیشه که یدا خانه نشین بوو، هه موو کاته کانی خوی ته رخانکرد بۆ هه مووان له ده وری خوی کو بکاته وه و پیکه وه دژی شیرپه نجه بجه نګن.

هه موو نه م راستیانه پیکه وه له گه ل که سایه تی موریس خویدا بوونه هوی نه وه ی بتوانیت قه ناعه تمان پی بکات. په روښی، دلسوزی، و تامه زړوی و هک ناګر له رډه فتار و قسه کانیدا ده گه شایه وه و توانی ئیمه ش بخاته ژیر کاریگر ی نه وه هه سته به هیزانیه وه. هه موو نه مانه بوونه هوی نه وه ی له گه ل قسه که ردا هاوړایین، وهک هاوړی لی پروانین، هه روه ها بکه وینه ژیر کاریگر ییه وه و ده سته کار بین و شوین قسه کانی بکه وین.

یه که م / متمان به خوبوون به ده ست بهینه به شیوه یه ک که شایسته ی بیت مارکوس کوانتیلیان، نووسه ر و په روه رشیاری پومانی، به م شیوه یه په سنی (وه صفی) ووتاریژ ده کات: “ووتاریژ پیاویکی باشه که له قسه کردندا کارامه یه.” مارکوس زور به گرنگیه وه باسی له دلسوزی و که سایه تی ووتاریژ ده کات. هه رچی له م کتیبه دا گووتراوه و نه وه شی ده گووتریت، هیچیان ناتوانن شوینی نه م خاله گرنگه بگرنه وه - دلسوزی و که سایه تی قسه که ر. پیرپوت مورگان ده لیت که سایه تی باشتین پښتانه بۆ نه وه ی متمان به ده ست بهینه تی: هه روه ها باشتین پښتانه بۆ نه وه ی متمان به خوبوون به ده ست بهینه تی. نه لیکزانده ر وولکوت ده لیت، “کاتیک

که سیځ به دل سوزییه وه قسه دهکات، به جوریک بهرگی راستی دهکات به بهری قسه کانیدا که هیچ شتیکی دیکه ناتوانیت بیکات.

به تابهت نه وکاتهی مه بهستی قسه کانمان قایلکردنی به رانه بهر، پیوسته بوجوون و قسه کانمان پر بکهین له ههستی دل سوزی و متمان به خوجوون. پیش نه وهی ههول بدهین که سیکی دیکه قایل بکهین پیوسته و ده بیت سهره تا خومان به و شته قایلین و پرومان پیی هه بیت.

دوهم / وه لامي به لی به دهست بهینه

والتهر ديل سکوتن سه روکی پیشووی زانکوی نورس ویستیرن، ده لیت، “هر بیرۆکه یه ک، چه مکیک، یان زانیاریه کی نوی که ده چیته میشکه وه حسابی راستی بۇ ده کریت، به و مه رجهی بیرۆکه یه ک یان شتیکی دیکه ی پیچه وانه ی بۇ دروست نه بیت.” نه مهش به و مانایه دیت کاریک بکهیت گویگره کانت له گه لیت هاوړابن نه ک دزاییه تیت بکهن یان پایان بگورن. هاوړپی نزیکم پروفیسور هاری نوڅه رستريت به شیوه یه کی زور ژیرانه له پرووی دهروونییه وه نه م بابه ته ی پروونکرده وه:

ووتاریت و قسه که ری کارامه هر له سهره تای قسه کانیه وه ژماره یه کی زور وه لامي به لی به دهست ده هیئت. لایه نی دهروونی گویگر کاتیک به ناراسته یه کی نه رینیدا ده پوات، جوله که ی وه ک جوله ی توپی بلیار وایه. واته کاتیچ که سیځ به لی بۇ قسه کانت دهکات، وه ک نه و توپه ویه که به ناراسته یه ک لیی ده دهیت و به هیژیکی زوره وه ده پوات، گهر بته ویت نه و توپ له ناراسته که ی خوی لار بکه یته وه که میک هیژت پیوسته، به لام بۇ

نوه ی بتوانیت ناپسته که ی پیوه وانه بکه یته وه و وای لی بکه یت به ره و دواوه بروات، هیژیکی زیاتری پیویسته.

لیزه دا شیوازه دروونیه که زور پوونه. کاتیځ که سیځ ده لیت “نه خیر” وه له دله وه واده لیت، نه و که سه ته نها وشه یه کی پینج پیتی نالیت، به لکوو ته وای جه سته ی (لیکه پرژینه کان، دهماره کان، ماسولکه کان) خوی کوده کاته وه و ده چیته قوناغی په تکرده وه وه. به شیوه یه کی گشتی زوربه ی کات که سه که خوی ده کیشیته دواوه، نه مهش له ماوه یه کی زور که مدا پووده دات به لام به شیوه یه کی به رچاو ههستی پیده کریت، یان به جوریک ده وه سستیت تیده گه یت ناماده ی خوکیشانه وه یه. به کورتی هه موو دهمار و ماسولکه کان ده چنه ناماده باشیه وه و دژی قایل بوون ده وه ستن. به پیچه وانه وه کاتیځ که سیځ ده لیت “به لی”، به هیچ شیوازیځ خوی دوور ناگریت و ناکشیته وه دواوه. هه موو نه دنامه کانی ده چنه دخی پیشوازیکردن و قه بولکردنه وه. له بهر نه وه هه تا له سه ره تاوه “به لی” ی زیاتر به ده ست بهینین، نه گه ری سه رکه وتنمان زیاتره له پاکیشانی سه رنجی گوینگر به لای قسه کانماندا.

نهم وه لامی به لیه ته کنیککی زور ساده یه. که چی بروانه چنده فه راموش کراوه! هه ندیک پیی وایه به به ره له ستیکردن و به رپه رچدانه وه ی به رانبه ر هه ر له سه ره تای قسه کانه وه، خوی ده سه لمینیت و هه ست به گرنگی خوی ده کات. زورجار ده بینیت که سیځی توونپه و خوی ده کات به کونفرانسه که دا و ده چیته سه ر دوانگه: ده ست ده کان به قسه کردن و به حه ماسه وه هه مووان گهرم ده کات و په مپیان ده دات، به شیوه یه ک قسه بۆ گوینگره کانی ده کات وه ک نه وه ی

شهریان پی بفروشیئت. هر به راست سوودی ئەمه چیه؟ ئەو بۆیه ئەوه دهکات بۆ ئەوهی خوودی خۆی که میك چیژ له بابەته که ببینیئت، ئەوه دیاره و پوونه. به لام ئەگەر پیی وابیئت بیئت سوود له و شیوازی قسه کردن دهبینیئت، ئەوه دیاره میشکی له سەر خۆی نییه و که مژده یه کی تهواوه.

ئایا به ئاشکرا ههست به وه ناکهیت که کاتیك که سیک مشتومر له گهڵ گوێگرهکانیدا دهکات، وایان لی دهکات زیاتر فەلله پەق بن، ببه دووژمن، و کاریك بکات زۆر ئەسته م بیئت میشک و بیرکردنه وه یان بگوپن؟ ئایا باشتەر و ژیرانه تر ئەوه نییه به ئەمه دهستیپیکهیت “دهمه ویت ئەوه و ئەوه تان بۆ بسه لمینم”؟ ئایا ههست ناکهیت به و شیوه یه باشتربیئت؟ له بهر ئەوهی گوێگرهکانت وهك پکا به ریهك (منافه سه) له قسه کانت دهپوانن و له دلی خۆیاندا دهلین، “دهی بزائم چۆن دهتوانیئت”؟

ئایا باشتەر نییه له دهستیپیکی قسه کانتدا سه رنج بخه یته سه ر شتیك که خۆیشت و گوێگرهکانیشت برواتان پییه تی، ئەنجا دواتر هه ندی پرسیا ری په یوه ندیدار بکه ییت که هه مووان تامه زۆی وه لامه که ی بن؟ دوا ی ئەوه له گهڵ گوێگرهکانتا به دوا ی وه لامدا بگه رپن. گوێگر بروا ی زیاتر به و شته یه که خۆی دۆزیوه تییه وه.

له هه موو مشتومرپیکدا، گرنگ نییه جیاوازییه کان چهنده زۆر و تال بن، هه میشه خالیکی هاوبهش هه یه که قسه کهر دهتوانیئت هه مووانی بۆ پاکیشیئت. بۆ زیاتر پوونکردنه وه: له سال ی ۱۹۶۰ دا، سه رۆک وه زیران به ریتانیای گه وره، هارۆلد ما کمیلان، ووتاری بۆ په رله مان ی هه ردوو ئەفریقا دها - ئەریقیای باکور و باشور. ده بوو له ووتاره کهیدا باس له بۆچوونی ولاته که ی خۆی بکات که چه ندیک دژی په گه زپه رستین، چونکه

له وکاته‌دا په‌گه‌زپه‌رستی له ئه‌فریقادا سیاسه‌تیکی زۆر باو بوو. ئایا که ده‌ستی به قسه‌کردن کرد، باسی له و جیاوازییه‌ی کرد که له‌نیوان خه‌لکی به‌ریتانی و ئه‌فریقیدا هه‌یه؟ نه‌خێر. باسی ئه‌و پێشکه‌وتنه ئابووریه گه‌وره‌ی کرد که ئه‌فریقیای باشور به‌خۆیه‌وه بینییویه‌تی، باسی گرنگی به‌شداریکردنی ئه‌فریقیای باشوری کرد له بازرگانی و جموجوڵی بازارپه‌کانی جیهاندا. دواتر به کارامه‌یی و تاکتیکه‌وه هه‌ندیک پرسپاری وروژاند که تایبه‌تبوون به پاجیاوازه‌کانی هه‌ردوو لایه‌نه‌وه. ئاماژه‌ی به‌وه دا که ده‌زانی‌ت جیاوازی بوونی هه‌یه و ئه‌م جیاوازییه‌ش که له‌نیوان هه‌ردوو لایه‌ندا دروست بووه به‌هۆی هه‌ندیک بیرکردنه‌وه و برپاوی دلسۆزانه‌یه. به‌م شیوه‌یه وتی: “وه‌ک ئه‌ندامی‌کی نه‌ته‌وه‌یه‌که‌گرتووه‌کان، ئه‌رکی ئێمه‌یه پالپشتی ئه‌فریقیای باشور بکه‌ین و هانده‌ریکی راسته‌قینه‌یان بین، به‌لام هیوام وایه له‌وه تییگه‌ن که له‌پرووی سیاسیه‌وه هه‌ندیک ئاسته‌نگ هه‌ن که کاره‌که‌مان ئه‌سته‌م ده‌که‌ن، گه‌ر به‌هه‌له تینه‌گه‌شتبین پێمان وایه چاره‌نووسی ئازادی له‌م ولاته‌دا له‌مه‌ترسیدایه. ئه‌و ئازادیه‌ی که ئێمه‌ چهندین ساڵه له ولاته‌که‌ی خۆماندا کاری بۆ ده‌که‌ین. به‌پای من پێویسته وه‌ک دوو هاوێ پووبه‌پرووی ئه‌م بابته‌هه‌ بینه‌وه، به‌بێ به‌رژه‌وه‌ندی تایبه‌ت یان تاوانبارکردنی یه‌کدی، چونکه هه‌ر ئه‌مه‌یه بووته‌هۆی دروستبوونی دووبه‌ره‌کی و جیاوازی له‌نیوانماندا.”

گرنگ نییه گویگر چه‌ندیک خۆی له قسه‌که‌ر جیا‌ده‌کاته‌وه و سووره له‌سه‌ر قسه‌ی خۆی، قسه‌یه‌کی له‌و شیوه‌ی سه‌رۆک وه‌زیران به‌ته‌واوی قایل‌ت ده‌کات و قه‌ناعه‌تت پێ ده‌هێنێت.

نایا چی ده بوو گهر سه رۆك وه زیران، ماکمیلان، له بری نه وه ی ناماژه ی به خاله هاوبه شه کان کردبا، هر له سه ره تای قسه کانیه وه ناماژه ی به جیاوازی سیاسه تی هه ردوو ولاتی بکردایه و جیاوازییه کانی بخستایه ته پروو؟ کتیبه ناوازه که ی پرؤفیسؤر جهیمس هاری، ژیری بریاردان، له پرووی دهروونییه وه وه لّامی نه وه مان ده داته وه:

هه ندی جار به بی هیچ پیداکیرییه ک یان به بی هیچ ههستیکی قوول (ترس، خه مباری، بق، توپه یی، ... هتد) بریار ده گۆرین و تیگه شتتمان ده گۆریت، به لّام نه گهر پیمان بلّین هه له یین، زیاتر پیداکیری ده که یین و دلّمان په قتر ده که یین به رانه ر نه وه که سه و قسه کانیشی. ئیمه زۆر بی ناگاین له شیوازی بیرکردنه وه کانمان، به لّام کاتیک که سیك هه ولده دات نه و بیروپایه مان لی بسینیت، به ته واوی پیداکیر ده بین و زیاتر له سه ر بیرکردنه وه و بۆچونه کانمان سوورتر ده بین. هۆکاره که ی نه وه نییه که خوودی بۆشوون و بیرکردنه وه کان به لامانه وه خوشه ویستن، به لّکوو له به ر نه وه یه که سایه تی و خۆپه سه ندیمان ده که ویته ژیر مه ترسییه وه. وشه ی خۆم یان هی خۆم سه ره کیتین وشه یه له دروستبوونی هه موو کیشه کاند، هه روه ها دوورکه و تنه وه له به کاره ینانی نه و دهسته واژه یه ده رگایه که بۆ گه شتن به ژیری. نه م دهسته واژه یه هه مان کاریگره ی نه م دهسته واژانه ی هه یه: خانوه که م، نانی نیوه پۆم، به بروای من، شاره که ی من، خودای من. ئیمه ته نها دژایه تی نه وه ناکه یین که سیك پیمان بلّیت کاتژمیڤره که مان هه له یه، یان بلّیت ئۆتۆمبیله که مان داشقه یه، به لّکوو بریندارکرندی که سایه تی و شته کانمان پی ناخۆشه. ئیمه به رده وام برۆمان به و شته یه که پیی راهاتووین و به راست وهرمان گرتووه، بۆیه

هه رکاتیځ که سیځ گومانیک له سهر ئه و شته دروست بکات که ئیمه به پراستی ده زانین، تورپه ده بین و به ره لستی که سه که ده که ین و هه موو پښتانه که ده گرینه بهر بۆ ئه وه ی بیانوویه ک بدو زینه وه و بیرکردنه وه که ی خۆمان به سه لمینین. سهره نجام زۆربه ی به ناو بیرکردنه وه کانمان بۆ ئه وه ته رخان ده که ین مشتومر بکه ین و له سهر بر او و قه ناعه تی خۆمان به رده وام بین.

سییه م/ به په رۆشییه کی گوازاوه وه قسه کانت بکه

کاتیځ قسه که ر به په رۆشییه کی گوازاوه وه قسه ده کات و بیرۆکه کانی ده خاته پروو، که متر بیرۆکه و شتی دژیه که له میښکی گوینگر دا دروست ده بیټ. مه به ست له به کاره یښانی وشه ی “گوازاوه” بۆ په رۆشی ئه وه یه که هه موو بۆچوون و بیرکردنه وه یه کت به لاهه بنیټ که دژي گوینگره. بۆ ئه وه ی هه ستی به رانبه ر بچولینیت، ده بیټ له و په ری په رۆشی و دلّسوزیدا بیت. که سی قسه که ر به دهر له و ده سته واژه خه ماویانه ی به کاری ده هیښیت، به دهر له و به سهره اتانه ی کۆیکردوونه ته وه، به دهر له و گونجانه ی له نیوان قسه کانی و په فتاره کانیدا هیه، ئه گه ر به دلّسوزی و به په رۆشه وه قسه ی نه کرد، هه مووی وه ک کۆمه لیک قسه ی بریقه داری بیکه ل وایه و اریکه ری دروست ناکات. ئه گه ر ده ته ویټ کاریکه ری دروست بکه یت، خۆت کاریکه ر به. ئه و پړوحيیه ت و که سایه تییه ی له ناخه وه هه ستی پیده که یت، به ده ست خۆت نییه پراسته وخۆ له گه ل گوینگره کانتدا کارلیک ده کات، له چاوه کانتدا ده دره وشیتته وه، له ده نگندا تیشک ده داته وه، هه روه ها له په فتاردا په نگده داته وه.

ھەركاتىڭ كە قىسە دەكەيت، ئەۋەى تۆ دەيكەيت ھەلۆيىستى گويىگرەكانت ديارىدەكات، بەتايىبەت ئەۋكاتەى مەبەستت قايلىكردىنى بەرانبەرە. ئەگەر نەرمونيان و دىلۆزبىت، گويىگرەكانىشت بەۋشىۋەيە دەبن. ئەگەر توند و بەرھەلستكارىيان بىت، ئەۋانىش وا دەبن بەرانبەرت. ھىنرى وارد بىچەر بەم شىۋەيە نووسىۋىەتى: “كاتىڭ لە ووتارىڭدا گويىگرەكان خەۋيان لىكەۋتوۋە، پىۋىستە كەسىڭ بىنيرىت چوكللىكى تىز بژەنىت بە ووتارىڭدەكەدا.”

جاريكىيان لە زانكۆى كۆلۇمبىاۋە لەگەل دوو كەسى دىكەدا بانگىشت كرابوۋىن مەدالىيە زىۋى بىبەخشىن. لەۋى ھەندى خويىندكارى لىۋو كە ھەموۋيان بەباشى مەشقىيان كىردىۋو، ھەموۋيان تامەزىۋ بوون بتوانن ئاستىكى باش پىشكەش بكەن. بەلام - تەنھا يەكىكىيان نەبىت - ھەموۋيان ئەۋەى ھەۋلىيان بۇ دەدا بىردنەۋەى مەدالىياك بوو. بەداخەۋە ھىچ ھەۋلىكىيان نەدەدا گويىگرەكانىيان قايلى بكەن.

بابەتەكانىيان بۇ ئەۋە ھەلېژاردىۋو تەنھا لەبەر ئەۋەى بۇ ووتاردان دەگونجا و بابەتلىكى شىاۋ بوو، بەلام خۇيان ھىچ ئارەزۋو و ھەزىكى تايىبەتلىيان نەبوو بۇى. بۇيە ھەموو قىسەكانىيان تەنھا لەشىۋەى كۆمەللىك مەشق و پراھىنان بوو كە بۇ ووتاردان كىردىۋوۋيان.

ئەۋكەسەى جىاۋاز بوو شازادە زولو بوو. ئەم بابەتەى ھەلېژاردىۋو قىسەى لەسەر بكات “بەشدارى ئەفرىقىا لە شارستانىيەتى نويدا.” ھەموو وشەيەكى لە ھەستىكى قول و چپەۋە دەردەبىرى. قىسەكانى تەنھا ۋەك مەشق و پراھىنان نەبوو: بەلكوۋ بابەتلىكى زىندوۋ بوو، بە تامەزىۋىيەكى زۆر و قەناعەتلىكى بەھىزەۋە ھەلدەقولان. ۋەك نوينەرى خەلك و

ولاته که ی قسه ی ده کرد. به ژیری، که سایه تیه کی به رز، و ناوه پوکیک کی گونجاوه وه توانی په یامی خه لکه که ی به نیمه بگه یه نیت و تیمان بگه یه نیت هیواو ناواتی گه له که ی چیه.

هرچه نده زور له وانی دیکه کارامه تر و زیره کتر نه بوو، به لام مه دالیا که مان به خشی به نه. نه وه ی دادوه ران هه ستیان پیکرد بوو نه وه بوو که قسه کانی دلسوزی و په روشییان لیده چوپا و وه ک ناگر بزوسکه ی ددها. ناگریک بوو راستی له گه ل خوی هه لگرتبوو. له گه ل نه وه شدا، نه وانی دیکه وه ک خه لووزیک کی بچوک گریان پیوه بوو. نه و خویندکاره نه وه ی ده زانی که تهنه به به کارهینانی نه قل و ژیری ناتوانیت ناخی خوت له یه ک ووتاردا بخه یته پروو: بۆ دهرخستنی ناخی خوت ده بیت به شیوه یه ک قسه بکه یت گوینگر تیښگات که له ناخی دله وه بپوات به وه قسانه ت هه یه و قسه ی دلته ده یانکه یت.

چاره م/پرز و خوشه ویستی به رانبه ر گوینگره کانت بنوینه

د. نورمان فینسینت ده لیت: “که سایه تی مروځ پیویستی به پرز و خوشه ویستییه. هه موو مروځیک له ناخی خویدا هه ست به به ها و پرز و شکوی خوی ده کات. نه و هه سته بریندار بکه یت تا مردن نه و که سته له کیس ده چیت. له به ر نه وه کاتیک که سیکت خوشده ویت و پرزی ده گریت، نه و که سه به هیز ده که یت، نه ویش به گویره ی نه وه پرزت لی ده گریت و خوشی ده ویت.

“جاریکیان له گه ل که سیکی کۆمیدییدا له بهرنامه یه کدا بووم. به باشی نه مده ناسی، به لام له و چاوپیکه وتنه وه بۆم ده رکه وت ئه و کابرایه کیشی هیه، پیم وابیت ده شزانم هۆکاره که ی چی بوو.

“به بیده نگی له ته نیشتیه وه دانیشتبووم، کاتی ئه وه بوو من قسه بکه م. پیی گووتم، ‘نه شله ژاویت، وایه؟’

“وتم، ‘با که میك، بۆچی؟ من هه میشه پیش ئه وه ی هه ستم و برۆمه بهرده م گوینگره کانم که میك ده شله ژیم. من پیزیکی زۆرم بۆ گوینگره کانم هه یه و ئه و بهرپرسیاریتییه ی له سه ر شانمه وام لیده کات که میك نیگره ران و شله ژاویم. ئه ی تو ناشله ژیت؟’

“وتی، ‘نه خیر. بۆ ده بیئت بشله ژیم؟ گوینگر به هه موو شتیك فریوده خوات. که سی که مره زۆره.’

“منیش وتم، هاوړا نیم له گه لت. ئه وان دادوهری سه ره کیی تۆن. مر پیزیکی زۆر له گوینگره کانم ده گرم.”

به لئ، کاتیك د. نورمان به دوا داچوونی کرد و بۆی ده رکه وت ئه م کابرا ناویانگیکی زۆر که می هه یه، ئه وکات زانی هۆکاره که ی ئه وه یه که ئه م کابرایه وه ک دوژمن له گوینگره کانن ده پوانیت، وه ک له وه ی پیز و خوشه ویستی هه بیئت بۆیان.

وانه یه کی چه نده گرنگه بۆ که سیك که بیه ویت قسه کان و په یامه که ی بگه یه نیت به که سانی دیکه !

پینجه م/به پروویه کی خوشه وه دهست پیی بکه

جاریکیان که سیکی بیدين (ئاتایست) ته حه ددای ویلیام په یلی کرد که بیروپاکه ی به درۆ بخاته وه و بیسه لمینیت که خودایه ک بوونی هه یه. په یلی زۆر به بیدهنگی کاترمیره که ی دهستی داکه ند، ئه نجا هیئایه پیشه وه و وتی: “ئه گهر بلیم ئه وه مووه ورده پارچه و پیل و برغۆ ورده یه خویان خویان دروستکردوه و پیکه وه نووساون و به ویستی خویان ده جولین، ئایا به شیتم نازانیت؟ بیگومان پیم ده لیت شیت. ده ی ته ماشای ئه ستیره کانی سهرت بکه. ههر یه که یان ئاراسته یه کی دیاریکراو و جوله یه کی تایبهت به خوی هه یه - زهوی و هه ساره کانی دیکه ی دهوری خۆر، له گه ل ئه وه شدا ههر یه که یان پۆژانه یه ک ملیۆن میل زیاتر ده بپن. چه نده ها ئه ستیره ی دیکه هه یه که وه ک خۆریکه و کومه له ی خوی هه یه، وه ک کومه له ی خۆری خۆمان به خیراییه کی زۆره وه ده جولین. که چی هیچ پیکدادانیکیش پوونادات، هیچ تیکچوونیک نابینیت، هیچ تیکه لیبوونیک پوونادات. هه موویان بیدهنگ، چالاک، و پیکوپیکن. ئایا کامیان ئاسانتره: براوت و ابیت که سیک ئه مانه ی دروست کردوه یان له خۆوه دروست بوون؟”

ئیتا وای دابنی ویلیام په یلی ههر له یه که م ساته وه به م شیوه یه وه لامی پکابه ره که ی ده دایه وه: “خودا نییه؟ گه مژه مه به کابرا. خویشت نازانی باسی چی ده که یت.” چی پوی ده دا؟ زۆرانبازییه کی زاره کی دروست ده بوو - جهنگیکی پر له مشتومر پوویده دا. کابرای ئه تایست به په رۆشه وه هیرشه کرده سه ری بۆ ئه وه ی داکۆکی له بیروپاکه ی خوی بکات. بۆچی؟ له بهر ئه وه ی، وه ک پروفیسۆر ئۆفه رستريت ئاماژه ی پیدایه،

ئو قسانه بیروپای که سی بیدین خوی بوون، به ها و نرخی خوی بوو، گر به و شیوه یه وه لامي بدایه ته وه پیز و شکوی ده که وته مه ترسییه وه. لیږده دا بابه ته که خاوه نداریتیه نه ک راست و هه له.

ماده م پیز و شکو تاییه تمه ندییه کی ئه وه نده بنه پرتی و مه ترسیداری سروشتی مړوځه، ئایا کاریکی ژیرانه نییه گر ئه و تاییه تمه ندییه له به رژه وه ندی خومان به کار بهینین، وه ک ئه وه ی په یلی کردی؟ ئه مه ش به وه ده بیټ به شیوه یه ک قسه بۇ پکا به ره که مان بکهین، که ئه و شته ی ئیمه باسی ده کهین زور له و شته ده چیت ئه و بروای پییه تی. ئه مه وای لیږده کات ئاسانتر قه بوولت بکات وه ک له وه ی پرتت بکاته وه. ئه مه ش ده بیټه هوی ئه وه ی خوت دور بگریټ له وه ی قسه یه ک بکهیت گوږگره که ت بۇچوونی دژ به توی بۇدروست بیټ و هه ولبدات دژایه تیت بکات.

په یلی به باشی له وه تیځه شتېوو میښکی مړوځ چوون کارده کات، به لام به داخه وه که م که س ئه و توانایه ی هیه له گهل که سی به رانبه ریدا ده ست له ناو ده ست بچنه ناو قه لای برواکانی ئه و که سه وه و پیکه وه که شتیځ به ناو بیرکردنه وه بۇچوونه کانیدا بکات. پییان وایه گر بیان هویټ قه لای بروپاکانی به رانبه ره که یان داگیر بکهین، پیویسته زریان و باوېورانی به سه ردا برېژن، هیرش بکه نه سه ری. دواتر چی پرووده دات؟ کاتیځ دورژمنایه تی دروست ده بیټ، پرده که به رزده کریټه وه، ده رگاگان داده خرین و قوفلیان لی ده دریټ، تیرهاوېژه کان که وانه کانیان ناماده ده کهین - جهنگی ووشه دروست ده بیټ. ئه م جوړه ئاژاواوه و پشیویاننه ئه نجامیکی بیسوودی ده بیټ و هیچ لایه ک ناگن به قه ناعه ت. له به ر ئه وه

هه ولّ بده بچيته ناو بیرکردنه وهی به رانبه ره که ته وه و قسه یه که نه که یت
بونی دژایه تی لی بیت.

ئو پښتانه هه ستیاره ی من پشتگیری ده که م و به لاه وه په سنده شتیکی
نوی نییه. ماوه یه کی زور له مه و پیش له لایه ن قه شه پاولیشه وه
به کاره یئرا. قه شه پاولّ ئه م پښتانه هه ستیاره ی له ووتاریکی به ناوبانگیدا
به کاره یئرا که پیشکه شی خه لکی یونانی کرد. ئه وه نده به شیوه یه کی
کارامه و ژیرانه ئه و پښتانه ی به کاره یئرا، دوا ی ۱۹ سده تا ئیستاش
گرنگی خوی له ده ست نه داوه و ئیمه به کاری ده یئرا. پاولّ پیاویکی
خوینده وار بوو، دوا ی بوونی به مه سیحی، زمانپاراوی و په وانبیزیه که ی
کردی به یه کی که له رابه رانی ئاینی مه سیحی. پوژیکیان پوشت بۆ ئه سینا،
ئو ئه سینای که لوتکه ی شکو و سه ره رزی بوو که چی وا ئیستا
ده پووکیتته وه. ئینجیل له باره ی ئه و سه رده مه ی ئه سینا وه ده لیت:
“هه موو ئه سیناییه کان و که سانی بیگانه ی نیشته جیی ئه و ی کاته کانیا ن
له هیچ شتی که ده سه ر نه ده برد ته نها ئه وه نه بیت یان قسه یان بۆ خه لک
ده کرد یان گوئیان ده گرت.”

به لّی، نه ته له فزیو ن، نه رادیو، نه هیچ پوژنامه و هه والیک، بیگومان
یونانییه کان له و سه رده مه دا زور سه خت هه ولیان داوه تاوه کوو شتیکی
نوی فیربن. دواتر پاولّ هات، ئه وه ش بۆ ئه وان شتیکی نوی بوو.
هه مووان له ده وری کۆبوونه وه، زور که یف خو ش و تامه زرو و به په رو ش
بوون. بردیان بۆ گردی ئاریز^۶. هه موویان گووتیان: “ده کریت بزانی ئه و

۶ - ئاریز بوو له و سه رده مه دا شوینیکی تایبه ت که هه موو ووتاریبزو و

فه یله سوفه کانی لی کۆده بوویه وه و قسه یان بۆ خه لچکی ده کرد - وه رگیز.

نایینه نوییه یی باسی ده که یت چییه؟ چونکه تۆ شتیکی سهر و نامۆ ده لیت و گوئییه کانی نیمه نه ییستوه: بویه ده مانه ویت بزاین واتای نهو شتانه چین.

به واتایه کی دیکه، بانگهیشتیان کرد ووتار بدات، پاولیش پازی بوو. راستییه که ی خویشی هر بۆ نه وه هاتبوو. له سهر به ردیک وه سستا، له سهر تادا هندیك شه له ژا، وهك هه موو ووتار بیژه باشه کانی دیکه. پیش نه وه ی ده سته پیکات رهنگه دهستی گهرم کرد بیته وه و قورگی پاک کرد بیته وه - ئحم.

پاول نهو وشانه ی پی خوش نه بوو که بۆ بانگهیشتکردنی به کاریان هینا: "نایینیکی نوی... شتیکی سهر و نامۆ." نه وه جوریک بوو له ژههر، پیویست بوو نهو بیرکردنه وه یان ریشه کیش بکات. نه وان له سهر پی بوون بۆ به رپه رچدانه وه ی هر بیرو پایه کی دژ به وه ی خویان. له بهر نه وه نهویش حهزی نه ده کر نایین و بیرو باوه ره که ی وهك شتیکی سهر و نامۆ ده ربخات. ده یویست بیبه سته وه به شتیکه وه که خویان برپایان پییه تی. نه مهش واده کات بیروپا جیاوازه کانت جواتر پیشان بدات. به لام چون؟ بۆ ماوه یه ک بیرى کرده وه، بیروکه یه کی زۆر ناوازه ی بۆ هات، ده سته کرد به قسه کردن و ووتاریکی به ناوبانگ و هه میشه زیندووی پیشکش کرد: "ئیوه نه ی پیاوانی نه سینا، هه ست ده که م ئیوه که سانیکى زۆر دیندار و خواناسن." له راستیدا نه وان زۆر دیندار بوون، چه ند خودایه کیان ده په رست. شانازیان به دینداریی خویانه وه ده کرد. نهویش ستایشی کردن و به قسه کانی خوشحالی کردن. نه وانیش که میك گهرموگوریان تیکه وت. یه کیك له یاسا کانی ووتار بیژی سهرکه وتوو

ئوه په که به نمونه په که یان پرووداوښک پالېشتی قسه کانت بکه یت. بڼ ئه م مه به سته ش پاول ئه مه ی گووت: “کاتیځ به لای په کیځ له په رستگا کاند پپه ږیم، ته ماشام کرد له به شی پپشه وهی ئه م نووسینه هه لکولرابوو: بڼ خودای نادیار.”

ئهمه ش ئوه ده سه لمینیت ئه و که سانه زور دیندار بوون. ئه وان زور له وه ده ترسان بپړیزی به رانبر په کیځ له خواکانیان بکه ن، بویه ئه و نوسراوه شیان بڼ ئه و خوا نادیاره هه لواسیبوو. به باسکردنی ئه و په رستگایه، پاول ئه وهی ده رخست که له خوځیه وه قسه ناکات و مه رایې و ماستاو ناکات: ئه وهی سه لماند که ئه و قسانه ی ده یانکات شتیکی راستیه و خو ی بینویه تی. به م شیوه ژیرانه سه ره تای قسه کانی ده ستپیکرد: “بویه پپو یسته بلیم ئه و خویه ی که نه ناسراوی و نادیارې ده په رستن، منی ناردووه بڼ لای ئیوه. ئایا ئیوه ش به مه ده لښ ئایینی تازه. . . به مه ده لښ شتی سه یر و نامو؟” به راستی حه یف بڼ ئیوه. ئه و ته نها بڼ ئه وه له وی بوو هه ندی راستی له باره ی ئه و خوداوه باس بکات که ئه وان به نه زانی و بی ئاگای ده یان په رست. ئاگات لییه، ئه و شته ی بپروایان پپی نه بوو وینای کرد به و شته ی که بپروایان پی ده کرد و به لایانه وه قه بول بوو. ئه وه په ته کنیکی قسه کردن. باسی ته و به کردن و زیندووبوونه وهی بڼ کردن، هه ندیک ووته ی له په کیځ له هونراوه کانی خو یان بڼ خویندنه وه، ئه نجا ته واو بوو. هه ندیک له گو یگره کانی گالته یان پی ده کرد، به لام ئه وانی دیکه گووتیان، “له سه ر ئه م بابه ته جاریکی دیکه قسه ده که ینه وه.”

کیشی نيمه کاتيک ده مانه ویت به رانبر قایل بکهین تهنه نه مه یه:
ده مانه ویت بۆچوون و پرواکانمان له میښکی به رنبره که ماندا بچه سپینین
و پښکه نه دهین بۆچوون و بیروپای پیچه وانه دروستییت و سه ره ل بدات.
زورکات له گهل که سانیکدا قسه ده کهیت که له و بابته دا جیاوازن
له گهلت. ئایا له دائیره، له مال وه، له کۆبوونه وه کۆمه لایه تییه کاند
به رده وام ههول نادهیت نه و که سانه قایل بکهین و بیانیهیته سه ر
بۆچوونه که ی خوت؟ ئایا هیچ پښکه یه که هیه شیواز و ته کنیکه کانت
به هیتر بکات؟ ئایا چۆن ده ست ده کهیت به قسه کردن؟ وودرۆ ویلسن
ده لیت: “نه گهر بییت بۆ لای من و بللیت: با دابنیشین و پیکه وه راویژ
بکهین. له بیرکردنه وه ماندا له یه کتر جیاواز بین، له وهش تیبگهین که
بۆچی له یه کتر جیاوازین، خالی ناکۆکی نیوانیشمان بزاین، نه وکات
به زوویی تیده گهین که له راستیدا زۆر له یه کتر جیاواز نین، تیده گهین نه و
خالانه ی جیاوازین تیایدا زۆر که من، و نه وانه ی کۆکین له سه ریان زۆرن.
بۆیه نه گهر تهنه که میک نارام بگرین، راشکاو بین و چه زمان له وه بییت
پیکه وه پیکه وین، نه وه پیکه وه پیکه ده که وین.” هیوام وایه هه مووکات نه و
وشانه ت له بیر بییت و له یادیان نه کهیت.

((به شی ده یه م))

ووتاری کتوپړ و ناماده نه کراو

ماوه یه ک له مه و پیش هندیك له که سایه تییه بازرگانییه کان و بهرپرسیانی حکومت له تاقیگه یه کی پزیشکی گه وره کۆبوونه وه. له ویّ باس له کار و نه زموون و داهینانی تاقیگه کانی دروستکرنی دهرمان ده کرا. یه ک له دوا ی یه ک توپژهران و سه رپه رشتیارن هه لده ستانه سه رپی و باسی نه و توپژینه وه گرنگانه یان ده کرد که له لایه ن پسیپورانی خویانه وه له تاقیگه کانیا نده نه جامدراوه. فاکسینی نوییان دژی نه خوشییه گوازاوه کان، دژه به کتریای نویّ بۆ چاره سه رکردنی نه خوشییه کانی تاییه ت به به کتريا، دهرمانی هیورکه ره وه بۆ که مکردنه وه ی فشار و گرژی دهروونی له و تاقیگه دا دوزرابونه وه. سه رها له ناژه لاند تاقیان کردوه ته وه و دواتر له سه ر مروّ، نه و توپژینه وانه دهر نه نجام و ده سته تیکی باشیان هه بووه.

یه کیك له بهرپرسان به بهرپو به ری تاقیگه که ی وت، “نه مه ی کردووتانه شتیکی زور تاییه ت و ناوازه یه، به راستی پیاوه کانت بیوینه ن. به لام بۆچی توش وه ک نه وان قسه بۆ ناماده بووان ناکه یت؟”

بهرپو به ره که ش به دلته نگیه وه وتی، “من قاجم دیت به یه کدا و ناتوانم قسه بۆ خه لک بکه م.”

دوا ی که میك کابرای بهرپرس له پر بهرپو به ره که ی گرت و به دهنگی بهرز وتی، “نیمه گویمان له بهرپو به ره خوی نه بوو قسه مان بۆ بکات. له راستیدا

ئو زور حەزی له وه نییه قسه ی فه رمی بکات، به لام داوای لیده که م چەند وشه یه کمان پیشکەش بکات.

به راستی جیگه ی به زه یی بوو، به پښو به ر هه ستایه سه ر پیی و دوو پرسته زیاتری بۆ نه و ترا. داوای لی بووردنی کرد که زیاتر قسه ی بۆ نه کردین، ئو وه پووخته ی قسه کانی بوو. به لی، ئا به و شپوه یه که سیك که زور پسپوړیش بوو له بواره که ی خویدا، ئو وه ند شه رمن و په شوکا و بوو مه گر ته نها خودا خو ی بزانی ت.

باشه بۆ، خو پښو یستی به وه نه ده کرد. ده ی توانی خو ی فی ری ئو وه بکات له سه ر پییه کانی خو ی را وه ستی ت و قسه بکات. توش ده توانی ت خوت فی ربکه ی ت، هه موو که سیك ده توانی ت. تا ئیستا نه مبینیو وه که سیك له خوله کانی ئیمه دا جد دی بی ت و سوو ربی ت له سه ر فی ربوون به لام فی ر نه بوو بی ت - هه موو ئو وانه ی مه به ستیان بوو و ئیراده یان به هی ز بوو به دلنیا ییه وه فی ری ئو وه بوون به شپوه یه کی کتوپر و بی ئاماده کاری قسه بۆ خه لک بکه ن. ئو وه ی زور گرنگه له سه ر تادا ده بی ت بیکه ی ت ئو شته یه که ئو به پښو به ره نه یکرد - ئازایانه هه ستی، ترس و لاوازی ت ببه زینی ت و نه هی لیت بی متمانه یی به سه ر تدا زال بی ت. ده بی ت سوو ربی ت له سه ر ئو وه ی ئو کاره بکه ی ت، به بی گویدان به وه ی ئو کاره چەنده سه خت و ناخۆشه.

په نکه بل یی ت: "ئو گر قسه کانم ئاماده بکه م و راهی نایان له سه ر بکه م زور با شتر ده بم، به لام کاتی ک له پر داوام لیده که ن قسه بکه م، قسه م پی نییه."

ئەۋەى گىرنگە ئەۋەيە كە كەسىك بىتوانىت بىر كىردىنەۋەكانى رېك بخت و ە
خولەك قسە بكات، ەك لە ەكەسەى داۋى ئامادەكارىيەكى زۆر ۱ كاتژمىر
قسە دەكات. جىھانى پېشكەۋتوۋى ئىستا كە پىپەتى لە گفتوگۋى
زارەكى، ئەۋە دەخوازىت بىتوانىت بەخىرايى بىر كىردىنەۋەكانت
كۆبكەيتەۋە و بەپاراۋى بىيانكەيت بە قسە. لە كۆر و كۆبۈنەۋە
گىرنگەكاندا كاتىك بىپارىك دەدرىت، ئەم بىپارە تاكە كەسىك دەرى
ناكات، بەلكو ەموۋان لەدەۋرى مىزى گفتوگۋكان كۆدەبنەۋە و
بەزۆرىنەى دەنگ بىپار دەدەن. ەر كەسىك لە ەكۆبۈنەۋەدا قسەى
خۋى دەكات و دواتر بەپاى زۆرىنە بىپار دەدرىت چى بكرىت و چى
نەكرىت. ئا لەم كاتەدا زۆر پىۋىستت بە قسەى كىتوپر دەبىت بۇ ئەۋەى
كاتىك شتىك دەۋرۋىت، قسەت پىبىت و بىتوانىت شتىك بلىت.

يەكەم/مەشق لەسەر قسە كىردى كىتوپر و لەپىر بكة

ەركەسىكى ئاسايى دەتوانىت سەركەۋتوۋانە و زىرەكانە قسەى كىتوپر
بكات و قسەكانىشى قەبۇلكراۋ بن - قسەى كىتوپر بە ۋاتايە دىت "بەبى"
خۇ ئامادە كىردىن ۋوتار پېشكەش بكةيت، ئەمەش چەند خولەكىك
دەخايەنىت و جىاۋازە لەۋەى كەسەكە ۋوتارىك پېشكەش بكات، ەك
كورتە سىمىنارىك، پېشەكىيەك لە كۆنفرانس و كۆبۈنەۋەكاندا،
قسە كىردىن لەسەر بابەتىك بۇ ە خولەك... ە ەروەھا. "ەندىك رېگا
ەن دەتوانىت بەھۋىانەۋە تواناكانى خۆت بەرەۋپىش ببەيت و كاتىك
لەپىر داۋات لىدەكرىت قسە بكةيت، بەشىۋەيەكى پاراۋ گوزارشت لە ناخت

بکهیت و په یامه کانت به یه نیت. یه کیڅ له پښتانه کان نه وه یه نه و ئامرازه به کار به یښت که نه کته ری فیلمه کان به کاری ده یښن.

چند سللیک له مه وپیش فریدریک ده گلس بابته کی بۇ پوژنامه ی نه مریکا نووسی، تیايدا باسی یارییه کی فیکری ده کرد که خوی و چارلی چاپلن و ماری پیکفورد زوره ی شه وه کان به دریژی دوو سال خه ریکی بوون. له راستیدا بابته که زور له یارییه زیاتر بوو. یارییه که پاهینان بوو له سر نه و به شه قورسه ی هونه ری قسه کردن که ئیمه باسی لیوه ده که ین - هه مووکات ئاماده ی قسه کردن بیت و بۇ هیچ په کت نه که ویت. وه که نه وه ی فریدریک بومان باس ده کات، یارییه که به م شیوه یه بوو:

هر یه کی کمان له سر پارچه کاغه زیک بابته کی کمان ده نووسی. دواتر کاغه زه کانمان لوول ده کرد و تیکه لمان ده کرد، یه کی کمان یه کیڅ له و پارچه کاغه زانه ی هه لده بژارد، کاتیک ده یکرده وه، ده بوو به خیرایی هه ستیته سر پی و بۇ ماوه ی ۶۰ چرکه قسه ی له سر بکات. هیچ کاتیک بابته کانمان دووباره نه ده کرده وه. شه ویکیان من گلپم بۇ ده رچوو قسه ی له سر بکه م. هر که سیک پی وایه قسه کردن له سر گلپ ئاسانه، با تاقی بکاته وه بزانیټ چونه. به لی، هر چو نیڅ بوو نه ویشم تیپه راند.

مه به سته که نه وه یه هه رسی کمان له و کاته ی ده ستمان کرد بوو به و یارییه ته و او به ره وپیش چوو بووین و گه شه مان کرد بوو. له سر ژماره یه کی زور بابته تی هه مه جور شت فیرووین، به لام زور له وه ش گرنکتر نه وه بوو فیرووین چون زانیاری و بیرکردنه وه کانمان کو بکه ینه وه و له پر قسه له سر بابته کی بکه ین. فیرووین چیت بۇ قسه دانه میښن.

له خوله کانمدا چه ندين جار به شداربووه کانم داوايان ليکراوه به بي
خوئاماده کرد هه ستن قسه بکه ن. ئه زموونی دووردریژم ئه وهی
فیركردوم كه ئه م جوړه راهینانه (رهینان بۆ قسه کردن بی ئاماده کاری)
دوو کاری گرنگ ده کات: (۱) بۆ به شداربووانی دیکه ی خوله که
ده سه لمینیت که ده توانن له سه ر پیی خویان بووه ستن و قسه بکه ن، (۲)
ئه م شیوازی قسه کردنه متمانه و دلنایای زیاتریان پی ده به خشیت به
به راورد به قسه و ووتاری ئاماده کراو. تیده گه ن که ئه گه ر هاتوو له کاتی
پیشکه شکردنی کۆمه لیک بابه تی ئاماده کراودا تووشی کیشه بوونه وه و
قسه یان پینه ما و له شه قام لایاندا، ده توانن به شیوه یه کی زیره کانه
خویان قسه بکه ن و به رده وام بن تا ئه وکاته ی دینه وه سه ر راسته ریگا که .
بۆیه جار جاریک له خوله کانماندا راگه یه ندراویکی نوی ده هات و
ده یگوت، “ئه مشه و هه ریه کیکتان بابه تیکی پی ده دریت قسه ی له سه ر
بکات. نازانن ئه و بابه ته چیه تا ئه وکاته ی هه لده ستن قسه بکه ن.
به هیوا ی سه رکه وتن!”

چی پوویدا؟ که سیکی ژمیاریار بابه تی راگه یاندنی بۆ ده رچوو قسه ی
له سه ر بکات، که سیکی راگه یاندکار بابه تی باخچه ی ساوايانی بۆ ده رچوو.
ده کرا مامۆستایه ک قسه له سه ر بانک و بازارپه گه ری بکات، که سیکی بانکیش
قسه له سه ر قوتابخانه و فیركردن بکات. شوفیریک باس له پپوژهی
وه به رهینان بکات و وه به رهینیکیش باس له کاری گواستنه وه بکات.

ئایا ئه م که سانه ته ریه ده بوونه وه و وازیان بهینایه ؟ هه رگیز! وه ک
که سانیکه ی پله به رز په فتاریان نه ده کرد. هیواش هیواش ده ستیان ده کرد
به باسکردنی ئه و بابه ته ی بۆیان ده رچوو بوو، هه ولیان ده دا ئه وه ی

ده یزانن له و باره یه وه بیلین. په ننگه سه ره تا باش نه بووین، به لام خو
هیچ نه بیټ هه ستانه سه ر پی، هیچ نه بیټ قسه یان کرد. به لای
هه ندیکیا نه وه شته که ئاسان بوو، به لای هه ندیکي تریشه وه قورس بوو،
به لام که سیان وازیان نه هیئا و هه موویان به رده وام بوون: هه موویان
هه ستیان به وه کرد ده توانن زور له وه زیاتر بکه ن که خویان بیریان لی
ده کرده وه، زور خوش بوو به لایانه وه. سه ره نجام له وه تیگه شتن ده توانن
په ره به و توانایه بده ن که پیشتی پییان و ابوو هه ر نییانه.

به بروای من نه گهر نه وان بتوانن نه وه بکه ن، هه موو که سیکی دیکه ش
ده توانیت، به مه رجیک ویستی له سه ر بیټ و متمانه ی به خوی هه بیټ.
هه تا زیاتریش نه و کاره تاقی بکه یته وه، ئاسانتر ده بیټ له به رچاوت.

پښتانه کی دیکه که له راهینانه کاندایه کاری ده هیئین بۆ نه وه ی خه لکی
بتوانن له پر و به بی ئاماده کاری قسه بکه ن بریتیه له ته کنیکی
پیکه وه به ستن. نه مه ش یه کیکه له تایبه تمه ندیه چالا که کانی
خوله کانمان. داوا له یه کیکه له به شدار بووه کان ده کریټ ده ست بکات به
چیرۆکیک و به جوانترین شیوه بیگیړیته وه. بۆ وینا، بلیت: “پوژی دواتر
هه لیکو پته ره که م لیده خوړی، له پر کوومه لیک فرۆکه ی بچوک نزیك بوونه وه
لیم. ویستم نزم بېمه وه، به لام یه کیکیان ده ستیکرد به ته قه کردن.
منیش. . . ” له م کاته دا زه نگیکی بۆ لیده دریټ وه ک ئاماره یه ک به وه ی
کاتی ته واو بووه، نه جا که سی دوا ی نه وه هله ده ستیت و به رده وای به
چیرۆکه که ده دات. تا ده گات به کوټا که سی خوله که و هه مووان به شدار ی
ده که ن. جاری وا هه یه چیرۆکه که نه وه نده دریژ ده بیټه وه په ننگه
له وپه پی ولاته وه سه ری ده رچیت و کوټایی پی بیټ.

بۆ بهر و پېشبردنی توانای قسه کردن به شیوه یه کی کتوپړ و بهی
ناماده کری، نه م پښتانه باشتړین جوری پاهینانه. تا زیاتر پاهینان بکهیت
باشتر ده بیت و ناسانتر ده توانیت به سهر نه و بهر به ست و ناسته نگانده
سهر که ویت که له کو بونه وه کاندای دته پښتانه.

دوهم/ میشتک ناماده ی قسه کردن بکه

کاتیک بی ناماده کاری ناماده کردیت داوات لیده کهن قسه له سهر بابته تیک
بکهیت، به گشتی هه مووان چاوه پښی نه وه ت لیده کهن قسه له سهر بابته تیک
بکهیت که زور شاره زابیت تیدا. به لام کی شه که نه وه یه تووشی حاله تیکی
له و شیوه یه ببیته وه و نه توانیت بریار بدهیت قسه له سهر چی بکهیت.
یه کی که له باشتړین پښتانه بۆ نه وه ی له م کارده شاره زابیت نه وه یه که
له میشتکی خوتدا ناماده کاری بۆ نه م حاله تانه بکهیت. نایا نه گهر نیستا
پښنیارت بۆ بکهن قسه بکهیت، چی ده لیت؟ نایا باشتړین بابته له م
کاته دا باسی بکهیت چیه؟ چۆن نه و پښنیارهی نیستا خراوه ته
به رده ست پته ده که یته وه یان قه بولی ده کهیت؟

به لی، یه که م ناموژکاری من نه وه یه: به شیوه یه کی میشتک پاهینه که له
هه موو حاله ته کاندای ناماده ی قسه کردن بیت. نه مه ش پیوستی به
بیرکردنه وه یه، وه بیرکردنه وه ش قورسترت شته له دنیادا نه نجامی
بدهیت. من دلنایام هه موو نه و ووتار بیژانه ی بهی ناماده کاری قسه بۆ
خه لک ده کهن، کاتیک چونه ته کو بونه وه یه کی یان بونه یه کی گشتی،
چه ندین کاتر میږ خه ریکی شیکاری و لیکدانه وه ی نه و قسانه بوون که له و
شوینه دا بیستوویانه. پښتانه هاوشیوه ی فرۆکه وانیک که هه مووکات ناماده یه

بۆ ئه وه ی له و حاله ته کتوپرانه دا که ده ریټ له هه رکاتیځدا پووبده ن زۆر به وردی مامه له بکات. به لئ، ئه و که سه ی که به ووتاریبیژیکي به ناوبانگ ناسراوه و تۆ وا ده زانیت زۆر قسه زانه، پیشتی بۆ راهینان سه دان جار ووتاری ئاماده کراوی داوه بۆ ئه وه ی بتوانیټ له شوینه جوربه جوربه کاندایه شیوه یه کی کتوپر ووتار بدات.

ئه و کاته ی داوات لئ ده که ن قسه له سه ر بابته ټیک بکه یت، کیشه که ت ئه وه یه چۆن کاته که ت پښ بکه یت. له و کاته که م و کتوپر ده دا به گشتی چاوه پښی ئه وه ت لیده کریټ بۆ ماوه یه کی کورت قسه بکه یت. بیر بکه ره وه بزانه کام لایه نی ئه و بابته ی قسه ی له سه ر ده که یت له گه ل ئه و بۆنه دا ده گونجیټ. پۆرش مه هیته ره وه له به ر ئه وه ی ئه وه ی خۆت ئاماده نه کردوه، ئه وه شتیکی چاوه پروانکراوه و هه موو کات ده کریټ تووشی حاله تی له و شیوه یه ببیته وه. به زووی برۆ ناو بابته ته که ته وه و ده ست پی بکه. داوات لیده که م شوین ئه م ئامۆزگارییه بکه ویت.

سییه م / ده سته جی نمونه یه ک باس بکه

بۆچی؟ له به ر سی هۆکار: (١) پزگارت ده بیټ له وه ی خۆت ماندوو بکه یت و بیر له قسه کان بکه یت وه، ئه مه ش له به ر ئه وه یه که ئه زمونه کان هه مووکاتیځ به ئاسانی دینه وه یادت. (٢) ته واو سه رقان ده بیټ به قسه کردنه وه و نیگه رانی و شله ژاوییه که ی سه ره تات نامینیټ، ئه مه ش ده رفه تی ئه وه ت پیده دات بابته ته که ت گهرمتر بکه یت. (٣) ده سته جی سه رنجی ئاماده بووان به لای خۆتدا پاده کیشتیت. وه ک له به شی حه وته مدا

ناماژه ی پیدرا، باسکردنی ئه و نمونانه ی له ژبانی خوتدا پوویانداوه
پښتانه کی زور به هیزه تاوه کوو سهرنجی گوږگر پاکیشیت.
گفتوگو کردن پرؤسه یه کی دوولایه نه یه: ئه و کهسه ی که له ووتاره کانیدا
سهرنجی به رانبه ر پاده کیشیت، زور باش له وه تیده گات. کاتی که ده بینیت
ناماده بووان به بایه خه وه گوږیان بۆ گرتووه و چاوه پوانی قسه کانی
دواترن، ئه میش په مپ ده دریت و هه ول دوات به رده وام بیت، هه ول دوات
باشترین ناست پیشکه ش بکات، هه ول دوات به بایه خه وه له گوږگره کانی
بروانیت. به م شیوه یه ئه م هوگریه ی له نیوان قسه که ر و گوږگر دا دروست
کلیلی سهرکه وتنه له قسه کردندا - به بی ئه مه گفتوگوی راسته قینه
کاریکی مه حاله. له بهر ئه مه یه داوات لیده که م به نمونه وه ده ست پی
بکهیت، به تاییه ت ئه و کاتانه ی داوات لی ده کریت چه ند قسه یه کی کورت
بکهیت.

چواره م/ به جوش و خرؤشه وه قسه بکه

وهك ئه وه ی پیشتر چه ند جاریک له م کتیبه دا باسکراوه، ئه گه ر به وزه و
چوست و چالاکیه وه قسه بکهیت، ئه و چالاکی و په رؤشییه ت
کاریگره یه کی باشی ده بیت له سهر می شک و ده روونت. ئایا تا نیستا
بینیووته له گفتوگویه کی به کومه لدا کاتی که سی که قسه ده کات، له پر
ده ستی ده جولینیت؟ که ر سهرنج بدهیت ده بینیت ئه و کاته ی ده ست
ده کات به جوله و به کارهینای زمانی جهسته ی، ئه نجا به پاراوی قسه کانی
ده کات و زیاتر که رم ده بیت، هه روه ها ورده ورده سهرنجی ئه وانی
دیکه ش به لای خویدا پاده کیشیت، به لام سهره تا که سست و بی جوله

بوو، هیچ کاریگر نه بوو. له بهر نه وه پښوېسته نه وه مان له یاد بیت که چالاکیه جهسته یه کان په یوه نډییه کی نزیکیان هیه له گه ل میښکدا. هر وه ویلیام جهیمس ناماږه ی پښاوه، هرکاتیک جهسته مان چالاک بوو، میښکیښمان به شیوه یه کی خیرا کاره کانی دهکات.

پینجه م / ناگاداری خوت به

کاتیک دیت که سیک له پشته وه به هیواشی دهکیښیت به سهرشانتدا و ده لیت “بۆ هه نډیک قسه مان بۆ ناکه یت؟” یان په نگه له کاتیکدا بیت هر ناگاداریش نه بیت. به ناسووده یی دانیش توویت و چوویت ته خه یال وه و گویت له قسه کانی به پښو به ری ناهه نگه که گرتووه، له پر هه ست ده که یت کابرا باسی تو دهکات. هه مووان پرووده که نه تو و بی نه وه ی ناگایشت له خوت بیت کابرا تو ی ده ستنیشان کردووه و ده بیت دوا ی خوی قسه بکه یت.

له کاتیک یی له و شیوه یه دا په نگه وه نه سپسوار یی کی سهرخوش به هه موو لایه کدا ده پوات میښکت ته واو شپرزه بیت. نه گهر شتیکی وها پرویدا، ئیتر کاتی نه وه یه هیوربیت و تیکنه چیت. ده توانیت له و کاته ی سوپاسی به پښو به ره که ده که یت هه ناسه یه ک وهرگریت. نه جا باشتړین شت نه وه یه نه و قسانه ی ده یانکه یت په یوه ست بن به و کۆبوونه وه و زور دوورنه که ویت وه. هه میښه گوینگر و بینر بایه خ به خویان و نه و کارانه ده دن که خویان نه نجامیان داوه. له بهر نه وه سی سهرچاوه هه یه که ده توانیت بیرۆکه ی لیوه رابکیښیت و ووتاریکی کتوپر به دیت.

یه که م خودی گوینگره کانه. تکتات لیده که م گهر ده ته ویت ناسان قسه کانت بۆ بیت، نه مه ت له بیر بیت: باسی گوینگره کانت بکه، نه وان کین، چی ده که ن، چی شتیکی باشیان کردوه و سوودیان به ده وروبه ر گه یاندوه. نمونه یه کی دیاریکراو باس بکه.

دووه م خودی بۆنه که یه. ده توانیت قسه له سه ر نه و پروداو و بۆنه یه بکه یت که کۆبوونه وه که ی بۆ سازکراوه. ئایا بۆنه یه کی سالانه یه، ئاههنگی ده رچوونه، سال یادی که سیك یان شتیکه، بۆنه یه کی سیاسی یان نیشتمانییه؟

له کوتاییدا، نه گهر گوینگریکی وریا بووبیت، ده توانیت ئاماژه به شتیك بده یت که قسه که ری پیش تو باسی کردوه و زیاتر له سه ر نه و بابته بووه ستیت. سه رکه وتووتریت قسه ی کتوپر نه و قسانه ن که زور کتوپرن. نه و جوړه قسانه راسته وخو گوزارشت له و ههسته ده که ن که که سی قسه که ر به رانه ر به گوینگر و خودی بۆنه که هه یه تی. وه ک چۆن ده سته کیش به ده ست ده کات، نه و قسانه ش ئاوا به و له گه ل بارودوخه که دا ده که ن، هه ر وه ک نه وه ی به رگدووریک بۆ نه و بۆنه یه ی دوورییت. ئاگات لیبت هه میشه له م ژیر نه م قسانه وه سه رکه وتن خو ی حه شارداوه.

شه شه م/قسه ی بیبه رنامه مه که - بیبه رنامه قسه بکه

له و قسه ی سه ره وه دا جیاوازی هه یه. به ته نها نه وه به س نییه هه ر قسه بکه یت و زنجره یه ک شتی تیکه ل و ناپه یوه ست بکه یت به ده زوویه کی بیته نجامه وه. ده بیت بۆچوون و بیرکردنه وه کانت به شیوه به کی لوژیکی له ده وری نه و په یامه سه ره کییه پیک بکه یت که ده ته ویت بیگه یه نیت. بۆ

نهم مه به سته باسکردنی نمونه زور به سووده. دیسانه وه نه گهر به پریشی و گهرموگورپیه وه قسه بکهیت، ده بینیت نه و قسانه ی کتوپر و به بی به رانه پژی گوتوته تام و چیر و کاریگرپیه کی هه یه که قسه ی ناماده کراو و به به رانه نیه تی.

ده توانیت ببیت به ووتاریپژیک کتوپر و خیرا قسه کانت بکهیت، به و مهرجه ی له له و پیشنیارانه قولبیته وه که له م به شه دا خراونه ته به رده ست. پیویسته مه شق له سهر هه موو نه و ته کنیکانه بکهیت له سهره تای نه م به نده دا باسمان کردوون.

پیویسته له کوپونه وه کاندای ناماده کارییه کی سهره تای بکهیت و ناگادار بیت نه وه که سیک له پر داوات لی بکات قسه بکهیت. نه گهر هه ست کرد داوات لی ده کهن به توانجیک یان به پیشنیاریک به شداری بکهیت و قسه ی خوتت هه بیت، به وریایی ناگات له قسه که ره کانی دیکه بیت. هه ول بده ناماده ی نه وه بیت بوچوون و قسه کانت له چهند وشه یه کدا پوخت بکهیته وه. که کاتی هات، نه وه ی له میشتکدایه به پروونی بیلی. له وکاتانه دا بوچوونه کانت به بایه خه وه ته ماشا ده کرین. بویه به کورتی بیان بیژه و دابنیشه.

هه مووکات تورمان بیل گیدیس، نه اندازیاری ته لارسازی، ده یگوت: تا هه لنه سمه سهر پی ناتوانم بیرکردنه وه کانم بکه م به وشه. هه موو کاتیک که له ئوفیسه کهیدا له سهر پرژیه کی ئالوز بڼ هاوبه شه کانی قسه ی ده کرد، به رده وام ده جول و هه ر ده هات و ده چوو، وه ستانی نه بوو، زور به جوانی ره فتاری ده کرد. له راستیدا ده بوو خوی فیری نه وه بکات به دانیشتنه وه قسه بکات، له کوتاییدا فیری نه وه ش بوو.

پښتانه کی خیرا و ئاسان بۆ قسه کردن به شیوه یه کی کاریگر

به نیسبه ت خۆمانه وه پيچه وانه یه: ده بیټ فیږی نه وه بین به پیوه قسه بکهین، هیچ ترسیشی ناوټ و ده توانین نه و کاره بکهین و فیږین. نهینییه که ی ته نها له وه دایه ده سټپی بکهین - یه ک ووتاری کورت بدهین - هم دیسان دووباره ی بکهینه وه، هم دیسان دووباره و سیباره ی بکهینه وه. نه وکات ده بینین هر ووتاریک له وه ی پیش خوی ئاسانتر و باشته. له وه تیده گهین که قسه کردنی کتوپر و ئامده نه کراو هاوشیوه ی نه و قسانه یه که بۆ هاوړیکانمان ده یکهین.

پښتانه کی خیرا و ناسان بڼ قسه کردن به شیوه یه کی کاریگر

پوخته ی بهندی سییه م

مه به ست له ووتاری ناماده نه کراو و ناماده کراودا

به شی حه و ته م: ناماده کردن ووتاری کورت بڼ نه وه ی کاریک به

ناماده بووان بکه یت

یه که م / نمونه یه ک یان پرووداویکی ژیا نت باس بکه

نمونه که ت له سر نه زمونیکی تاکه که سی خوت داپیژه

که ده ست به قسه کرد، ورده کاری نمونه که ت باس بکه

نمونه که ت پر بکه له باسی په یوه ندیدار

دووه م / نامانجه که ت بلی، ده ته ویت گوینگر و بینر چی بکه ن

سییه م / باسی نه و هکاره یان نه و سووده بکه که ده کریت گوینگر

ده ستی بکه ویت

دلنیا به هکاره که ت په یوه سته به نمونه که ته وه

ته نه سهرنجت بجه سر یه ک هکار، ته نه یه ک دانه

به شی هه شته م: ووتاردان به مه به ستی پیدانی زانیاری به گوینگر

یه که م / باب ته که ت سنوردار بکه بڼ نه وه ی نه و کاته ی بڼ دانراوه

به شت بکات

دووه م / به ریز بیرۆکه کانت ناماده بکه

سییه م / ژماره بڼ هر خالیک دابنی کا باسی ده که یت

چاره م / نامۆکان به راورد بکه به ناشناکانه وه

پینجه م / هکاری بینایی به کار بهینه

به شی تویه م: ووتاردان به مه به سستی قایلکردنی گوینگر

یه که م / متمانه به خوبوون به ده دست بهینه به شیوه یه ک که شایسته ی بیت
دووه م / وه لامي "به لی" به ده دست بهینه
سییه م / به په روشییه کی گوازاوه وه قسه کانت بکه
چاره م / ریز و خوشه ویستی به رانبه ر گوینگره کانت بنوینه
پینجه م / به پوویه کی خوشه وه ده دست پیی بکه

به شی ده یه م: ووتاری کتوپر و ناماده نه کراو

یه که م / مه شق له سهر قسه کردنی کتوپر و له پر بکه
دووه م / میشتکت ناماده ی قسه کردن بکه
سییه م / ده سته جی نمونه یه ک باس بکه
چاره م / به جوش و خروشه وه قسه بکه
پینجه م / ناگاداری خوت به
شه شه م / قسه ی بیبه رنامه مه که - بیبه رنامه قسه بکه

به ندی چواره م

هونه ری گفتوگو کردن

به پیچه وانه ی به نده کانی پیشو و ئه م به نده له یه ک به ش پیکهاتووه،
ئه ویش به ته وای تایبه تکراره به ئه و بابته ی له کاتی پیشکه شکردنی
ووتاردا قسه ی له سهر ده که یت.

هاوشیوه ی به ندی یه که م له م به نده دا دیسانه وه سهرنج ده خینه سهر
بنه ماکانی قسه کردن به شیوه یه کی کاریگر. ره وانبیژی و زمانپاراوی
دهرهاویشته ی تامه زروبوونته به وه ی په یامه که ت به گوگر و بینره کانت
به که یه نیت. ته نها به و شیوه یه ده توانیت ووتاریکی سروشتی و کتوپر
پیشکه ش بکه یت.

((به شی یانزه یه م))

قسه کردن

ئایا تۆ بپروا به وه ده که ی؟ چوار پښکه هه یه، ته نها چوار پښکه، که
ئیمه به هویانه وه په یوه ندی به هه موو دونیا وه ده که ین. هه ر یه کی که له
ئیمه به پیی ئه م چوار پښکه یه پۆلینده کریین و هه لسه نگاندنمان بۆ ده ریت:
چی ده که ین، چۆن ده رده که وین، چی ده لئین، وه چۆن ده یلئین. ئه م
به شه باس له کۆتا دانه یان ده کات - چۆن ده یلئین.

یه که م جار که ده ستمکرد به وانه گووتنه وه له بواری ووتاریژیدا، کاتیکی
زۆرم ته رخانکرد بۆ راهینان له سه ر ئه وه ی خویندکاره کانم قورپ و
ده نگه ژیه کانیا ن په ره پی بدهن و ده نگیان به رز و نزم پی بکه ن و
هه ناسه دریز بن. زۆری نه خایاند بۆم ده رکه تن ئه مه ی من ده یکه م له
فیژکردنی به شداربووان کاریکی زۆر بیسووده. ئه وه بۆ که سی که باشبوو
که سی تا چوار سال خه ریکی ئه و بابته بیته و خوی بۆ ته رخان بکات.
بۆم ده رکه وت پیو یسته خویندکاره کانم له گه ل ئه و شیوازه سروشتیه ی
که خویان هه یانه به رده وام بن و واز له وه ی ئیستا به یئن. هه ستم کرد
ئه گه ر بیته و ئه و کاته زۆره ی له و جۆره راهینانه دا به سه ری ده به م،
ته رخانی بکه م بۆ نه هیشتنی پارایی و چاره سه رکردنی به ربه سته کانی
دیکه ی خویندکاره کانم، ئه وکات ده رته نجامیکی خیرا و یه کجاریم ده بیته.
سو پاس بۆ خودا هه ستم به وه کرد و زوو له بابته که تیگه یشتم.

یه که م/ له قه باخی خۆت وهره دهره وه

له خوله کانه اندا چهند وانه یه که هه بوون تاییه ت بوون به ئازاد کردنی گه نجان له و به ربه رسته سهخت و ئالۆزه ی بۆ خۆیان دروستیان کردبوو. که و تمه سه ر ئه ژنۆم، به راستیمه، له به شدار بووانی خوله که ده پارامه وه له و قه باخه بینه دهره وه و بینه به چاوی خۆیان ببینن جیهان چهنده به پرویه کی خوشه وه پیشوازییان لی ده کات. ئه وه ی من کردم هه ندیک ماندووی کردم، دان به وه دا ده نییم، به لام شایه نی بوو. وه ک مارشال فۆچ له هونه ری جه نگدا ده لیت، "به زومان ئاسانه و به کرده گرانه." گه وره ترین کۆسپ په قبوونه، ته نها په قبوونی جه سته یی نا، به لکوه په قبوونی میشکیش، ئه و جوړه په قیانه ی که چاره سه ر ده کرییت.

کاریکی ئاسان نییه بتوانیت له به رده م گوینگر و بینه ردا سروشتی و ئاسایی ده رکه ویت. ئه کته ره کان باش له وه تیده گه ن. کاتی که مندال بوویت، با بلایت چوار سالان بوویت، په نگه بتوانییا بچیه سه ر دوانگه یه که و به شیوه یه کی سروشتی قسه بکه یت. به لام کاتی که بیست و چوار سالیت و ده چیه سه ر دوانگه ده ته ویت قسه بکه یت، چی پووده دات؟ ئایا پاریزگاری له و سروشتی بوونه ده که یت که له چوار سالیدا هه تبوو؟ په نگه، به لام دلنیام په ق و شه رمن ده بیت و وه ک کیسه ل ده چیه وه قه باغی خۆت.

کیشه ی فیژکردن یان پاهینانی گه نجان له قسه کردندا ئه وه نییه که سایه تی و تاییه تمه ندی جوړبه جوړ بۆ خۆیان دروست بکه ن: کیشه ئه وه یه ته گه ره کان لایه ن و بتوانن به تاییه تمه نی و که سایه تی بنه په تی خۆیان و هه مان ئه و شیوه سروشتییه ی مندالی قسه بکه ن.

سه دان جار قسه که رم له ناوه پاستی قسه کردندا وهستاندووه و تکام لی کردووه “وهک مروؤ قسه بکات.” چه ندین شه و که که پراومه ته وه می شکم ته و او شه که ت و ماندوو بووه ئه وهنده راهینانم به قوتابییه کان کردووه و هه و لم له که لدا داوون به شیوه یه کی سروشتی قسه بکه ن. بپوا بکه ئه وهنده ش ئاسان نییه که بیری لیده که یته وه.

له یه کی که له وانه کانمدا داوام له قوتابییه کان کرد پارچ ده قیک بکه ن به نواندن. داوام لی کردن بچه قولایی ده که وه و به شیوه یه کی هه پرده کی و بی ئاماده کاری قسه کان بکه ن. کاتی که ده ستیان کرد به نواندن، سه رسام بوون له وهی هه رچه نده وهک که سیکی که مره نواندن و په فتاریان کرد، به لام هیچ هه ستیکی ناخوشیان بۆ دروست نه بوو. هه موو پوله که سه رسام بوون به توانای هه ندیک له خویندکاره کان. مه به ستم ئه وه یه کاتی که به ئاسایی و به فیشقیاته وه له به رده م کومه لیک که سدا قسه ده که یت، ناترسیت و خوت ناکیشیته وه ناو قه باغه که ت.

ئه و ئازادییه کتوپره ی هه ستی پیده که یت وهک ئه و بالنده وایه که دوا ی زیندانی کردنی له قه فه زیکدا، بالده گری ت و ده فری. تیده که یت بۆچی خه لکی به کومه ل ده پون بۆ ته ماشا کردنی شانۆ و فیلمه کان — له بهر ئه وهی ده بینن ئه وانه ی نمایش ده که ن هیچ ترس و شه رمیکیان نییه، له وی که سانیک ده بینن که زور به جوانی هه سته کانیان وهک جلیک له بهر ده که ن و پیشانی هه مووانی ده دهن.

دوهم / هولا مه ده لاسایی که سانی دیکه بکه یته وه - خوت به
مه موومان به و ووتاری بیژانه کارگرین که له قسه کردندا کارامه و کاریگرین،
نه و ووتاری بیژانه ی له دهر برپینی ناخیان ناترسن، ناترسن له به کاره یینانی
پښتانه کی تاییه و سهرده میانه بڼ گه یاندنی نه و شتانه ی پیویسته به
گوښگری بلین.

ماوه یه کی که م دواي جهنگی یه که می جیهانی، له لهنده ن چاوم به دوو برا
که وت، پوژ سمیس و کیس سمیس. نه م دوو برایه تازه گه شتیان کردبوو
بڼ نوستوپالیا بڼ وهرگرتنی نه و خه لاته ۵۰ هه زار دڼلاریه ی که حکومتی
نوستوپالیا پښکه شکی کردبوون. نه م دوو برایه له ته وای
نیمپراتوریه تی به ریتانیا دا ده نگیان دابوویه وه، هه روه ها پاشای ولات
ناسناوی سوارچاکی پیدابوون.^۷

کاپتن هیږلی که وینه گریکی به توانا بوو، له گه لیان پوشتبوو بڼ نه وه ی
وینه یان بگریت. بڼیه منیش هاوکاریم کردن تاوه کوو بتوانن نه وینه
به کار به یینن و ووتاریک له باره ی گه شته که یانه وه ناماده بکه ن، هه روه ها
مه شق و راهینانی باشیشم پیکردن. بڼ ماوه ی چوار مانگ هه موو پوژیک
دووجار له هڼلی فیلهارمونی، لهنده ن نه و ووتاریه یان پښکه ش ده کردن،
جاریک دوانیوه پوان و نه ویتر شه وان.

نه وه ی جیگه ی سهرنج بوو نه وه بوو هه ردووکیان پیکه وه شان به
شانی یه کتر گه شتیان کردبوو، هه مان نه زموونیا ن هه بوو، هه مان
ووتاریشیا ن پښکه ش ده کرد، زوربه ی وشه کانیشیا ن وه ک یه ک بوون.

---

۷ - له و سهرده مه دا پله ی سوارچاک پله یه کی به رز بوو - وهرگپږ.

که چی به جۆریک له جۆره کان له دوو ووتاری جیاواز ده چوون و هه ر یه که یان شیوازی خۆی هه بوو.

به ده ر له وشه کان شتیکی دیکه هه یه که گرنگی خۆی هه یه، ئه ویش ئه و تام و چیژه یه که قسه کانی پی ده رازینیته وه. ئه وه گرنگ نییه چه ندیک بلیت، گرنگه ئه وه یه چۆن ده یلیت.

برولوف، گه وره وینه کیشی پووسی، بینی یه کیک له خویندکاره منداله کانی وینه ده کیشت، ئه میش چوو هه له یه کی بۆ راست کرده وه. منداله که ته ماشای وینه که ی کرد و به سه رسورمانه وه وتی: “بۆچی، خۆ ته نها یه ک تۆز ده ستت لیدا، به لام ته واو بوو به شتیکی دیکه و گۆرا.” برولوفیش وه لامی دایه وه، “هونه ر له پارچ بچوکه کانه وه ده ستپیده کات.” ئه مه ش به هه مان شیوه ی وینه کیشان بۆ قسه کردنیش راسته.

کاتیکیش که سیك ده ستکاری وشه کانی ده کات هه مان شت پووده دات. ووته یه کی کۆن هه یه که له په رله مانى به ریتانیا دا به کارده هیئرا: هه موو شتیك به نده به شیوازی قسه کردنه وه نه ک خودی قسه کان. ئه وکاته ی ئینگیلته را داگیرکراوی پۆم بوو، کوینتیلیانی گه وره نووسه زی پۆم ئه و قسه یه ی کردبوو.

“هه موو ئۆتۆمبیله کانی کۆمپانیای فۆرد وه ک یه کن، به لام هیچ دوو که سیك له یه ک ناچن.” ئه مه قسه ی به ریوبه ری کۆمپانیا که بوو. هه موو ژیانیکی نوی که به که سیك ده به خشریت شتیکی نوییه: پیشتی هیچ شتیك نه بووه له و که سه چووبیت، وه هیچ شتیکیش نییه له داها تودا له و بجیت. بۆیه ده بیت که سیکی گه نج به وشیه وه یه له خۆی به وانییت: ده بیت

بۆ ئه و تاییه تمه ندیه تاکه ی خوی بگه ږیت که له وانی دیکه جیای ده کاته وه و ده یگه یه نیت به هه موو ئه و شتانه ی شایه نیت. کومه لگه و قوتابخانه هه ولده دن ئه و تاییه تمه ندیه ت لی ون بکه ن، به لام من ده لیم ږیگه نه ده یت ئه و تروسکاییه ت بکوژینه وه. ئه وه تاکه هوکاری تویه بتوانیت خوتی پی بسه لمینیت.

هه موو ئه مانه بۆ ووتاریژی دووقات راستن. له دنیا دا هیچ مروفی کی دیکه نییه له تۆ بچیت. به ملیونان که س دوو چاو و لووتیک و ده میکیان هه یه، به لام هیچ یه کیکیان به ته وای له ویترا ناچیت، وه هیچ که سیکیان هه مان که سایه تی و ږه فتار و بیرکردنه وه ی تویان نییه. ته نها که میکیان وه ک تۆ ده توانن گوزارشت له ناخی خویان بکه ن. به واتایه کی دیکه، تۆ که سایه تی خوتت هه یه. وه ک ووتاریژیک ئه وه به نرخترین سامانته. ده ستی پیوه بگره، ناگات لیی بیت، و په ره ی پی بده. هه ر ئه و که سایه تی و تاییه تمه ندیه یه که هیژ و توانا به قسه کانت ده به خشیت، تامه زرویی و حه ماس له قسه کانتدا دروست ده کات. “ئه وه تاکه هوکاری تویه بتوانیت خوتی پی بسه لمینیت.” تکتات لیده که م، خوت مه خه ره قالبی که سیکی دیکه وه و شیوه ی راسته قینه ی خوت بزر مه که.

سییم/ له گه ل ناماده بوواندا وتویژ بکه

با به سهرهاتیکت بۆ باس بکه م که نمونه ی شیوازی قسه کردنی هه زران کهسه. جاریکیان پیکهوت و ابو له مه رین، هاوینه هه واریکی نزیک نزجیره چیاکانی سویسرا، بووه ستم. له ئوتیلک مامه وه که کۆمپانیایه کی له نده نیی به پړوه ی ده برد: هه فتانه دوو ووتاریژیان ده نارد بۆ ئه وه ی قسه بۆ گوشتیاره کانی ئه و ناوچه یه بکه ن. یه کیکیان نووسه ریکی به ناوبانگی ئینگلیز وو. ناویشانی قسه کانی بریتی بوو له “داها تووی پۆمان.” ناماژهی به وه دا که خۆی بابه ته که ی هه لنه بژاردوه، له هه مووی سه یرتر ئه وه بوو هیچ شتیکی گرنگی پی نه بوو باسی بکات. دیار بوو به په له هه ندیک تیبینی سه ریپی نووسیوو. له به رده م ناماده بوواندا وه ستابوو، ته واو گوگره کانی فه رامۆش کردبوو، ته نانه ت هه ر سه یریشی نه ده کردن. هه ندی جار چاوی ده برپیه سه قفه که، هه ندی جار ته ماشای تیبینیه کانی ده کرد، هه ندی جاریش سه یری زه وییه که ی ده کرد. به شیوازیکی زۆر سه ره تایي و کۆن قسه کانی ده کرد و هیچ هه ست و سۆزیک نه به قسه کانی نه به پووخسارییه وه دیار نه بوو.

له راستیدا ئه وه هه ر ووتار نه بوو پیشکه شی کرد، ورته ورت بوو. هیچ په یامیکی تیدا نه بوو. یه که م بنچینه ی گفتوگو و قسه کردنه هه بوونی په یام و مه به ستیکی پوونه. پیویسته گوگر وا هه ست بکات له دل و میشکی قسه که ره وه په یامیک ده گات به میشک و دلی ئه وان. ئه و قسانه ی ئیستا بۆم باسکردیت ده تگوت بۆ دار و به رد ده کران. بپوا بکه ده تگوت کابرا له بیاباندا قسه کانی ده کات، نه ک بۆ کۆمه لیک مروفی زیندوو.

چوارهم / دلت ناوېته ی قسه کانت بکه

دلسوزی و پهروشی و تامه زړویی هاوکاری کی زور به هیزن له قسه کردندا. کاتیک که سیك ده که وېته ژیر کاریگری هسته کانی، له قسه کانیدا که سایه تی راسته قینه ی دهرده که ویت. قالبه که ی فری دهادت، کهرموگوری هسته کانی هموو به ربه سته کان لاده بات. به شیوه یه کی سروشتی و خوړسکانه په فتار ده کات و ده جولیت، به شیوه یه کی خوړسک قسه ده کات، ته و او ده بیته که سیکی سروشتی.

دین براون له وتاریکیدا له زانکوی یه یل وتی: “هرگیز نابیت ئه ووتاره له بیر بکه م که هاوړپیه کم جاریکیان له کلپسا پیشکه شی کرد. تا کاتی ووتاره که هر خه ریکی خویندنه وه بوو، که کاتی پیشکه شکردنی ووتاره که هات، وتی: ‘نپوه همووتان ده زانن که سانی برودار کامانه پپووست ناکات من باسی بروداران تان بۆ بکه م و پیتان بلیم برپوا چپیه چه ندین پرؤفیسور و پسپور له و بواره دا هن که زور له من باشتر پوونی ده که نه وه بۆتان. من لیږم تا هاوکار تانم چون برپوا بهینن.’ بۆ ئه وه ی برپوا له دل و میشکی گوږه کانیدا بچه سپینیت دواتر به شیوه یه کی زور جوان و کاریگر باسی برپوا و قه ناعه تی خو ی کرد به و شتانه ی که نابینرین و همیشه یین. دلی له گهل قسه کانیدا بوو. قسه کانی زور کاریگر بوون چونکه له جوانییه کانی ناخی خو یه وه هله ده قولان.”

“دلی له گهل قسه کانیدا بوو.” نهینیه که ی ئه وه بوو. که چی که م که س ئه م بنه ما ده زانیت و به کاری ده هیئت. به لام که میك ناپوون دیاره، که میك ئالوزه. له راستیدا که سانی ساده و ناکارامه هه ز ده که ن کومه لیک بنه ما و یاسای زور ناسانیان پی بلیت، شتیکییت به ناسانی لی تی بکه ن

و نۆر پوون بېت بە لايانە وە، شتېك بېت بتوانن بە ئاسانى بە كارى بھېنن،
ھاوشېۋەى داگىرساندى ئۆتۆمبىلېك ئاسان و سادە بېت.

بەلى، ئەوان ئەو ەيان دەۋىت: منىش پېم خۆشە ئەو ەيان پى بدەم. بۇ
منىش و بۇ ئەوانىش ئاسانە، بەلام شتېك ەيە ئەو كەسانە دەبېت
بىزانن، ئەم جۆرە بنەما و پېسايانە يەك كېشەى بچووكيان ەيە و ەيچى
دى: ەيچ سووديان نىيە. ەموو سىروشتىبوون و تايبەتمەندىيە
خۆرسكەكانى لەبار دەبەن، تام و چىژى قسەكانى بىز دەكەن. من باش
ئەو دەزانم. لە پابردوودا وزەيەكى زۆرم لەو بوارەدا بەكارھىناوە و كاتى
زۆرم بە تاقىكىردنەۋەى ئەو جۆرە ياسا و بنەمايانەۋە كوشتوۋە و زۆر
جار تاقىم كىردوونەتەۋە. ەەر لەبەر ئەۋەيە كە نابىنىت نمونەى ئەو
جۆرە ياسا و پېسايانە لەم كىتېبەدا باسكرايېت، ئەمىش ەك ئەۋەى
جارىكيان جۆش بىلىنگىس وتى: “ەيچ سوودېك لە زانىنى ئەو شتانەدا
نىيە كە سووديان نىيە.”

كەسېك ەيە بەناۋى ئىدموند بېرك، ئەم كەسە ەندېك بابەتى ئەۋەندە
بەھىز و لۆژىكى لەسەر شىۋازەكانى ووتاردان نووسىبوو كە تا ئىستاش
لە زانكۆكاندا وانەى لەسەر دەخوئىنرېت: كەچى بېرك خۆى ەك
ووتارىيېژىكى شىكستخواردوۋ ناۋبانگى دەر كىردىبوو. تواناى نەبوو ئەو
گەۋھەرەى ناخى بخاتەپوۋ، نەيتوانى قسەى سەرنجراكىش و كارىگەر
بكات، بۆيە پېيان دەگووت “زەنگەكەى كۆشكى سېى.” كاتېك ەلدەستا
قسە بكات، ئەندامانى دىكەى كۆشكى سېى دەكۆكىن و بە فىل دەچوونە
دەرەۋە و خۆيان دەدزىيەۋە.

ده کریت به هه موو هیژیکته وه گولله یه کی پۆلایین بگریته که سیك و ته نانه ت جله که یشی نه پوکیت، به لام گهر مۆمیکی بچووک داگیرسیئیت ده توانیت ته خته یه کی زۆر ئه ستوور کون بکه یت. به داخه وه م که ئه وه ده لیم؟ به لام ئه و قسانه ی وه ک مۆمیکی گرگرتوون، کاریگر ییان زۆر له و قسانه زیاتره که وه ک گولله یه کی بی هیژ وایه و هیچ هه ماس و کاریگر ییه کی تیدا نییه.

پینجه م / راهیتان له سه ر ده نکت بکه بۇ نه وه ی کاریگر و گونجاو بیئت
کاتیك له گه ل که سانی دیکه دا قسه ده که ین و بیرکردنه وه و بۆچوونه کانمان باس ده که ین، چه ندین به شی جه سته و ده نگه ژیه کانمان به کارده هیئین. شانمان هه لده ته کیئین، ده ستمان ده جولئین، برۆمان به رز و نزم ده که ین، ده نگمان به رز ده که ینه وه، ئاواز و به رز و نزمی به ده نگمان ده ده ین، هه روه ها به پی بارودوخه که قسه کردنمان خیرا یان هیواش ده که ینه وه. پیویسته زۆر به باشی ئه وه مان له یاد بیئت که، هه موو ئه مانه ی پووده دن ئه نجامن نه ک هۆکار. ئه و گوپانکاری و جیاوازییه ی له ده نگماندا پووده دات پاسته وخۆ له ژیر کاریگره ی میشک و هه سته کانماندایه. هه ر له بهر ئه مه یه پیویسته بابه تیك هه لبرئیرین که شاره زای بین و زۆر به په رۆشه وه باسی بکه ین. هه ر له بهر ئه مه یه پیویسته زۆر تامه زو بین و چه ز بکه ین ئه و بابه ته بۆ گوئگره کانمان باس بکه ین.

به هۆی ئه وه ی زۆربه مان کاتیك گه وره ده بین ئه و خوړسکی و سازگارییه ی مندالیمان له ده ست ده ده ین، هه ولده ده ین بچینه قالبیکی

دىارىكراۋە و بەرگىكى تايىبەت لە قىسە كىردىن بىكەين بە بەرى خۇماندا،
ھەۋلەدەين شىۋە يەك بۇ خۇمان دروست بىكەين. دەبىنىت بەكەمى جولە
و ئامازەكانى دەستمان بەكار دەھىن، بەدەگمەن دەنگمان بەرز و نزم
پى دەكەين. بەكورتى، سازگارى و خۇپسكى لە گفتوگۇكانماندا نامىنىت
و دەبىنە كەسىكى جىاواز لە خۇمان. فىر دەبىن يان زۆر بەھىۋاشى يان
زۆر بەخىرايى قىسە بىكەين. دەبىنىت شىۋە يەكى تايىبەت وەردەگرىن و
دەبىت بە خوويەك و ناتوانىن بەدەر لەو شىۋازە بە ھىچ شىۋە يەكى دىكە
قىسە بىكەين. ئەگەر ئاگادارى خۇمان نەبىن، لەدەست دەردەچىن و كەلكى
قىسە كىردىكى باشمان نابىت بۇ خەلكى. لەم كىتبەدا بەردەوام داۋات
لەدەكرىت بە شىۋە يەكى سىروشتى پەفتار بىكەيت. پەنگە بلىيت: ئەگەر
بە شىۋە يەكى سىروشتى و خۇپسك قىسە بىكەيت، ووتارەكەشت لاواز و
بىتام بىت لىت خۇش دەبىم. نەخىر بەپىچەۋانەۋە، من كاتىك دەللىم
پىۋىستە سىروشتى بىن لەو پوۋەۋە دەللىم كە، بۇچوۋنەكانمان
بە شىۋە يەكى سىروشتى دەربىرىن و بە پۇھىتتىكى بەرزەۋە باسىان بىكەين.
بىگومان ھىچ ووتارىبىزىكى زىرەك پى قەبول نىيە كەسىكى بىتوانا بىت و
لەپوۋى وشەسازى و شىۋازى دەربىرىنەۋە ئاستىكى نزمى ھەبىت و
قىسەكانى كارىگەر نەبىن. نەخىر، كەسى زىرەك و لىھاتوۋ ھەۋل دەدات
سىروشتى و خۇپسك بىت، لەۋلاشەۋە زمانپاراۋ و كارىگەر بىت.
ھەركەسىك ھەز لە بەرەۋپىشچوۋنى خۇى بىكات، دەبىت ھەۋل بدات لەو
پوۋانەۋە بەرەۋپىش بىت.

ئىشىكى زۆر باشە گەر دەنگى خۇت تۆمار بىكەيت و دواتر گوىى
لىبىگىتەۋە بۇ ئەۋەى ھەلسەنگاندنىك بۇ ئاواز و بەرز و نزمى و خىرايى

دهنگت بکهيت. له لايه کي دیکه وه، ده توانيت به هاوړيکانت بلښت
هه لسه نگانندن بڻ بکه ن. خو نه گهر پسپورېک هه بښت له و بواره دا و نه و
هه لسه نگانندن بڻ بکات نه وه زور باشته. به لام پيوسته نه وه له ياد
نه کړيت نه م بابه ته شتيکه دوور له چاوي بينه ر و گوښگر تاقی ده کړيته وه
و پراهياني له سهر ده کړيت، نه وه ک له به رده م بينه ر و گوښگر دا. بويه
کاتيک له به رده م گوښگر دا ده ته وږت قسه بکهيت و دلّت لای نه وه يه به کام
ته کنیک قسه بکهيت و چوڼ پرفتار بکهيت، ده بينيت قسه کانت
کاريگر بيان نامښت. کاتيک له به رده م گوښگر دا ده وه ستيت، برؤ نيو
قولایي قسه کانت وه، ته واوی بوونت کوښک ره وه و هه ول بده کاريگر ي
له سهر ميشک و هه ست و سؤزی گوښگر دروست بکهيت، نه وکات ده بينيت
قسه کانت نه وه نده سوور و کاريگر ن که له هېچ کتيبيکدا شتي وات
نه بينيو وه و ده ست ناکه وږت.

پښتانه کی خیرا و ئاسان بۆ قسه کردن به شپوه یه کی کاریگر

په خته ی به ندی چواره م

هونه ری گفتوگو کردن

به شی یانزه یه م: قسه کردن

یه که م / له قه باخی خۆت وهره دهره وه

دووه م / هه ول مه ده لاسایی که سانی دیکه بکه یته وه - خۆت به

سییه م / له گهل ئاماده بوواندا وتویژ بکه

چواره م / دلت ئاویتته ی قسه کانت بکه

پینجه م / راهینان له سهر ده نگت بکه بۆ ئه وه ی کاریگر و گونجاو بیت

←

تەنیا حاجی | *Tanya Haji*

public channel

Description

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

♥ چەنالىك تايبەت بە كتيپ و بابەتى جياواز ♥

ئەم كتيپە لەلايەن نوها كراوه بە pdf
پيشكەش بە خوینەرەن كراوه

چەنال

<https://t.me/tanyahaji7>

بۆ راوبۆچون و پسار بۆ كتيپ مەينيرە ↓

@tanyahaji22

ئەكاونت ↓

<https://linktr.ee/tanyahaji22>

t.me/tanyahaji7

Invite Link

به ندی پینجه م

ناسته نکه کانی قسه کردن و ووتاردن به شیوه یه کی کاریگر

له م به نده دا هه موو ئه و ته کنیک و بنه مانه ی له ئه م کتیبه باسکراون
ده یان به ستینه وه به قسه ی پوژانه ی خه لکییه وه، له گفتوگو
کومه لایه تییه کانه وه بیگره تا ده گاته ووتاریکی فره می، هه نگاو به هه نگاو
یاساکان ده به ستینه وه به قسه ی پوژانه ی خه لکییه وه.

وای بڼ ده چین ئیستا به دهر له مه شق کردن، بتوانیت ووتار بڼ خه لکی
به دیت. ئه و ووتاره ش یه کیک له م دوو شیوه یه ده بیټ: یان ئه وه تا
ووتاره که ت پیشه کییه بڼ ووتاری دواى خوت، یان ئه وه تا ووتاریکی
دورودریژ و سه ره خویه. به و هویه وه به شیکیمان تاییه ت کردووه به
ناماده کردنى ووتاری کورت و به شیکی دیکه ش تاییه تکراوه به
ناماده کردنى ووتاری دورودریژ.

کوتا به شیش جه خت له سه ر سووده کانی ئه و بنه مایانه ده کاته وه که
به دریژی ئه م کتیبه پوونکراونه ته وه، باس له سوودی به کارهینانی ئه و
ته کنیکانه ده کات له ژیانى پوژانه و گفتوگو کومه لایه تییه کاندا.

((به شی دوانزه یه م))

ناساندنی ووتارییژانی دیکه،

پیشکه شکردن و وەرگرتنی دیاری و به خشش

کاتیځ داوات لیده کهن قسه بۇ کومه لیک که س بکه یت، ده کریت
وهک پیشه کی بیت و ووتارییژیکی دیکه بناسینیت و بانگی بکه یت بۇ
ووتاردان، یان خوت بۇ یه کیځ له م مه به ستانه ووتاریکی دورودریژ
پیشکه ش بکه یت: زانیاری به گوگر بده یت، خوشحالیان بکه یت، قایلان
بکه یت، یان قایلان بکه یت شتیځ نه نجام بدن یان کاریځ بکه ن. پهنکه
به پړوبه ر یان نه دمی پیکراویځ بیت و بکه ویته نه و بارودوخه ی که له
کوبوونه وه یه کدا تۆ هه لبریزن پیشه کییه که ده سته ی بکه یت و کوبوونه وه
یان کونفرانسه که به پړوه ببه یت، تۆ نه و که سه بیت که پیویست بکات
ووتارییژ و قسه که ری دواتر بناسینیت، وه یان پهنکه چاوه پروان و
تامه زروی نه و کاته بیت قسه بۇ کومه له که ی خوت، کوبوونه وه یه کی
گشتی، یان پیکراویځکی سیاسی بکه یت. خه مت نه بیت، له به شی
سیانزه یه مدا، هه ندیک ناماژ و پینیشاندهرت پیده دهم بۇ نه وه ی بتوانیت
پیشه کی ناماده بکه یت. هه روه ها هه ندیک شتی به نرخت پی ده لیم له سه ر
چونییه تی وەرگرتن و پیشکه شکردنی خه لاته کان. به لام نیستا با باسی
نه وه بکه ین چۆن بتوانیت سه رپه رشتیاری کۆر و کوبوونه وه کان بکه یت
و بونه که به پړوه ببه یت، چۆن به شیوه یه کی کارانه و لیزانانه نه و که سانه
بناسینیت و بانگیان بکه یت بۇ سه ر سته یج که بریار وایه ووتار پیشکه ش
بکه ن.

جۆن ماسن براون، نووسهر و ووتارېژ، نه و که سه ی که ووتاره کانی له
هه موو کوچه و کۆلان و شوپنیکي ولاتدا کاریگره ی له سهر گوځگره کانی
دروستکردبوو، شه ویکیان له گه ل که سیکدا قسه ی ده کرد که بریار وابوو
هه ستیت و پیشه کییه ک بلیت و جۆن ماسن به ئاماده بووان بناسینیت.

کابرا پیش نه وه ی هه ستیت و ده ستپیکي قسه کانی بکات، به جۆن
مانسنی گووت: “خه می نه و شتانه ت نه بیت که ده ته ویت بیلیت، هیور
به . من بروام به وه نییه پیشوخت قسه ئاماده بکه یت. ئاماده کاری
کاریکی باش نییه، تام و چیرزی قسه کانت ناهیلیت، خوشیه کانی
له بارده بات. من کاتیک ده وه ستم قسه کانم بکه م ته نها چاوه پریم ئیله لم بۆ
بیت – هیچ کاتیکش شکستم نه هیناوه و هه موو کات سهرکه وتوو بووم”

نه م وشه دلنیاکه ره وانه وای کرد به پرېز جۆن مانسن به په رۆشه وه
ئاماده بیت و ووتاره که ی به بی ترس پیشکه ش بکات، له کتیبه که شیدا
باس نه م پرووداوه ی کردووه، به لام کاتیک کابرا هه ستا جۆن مانسن به
هه مووان بناسینیت و بانگی بکات بۆ سهر دوانگه، نه مه پروویدا:

به پرېزان، بیزه حمه ت ئاگاتان لیږه بیت. نه مشه وه والیکي خراپمان پییه
بۆتان. ویستمان ئیسحاق ماراکۆسۆن بانگ بکه ین قسه تان بۆ بکات، به لام
نه خوش بوو نه یتوانی بیت. (هه مووان چه پله یان لیږا). دواتر داوامان له
سیناتور بلیدریج کرد قسه تان بۆ بکات. . . به لام سهرقالبوو بۆی نه کرا.
(بووبه چه پله لیږان). له کۆتایدا ویستمان دکتۆر لۆلید گۆرگان بانگه یشت
بکه ین قسه تان بۆ بکات بیهوده بوو. (بوو به چه پله لیږان). بۆیه
به ناچاری له بری نه وه به پرېز جۆن مانسن براون قسه تان بۆ ده کات.
(هه مووان بیده نگ بوون).

ئهمه لای خوی قسه ی کرد. جۆن مانسن باسی ئه و کاره ساته دهکات و به گالته کردنیکه وه ده لئیت: “هه رچه نده منی سووک کرد و بیئرخ پیشانی ئاماده بووانی دام، به لام هیچ نه بیئت کابرای فه یله سوف و قسه زان ناوه که می به راستی گووت.”

ئو و کابرای که زۆر له خوی دلنیا بوو ئیلهامی بۆ دیت و ده توانیئت به بی ئاماده کاری قسه بکات، گهر ووتاریشی پیشکه ش بکردایه له وه خاپتر نه ده بوو. ئه و پیشه کییه ی پیشکه شی کرد هیچ شاره زاییه کی پیوه دیار نه بوو. هه موو په وشتیکی پیشه ییانه ی له ده ست دابوو، به رانبهر قسه که ر و گوئگره کانیش کاریکی هه له ی کرد که نه ده بوو به وشپیوه چاوه پوانه کراوه شته کان بشیوینیئت و له که سایه تی جۆن مانسن که م بکاته وه. پیکار و په وشته پیشه ییه کان شتیکی ئه وه نده که وره و گران نین، به لام زۆر گرنگ و ده بیئت بیاریزین، به لام به داخه وه له گه ل ئه وه شدا زۆربه ی پیکه رانی سیمینار و کۆبوونه وه کان کاتیك قسه که ر و به شداربووان ده ناسینن، بیئاگان له و پیکار و په وشته پیشه ییانه .

ئو و قسانه ی وه ک پیشه کی له سه ره تای کۆبوونه وه و کۆره کاندایه کریت و که سیك بانگهیشت ده که ن قسه بکات، گرنگیه کی زۆریان هه یه. قسه که ر و گوئگر پیکه وه کۆده کاته وه، که شیکی له بار ده ره خسینیئت، هه روه ها ده بیته هوی ئه وه ی هه مووان به په رۆشه وه چاوه پی ووتارییژه که بکه ن. ئو و که سه ی که ده لئیت، “له سه ر دوانگه پیویست ناکات زۆر قسه بکه یت، هه موو ئه وه ی پیویسته ته نها ئه وه یه که سی ووتارییژ بناسینیئت و داوی لی بکه یت بیته سه ر دوانگه و قسه کانی بکات.” ئو و که سه نه زانه و به تۆمه تی نه زانی تاوانباره. هیچ قسه یه ک هینده ی ئه و قسانه تیکه ل و

شیواو نین که له پیشه کیدا ده کریښ، ئەمەش پهنکه له بهر ئەوه بیټ ئەو که سانه ی کۆبوونه وه کان به پړیوه ده بهن به گرنگی نه زانن. ده بیټ ئەو پیشه کییه به جۆرېک بیټ ئەوه نده مان له سهر بابته که پی بلټ که وامان لی بکات حەز له باسکردنی بکهین. ده بیټ هه ندیک زانیاریمان له سهر قسه که ر پی بدات، کۆمه لیک زانیاری بیټ که بۆمان پوون بکاته وه ئەو که سه شیاوی ئەوه یه له سهر ئەو بابته قسه بکات. به واتایه کی دیکه، ده بیټ ئەو قسانه ی له پیشه کی و ناساندی سهره تادا ده کریښ، به جۆرېک بن بابته که و خودی قسه که ره که به لای گوینگره وه سهرنجراکیش بکه ن. ئەمەش ده بیټ له ماوه یه کی زۆر کورتدا ئەنجام بدریت.

ئەوه ی پیویسته پیشه کی بیکات ئەمه بوو. به لام ئایا له راستیدا پیشه کی و ده ستپیک له کۆبوونه وه و ئاههنگه کاندایا وه کاره ده کات؟ ۹۰٪ نه خیر نایکات - به دنیا ییه وه نه خیر. زۆریه ی پیشه کییه کان لاواز و بیسوودن، نابیت به وشپوه یه بن. ئەگەر ئەو که سه ی پیشه کییه که پیشکه ش ده کات بزانیټ قسه کانی چهند گرنگن و به شیوه یه کی دروست قسه کانی بکات، ئەوکات ده بوو به که سیك که بۆ هه موو ئاههنگ و بۆنه کان بانگ ده کرا و داوای لیده کرا بۆنه و ئاههنگه کان به پړیوه ببات. ئەمانه ش هه ندیک پیشنیار و پینیشاندهرن که هاوکاریت ده که ن پیشه کییه کی پیکوپیک ئاماده بکهیت.

یه که م / نه وهی ده ته ویت بیلیت به وردی ناماده ی بکه

هرچه نده قسه ی پیشه کی کورته، به ده گمن له یه ک خوله ک زیاتره، به لام پیوستی به وهیه وریابیت له ناماده کاردنیدا. یه که م، ده بیت زانیارییه کانت کو بکه یته وه، زانیارییه کانیشته له ده وری نه م سی بابه ته دا خوی ده بینیتته وه: نه و بابه ته ی قسه که ر باسی ده کات، کارامه یی و پسپوړی که سی ووتارییژ، هروها ناوی قسه که ر. زور جار خالی چواره میش دیته گور: بوچی ووتارییژ نه و بابه ته ی ه لبراردوه، که نه مش به لای گوینگره وه جیگی بایه خه.

دلنیا به له وهی به باشی ناو نیشانی بابه ته که ده زانیت و ناستی شاره زایی و کارامه یی ووتارییژ که ش ده زانیت. به نیسبت ووتارییژ وه هیچ شتی که له وه شهرمه زار که رتر و ناخو شتر نییه کاتی که ه لده ستیت قسه کانی بکات، زانیارییه ک یان قسه یه کی که سی پیشکه شکار راست بکاته وه. ده توانیت خوت له حاله تی له و شیوه یه بیاریزیت، نه میش به وهی به ته واوی دلنیا بیتته وه له و بابه ته ی ووتارییژ که قسه ی له سر ده کات، هروها له خوته وه لیکنده وه و پیشبینی بو نه و شتانه نه که یت که کابرای قسه که ر ده یه ویت بیلیت. نه رکی تو وه ک پیشکه شکاری که نه وه یه که ناو نیشانه که به دروستی بلیت و بیبه ستیتته وه به گوینگره وه. نه که ر کرا هه موو نه و زانیارییه له خودی قسه که ره که خویه وه به ده ست بهینه. یان ده کریت هه موو زانیارییه کان له سر په په یه ک بنووسیت و له گه ل ووتارییژ که ده سهری بکه ن و دلنیا ی بکه نه وه نه وه ک هه لیه کت کرد بیت.

په ننگه زۆربه ی نه و زانیاریانہ ی ناماده ی ده که یت تاییه ت بیت به خودی قسه که ر و شاره زایی و کارامه ییہ کانیه وه . له هه ندی حاله تدا ده توانیت که سه که بناسینیت کییه و کاره کانی چین . به لام دواچار هه رچییه ک بیت پیوسته نه و زانیاریانہ ی کویانده که یت وه راست و دروست بن . هه روه ها ئاماژه به پروانامه و پیگه ی نه و که سه بکه . به نمونه ، که سه که سه رته تا ماموستا بووه و دواتر پروانامه ی ماسته ر و دکتورای به ده سته یناوه ، پیویست ناکات به ماموستا بانگی بکه یت ، باشر وایه به کوتا پروانامه وه ناوی به ینیت که نه ویش دکتوره . له گه ل نه وه شدا هه ول بده ده سته که وته کانی باس بکه یت .

به نمونه ، گویم لیبوو پیشکه شکاریکی به ناوبانگ شاعیریکی ئیرله ندی ناساند به ناماده بووان . نه ویش ویلیام به تلهر یه یتس بوو . ویلیام بۆ نه وه هاتبوو هه ندیک هؤنراوه ی خوی بخوینیت وه . شایه نی باسه سی سال پیش نه و ئاهه نکه ، ویلیام له بواری نه ده بیاتدا خه لاتی نوبلی وه رگرتبوو ، نه وه ش به نرخترین خه لاته نووسه ر و شاعیران بتوانن به ده سته ی به ینن . دلنیا م ۱۰٪ ی نه وانه ی له وی بوون نه یانده زانی گرنگی نه و خه لاته چیه . بویه پیویستبوو باس له گرنگی نه و خه لاته بکریت و ئاماژه به وه ش بکریت نه م شاعیره توانیویه تی نه و خه لاته به ده ست به ینیت . نه گه ر هیچ نه وترین پیویسته باسی نه و خه لاته هه ر بکریت . به لام پیشه شکاره که چیکرد ؟ به ته واوی هه موو نه و زانیاریانہ ی پشتگوی خست ، باسی نه فسانه و خه یالات و هؤنراوه یونانییه کانی ده کرد .

دوهم / شوین پړسای ن - گ - ق بکه وه

له زوړبه ی ناساندن و پيشه کيښه کاند، پړسای ن - گ - ق وه ک پښه رييه ک وایه که ده توانیت به هویه وه زانیاریه کانت پړک بخهیت:

۱. **ن** : واته ناو نیشان. کاتیک ده ست ده کهیت به قسه کردن، ناو نیشانی ته و او ه تی بابه ته که بلې.

۲. **گ** : واته گرنگی بابه ته که. له م قوناغه دا پردیک له نیوان ناو نیشانه که و ناره زووی گوگره کاند دروست بکه.

۳. **ق** : واته قسه که ر. لیره دا دیارترین تاییه تمه ندی و توانا کانی قسه که ر ده نووسیت، به تاییه ت نه وانه ی تاییه تن به و ناو نیشان و بابه ته ی قسه ی له سره ده کات. له کوتايدا به پروونی و به راشکاو ی ناوه که ی ده لیتیت و بانگی ده کهیت بونه وه ی بغه موویت قسه کانی بکات.

له م پړسایه دا بواړیکي زور هیه بونه وه ی به دلی خوت زانیاریه کانت به کار بهینیت. پیویست ناکات ناو نیشانه که ه لکوپوزینیت و په له ی لی بکهیت. نه مه ی خواره وه نمونه یه که که له سره نه و پړسایه پوشتووه. هومر سورن سهرنوسه ری پوژنامه ی نیویورک به م شیوه یه جیورج ویلېاوم، سه روکی کو مپانیایه کی موبایلی به کو مه لیک پوژنامه وان ناساند:

ناو نیشانی قسه که ره که مان بریتیه له، “موبایل خزمه تی تو ده کات.” به نیسبه ت منه وه یه کیک سه یرترین شته کانی دنیا نه وه یه کاتیک ته له فوون ده کهیت چون ته له فوونه که ده پوات و چی پرووده دات و پړوسه که چونه. بوی چی ژماره ی ه لته بوی دیت؟ بوی چی هندی جار په یوه ندی ده کهیت به شاریکی دورره وه کیشه ی نییه و شه به که ی هیه، به لام کاتیک په یوه ندی به شوینیکي زور نزیکه وه ده کهیت شه به که نییه؟

قسه که ره که مان وه لامي هه موو نه مانه و پرسیاره کانی دیکه ی تایبته به ته له فوونی لایه. بۆ ماوه ی بیست ساله ئیشی نه وه یه هه موو ورده کاری و زانیاریه کانی تایبته به موبایل بۆ خه لکی پوون بکاته وه. نه و به پښو به ری کۆمپانیایه کی ته له فوونییه و به مانای وشه پسپوره.

نه و ئیستا باسی خزمه تگوزاریه کانی کۆمپانیایه کی ده کات. نه گهر ئیوه نه مپۆ خزمه تگوزاری کۆمپانیایه کیته به دلّه، نه وه بیکه ن به وه کیل و پښنیشاندهری خوتان. خو نه گهر بیزاربوون به ده ست موبایله کانتانه وه، نه وه بیکه ن به داکۆکیکاری خوتان و سکا لاکانتان به یښن بۆ لای.

به پښان، ئاماده بووان، ئیستاش به پښ جیوړج ویلبووم سه روکی کۆمپانیای موبایلی نیویۆرک قسه ده کات، تکایه با به رموویت.

سه رنج بده چه نده ژیرانه نه و پیشکه شکاره وای کرد ئاماده بووان بیر له موبایل بکه نه وه. به هو ی هه ندی پرسیاره وه وای کرد زیاتر تامه زۆرین و دواتریش ئاماره ی به وه دا که قسه که ره که وه لامي هه موو نه و پرسیارانه ده زانیته، هه پرسیاریکی دیکه شیان هه بیته وه لامي ده داته وه.

گومان ده که م نه و پیشه کییه نووسرایته وه یان له به رکرابیت، زۆر سروشتی و سه رنجراکیش بوو. له به ر نه وه هه رگیز نابیت پیشه کی له به بکریت.

سپیه م / به په روش به

له پیشه کی و ناساندنی ووتاریژدا، په فتار هینده ی گوفتار گرنگه. پیویسته پووت خو ش بیت، له بری نه وه ی بلایت زۆر دلخو شم، هه به پاسی دلخو ش به که قسه کانت ده که یت. نه گهر به هه سستیکی قووله وه

قسه بکه یت و بابته که ته و او گه رموگوپ بکه یته وه، ده بینیت هه مووان تامه زروتر ده بن و زیاتر چه پله پیزانی که سی قسه که ر ده که ن. ئه م گه رموگوپیه ش ده بیته هوی ئه وه ی که سی ووتارییژ ئه وپه پی هه ولی خوی بدات و باشتین ئاست پیشکه ش بکات.

کاتیك له کوتایی ناساندنه که تدا ناوی که سی قسه که ر ده به یت، باشتروایه ئه م وشانه ت له بیر بیته: وهستان، جیا کردنه وه، هه روه ها هیژ. مه به ست له وهستان ئه وه یه که توزیک پیش ئه وه ی ناوه که ببه یت که میك بووه ستیت بۆ ئه وه ی هه مووان تامه زروین. مه به ست له جیا کردنه وه ئه وه یه که ناوی که سه که له گه ل ناوی باوکی جیا بکه یته وه، یان ناوی خوی و بپروانامه که ی، وهك: دکتووور که میك وهستان فلان. به و شیوه یه گوینگر زیاتر سه رنجی ده چیته سه ر ناوی که سه که. مه به ست له هیژیش ئه وه یه که به توندی ناوه که ببه یت و ده نگت به رز بکه یته وه.

یهك ئاگاداری دیکه: تکات لیده که م کاتیك ناوی قسه که ره که ده لئیت، پروو مه که که سه که خوی، ته ماشای گوینگره کان بکه تا ده گه یت به کوتا برگی ناوه که ی: که گه شتیت به کوتایی ناوه که ئه نجا پروو بکه که سی قسه که ر. زوریک له و که سانه م بینووه که کوپوونه وه و ئاهه نگه کان به پروه ده بن، پیشه کییه کی جوانیان پیشکه ش کردووه به لام له کوتاییدا تیکیان داوه، ئه مه ش به هوی ئه وه ی کاتیك ناوی که سه که یان بردووه پرویان کردووه ته خوی و ناوه که یان بۆ خوی خویندووه ته وه و هه موو ئاماده بووانیان پشتگوی خستووه.

چوارهم / زۆر گهرموگوپ و دلسۆز به

له كۆتاييدا، ههول بده دلسۆز و گهرموگوپ بيت. دوور بكه وه ره وه له ووتەى زېرو پەخنه ئاميزيان گالته و گه پى نابەجى. ئەو جورە پيشه كيانەى كه گالته و قسهى نه شياوى تيداىه جورىك له ليكدانه وهى ههلهى بۆ ده كرىت له لايەن ئاماده بووانه وه. تۆ له شويىنىكى كۆمه لايه تيدايت و كه سيكى زۆر گوڤيان له تۆ گرتووه، بۆيه ههول بده راستگو و دلسۆز و گهرموگوپ بيت. پەنگه له گه ل ووتاربيژه كه دا ناسراو و دوست بن، به لام گوڤگر وانيه، له بهر ئه وه پەنگه به ههله له و قسانه تيبگه ن كه له نيوان خوتاندا به ئاسايى ده زانن.

پينجه م / به وردى نه و قسانه ئاماده بكه كه له ناساندن و دهستپيكا ده يانلتييت

“ئه وه سه لميئراوه كه مروف زۆر چه زى له ناوبانگ و ناسراو يتييه - چه زى له پيز و شكويه !” ئەمه قسهى خانمه نووسەر مارگه رى ويلسنه. ويلسن باس له وه ههسته جيهانييه ده كات: ئيمه هه موومان چه زده كه ين له ژياندا سه ركه وتوو بين، ده مانه ويئ نرخمان بزانن. ئەگه ر ته نها به وشه يه كيش بيت پاداشتى كه سيك بكه ين، ده بينيت به شيوه يه كى زۆر كاريگر پوحييت و كه سايه تى به رز ده كه ينه وه.

كاتيك پيشه كيه ك باس ده كه ين، ئەوه به هه مووان ده ليين كه: ئەو كه سه گرنگى و نرخى خوى هيه، كه سيكه له بواريكى تايبه تدا سه ركه وتوو بووه، شايسته ي پيز و پاداشته، ئيمه ش بۆ ئەوه كۆبووينه ته وه كه ئەو

پاداشت و پرېزه ی پېښه خشین. نه وهی له و کاته دا ده یلېښ پېوېسته کورت و پوخت بیت، هه روه ها ده بیت به باشی بیرمان لیکر د بیت ه وه وریابین له وتنیدا. په ننگه نه و قسه و خه لات و پرېزلیانه به لای نه و که سانه وه زور گرنګ نه بیت که پیشتر خه لات ی پرېزلیان و سوپاسنامه یان وه رگرتووه، به لام ده کړیت به لای که سانی خوار تره وه شتیک بیت تا مردن له بیري نه که ن. له بهر نه وه پېوېسته به وریاییه وه وشه کانمان هه لېښیرین و بزانیڼ چوڼ ستایش یان خه لات ی که سیک ده که ین. بۆ نه م مه به سته ش هه ندیک بنه مای زور به سوود هه یه:

۱. باسی نه وه بکه بۆچی نه و خه لات ه ناماده کراوه. ده کړیت بۆ خزمه تی زوری که سه که بیت، بۆ بردنه وه ی پیشپرکییه ک بیت، یان بۆ ده سته و تیک ی تاییه تی بیت. به کورتی و به پوختی نه وه پوون بکه ره وه.
۲. شتیک ی ژيانی نه و که سه باس بکه که خه لات ه که وه رده کړیت - شتیک بیت که جیګه ی بایه خی ناماده بووان بیت.
۳. باس له وه بکه نه و که سه چه نده شایه نی نه و خه لات ه یه و ناماژه به وه ش بکه ناماده بووانیش هه مان هه ستیان هه یه.
۴. پیروزیایی له وه رگری خه لات ه که بکه و پیی بللی ناماده بووانیش هیوای سه رکه وتنت بۆ ده خوان.

هیچ شتیک له پېشه کی و ناساندن دا هینده ی خه مخوری و دلسوزی گرینګ نییه. به بی نه وه ی خوشت هیچ بللیت هه مووان هه ست به وه ده که ن. نابیت له کاتی سوپاس و باسکردنی که سه که دا زیاده پړه وی بکه یت، چونکه له و کاتانه دا گه ر وریا نه بیت په ننگه به ناسانی پیا ه لدان و پیوه نان بۆ ناست و توانای پاسته قسنه ی که سیک بکه یت. نه گه ر که سه که شایسته ی

خه لاته که بوو، پښوېسته باسی بکهین، به لام نابیت وشه ی زیاد له پښوېست بلین. کاتیک زیاد له پښوېست ستایشی ئه و که سه ده که یت، ئه وکات خودی که سه که ئاسووده نابیت و ئاماده بووانیش باش ده زانن که وا نییه و پروا به قسه کانت ناکه ن.

هه روه ها نابیت خه لاته که زیاد له پښوېست گه وره بکهین. له بری ئه وه ی زیاتر سه رنج بخه ینه سه ر گرنگیی خه لاته که، پښوېسته باس له وه ست و خوشه ویستییه بکهین که به خشه رانی ئه و خه لاته بۆ ئه و که سه یان هه یه .

شه شه م / کاتیک خه لات و ده رده گریت، هه ستی سوپاسگوزاریت ده رپه
ئیسنا تۆ بوویت به و که سه ی خه لاته که و ده رده گریت. گه ر له بۆنیه یک یان شوینیک خه لاتیان پی به خشیت، پښوېسته چه ند قسه یه کی زۆر به پیژ بکه یت، ده بیت له پیشه کی کورتر بیت. نابیت شتیک بیت له به رمان کردبیت: به لام گه ر پیشت ئاماده کاری بکه یت باشتره . ئه گه ر زانیمان خه لاتیکمان پیشکه ش ده که ن، پښوېست ناکات بۆ وشه دامینن و نه توانن سوپاسی به رانبه ر بکه ین.

نابیت به ته نها بلیت: “سوپاس، ئه مه خوشترین پوژی ژیانمه، جوانترین شته بۆ من.” شتیکى باش نییه به و شیوه یه قسه بکه یت. وه ک چۆن له پیشه کیدا پیوه نان و زیاده روه ی هه بوو، لیږه شدا ده کریت تووشی ئه و کیشه یه ببیته وه. وشه ی “خوشترین پوژ” له گه ل “جوانترین شت” هه ردوکیان جوړیکن له گه وره کردنی بابه ته که زیاد له قه باره ی خوی. ده توانیت وشه ی ساده تر به کاربهنیت به لام له دله وه ده رپچن. ئه مانه ش هه ندیک پښنیشانده رن که ده توانیت به کاریان به ینیت:

۱. به گه رموگوپی سوپاسی هه مووان بکه.
  ۲. سوپاسی هه مووانه وانه ش بکه که هاوکاریان کردوویت، هاوړیکانت، خیزانه که ت، فه رمانبه رکه کانت (گه ر خاوه ن کوپانیا ی)، یان خاوه ن کاره که ت (گه ر له کوپانیا یه کدایت).
  ۳. نامارزه به وه بده که تا چه ند ئه و خه لات هت به لاهه گرنگه. بیکه ره وه و پیشانی هه مووانی بده. به هه مووان بلای چه نده جوان و دلگیره و دلنیا یان بکه ره وه که به کاری ده هیئت (ئه گه ر بۆ به کار هیئت ان بوو).
  ۴. به سوپاسی کی دیکه کوتایی به قسه کانت بهینه.
- له م به شه دا باسما ن له سی جور قسه کردن کرد: پیشه کی، به خشی نی خه لات به که سی کی دیکه، هه روه ها وهرگرتنی خه لات. ده کریت پوژیک له پوژان له ئیشه که تدا یان له و پیکخوا وه ی ئیشی تیدا ده که یت تووشی ئه م حاله تانه ببیته وه و داوای یه کی که له و سی جور هت لی بکه ن.
- بویه داوات لی ده که م هه رکاتی که تووشی یه کی که له و سی جور هت بوویته وه، شوین ئه م پینمیانه بکه ویت بۆ ئه وه ی ناسوده بیت و ترست له هیچ نبیت.

((به شی سیانزه یه م))

ناماده کردن ووتاری دوورودریژ

هیچ پیاوړکی ژیر بیبه رنامه دهست ناکات به دروستکردنی خانوو:
ئهی بۆچی دهستدهکات به ووتاردان به بی ئه وهی بزانیټ دهیه ویت چی
بگه یه نیټ به به رانبه ر؟ قسه کردن جوړیکه له گه شتکردن به مه به سټیکي
دیاریکراوه وه، له بهر ئه وه پیو یسته و ده بیټ به رنامه پریژی بۆ بکړیت.
ئو که سه ی به بی هیچ نامانجیک ده سټیټدهکات، دهکات به هیچ.
ناپلیون ده لیټ: هونه ری جهنگ زانستیکه هیچ شتیک تیايدا سه رکه وتوو
نابیت ئه که ر به باشی لیکنده وهی بۆ نه کړیت و بیرى لى نه کړیته وه.“
چون ئه مه له شهر و ته قه کردندا راسته به هه مان شیوه له قسه کردنیشدا
وايه. به لام ئایا ووتاریژان و قسه که ران ئه وه ده زانن — یان ئه که ر
بیشزانن، ئایا هه موو کاتیک پیاده ی ده که ن؟ نه خیر. هه ندی ووتار و قسه
هه یه هینده ی مه نجه لیټ چیشتی مجهور پیکخستن و به رنامه پریژی پیوه
دیار نییه.

ئایا باشتړین و کاریگرترین شیواز چییه بۆ ئه وهی بتوانین به هو یه وه
کومه لیټ بیرۆکه و بۆچوون پیک بخه یت؟ دلنیا م هیچ که سیټ نازانیټ جگه
له وانه ی خویندوویانه. هه موو ووتاریژ و قسه که ریټ به رده وام تووشی ئه و
کیشه ده بیټ، بۆیه ده بیټ بگه ریټ و بپرسیټ. که س ناتوانی هه ندیک
یاسای بی که موکورتی دابنی، به لام ئیمه تا راده یه که ده توانین ناماژه به
سی قوناغه سه ره کییه که ی قسه کردن بکه ین: قوناغی سه رنجراکیشان،

ناوه پوک، دهره نجام و کوتایي. بۇ هر يه کيک له م قوناغانه چەند پښتانه ک
هه يه که ده توانيت به هويوه پهره به و قوناغانه بدهيت. نيتاستاش باس له
هر سي قوناغانه که ده کهين و پښتانه کی به هيزکردنيشيان ده خهينه پروو:

يه کهم / دهسته بجي سهرنجي گويگر بۇ خوت پابکيشه

جاريکيان پرسيامر کرد له دکتور لين هارولد سهرۆکی پيشووي زانکوي
نهرويچ، گرنگترين زانياري چيه که نه زموني ووتاربيژي فيري کردوويت.
دواي که ميک وهستان وتي: "پيشه کيه کی سهرنجپراکيشت هه بيت،
به جورک بيت به زووي سهرنجي هه مووان پراکيشيت." نه و قسه يه
کروکی هه موو بابه ته کی خسته پروو. نايا چون وا بکهين له يه کهم
وشه مانه وه گويگر تامه زروي خومان بکهين؟ چەند پښتانه و ميتودک هه ن،
که نه گهر پياده بکريڼ، گرنگيه کی زور ده دن به ده ستپيکی
ووتاره که ت.

به نمونه يه کی واقيعي ده ست پي بکه

لوويل توماس، که به شیکاري سياسي و ووتاربيژيکی جيهانی ناويانگی
ده رکردبوو، له يه کيک له ووتاره کانيدا که له يه کيک له ولاته عهره بيه کان
پيشکه شي کرد، به م شيوه يه ده ستی پي کرد:

پوژيکيان له شه قاميکی مه سيحييه کانی شاري قودس بووم، ويته ي
پياويکم بيني جليکی زور جوانی له به رداوو که له شيوه ي پاشا

پوڅه لاتیه کاندې بوو. له تهنیشتییه وه شمشیریک هه لواسرابوو که هی
نالوبه یتي پیغه مبه ر محه ممه بوو (درودی خوای له سه ربیت). . . .

به باسکردنی چیرۆکیك كه خوی ئه زموونی کردووه ته واو سهرنجی
هه مووانی پاكیښا. ئه و جوړه ده ستپیکانه به ده گمهن شكست ده هیئن.
ئیمه هه موومان به سهرنجه وه گوئ له و جوړه قسانه ده گرین، چونكه
خومان به به شیک له و پووداوه ده زانین و هه زده که ین بزانی چي
پووده دات. پښتانه کی دیکه ده زانم له باسکردنی چیرۆك کاریگرتر و
به هیترتره.

یه کیك له ووتاره کانم که چه ندين جار پیښکه شم کردووه، به و وشانه
ده ستپیده کات:

تازه به تازه زانکوم ته واو کردبوو، شه ویکیان له ویلايه تی داکوتا به
شه قامیکدا ده پوښتم، پیاوړیکم بیني له سه ر سندوقیک وه ستابوو قسه ی بۇ
کومه لیک که س ده کرد. زور هه زمکرد بزانه بابته که چییه، بویه چومه
ناویانه وه و گویم بۇ گرتن، که سی قسه که ر ده یگوت: “تایا ئه وه ده زانیت
که هیچ کات که سیکی هیندی نابینیت که چه ل بیت؟ یان هه رگیز
تافره تیکی هیندی نابینیت قری پووتابیتته وه؟ با من پیتان بلیم بۇ
وايه...”

هیچ خاوه خوی نه کرد و دریژهی به قسه کانی نه دا، پاسته وخو کروکی
بابته که ی وروژاند. به لی، توش به باسکردنی پووداوه که به شیوه یه کی
پاسته وخو ده توانیت ناسانتر سهرنجی گوینگر پاكیښیت. ئه و قسه که ره ی

که به نمونه یه کی ژیا نی خوی ده سته پده کات له پیگه یه کی سه لامه تدا وه ستاوه، له بهر نه وه ی بیر له وشه ناکاته وه، بیرۆکه ی لی نابریت.

گوښگر تامه زړوی پووداوه کانی دواتر بکه

پاول هیلې له فیله دیلفیا ووتاریکی پیشکه ش کرد و به م شیوه یه ده سته کرد به قسه کردن:

۸۲ سال له مه و بهر، له شاری لهنده ن چیرۆکی کورت بلاوکرایه وه که دواتر له ناو خه لکیدا بۆ هه میسه به زیندووی مایه وه. زۆریه ی خه لک ناویان لی نابو “گه وره ترین کورته کتیبی جیهان.” یه که م جار که چاپکرا و بلاوبوویه وه، خه لکی ناوچه جیا جیاکاندا که به یه ک ده گه شتن له یه کتریان ده پرسى، “ئایا نه و چیرۆکه ت خویندومه ته وه؟” زۆریه ی زوری خه لک ده یگوت، “نه ریوه لا خویندومه ته وه، خوی گه وره لی خوش بیټ.” نه و پۆژه ی نه و کورته کتیبه بلاوکرایه وه هه زارانه دانه ی لی فروشرا. له ماوه ی دوو هه فته دا پانزه هه زاری لی فروشرا. له و کاته وه تا ئیستا هه زاره ها دانه ی لی فروشرا وه و بۆ هه موو زمانه کانی دنیا وه رگی پدراوه. چه ند سالیکی که م له مه و پیش، جۆن پیرپونت مۆرگان به پاره یه کی خه یالی نوسخه نه سلویه که ی کړی و له گه نجینه به نرخه که یدا هه لیگرتووه. ده زانن نه و کتیبه کامه یه ؟ کتیبی...

ئایا سه رنجی تۆیشی پاکیشا؟ ئایا تامه زړوی زیاتر بزانت له سه ر نه و کتیبه ؟ ئایا هه ست ناکه یت که سی قسه که ر سه رنجی گوښگره کانی

پاکیشاوه؟ ده زانیت بۆچی به و شیوه یه سهرنجی پاکیشایت؟ له بهر
ئوهی وای لیکردیت هه زت له چیرۆکه که بێت و بته ویت زیاتر بزانیته.

هه ز؟ جا کی هه زی نه ده کرد زیاتر بزانیته؟

پهنگه. تۆ زۆر هه زت لی کردیته! ئیستا ده پرسیت ئه و نووسهره کی
بوو، ئه و کتیبه ناوی چی بوو؟ بۆ ئه وهی ئه و تامه زرویه ت بپه ویتته وه،
ئهمه وه لامه که یه: نووسهره که ناوی چارلس دیکنس بوو، کتیبه که ش
ناوی “سرودی کریسمس” بوو.

تامه زروکردنی گوینگر پښتانه کی زۆر سهرکه وتوه بۆ پاکیشانی گوینگر
به لای خۆتدا. جاریکیان سیمیناریکم پیشکه ش کرد له سهر، “چۆن واز له
نیگه رانیه کان بهینین و ده ست به ژیان بکهین،” له و سیمیناره مدا به م
شیوه یه هه ولما گوینگره کانم تامه زروی قسه کانم بکه م و سهرنجیان
پاکیشم: له به هاری ۱۸۷۱دا، پیاویک که دواتر بوو به فیزیازانیکی
به ناوبانگ، ویلیام ئۆسلر، کتیبیکی هه لگرت و ۲۱ وشه ی لی خوینده وه،
ئو وشانه کاریگه ریه کی گه وره یان له سهر داهاتووی دروست کرد.
به هۆی ئه و وشانه وه ئه و پیاوه به ته واهه تی گۆرا، به جۆریک هه چ له و
که سه ی پیشتر ناچیت.

ئایا ئه و ۲۱ وشه یه چی بوون؟ ئایا چۆن ئه و وشانه کاریگه ریه یان له سهر
داهاتووی دروستکرد؟ ئهمه ئه و پرسیارانه یه که گوینگر هه زده کات
وه لامه کانیه یان بزانیته.

زانیاریه کی سرخپراکیش بلی

کلیفورد نادم، به پښتوبه ری به شی پراویشکاری و هاوسه رگری زانکوی به نسیلقانیا، له پوژنامه یه کدا بابته کی به ناویشانی "چون هاوده میك هه لبریریت" بلا کرده وه و به کومه لیک زانیاریه وه دهستی پیکرد^۸. کومه لیک زانیاریانه ی که به بیستنی هه ناسهت سوار ده بیټ، نه و زانیاریانه ی دهستی کی بابته که ده پازینټه وه:

له مړودا گه نجان که متر به هوی هاوسه رگریه وه خوشبه ختی ده دوزنه وه. پښه ی ته لاق زور مه ترسیداره. له سالانی ۱۹۴۰ بۆ ۱۹۴۶ له هه ر پینج یان شه ش زه واجیکدا یه کیکیان شکستی هیئاوه و جیابوونه ته وه. پشبینی ده کریټ نه و پښه یه بیټ به یه که له سه ر چوار. نه گه ر به م شیوه یه به رده وام بیټ، له چه نجا سالی داهاتودا پښه که ته واو به رز ده بیټه وه له هه ر دوو هاوسه رگریه که، یه کیکیان به جیابوونه وه کوتای دیت.

له واشتنن یه کی که له خویندکاره کانمان به شیوه یه کی زور کاریگر نه م پښه ی به کار هیئا - وروژاندنی حه زی گوینگر. نه م خویندکاره ناوی میگ شیل بوو. به و شیوه یه دهستی کی قسه کانی کرد:

"ماوه ی ۱۰ سال زیندینی بووم. به لام له زیندانی کی ناسایی نا، به لکوو نه و زیندانا نه ی که دیواره کانی ترس و نیگه رانی بوون له هه سستی خو به که مزنی، شیشی ده رگا کانی شی بریتی بوون له ترس له په خنه."

---

۸ - له و کاته دا به شیک هه بووه تاییه ت بووه به پړوسه ی هاوسه رگری خویندکاران، جیا له بپوانامه خویندکاران توانیویانه به هوی پښمای و ناسانکاریه کانی نه و به شه وه ناسانتر هار - رگری بکه ن - وه رگری.

ئایا ناتانه ویت زیاتر له سه ر ئه م چیرۆکه پاسته قینه یه بزانه؟ ئاگات لیبوو قسه که ر چۆن گوێگری تامه زرو کرد؟ به لام پیویسته شتیکت له یاد بیئت: نابیت پیشه کی زۆر ترسینه ر بیئت، واته زۆر خه ماوی یان زۆر هه ستیار نه بیئت. له بیرمه کاتی خۆی ووتاری بیژیک که ده ستیکرد به قسه، یه که گوله ی کرد به ئاسماندا، ده ستبه جی هه مووان سه رنجیان دا، به لام سوودی چیه خۆ په رده ی گوئی گوێگره کانی ته قاند و زیره ی پی کردن. به شیوه یه کی شیاو ده ست به قسه کانت بکه. بۆ ئه وه ی بزانیته ده ستپیککی قسه کانت شیاوه، له ناو کۆمه لێک که سی خۆتدا تاقی بکه ره وه، ئه گه ر له وێ نه گونجاو هاته پیش چاو و به دلایان نه بوو. پیناچیت گوێگر و ئاماده بووانی کۆره که ش به دلایان بیئت. زۆرجار به شیککی ناروون و ئالۆزی ووتاره که جیگه ی بایه خی گوێگره. به نمونه، به م دوا ییانه گویم لیبوو ووتاری بیژیک به م شیوه یه ده ستی پیکرد: “متمانه ت به خودا هه بیئت و برپا به تواناکانی خۆت بکه. . . .” وه که ووتاری ئایینی قسه کانی ده کرد! به لام سه رنجی پسته ی دووه می بده: زۆر سه رنجپراکیش بوو، دل ده هه ژینیئت: “دایکم له سالێ ۱۹۱۸ دا بیوه ژن که وت و خه رچی سی مندالی هه تیوی به سه ردا که وت. . .” باشه بۆچی ئه و که سه له یه که م قسه یدا باسی تاره حه تییه کانی دایکی نه کرد که سی مندالی هه تیوی بۆ به جیما؟ بۆ؟ له بهر ئه وه ی گه ر بته ویت قسه کانت لای گوێگر بایه خی هه بیئت، پاسته وخۆ به شیوه یه کی سه رنجپراکیش کرۆکی چیرۆک و به سه رهاته که ت بلی.

داوا بىكە دەستيان بەرز بىكەنەۋە

يەككىك لى پېڭا كاريگەر و بەھىزەكان بۇ ئەۋەي سەرنجى گويىگر پاكىشيت ئەۋەيە كە كاتىك پرسىيارىك دەكەيت، داوايان لى بىكەيت دەستيان بەرز بىكەنەۋە. بە نمونە، مەن كۆپىكم ھەبوو بە ئاۋنىشانى “چۈن خۇمان بپارىزىن لى سىستى و ماندوئىتى. “بەم شېۋەيە چوۋمە ئاۋ بابەتەكەۋە: “چەندىكتان ھەستەكەن خىراتر لى ماۋەي ئاسايى خۇي ماندوو دەبن؟ با دەستتان ببىنم.

سەرنجى ئەم خالە بدە: كاتىك داۋا دەكەيت دەستيان بەرز بىكەنەۋە، پىشتىر جۆرىك لى ئاگادار كىرەنەۋەيان پى بدە كە دەتەۋىت پرسىيارىك بىكەيت و ئەۋانىش ۋەلام بدەنەۋە. بەم شېۋەيە دەستپى مەكە: “ئايە چەند كەس پىي ۋايە دەبىت پىژەي باج كەم بىرئەۋە؟ دەست بەرز بىكەنەۋە” دەرفەتەك بە ئامادەبوۋان بدە با ئامادەي ۋەلامدانەۋە بن، بە نمونە: “دەمەۋىت پرسىيارىكى گىرگ بىكەم و ئىۋەش بەشداربن. ئەمەش پرسىيارەكەيە: چەندىكتان پىتان باشە، يان ئايە چەند كەس لى گەل ئەۋەدايە... ‘پرسىيارەكەت تەۋاۋ بىكە”

ئەم تەكنىكە ۋادەكا زۆرتىن گويىگر بەشدارى بىكات. كاتىك ئەم تەكنىكە بەكار دەھىنيت، قسەكانت يەكلايەنە نابن، بەلكو گويىگر و ئامادەبوۋانىش ئىستە بەشدارن لى گەلت، بەجۆرىك لى جۆرەكان دەبىتە ۋوتارىكى دوۋلايەنە. كاتىك دەلىيت، “چەندىكتان ھەستەكەن خىراتر لى ماۋەي ئاسايى خۇي ماندوو دەبىت؟” ھەريەككىك لى ۋانەي لى ۋىدان بىر لى خۇي دەكاتەۋە: بىر لى ماندوۋىتى، ئازارەكانى و ھەموو ئەۋەشتانە دەكاتەۋە كە بوۋن بە كىشە بۇي. ئەنجا دەستى بەرز دەكاتەۋە، ئەنجا تەماشاي

ده وروبه ری ده کات بۆ نه وه ی بزانیټ کیټر دهستی به رز کردووه ته وه .
بیری نه وه ی نامینټ که گوئی بۆ ووتاریک گرتووه ، ته ماشای هاوړیکه ی
ته نیشتی ده کات و زه رده خه نه یه ک ده کات . ساردی نیوانیان نامینټ و
زیاتر که رموگور ده بن ، تو ناسووده ده بیت و گوئگره کانیشټ به ه مان
شیوه .

به لټن به ناماده بووان بده پیان ده لټیت

چون نه و شته ی ده یانه ویت به دهستی بهینن

یه کیټ له و پښتانه ی که زور به که می شکست ده هیټ نه وه یه که به
گوئگره کانت بلټیت : به نه نجامدانی نه و شته ی تو پیشنیاری ده که یت
بویان ، نه وه ی ده یانه ویت به دهستی ده هیټن . مه به ستم له وتنی نه م
جوړه قسانه یه :

“ده مه ویت پیتان بلټیم چون خوتان له شه که تی و بیټیز پاریزن .
ده مه ویت نه وه تان پی بلټیم بتوانن هه موو پوژیک کاترمیټرک زیاتر بژین .”
“ده مه ویت باسی نه وه تان بۆ بکه م چون بتوانن به شیوه یه کی به رچاو
داهاټ زیاد بکه ن .”

“به لټن بیت نه گهر بۆ ماوه ی ۱۰ خوله ک گویم بۆ بگرن ، پښتانه کی زور
سه رکه وتووتان پی ده لټیم بۆ نه وه ی بتوانن به ناوبانگ بن .”

نه م شیوه به لټندان و ده ستپیکه به سه رکه وتووی سه رنجی به رانبه ر
پاده کیټشټ ، له به ر نه وه ی راسته وخو په یوه سته به و شته ی که جیگه ی
بایه خی گوئگره . زوربه ی کات قسه که ر و ووتاربیژه کان گرنگی به وه
ناده ن بابه ته که یان ببه ستنه وه به ئاره زووی گوئگره کانیا نه وه . له بری

ئوهی دهرگاګانی تامه زړویی ګوږګر بکه نه وه، به باسکردنی میژوویه کی وشک له سهر ئه و بابه ته دهرگاګان به تووندی داده خه ن و تام و چیژ له بابه تکه دا ناهیلن.

له بیرمه چه ند سالیګ له مه و پیش ګوږم له سیمیناریک بوو به ناوینیشانی “بایه خی پشکنینی گشتی جه سته.” ئه م بایه ته خوی له خویدا ګرنگه بۆ ګوږګر. دهرزانیته که سی قسه که ر - ووتاریبژ - چۆن ده ستیکرد به قسه کردن؟ ئایا توانی به سهره تا و پیشه کییه کی به هیژه وه بابه ته که ی پر بایه خ بکات؟ نه خیر نه یتوانی. ده ستیکرد به باسکردنی پیشینه ی ئه و بابه ته و به شیوه یه کی زور بیتام ته نها شتی ده خوینده وه، ګوږګر له خوی و بابه ته که شی بیزار بوون. پیوستبوو به شیوه یه کی سهرنجراکیشتر ده ستیپکی قسه کانی بکردبا. به نمونه ده یتوانی به م شیوه یه ده ستیپکات:

ئایا ده توانیت پیشبینی ئه وه بکه یت چه نیکی دیکه ده ژیت؟ به شیک هیه له که رتی ته ندروستیدا که ده توانیت پیشبینی ئه وه ت بۆ بکات: ئه و ده زګایه بۆ ئه و کاره ی هله ده ستیت به به کاره ی نانی خشته ی پیشبینیه کان، ئه م خشته ی لیکدانه وه و فایلی ژیانی ملیونان که سه و ګوګراوه ته وه. ده توانیت پیشبینی ئه وه بکه یت که له و ته مه نه ی نیستاته وه تا ده گه یت به ۸۰ سال، دوو به شی ئه و پړژه یه بژیت. به واتایه کی دیکه، چه ند سالت ماوه بگه یت به ۸۰ سال، دوو له سهر سیی ئه و ماوه یه ده ژیت. . . ئایا نیستا ئه و ماوه ی به ده سته وه ماوته به سه بۆ ئه وه ی به دللی خوت بژیت؟ نا، نا! نیمه حه زده که ین له وه زیاتر بژین و بیسه لمینن ئه و پیشبینیه هله یه. پرسیار له ناماده بووان بکه: ئایا

چون بتوانین ژيانمان له و ماوه یه دریژتر بکهینه وه که ئامار و داتا کات پیمان ده لاین؟ بلای بۆ ئهم پرسیاره وه لایمیک هیه، پښتانه کی هیه که ده توانیت ئه و کیشه ی پی چاره سر بکهیت، بویه ده مه ویت ئه و پښتانه تان پی بلیم. . .

من ئه وه بۆ تو به جیده هیلم خوت بریار بده ئه و دوو ده ستپیکه کامیان زیاتر سهرنجی ئاماده بووان پاده کیشیت. بیگومان پیویسته گوئی له وه ی دووهم بگریت، له بهر ئه وه ی ته نها باسی ژيانت ناکات، به لکوو به لاینی داوه شتیکی زور به نرخیشته پی بلای که په یوه ندی به که سیئتیه وه هیه. ئهم جوړه پیشه کی و ده ستپیکه هیچ کات ناتوانیت خوتی لی لابه دیت و گوئی بۆ نه گریت.

شتیک به کار بهینه

ده کریت یه کی که له ئاسانترین پښتانه کی بۆ ئه وه ی سهرنجی به رانه بر پاکیشیت به رزکردنه وه ی که رهسته یه ک بیت بۆ ئه وه ی هه مووان بیبینن. ئه و شته ی به کاری ده هیئت هه رچییه ک بیت سوودی هیه. ته نانه ت هه ندی جار ده توانیت له به رده م به ریژترین و گرنگترین که سدا شتیک به کار بهیئت و کاریگری و سوودی خوی هه بیت. به نمونه به ریژ نیلیس له فیله دیلفیا کاتیک له یه کی که له وانه کانداه ستیکرد به قسه کردن دراویکی به دهسته وه گرتبوو، تا ئاستی شانی به رزی کردبووه وه، هه مووان ته ماشایان ده کرد. دواتر پرسى: "ئایا هیچ که سی که له نیوه تا نیستا له م دراوه ی له قه راغ شه قامه کانداه دوزیوه ته وه؟ هه ر که سی که له م دراوه ی

دوژبیته وه خه لاتیکې باش ده کریت، به لام ده بیته بیت و دراوه که ی
پیشانی هه مووان بدات. . .

هه موو نه و پښتانه ی باسکراون باش و به سوودن. ده کریت به جیا جیا
به کار به یترین، ده شکرېک پیکه وه کو بکرینه وه و کاریان له سره بکریت.
بویه ناگاداری نه وه به ده سته پیکې قسه کانت بریار ده دات گو یگره کانت
تویان به دلّه و په یامه که ت قه بوول ده که ن یان نا.

دوهم / به شیوه یه کی ناپه سهند سهرنجی گو یگر پامه کی شه

تکات لیده که م، له بیرت بیت نابیت ته نها سهرنجی گو یگره کانت
پاکیشیت، ده بیت به شیوه یه کی په سهند سهرنجیان پاکیشیت. تکایه
ناگادار به گووتم به شیوه یه کی په سهند. هیچ که سیکی ژیر که ده ست
ده کات به قسه کردن هه ول نادات شتی زبر و نه شیاو بلایت، شتیک نالیت
پیچه وانه ی گو یگره کانی بیت و بیانکات به دوژمنی خوی و
په یامه که یشی. که چی به داخه وه له گه ل نه وه شدا زوریک له ووتاریژ و
قسه که ران زورجار په کی که له م هه لانه ی خواره وه دووباره ده که نه وه:

به داوای لیبورودن ده ست پیمه که

که ر به داوای لیبورودنه وه قسه کانت ده سته پیکه ییت و هه ر له سهره تاوه
پوژش به ینیته وه، مانای وایه سهره تایه کی باشت نییه. چه ند جار
گویمان لیبووه کابرای قسه که ر پوژشی هیناوه ته وه و داوای لیبورودنی له
ناماده بووان کردووه که به باشی خوی ناماده نه کردووه. نه که ر خوت
ناماده نه کرد بیت گو یگر خوی هه سته پیده کات، پیوستی به وه نییه تو

بیلیت. بۇچی سوکایه تی به گوځگره کانت ده کهیت و پیان ده لییت
شایه نی نه وه نین خوتیان بۇ ناماده بکهیت؟ ده زانیت، کاتیک ده لییت
خوتت ناماده نه کردوه وهك نه وه وایه بللی خواردنی کونه چی
ماوه ته وه بۇتان ده هیتم بیخون. نا، نامانه ویت گویمان له بیانوو و
پوزشهیانه وه بیت: ده مانه ویت زانیاریمان پی بدهیت - بایه خمان پی
بدهیت، بویه هه مووکات نه وهت له بیر بیت: بایه که م رسته ی ده سته پیکی
قسه کانت سهرنجی گوځگر راکیشیت نهك دووه م یان سییه م رسته. هکه
رسته!

له ده سته پیکی قسه کانتدا خوت بپاریزه

له باسکردنی شتی پیکه نیناوی

رهنگه سهرنجی نه وهت دابیت پښتانه که هیه بۇ ده سته پیکردنی ووتار و
قسه کردن به گشتی، پښتانه که که سی قسه کهر و ووتاریژ نور
به لایانه وه په سنده، به لام لیړه دا باس نه کراوه! نه و پښتانه ش
ده سته پیکی پیکه نیناوییه. به هه ر هوکاریک بیت، که سی نه شاره زا و
ساویلکه پی وایه ده بیت به باسکردنی گالتنه و نوکته یه ک قسه کانی
برازینیتته وه. پی وایه چاری چاپلنه. نه که ی بکه ویتنه نه وه له یه وه:
چونکه دواتر تیده کهیت نه و نوکته ی باسکردن جیگه ی به زه ییه نه وهك
پیکه نین - له که ل نه وه شدا رهنگه نه و نوکته و چیروکه دووباره بیت و
گوځگر بیستبیتتی.

رهنگه بۇ نه وه ی که شیک خوش بره خسیښت باشت و ابیت چیروکیکی
ژیانی خوت باس بکهیت، به شیوه یه کی پیکه نیناوی باسی نه و بارودوخه

بکه که به سهرتدا هاتووه. بهوشیویه خوشی و شادی ده خه یته ناو
بابه ته که وه. جاک بیښی که سیکی کومیدی بوو که له پادیو و
ته له فزیونه کانه وه قسه ی ده کرد. ماوه ی چه ندين سال ئه م ته کنیکه ی
به کار ده هیڼا و په پړه وی ده کرد. به باسکردنی خوی و پووداوه
پیکه نیناوییه کانی ژيانی خوی توانی بو ماوه ی چه ندين سال ناویانگی
خوی بیاریزیټ.

گویگر و بینر دل و میشکیان بو ئه و که سانه ده که نه وه که به شیوه کی
کومیدی باس له هه له و که موکورتيیه کانی خویان ده که ن، به لام ئه که ر
وه که که سیکی زور پسرپور خوت پیشان بده یت و به شیوه کی قسه بکه یت
که هه موو وه لامیک ده زانیت، گویگر سارد ده بنه وه و قسه ت لی وه رناگرن.

سییه م/ پالپشتی بیروکه سهره کییه کانت بکه

له ووتاری دریژدا هندیځ خال هه ن ده بیټ په پړه ویان بکه یت: هه تا که متر
بن باشته ر، به لام هه موویان پیویستیان به پالپشته و به لگه یه. که ر
له یادت بیټ له به شی حه وته مدا باسی ئه وه مان کرد که به چیروکیکی
ژيانی خوت پالپشتی قسه که ت بکه یت. ئه م جوړه نمونانه زور باون
به هو ی ئه وه ی ده گات به ناخی به رانبه ر، وه که ده گووتریټ: “هه موو
که سیځ حه زی له چیروکه.” زوربه ی کات ووتاریژان چیروک و نمونه ی
جیاواز به کار ده هیڼن بو ئه وه ی پالپشتی قسه کانیانی پی بکه ن، به لام
مه رج نییه هه ر ئه و پښتانه هه بیټ بو سه لماندن قسه کانت، شتی دیکه ش
هه یه له وانه ش: داتا و ئاماره کان، قسه ی شاره زیان، لیکنچواندن به کار
به یتیت.

داتاگان به کار بهینه

داتا و ئاماره کان به کار دین بۇ خسته پووی پاستی و دروستی نه و نمونه ی باسی ده که یت. نه م داتا و زانیایانه به ئاسانی کاریگره ی له سره گویگر دروست ده که ن و قایلی ده که ن، نه مه له کاتی که دا که په نگه نمونه که به ته نها نه وه ی پی نه کریت. ده کریت ئامار و داتاگان خودی خو یان بیزار که ر بن، له بهر نه وه ده بیت به شیوه یه کی ژیرانه به کاریان بهینیت، کاتیکیش به کاریان دهینیت پیویسته بهرگیکی پوون په وان بیت بکه یت به به ریدا.

چه ند سالی که پیش ئیستا، یه کی که له قوتابییه کانم له بروکلین - نیونیورک باسی ژماره ی نه و خانوانه ی کرد که سالی پابردوو به هوی ئاگره وه سووتان. زیاتر دوا و وتی، نه گهر نه و خانووه سووتاوانه له ته نیشته یه که وه پیز بکه ین، له نیویورکه وه ده گاته چیکاگو، وه نه گهر نه و که سانه ی له و ئاگرکه وتنه وه دا گیانیان له ده ستدا به پیز هر ۸۰۰ مه تریک یه کیکیان دابنیت، له چیکاگو وه ده گه نه وه به نیویورک.

نه و ژمارانه ی باسی کردن یه کسهر له بیرم چوونه وه، به لام نه وه چه ندین سال تیپه پیووه، به بی بیرکردنه وه له بیرم ماوه خانووه سووتاوه کان له نیویورکه وه تا چکاگو دریژ ده بوونه وه.

قسه ی شاره زایان به کار بهینه

زوو زوو ده توانیت به به کارهینانی قسه و پای شاره زایان پالپشتی نه و بیرکردنه وه و بۇچوونه ت بکه یت که ده ته ویت به به رانبه ره که تی

بگه یه نیت. پیش نه وهی قسه ی پسیپوران به کار بهیئت، پیویسته تاقی بگه یته وه و وه لامي نه م پسیاران به بداته وه:

۱. ئایا نه و قسه ی من به کاری ده هیتم راسته؟

۲. ئایا نه و کهسه ی نه و قسه ی کردووه له و بواره دا شاره زایه؟ ناکریت کهسیکی شاره زه له نابوویدا، قسه له سه ر لایه نی ده روونی بکات. نه گه ر بیشیکات، پشتی پی نابه ستریت.

۳. ئایا خاوه نی نه و قسه ی به کاری ده هیئت لای گو یگره کانت ناسراوه؟

۴. ئایا دلنیا ییت نه و قسه یه له کهسه که وه وه رگرتووه و له سه ر بنه مای خوشه ویستی و لایه نگیری نه و قسه یه ناکه یت؟

له یه کیك له خوله کانددا به شدابوویه ک باسی له وه ده کرد چون له بواری خوتدا تاییه تمه ندبیت، سه ره تای قسه کانی به ووته یه کی نه ندریو کارنگی ده سته پیکرد. ئایا باشی کرد و ژیرانه نه و ووته یه ی هه لېژارد؟ به لی، له به ر نه وه ی قسه ی کهسیکی به کار هیئا که هه موو گو یگره کان ده یانناسی، کهسیک بوو ته واو شاره زای بازرگانی بوو. نه و ووته یه نیستاش شایه نی دووباره کردنه وه یه:

به برپوای من پښگای راسته قینه بۆ گه یشتن به سه رکه وتن له هه ر بواریکدا نه وه یه خوت له و بواره دا ته واو شاره زه بکه یت. من برپوام به وه نییه کهسیک هه ولی هه موو زانیارییه ک بدات و به دوا ی هه موو باب به تیکی جور به جوردا برپوات. تا نیستا نه م بینیه کهسیک له بازرگانیدا به ناوبانگ و سه رکه وتوو بیت و له چه ند بواریکی هه مه چه شندا کاری کرد بیت. نه و

که سانه ی سهرکه وتوون نه واننه که یه ک لایه نیان هه لبرارد ووه و
پابه ندبوون پیوه ی.

لیکچرواندن به کار بهینه

به کار هیئانی لیکچرواندن ته کنیک کی زور باشه بڼ نه وه ی قسه کانت
بسه لمینیت. جیرارد دافیدسن، جیگری وه زیری ناوخو، بابه تیکی له سهر
“پیویستی وزه ی کاره با” پیشکesh کرد، نه مهش به شیکه له قسه کانی.
سهرنج بده چوون به راوردکاری دهکات و لیکچرواندن له قسه کانیدا دهکات
بڼ نه وه ی مه به سته که ی پوونتر بکاته وه:

تابووری سهرکه وتوو ده بیټ به رده وام له گه شه دا بیټ نه گهر نا به ره و
دارپمان ده چیټ. هه مووتان سهرنج بدهن له به شی ژیره وه ی فرۆکه
هه ندیک پارچه ی پیوه یه که پوویان له خواره وه یه، به لام کاتیټ فرۆکه که
به ره و پیشه وه ده پوات، نه و پارچانه چالاک دهن و پووده که نه سهره وه
و کاری تایبه تی خویان ده که ن. بڼ نه وه ی نه و پارچانه پوویان له سهره وه
بیټ، پیویسته به رده ام فرۆکه که به ره و پیشه وه بپوات. نه گهر بووه ستن،
داده به زنه وه و پووده که نه وه خواره وه — نه و پارچانه هیچ کات
پوونا که نه وه دواوه. تابووریش ده بیټ به رده وام له گه شه دا بیټ نه گهر نا
پوو له خواره وه و دابه زین دهکات.

نمونه یه کی دیکه هه یه که په نگه یه کیټ بیټ له دیارترین لیکچرواندنه کان
له میژووی په وان بیژیدا: له کاتی شه پی ناوخو دا و کاتیټ بارودوخه که
ته واو ته شه نه ی سهندبوو، لینکن پووبه پووی کومه لیک په خنه بوویه وه، بڼ

وه لآمی ئەم پره خنانه ههستا به پیشکه شکردنی ووتاریک که ئەمه
نموونه که یه تی:

به پیزان، ده مه ویت ته نها که میك له گه لم بن. وای دابنن هه موو ئەوه ی
هه تانه له مال و سامان کردووتانه به زیڕ، هه موو ئەو زیڕه شتان داوه به
که سیکی ته نافباز (ئەو که سه ی به سه ر حه بل و گوریسا له به رزاییه که وه
ده پروات بۆ شویننیککی دیکه ی به رن)، ئەم که سه ده یه ویت به ناو تافگه کانی
نیگارادا بروات و بپه پیتته وه. ئایا کاتیك خه ریکه به سه ر په ته که دا
بپه پیتته وه، تۆ حه بله که پاده وه شینیت یان به رده وام هاواری لی ده که یت،
“که میك خۆت بچه مینه ره وه، تۆزی خیراتر برۆ!” نه خیر، دلنایام حه بله که
راناوه شینیت. هه ناسه ت پاده گریه ت و زمانت ده گه زیت و ده سته کانت
پیکه وه ده نو قینیت، هه ست به پارایی و نیگه رانییه کی له پاده به ده ر
ده که یت تا به سه لامه تی ده گاته ئەو سه ری په ته که. به لی، ئیستا
حکومه ت له هه مان بارودۆخدایه. حکومه ت باریکی قورسی به سه ر
شانه وه یه و به ناو زه ریایه کدا ده پروات. چه ندین گه نجینه ی به نرخیشی
به ده سته وه یه. زۆر سه ر مه خه نه سه ری و لۆمه ی مه که ن! ته نها که میك
ئارام بگرن، ئەوکات به سه لامه تی ئەم دۆخه ش تیده په پینن.

چواره م / داوای جولە بکه

پۆژیکیان بریار وابوو چه ند خوله کیك له گه ل جۆرج جۆنسن، که ئەوکات
سه روکی دامه زراوه ی ئیندی کو ت جۆنسن بوو، ووتار پیشکه ش بکه ین.
ئەوه ی به لامه وه زۆر جیگه ی سه رنج بوو ئەوه بوو، که جۆرج جۆره
وتاریژیک بوو به ئاسانی گوێگره کانی ده خسته پیکه نین، هه ندی جاریش

ده یهینانه گریان، له گهل ئه وه شدا قسه کانی ماوه یه کی زوره له می شکما ماونه ته وه.

ئهم که سه ی که ئه وه نده لی هاتوو بوو هیچ ئوفیسی کی نه بوو، سوچی کی کومپانیا که ی ته خانکړدبوو بۆ خو ی، په فتاریشی وه ک میزه کونه که ی ساده و بیفیز بوو. کاتی ک چوم بۆ لای، وتی، “له کاتی کی باشدا هاتیت، کاری کی بچووکم هه یه پیویسته ئه نجامی بده م. دهمه ویت هه ندیک قسه بۆ کۆتایی ئه و ووتاره ئاماده بکه م که ئه مشه و پی شکشی ده که م.”

منیش گووتم، “له بیرت بیت هه موو کات پیویسته له سه ره تاوه تا کۆتای به پروونی و به پوختی قسه کانت بکه یت.”

وتی، “من به شیوه یه کی گشتی بیروکه و بابه ته که م ئاماده کړدوو و شیوازی کی تایه تیشم پییه کۆتایی به قسه کانم به ینم.”

جوړج ووتار بیژی کی زور کارامه نه بوو. هیچ کات بیر ی له وشه نه ده کړده و به دوا ی قسه دا نه ده گه را. به لام له ئه زمونه وه یه کی له نه ینییه کانی گفتوگو ی سه رکه وتوو فیروبوو. ئه وه ی ده زانی گه ر بته ویت هه مووان بایه خ به قسه کانت بده ن، ده بیت کۆتاییه کی باشت هه بیت. له وه تیگه شتبوو که ده ره نجام و کۆتایی ووتار به شی کی زور گرنگه و گه ر بته ویک کاریگه ری له سه ر گو یگره کانت دروست بکه یت، ده بیت له سه ره تاوه تا ده گه یت به کۆتایی زور به ژیرانه هه نگاو بنییت.

کۆتایی و ده ره نجام گرنگترین خالی ستراتیجی ووتاره، ئه وه ی که سه که له کۆتایی دا ده یلیت له می شک کی گو یگر دا زیاتر ده نگ ده داته وه و ماوه یه کی زور تر له بیر ی به رانه ردا ده می نیته وه، به لام له گهل ئه وه شدا هه ندیک ووتار بیژ و قسه که ر به رده وام هه له ده که ن و به شیوه یه کی شیوا

پښتانه کی خیرا و ناسان بۆ قسه کردن به شیوه یه کی کاریگر

کوتایی به قسه کانیان ناهینن. ئایا باوترینی ئه وه لانه چین که له لایه ن
ووتاریبژانه وه ده کریت؟ با ئیستا باس له هه ندیکیان بکه یین و به دوا ی
چاره سه ردا بگه ریین.

یه که م، که سیك به م شیوه یه کوتایی به قسه کانی ده هیئت: “ئه مه هه موو
ئه وه بوو که له سه ر ئه م بابته به بۆم باس کردن، پیویسته لی ره دا
بوو ه ستین.” ئه نجا به گشتی که سه که به وتنی “سو پاس بۆ هه موو لایه ک”
بی توانایی خوی له هه مبه ر قایکردنی گو یگره کانی دا را ده گه یه نی ت. ئه وه
هه له یه، بۆنی نه شاره زایی لی دیت. ئه وه شتی که جیگه ی قه بول نییه.
ئه گه ر ده ته ویت به ئاماده بووان بلیت ته واو بوویت، پیویست ناکات هیچ
بلیت، قسه کانت ته واو بکه و خیرا به شه رمانه برۆ دا بنیشه و باسی
ته واو بوون و وه ستان مه که. ئه وه با شتره له وه ی به و شیوه یه قسه کانت
کوتایی پی بهیئت.

دوو ه م، ووتاریبژ یان قسه که ریک هه یه هه موو ئه وه ی پیویسته بیلیت
ده یلیت، به لام نازانی ت چۆن بوو ه ستیت. به پای من ئه و که سه شوین
قسه که ی جۆش بیلینگ که وتوو که گووتبووی گا به کلکی بگرن نه ک به
شاخی، له به ر ئه وه ی به و شیوه یه ئاسانتر ده پوات. ئه و جۆره
ووتاریبژ ه ش کلکی گا که ی گرتوو و ده شیوه ی بگاته هاوشانی، به لام
هه تا زیاتر هه ول بدات، گا که خیراتر ده پوات و ئه میش پی ناکات. له به ر
ئه وه به ر ده وام به دوا ی گا که وه یه و ده خولیت وه، به هه مان پښتانه
ده پوات وه، هه مان شت دووباره ده کاته وه، کاریگره یی که خراپیش
له سه ر گو یگر به جی ده هیئت....

چاره سه ر چیه ؟ قسه ی کۆتایی ده بیئت به رنامه پیژی بۆ بکریت، مه گه ر وا نییه ؟ ئایا کام کات باشتره ئاماده کاری بۆ کۆتایی قسه کانت بکهیت: ئه و کاته ی پووبه پووی گوئگره کانت ده بیته وه و سه رقالی قسه کردنیت و له ژیر فشاردایت، یان پیشوه خت به بیدهنگی و به هیمنی قسه کانت ئاماده بکهیت؟

ئایا چۆن بتوانیت کۆتایی قسه کانت به تین و کاریگر بکهیت؟ ئه مانه هه ندیک پیشنیارن:

پوختی بکه ره وه

له ووتاری درێژدا قسه که ره ئه وه نده شت باس ده کات که له کۆتاییدا گوئگر بابته ی سه ره کی قسه کانی به لاهه ئالۆز ده بیئت، به لام که م ووتاری پیژ هه ست به وه ده که ن. به وه تیده که ون واده زان وه ک چۆن ئه و بیرۆکه و بابته ی باسی ده که ن لای خۆیان پوونه، به هه مان شیوه به لای گوئگره کانیشیان وه پوونه. به هیچ شیوه یه ک وا نییه. که سی قسه که ره ماوه یه کی زۆر بیرى له و شتانه کردووه ته وه که ده یانلیت و ئاماده کاری باشی بۆ کردووه، به لام هه موو ئه و خالانه ی باسیان ده کات به لای ئاماده بووانه وه تازهن، هه ر وه ک باران داده باریت به سه ریاندا. وه ک شه یکسپیر ده لیت گوئگر ده توانیت کۆمه لیک شتی له بیر بیت به لام هیجان پوون نه بن به لایه وه.

دگوتریت هه ندیک سیاسه تمه دای ئیرله ندی ئه م شیوازه یان به کاره یئاوه: “سه ره تا، پییان بلی ده ته ویت چییان پی بلیت، ئه نجا شه که یان پی

بللی. دواتر، نه وهی پیت گووتوون پیان بلیره وه. “باشترین شت نه وهی، که “نه وهی پیت گووتوون پیان بلیتته وه.”

داوا بکه کاریک بکه ن

نیستا له کورتا قسه کانتدایت و کاتی نه وه هاتووه داوای شتیکیان لی بکهیت، بویه داوا بکه! به گوگره کانت بللی شتیک بکه ن، به نمونه: به شداری بکه ن، دهنگ بدهن، بنوسن، په یوه ندی بکه ن، بیکپن، بایکوتی بکه ن، ناو تومار بکه ن، به دوا داپوون بکه ن، لی خوش بن، یان دوا ی هر شتیکی دیکه بکه که ده ته ویت بیکه ن، به لام له گه ل نه وه شدا وریای نه م ناگاداریپانه بکه:

داوایان لی به شتیکی دیاریکراو بکه ن. مه لی، “هاوکاری هه ژاران بکه ن.” نا نه وه زور گشتییه. له بری نه وه بللی، “هر یه کیکتان یه ک دۆلار به ن به ده زگای خیرخوازی فلان بۆ به هانا وه چوونی فلان خیزان.”

داوای شتیکیان لی بکه که له تونایاندا بیت. مه لی، “با پووبه پووی به کارهینانی چه کی نایاسایی ببینه وه.” له وکاته دا ناتوانن هیچ شتیک بکه ن. له بری نه وه داوایان لی بکه له و پیکخواوانه دا به شداری بکه ن که دژی کاره نایاساییه کائن و هه ول بۆ بنه برکردنی چه ک ده دهن.

هه تا ده توانیت ناسانکاری بۆ ئاماده بعوان بکه داواکه ت جیبه جی بکه ن. مه لی، “هه مووتا نووسراویک ئاماده بکات دهیده یین به سه روک وه زیران.” ۹۹ له سه دیان نه وکاره ناکه ن. چه زیان به و کاره نییه، ده کریت تووشی کیشه ببینه وه، یان گهر پوشتنه وه هه ر له بیریان نامینیت. له بهر نه وه کاره که ناسان بکه. چۆن چۆنی؟ خودی خوت نووسراویک بکه و بللی،

پښتانه کی خیرا و ناسان بڼه قسه کردن به شیوه یه کی کاریگر

“نیمه، که له خواره وه واژومان کردوه، داوات لی ده که ین ... فلان کار
بکه یت.” نه نجا نوسراوه که و پینووسیځ بده به ناماده بووان به پیز واژوی
بکه ن، ده بینیت ژماره یه کی زور واژوی ده که ن - په نگه پینوسه که شت
تیا ی نه مینیت.

((به شی چواردیه م))

پیاده کردن هه موو ئه وهی تا ئیستا فیږی بوویت

له به شه کانی کوتایی خوله کانددا به خوشحالییه وه گویم له قوتابییه کانم ده بوو باسی ئه وه یان ده کرد چوڼ له ژیان پوژانه یاندا ته کنیکه کانی ناو ئه م کتیبه یان به کارهیناوه و زور سوودیان لی بینیه وه . فروشیاران ئامارزه به وه ده کرد پیژدهی فروشیان زیادهی کردوه ، به پیوبه ره کان پله یان به رزتر بووه ته وه ، خاوه ن کوپانیاکان ده سه لاتیان زیاتر بووه ، هه مووی به هوئی په رده ان به توانا کانیان و چاره سه رکردنی کیشه کان به به کارهینانی ئامرازه کانی ناو ئه م کتیبه و هه ولدان بو فیږبوونی قسه کردن به شیوه یه کی کاریگر .

وهك ئه وهی پیچارد دیله ر له پوژنامه ی توده ی سپیچ نووسیووی :
“قسه کردن، جوړی قسه کردن، بری قسه کان، ئه و که شو هه وایه ی قسه کانی تیدا ده کریت . . . هه موویان هاوشیوهی خوین بو جه سته ، گرنگ بو قسه و ووتاریکی کاریگر .”

له کاتی سه رکه وتنمان به په یژده که دا گه یشتن به هه موو ئه و جوړه قسانه ی له ووتاردانه وه نزیکن: ده مه ته قی و وتویژ، بریاردان، چاره سه رکردنی کیشه کان، کوئفرانسه سیاسیه کان. ئه نجا له وه تیگه یشتن که هه موو ئه وهی له م کتیبه دا فیږیان بوویت، ده کریت له قسه ی پوژانه دا به کاربهینرین. هه موو ئه و بڼه مایانه ی باس له قسه کردن

ده کهن به شیوه یه کی کاریگر، پاسته وخو ده توانیت له کونفرانسه کاند
به کاریان بهینیت یان سه رکردایه تی کونفرانسه کانی پی بکه یت.

پښکستنی بیرۆکه کان، هه لېژاردنی وشه کان، نه و په روشی و
گه رموگورپه ی قسه کانی پی ده کیت، هه موویان پیکه وه نه و توخمنه
که گره نتي گه یاندنی په یامه که ت ده کهن. له م کتیبه دا به وردی باس له و
توخمانه کراوه، نه وه که ی ده که ویته وه سه ر خوینه ر تا چهن د پابه ند
ده بیت پیانه وه و له و کوبونه وه و کونفرانسه دا به کاریان ده هینیت.

ده کریت بپرسیت و بلینیت ئاخو که ی ده ست بکه م به به کارهینانی
نه و بناما و یاسایانه ی که له و سیانزه به شه ی پیشتردا فیریان بووم.
نه گهر به یه ک وشه وه لامت بده مه وه په نگه سه رسام بیت: ئیستا.

نه گهر به نیازیش نیت ووتار بده یت، هه ر هه ول بده کاریان له سه ر
بکه یت، چونکه نه وکات تیده گه ین نه م بنه مایانه هه ر بۆ ووتاردان نین،
به لکوه له ژيانی پوژانه شدا به کاردین و زور به سوودن. کاتیک ده لیم هه ر
ئیستا نه م بنه مایانه به کار بهین، مه به ستم نه وه یه له مه و به دا تووشی هه ر
جوړه قسه کردنیک بوو یته وه به کاریان بهین.

له به شی حه و ته مدا داوات لیکرا کاتیک قسه بۆ کومه لیک که س
ده کیت، یه کیک له چوار مه به سته سه ره کییه که ی قسه کردن هلبژیریت:
پیدانی زانیاری، خوشحالکردنیان، برپا پیهینانیان به وه ی بۆ چونه که ی تو
پاسته، یان قایلکردنیان بۆ نه جامدانی شتیک. ئیمه له ووتارداندا
هه ولده دین نه و مه به ستانه به پوونی بهیلینه وه، هه م له ناوه پوکی
بابه ته که دا و هه م له شیوازی گه یاندنماندا.

له قسه ي پوژانه دا ئه و مه به ستانه زور به پووني ديارن، تا کوتايي
پوژ چه نديجاريک مه به ستي قسه کردنه که مان ده گورپين. به نمونه ده کريت
جاريک له گه ل هاوپييه کتدا بۇ خوشي و پابواردن قسه و گالته و گه پ
بکه يت، دواتر ئاراسته ي قسه کانت بگورپيت و له دوکان هه ول بده يت
که سي به رانبه ر قايل بکه يت به ره مه که ت بکريپت. يه که م جار بۇ
خوشحال کردني به رانبه ر و دواتریش بۇ قايل کردني قسه کانت به کاره ينا. به
جيبه جي کردني ئه و ته کنیکانه ي له کتيبه دا باسکراون له قسه کردني
پوژانه دا، ده توانين وا بکه ين کاريگر رتر ده رکه وين، بير کردنه وه و
بوچوونه کانمان باشتر بگه يه نين، هه روه ها هاني که ساني ديکه بده ين.

يه که م / له گفتوگوکاندا زانياري ده قيق به کار به يته

يه کيک له و ته کنیکانه ي له به شي چواره مدا پيم گووتيت ئه وه بوو که
ورده کاري و زانياري ده قيق له قسه کانتدا به کار به يت. پيويسته له کاتي
قسه کردندا ئاگات له و خاله ييت، چونکه به و شيوه يه بوچوونه کانت
زيندوو ده که يته وه و پوون و ئاشکرا ده گه ن به به رانبه ر. من ته نها باسي
ئه وه م کرد ورده کاري و زانياري ده قيق بۇ خه لکان يکي زور له کوپ و
کو بوونه وه کان به کار به يتم. به لام ئايا ئه م ته کنیکه بۇ گفتوگوي پوژانه ش
گرنگ نييه ؟ بيرک له و که سانه بکه ره وه که به دم و دوون و قسه زانن.
ئايا ئه و که سانه کاتيک قسه ده که ن، زانياري جوربه جور به کارناهيتم؟

پيش ئه وه ي ده ست بکه يت به راهيتمان و هه ولدان بۇ ئه وه ي تواناي
گفتوگو کردنن باشتر بکه يت، ده بيت متمانه و بروات به خوت بيت.
ده توانيت سوود له زوربه ي زوري ئه وه ي له سي به شي يه که مدا باسکراوه

ببینیت و له گه ل بنه ماکانی دیکه دا تیکه لیان بکهیت و به هویانه وه بتوانیت له به رانبه ر کومه لیک که سدا بۆچوون و بیرکردنه وه کانت بگه ینیت.

راسته که میکمان مؤماستاین، به لام هه موومان که م تا زور زانیاری به که سانی دیکه ده ده ین و به شیوه یه که له شیوه کان ده وری مامؤستا ده گپړین. وه که دایباب پښمایي و ئاموژگاری منداله کانمان ده که ین، وه که هاوسی باسی گول و حه وشه ی ماله وه ده که ین، وه که گه شتیار باسی باشتړین شوینه گه شتیاریه کان بۆ یه کتر ده که ین، وه که کریار زانیاری له سه ر به ره مه کان ده ده ین به که سیکی دیکه، ده بینیت پوژانه ده که وینه ئه و جوړه وتوژانه وه که پیوستییان به وه یه پوون بن و قسه کان په وه ندیدار بن پیکه وه و پچر پچر نه بن. ئه وه ی له به شی هه شته مدا وترا سه بارهت به پیدانی زانیاری به به رانبه ر، لیږه شدا و له م جوړه حاله تانه شدا هه مان شته.

دوهم/ له پیشه که تدا ته کنیکه کاریگره کان قسه کردن به کار بهینه

ئیسنا ده چینه باسی جوړیک له قسه کردنه وه که کاریگره ی له سه ر پیشه که مان هه یه. فروشیار، به ریوبه ر، وه زیر، سه رکرده، فه رمانبه ر، سه رۆک به ش، مامؤستا، په رستار، پزیشک، پاریزه ر، ژمیاریار، و ئه ندازیار، هه موو ئه مانه به رپرسین له وه ی له بواره که ی خو ماندا پروونکردنه وه بده ین و پښمایي دروست پیشکه ش به به رانبه ر بکه ین. هه ر ئه م شیوازی پښمایي پیدانه یه ده بیئت به به لگه به ده سستی که سانی سه روو خو مانه وه بۆ ئه وه ی هه لسه گاندنمان بۆ بکه ن و ئایت و توانامان هه لسه نگینن،

له بهر نه وه تا ده توانیت دله پیشه که تدا وریا به و پښنمایي و بنه ماکانی
قسه کردن یکی کاریگر به کار بهینه.

سییه م / به دواي دهرفتيکدا بگه پړي قسه بۆ خه لک بکه یت - ووتاريک پيشکesh بکه یت

سهره پای به کارهینانی بنه ماکانی نه م کتیبه له قسه ی پوژانه د،
پیویسته به دواي دهرفته تیکدا بگه پښتیت بتوانیت قسه بۆ پای گشتی
بکه یت. چوڼ نه مه بکه یت؟ بپړو ناو پښکراو یکه وه که دهرفته تی قسه کردن
به نه ندمه کانی دهادات. له ویش نه ندامیکی سست و لاواز مه به، که سیکی
سهرنچراکیش و جیاواز به. له گه لیان به شداری کاره کان بکه و یارمه تیایان
بده. بپړو ببه به سهرکرده ی نه و ئیشانه ی که س نییه به پښوه یان ببات،
له گه ل کومه له که تدا ئیشه که تان نه نجام بده و تیمیکی چالاک پښک بخه.
له وهش گرنگتر: ببه پيشکesh شکاری بهرنامه، به و هو یه وه ده توانیت
ووتار بیژه زیره که کان بانگه یشت بکه یت، دواتر نه وانیش بۆ ئاههنگ و
کوبونه وه کانی خو یان بانگت ده که نه وه.

هه ول بده بابته تیک یان ووتاریکی ۲۰ تا ۳۰ خوله کی ئاماده بکه یت.
له و ووتار یان سیمیناره تدا و پښنمایه کانی نه م کتیبه وه ک پښه ری
پیشنیار به کار بهینه. با پښکراوه که ت بزائن ئاماده ی قسه یان بۆ بکه یت.
به ووتار بیژه کانی نه و سنوره بللی ئاماده ی له گه لیان به شداری کوړ و
کوبونه وه کان بیت. چه ندین که مپین هه یه به دواي که سیکدا ده گه پښ
قسه یان بۆ بکات، هه موو که رهسته و ئاماده کارییه کیشی بۆ ده که ن، که
نه مه ش هانده ریکی باشه بتوانیت باشتر قسه کانت بکه یت. زوړبه ی

ووتاریژده کان به و شیوه یه دهستیان پی کردوه. سام لیقنسن به نمونه وهریگره. سام ئهستیږه ی سینه مایی و ووتاریژیک بوو که له سهرتاسه ری ولاتدا گوئی بۆ دهگیرا. پیشتتر له نیویورک مامۆستای ئاماده یی بوو. وهك پیشه یه کی لاهه کی دهستیگرد به قسه کردن له سهر ئه و بابته تانه ی که شاره زابوو تیایدا، له وانه ش: خیزان، خزم، خویندکاره کانی، ههروه ها لایه نه جیاوازه کانی پیشه ی مامۆستایی. ئه و قسانه ی وهك ئاگری ناو پیوش بلاو بوونه وه، له وه به دواوه داوی لیده کرا بۆ خه لکی قسه بکات و بانگه یشتی کوپ و کوپوونه وه گه وره کان ده کرا. ئه وه بوو دواتر له بواری ته له فزیۆنیشدا بوو به که سیکی ناسراو و به ناوبانگ.

چواره م/ ده بیئت به رده وام بیت

کاتیك شتیکی نوی فیرده بین، وهك زمانی ئینگلیزی، یاری کۆنگفو، یان قسه کردن بۆ خه لکی، کی شه یه کی گه وره مان هه یه ئه ویش ئه وه یه به رده وام نابین تیایدا. وهك شه پۆل ئیشه که ده کهین: له پر دهستیپیده کهین و له پر ده وه ستین و وازده هیئین. هه ندی جار بۆ ماوه یه ك ده وه ستین، په نگه هه ر دهستیپینه کهینه وه و ئه وه شی فیری بووین له بیرمان بچیته وه. ئه م ماوه ی ده وه ستیت یان دوا ده کهوین له کاروان، لای هه موو دروونزانه کان ئاشنا یه: ئه م دیارده یه پیی ده وتریت “سپروون له پرۆسه ی فیرووندا.” ئه و که سانه ی هه ولی فیروونی ووتاریژی و قسه کردن ده دهن جار جار ده وه ستین و دوو چاری ئه و بارودۆخه ده بنه وه که ناتوانن گه شه بکه ن، په نگه ئه مه ش چه ند هه فته یه ك بخایه نیئت. هه رچه ند هه ولده دهن ناتوانن گۆرانکاری له خویاندا بکه ن و به ره وپیش

بچن. نه وانه ی که لاوازن هر زوو نائومید ده بن و وازده هیئن. نه وانه شی به هیئن به رده وام ده بن، نه جا له پر بویان دهرده که ویت و هه ست ده که ن پیښکه وتنیکي باشیان به خویانه وه بینووه. وه ک فرۆکه خویان له و قونای سربوونه دهر باز ده که ن. له ماوه یه کی که مدا به متمان وه قسه کانیان ده که ن و له قسه کردن دا کاریگر و سروشتی دهرده که ون و ده بنه نه و که سه ی هه ولیان بۆ ده دا.

وه ک نه وه ی له چه ند شوینیکي دیکه دا ئاماژه ی پیدرا، په نگه سه رها که پرووه پرووی گوینگر ده بیت وه و ده بینیت هه ندیک که س به دیار تووه دنیشتون، هه ست به ترسیک، پارایی، یان نیگه رانییه ک بکه یت. ته نانه ت که سه زور به ناوبانگه کانیش که میک هه ست به ترس و پارایی ده که ن. نه گه ر به رده وام بیت و کول نه ده یت، هه موو نه وه هه سته نه رینانه ریشه کیښ ده که یت و زال ده بیت به سه ریاند، ته نانه ت نه و ترسه که مه ش ناهیلیت که له سه رها تا دا بۆ هه موو که سیځ دروست ده بیت. که وازت نه هیئا و به رده وام بوویت، دواتر له کاتی قسه کردن دا و دوی چه ند پرسته یه کی سه رها، ده بینیت ته و او موسه یته ریت و به شیوه یه کی سروشتی قسه ده که یت.

جاریکیان گه نجیک داوای ئاموژکاری له لینکن کرد و پیی وت زور هه زده کات ببیت به پاریزه ر. لینکن به م شیوه یه وه لامی دایه وه، “نه گه ر خوت یه کلایی کردووه ته وه ببیت به پاریزه ر، نه وه نیوه ی ریگا که ت برپووه . . . هه میشه نه وه ت له یاد بیت برپاردان و یه کلابوونه وه بۆ سه رکه وتن له هه موو شتیځ گرنگتره.”

لینکن ئه وه ی باش ده زانی، به هه موو ئه و شتانه دا پیپه ریپوو. هه موو ژیان ی کۆبکه یته وه هینده ی یه ک سالی قوتابخانه ی هه ولی نه داوه و ماندوو نه بووه. له باره ی کتیب خویندنه وه چی؟ جاریکیان لینکن وتی: به دووری ۶۰ کیلۆمه تر ده روبه ری خۆی گه راوه و هه موو ئه و کتیبانه ی به قه رز هیناوه که له و سنووره دا ده ستی که وتوو. هه موو جاریک ئاگریک له نزیک ئه و کابینه ی ئه و لی ده ژیا ده گرا، له درزی کابینه که یه وه پووناکی ده هاته ژووره وه، ئه ویش له ویدا داده نیشته و کتیبی ده خوینده وه. به یانیان هه ر که دنیا پووناک ده بوویه وه، له سه ر جیگا که ی ته پاوتلیکی ده دا و چاوی ده سپری و کتیبه که ی ده رده هیئا و ده یخوینده وه.

۲۰ تا ۳۰ کیلۆمه تر به پی ده پۆشت گوئی له ووتاریک ده گرت و ده گه رایه وه ماله وه. له هه موو شوینیک راهینانی له سه ر قسه کانی ده کرد — له سه ر کاره که ی، له پارک و شوینه گشتیه کاند، له به رچاوی خه لکیدا. به شداری دیبه یته و گفتوگوکانی ده کرد. راهینانی له سه ر ئه و بابه تانه ده کرد که باس و خواستی گهرمی پۆژ بوون. لینکن زۆر شه رمی له ئافره تان ده کرد: کاتی که له گه ل ماری تۆد، که دواتر بوو به هاوسه ری، یه کیان ده بینیی، به شه رمه وه له سوچییدا بیده نگ و شه رمن داده نیشته، نه یده توانی یه ک وشه بلێت، ته نها گوئی ده گرت. که چی بوو به و پیاوه ی به هۆی ئه وه ی به متمانه وه راهینانی ده کرد و له ماله وه هه ولی ده دا، وای لیها ته له گه ل گه وره ترین ووتارییژ و قسه که ری سه رده می خۆیدا دیبه یته ده کرد - سیناتۆر ستیفن دۆگلاس.

له کۆشکی سپی له ژوری سه رۆک کۆماردا وینه یه کی لینکن هه لواسراوه. سیۆده ر پۆزه فیلت، سه رۆکی ویلایه ته یه کگرتوووه کانی

ئهمریکا، ده لیت، “هر جاریک که کیشه یه کم تووشده بیت و ده بیت برپاری له سر بدهم، شتیك بیت قورسبیت و نه توانم چاره سهری بکه م، شتیك که کیشه و ململانی له دواوه بیت، ته ماشایه کی لینکن ده که م و هه ولده دهم ئه و بهیتمه جیگه ی خوم، بیر له وه ده که مه وه ئه گهر ئه و له م جیگه ی من بووایه چی ده کرد. په نگه به لاته وه سهر بیت، به لام پاشکاوانه بلیم به و شیوه یه کاره کانم ئاسانتر ده بیت.”

پینجه م / دلنیا به له وه ی ده سته وتت ده بیت

ئای خوزگه هه موو به یانییه ک که نان ده خویت ئه م کتیبه ت له به رده می خوتدا دابنایه تا ئه و کاته ی ئه م وشانه ی پروفیسور ویلیام جه ی مست به جوانی له به ر ده کرد:

با هیچ گه نجیک نیگه رانی داهاتوی خویندنه که ی نه بیت، گرنگ نییه له چی به شیکدا ده خوینیت. ئه گهر به متمانه وه خوی سهرقالی خویندنه که ی بکات و هه ولی ته واوه تی بدات، ئه وکات دهره نجامه که ی ده بینیت. با دلنیا بیت له وه ی پوژیک دادیت له و بواره ی خویدا ده بیت به یه کیك له که سه کارامه کانی سهرده می خوی.

که واته له سهر قسه که ی پروفیسور جه ی مس، ده توانم بلیم، گهر به شیوه یه کی دروست به رده وام بیت له مه شق و راهینان، پوژیک دادی ده بیت به یه کیك له ووتارییژ و قسه که ره کارامه و چالاکه کانی ئه و شاره یان ئه و ناوچه یه ی خوت. په نگه شتکه ت زور به لاوه سهر بیت، به لام ئه وه راستییه و بنه مایه کی گشتییه. له گه ل ئه وه شدا هه ندیک حاله تی

شازمان هه یه . که سیڅ بیرکردنه وه و که سایه تییه کی لاوازی هه بیټ و هیچ شتیڅ نه بیټ قسه ی له سهر بکات، بیځومان به پیی پیویست که شه ناکات.

من خۆم هه زاران که سم بینوووه هه ولیان داوه برپابه خۆبوون و متمانه به خویان په یدا بکه ن و بتوانن قسه بۆ خه لک بکه ن. هه موو ئه وانه ی له وه ولله دا سهرکه وتوو بوون، ته نها چه ند که سیڅی که میان نه بیټ، که سانی ئاسایی و پیشه وه ر بوون که له کۆلانه که ی ئیوه شدا له وه که سانه ی تیدا یه، به لام ته نها هوکار ئه وه بوو به رده وام بوون و کۆلیان نه دا. هه ندیکیان جار جار سارد ده بوونه وه یان خه ریکی پاره په یدا کردن بوون و به پیی پیویست گرنگیان به ئامانجه که یان نه ده دا، له به ر ئه وه زۆر به رده وام نه بوون، به لام ئه وانی دیکه که دانیان به خۆدا گرت و ته نها ئه وه ئامانجه یان هه بوو، له کۆتا یدا هه ر ئه وانه بوون که شته لوتکه .

ئه وه سروشتی مرقفه به و شیوه یه . ئایا نابینیت هه مان شت به رده وام له بازرگانی و پیشه دا دووباره ده بیټه وه ؟ دکتور جۆن پۆکفیلر ده لیت: یه که م بنه ما بۆ سهرکه وتن له پیشه که تدا ئه وه یه که ئارام بگریت و دلنیا بیت ده سکه وتت ده بیټ. ئه مه ش به هه مان شیوه یه که م بنه مایه بۆ ووتار بیژی و قسه کردن به شیوه یه کی کاریگر.

پیژه ی سهرکه وتنن په یوه سته بیرکردنه وه ی خۆته وه سه باره ت به توانای قسه کردنن. چۆن بیر بکه یته وه به و شیوه یه ده بیټ. به و شیوه یه خه یال بکه له به رانه ر ئه و خه لکه دا وه ستاویت و به و په ری متمانه وه قسه ده که یت. ئه مه له راستیشدا زۆر ئاسانه و ده توانیت ئه نجامی بده یت. بروات وابیټ که سهرکه وتوو ده بیت، برپایه کی تۆکمه، ئه وکات ئه وه ی پیویست بیټ بۆ سهرکه وتن ئه نجامی ده ده یت.

یه کیځ له و شته به نرخانه ی که به شداربووان له پراښان و خوله کانماندا به دهستیان ده ښنا متمانه به خوږوون بوو، متمانه به توانا کانیا و به وهی که ده توانن سهرکه وتوو بن. ئایا چی شتیځ زور گرنگه بۇ نه وهی له هر پرژه یه کدا سهرکه وتوو بیت؟ ئیمیرسن وه لام ده داته وه: “هیچ شتیځ به بی په رۆشی به ده ست نایه ت.” نه وه زور له وشه یه کی ئاسای زیاتره: نه وه نه خشه پښه یه که ده تبات به ره و سهرکه وتن.

ویلیام لیون فیلیپس یه کیځ بوو له خوښه ویسترن پروفیسور ده کانی زانکو یه یل. له کتبه که یدا، “خوښییه کانی وانه وتنه وه”، ده لیت: “به نیسبه ت منه وه، وانه وتنه وه له هونه ریځ یان له پیشه یه ک زیاتره. وانه وتنه وه حه زه. وه ک چوون وینه کیځیځ حه زی له وینه کیځشانه، گوران بیژنیک له گورانی وتن، شاعیریځ له نووسین، منیش ئاوا حه زم له وانه وتنه وه و فیرکردنه. به یانیا ن که به خه بهر دیم و خوږ ئاماده ده که م، بیرم لای قوتا بییه کانه.”

ئایا گهر که ریځی ئاوا بتوانیت سهرکه وتوو بیت جیځه ی پرسیار و سهرسوړمانه، ماموستایه ک نه وه نده تامه زرو و په رۆشی کاره که ی بیت و نه وه نده گهرموگور بیت له پیشه که یدا، نابیت سهرکه وتوو بیت؟ بیگومان. پروفیسور ویلیام کاریگر یه کی گهره ی له سهر قوتا بییه کانی هه بوو، هه مووشی به هوی نه و خوښه ویستی و تامه زرو یه بوو که بۇ کاره که ی هه یوو. نه گهر به په رۆشی و خوښه ویستی وه هه ولی نه وه بدهیت فیږی قسه کردن و وتاریژی بیت، ده بینیت به ربه سته کانی پښه گت خوږان نامینن.

بهینه پیش چاوی خۆت که سیکیت توانای برپاردانت هه یه، که سیکي
هاوسه نگ و خاوه ن متمانه یت، بیر له وه بکه ره وه سه رنجی ئه و خه لکه ت
به لای خۆتدا پاکیشاوه و هه مووان ئا پاسته ده که یت، هه ستیان
ده جولینیت، قه ناعه تیان پی ده که یت کاریک بکه ن. ئه و کاته تیده که یت
کارامه یی و سه رکه وتن له قسه کردندا ده ثبات به ره و سه رکه وتن له
بواره کانی دیکه دا، چونکه راهینان و مه شق کردن بۆ ووتاریژی و
قسه کردن بۆ خه لک پښتانه کی نمونه یی ده تگه یه نیت به سه رکه وتن له
هه موو بواره کانی دیکه دا.

←

تەنیا حاجی | *Tanya Haji*

public channel

Description

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

♥ چەنالىك تايبەت بە كتيب و بابەتى جياواز ♥

ئەم كتيبە لەلايەن نوها كراوه بە pdf
پيشكەش بە خوینەرەن كراوه

چەنال

<https://t.me/tanyahaji7>

بۆ راوبۆچون و پسار بۆ كتيب مەينيرە ↓

@tanyahaji22

ئەكاونت ↓

<https://linktr.ee/tanyahaji22>

t.me/tanyahaji7

Invite Link

پښتانه کی خیرا و ناسان بڼ قسه کردن به شیوه یه کی کاریگر

پوخته ی به ندی پینجه م

ناسته نگه کانی ووتاردان و قسه کردن به شیوه یه کی کاریگر

به شی دوانزه یه م: ناساندنی ووتاریپژانی دیکه، پیشکه شکردن و

وه رگرتنی دیاری و به خشش

یه که م / نه وه ی ده ته ویت بیلیت به وردی ناماده ی بکه

دووه م / شوین پړسای **ف** - **گ** - **ق** بکه وه

سییه م / به په رۆش به

چواره م / زور که رموگوپ و دلسوز به

پینجه م / به وردی نه و قسانه ناماده بکه که له ناساندن و ده سته پیکدا

ده یانلایت

شه شه م / کاتیک خه لات وهرده گریته، هه سته سوپاسگوزاریت ده ربره

به شی سیانزه یه م: ناماده کردنی ووتاری دوورودریژ

یه که م / ده سته بجی سهرنجی گوینگر بڼ خوت رابکیشه

به نمونه یه کی واقعی ده ست پی بکه

گوینگر تامه زروی پووداوه کانی دواتر بکه

زانباریه کی سهرنجاکیش بلای

داوا بکه ده ستیان به رز بکه نه وه

به لاین به ناماده بووان بده پریان ده لایت چون نه و شته ی ده یانه ویت به ده سته

بهینن

شتیک به کار بهینه

دووه م / به شیوه یه کی ناپه سهند سهرنجی گوینگر رامه کیشه

به داوای لیووردن ده ست پی مه که

پښتانه کی خیرا و ټاسان بڼ قسه کردن به شیوه یه کی کاریگر

له ده سته پیکي قسه کانتدا خوت بپاریزه له باسکردنی شتی پیکه نیناوی

سییه م / پالپشتی بیروکه سه ره کییه کانت بکه

داتاگان به کار بهینه

قسه ی شاره زایان به کار بهینه

لیکچوواندن به کار بهینه

چواره م / داوای جولّه بکه

پوختی بکه ره وه

داوا بکه کاریک بکه ن

به شی چواره ده یه م: پیاده کردن هه موو نه وه ی تا نیستا فیږی بوویت

یه که م / له گفتوگوکاندا زانیاری ده قیق به کار بهینه

دووه م / له پیشه که تدا ته کنیکه کاریگر ره کانی قسه کردن به کار بهینه

سییه م / به دوا ی ده رفتیکدا بگه پړی قسه بڼ خه لک بکه یت - ووتاریک

پیشکه ش بکه یت

چواره م / ده بیټ به رده وام بیت

پینجه م / دلنیا به له وه ی ده سته که وتت ده بیټ

”

هه موو کار و چالاکییه کی رۆژانه جوړیکه له په یوه ندى و
 ناخاوتن، به لام تهنه به هوى **قسه کردنه وه** مروځ ده توانیت
 گوزارشت له ناخى خوى بکات. تهنه مروځه له ناو هه موو
 بوونه وهرانى دیکه دا نهو به خششه ی پیدراوه و ده توانیت
 گفتوگوى زاره کی بکات، هه روه ها به هوى تایه تمه ندى
 قسه کانیه وه ده توانیت که سایه تی و ناخى خوى دهربخت.
 بویه کاتیک نه م که سه ناتوانیت نه وه ی مه به ستیتى به پروونى
 بیلیت، ده بینیت که سایه تی و ناخى به داخراوى ده میننه وه و
 گوینگر ناتوانیت به باشى لى تیښگات. کاتیک که سیك
 ده توانیت به پروونى گفتوگو بکات و قسه بو هاوړى و
 هاویشه کانی بکات، باس له وه بکات حه زى له چیه و
 پروای به چیه، نه وکات هه ست به ناسووده یی و

متمان به خوبوون ده کات

Bakhtiary Bookshop

ktebxanay baxtiary

07505000122

به ختیاری

4000 IQD